No 46

[illegible]

CONSTITUTIONES
URBANÆ
ORDINIS FRATRUM MINORUM
S. FRANCISCI
CONVENTUALIUM,

CONSTITUTIONES URBANÆ
ORDINIS FRATRUM MINORUM
S. FRANCISCI
CONVENTUALIUM
CUM
APOSTOLICÆ SEDIS DECRETIS
Ad eamdem Religionem Seraphicam pertinentibus

JUSSU

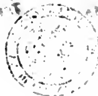
REVERENDISS. PATRIS MAGISTRI
FELICIS ANGELI SIDORI
DE HYSPELLO
Vicarii Generalis Apostolicis.

EDITÆ,

Et copiosioribus Indicibus locupletatæ.

VENETIIS, M. DCC. XLI.
SUPERIORUM PERMISSU.

INDEX

Capitum, & Titulorum in Sacris Constitutionibus Urbanis contentorum.

CAP. III. REGULÆ.

Tit. 6.

CAP. IV. REGULÆ.

CAP. V. REGULÆ.

CAP. VI.

Tit. 6.

Tit. 44.

CAP. IX. REGULÆ.

CAP. X. REGULÆ.

CAP. XI.

Cap. XI. Regulæ.

Cap. XII. Regulæ.

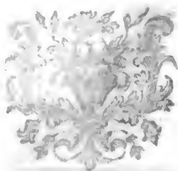
Se.

Sequuntur alia capita rerum, quæ in Constitutionibus habentur.

Pro

NOI

FR. FELIX
FRANCESCHINUS
CASSIANUS.

Art. & Sac. Theol. Doctor Universi Ordinis Minorum Convent. S. Francisci Generalis Minister.

Cunctis in Domino sibi charissimis Patribus, ac Fratribus suo moderamini commissis omnium incrementa virtutum.

SOLEMNIS triumphus est, non exoratæ temporis potentiæ durissima quæque tacito dente erodere, & frustra æneis arietibus concussa propugnacula haud sentiendis ictibus evertere. Inter innumera ejus trophæa laceræ legum tabulæ non minus, quam Urbes deletæ conspiciuntur. Nec quidquam lapidum, & metallorum perpetuo munimento illæ armantur, Potest longa annorum series, & ex animis, & ex tabulis leges eradere. E Synai rupibus marmora excidit Moyses, in quibus cœli decreta describerentur. Perenni æris fidei exaratas commiserunt. Quirites sanctiones suas, atque in æterna adamantis duritiæ incidi fingebantur statuta fatorum. Non ut legum rigor effingatur, sed ne turbata volent rapidis ludibria ventis, contra potentis temporis vires muniantur Reipublicæ præcepta. quas autem tanto numini pennas aptavit ludrica Gentilium vetustas, eas quidem alas non modo existimarunt velocitatis instrumenta, sed calamos etiam, quibus in æratis usque foliis delerentur legislatorum elucubrationes; leges autem contumacia, & dedignatione parendi degenerantes

conditorum ſenſu recedunt frequenti cenſura dignæ, aut inerti ſæculorum negligentia conſeneſcentes labuntur, itaut non niſi reſtaurationis medela reviviſcant. Hæc demum eſt legum natura. Ut autem principatuum, rerumque publicarum vita diutius protrahatur, ii, quibus publica diſciplina curæ eſt, ſubinde ſolent ruituræ molis compagem fulcire novis inſtitutionibus, & ſitu abſtruſos veteres mores identidem abſtergere. Ideo igitur ſæpe videmus ex Catholicæ Eccleſiæ ſinu viros religione, & prudentia præſtantes deligi, ut ex iis Conciliis, in quibus cæleſtis ſapientiæ lumina deteguntur, ea inde decreta prodeant, quæ habeantur præſidia, & columina orthodoxæ veritatis. Prope diem perirent regna, niſi ſubinde refirmarentur eorum columnæ, quæ leges ſunt. At depravatæ diſciplinæ damna non minus frequentiora ſunt in Clauſtris, quam in aulis. Religioſorum hominum ſodalitia ea caſtra ſunt, quibus præcipue Chriſtianæ Reipublicæ incolumitas munitur. In iis enim viri, qui publico bono, & cælitum gloriæ ſe devoverunt, coronati ſcuto bonæ voluntatis, galeaque ſalutis armati pugnant orationibus, & jejuniis. Quem porro triumphum conſequitur inimicus homo, ſi piæ militiæ diſciplinam corrumpat? Sane non deſunt vaferrimo hoſti artes, quibus in illas Religionis arces furtim irrepat, & legem Domini proiiciat. Heu quam acerbe lamentari cogimur in variis Provinciis damna, quæ fidei peperit militum Chriſti licentia? Qui animum cæleſtium votorum fide non minus, quam corpus funiculis alligant, ſi ruptis ſuavibus religioſi imperii vinculis, a veteris Inſtitutoris authoritate deſiſcant, cavete, ne inſana licentiæ dulcedine ebrius ruat cum aſſeclis in præceps. Libertas illa (heu dolor) quæ ſpecioſo vocabulo imperitorum aures demulcet, ſervitium eſt animarum, & Diaboli tyrannis. Illa autem vera libertas, quinimmo regnum eſt Domino ſervire, & intellectum captivare in obſequium filiorum Dei. Certe ii, quorum vigilantiæ publica ſodalium ſalus demandata eſt, diligenter curare debent,

ut

ut cum Domus Dei incipit periculum minitari, cæteros ministros in unum convocent, deliberentque de restaurandis muris Hierusalem. Qui oscitantes Fratrum incolumitatem negligunt, noxia indulgentia pestilentem morbum alunt, qui non facili negotio inde curetur. Præsentis hujus pharmaci medela non raro indiguit Seraphici Patris familia, quæ quadringentorum, & ultra annorum spatio juxta naturalem rerum omnium ordinem paulatim a prioribus institutis non semel recesserat: porro autem opportunum remedium subinde adhibitum fuit, atque ut res postulare videbatur, tempestive curatum est, ut surgentia errorum semina præfocarentur. Inter gloriosos veræ disciplinæ restitutores præcipue connumerat posterorum memoria Sanctos Bonaventuram, ac Bernardinum, nostræque ætatis mores nuper castigati fuerunt prudentia, atque authoritate Maximorum Pontificum Julii II. Pii IV. Pii V. Clement. VIII. & postremo Pauli V. Varii autem Generales Ministri, ubi opus esse cognoverunt, & ipsi novis decretis occurrerunt imminentibus familiæ malis. Quæ vero Constitutiones variis temporibus fuere salutares, earum nonnullas nunc supervacaneas, vel certe innutiles effecit pene alius rerum status. In hoc immenso aliarum super alias acervatarum Legum cumulo haud certe stabiliri potest salubris doctrinæ veritas. Dum per frequentes præceptorum semitas currimus, haud equidem dignoscere possumus, ubi sit consistendum, quandoquidem inter confusa tot vestigia hæremus potius, quam ducamur. Qui ad salutis metam cupimus pervenire, unam sequi debemus viam; errant enim, non progrediuntur. qui per multas vagantur. Hæc mandatorum inconstantia, dum agitat ingenia, animum aliquando distrahit in contraria. Sane vulnéra, quæ crebra medicamenta experiuntur, nunquam fiunt cicatrices. Opprimit, non alit corpus ingesta ciborum multitudo. Ita igitur factum est, ut necesse non minus sit institutiones ipsas, quam mores corrigere. Quare ne legibus fundata Civitas legum numero everteretur, impendentia Ordini nostro pericula de-

nuntiavimus Illustrissimo Domino Cardinali Lantes, cujus patrocinio ille feliciter fovetur; confugimus ad Sapientissimi Urbani Pontificis non minus prudentiam, quam authoritatem; facile enim existimavimus, in una familia veterem disciplinam posse restitui eo authore, cujus consilio, & potentia stat universa Christiani orbis machina, cuique solemne est tumultuantium nationum furores coercere. Sane nos possumus exclamare, opere pretium fuisse, mores Franciscanæ Societatis declinare, ut de emendatore gloriari posset. Celebre Sapientiæ Theatrum Roma cum patriis legibus laboraret, Legatos Athenas olim misit, qui inclytas Solonis leges describerent, & aliarum Civitatum Græciæ instituta, ac jura noscerent. Urbs, a qua leges universus postea orbis petiturus erat, tunc alieni consilii indiga, se se peregrinis moribus imbuit. Taceant prophana mendacis Delphi oracula, ubi ex ingentibus terræ hiatibus haud certam præcibus fidem spirabant venti loquaces, Non opus amplius est, ut Roma in externis provinciis quærat Cœli decreta, & oracula veritatis. Datum est ex Sanctissimo Urbani ore consilia haurire, quæ habeantur æternæ sapientiæ lumina, & sententiæ Sancti Spiritus. Ille igitur ut cognovit imminens periculum, haud oblitus patriæ Apis diligentiam, edixit, ut e confuso tot institutionum cumulo tanquam e prato flores ea decerperentur, quæ in suavem morum medelam inde converterentur; Quæ inde Patres ex prudentioribus lecti selegerunt, & maturo Domini Abbatis Jacobi Crescentii examine, & judicio jussit Sanctitas sua perpendi, ac probari. En igitur eas Constitutiones, quæ tanti Pontificis nomen præseferentes & tituli specie, & re ipsa suavitatem pollicentur. Sane ut id est humile grati animi nostri monumentum, ita nec vulgare illustris gloriæ trophæum quodammodo haberi potest. Earum enim legum, quas sacrum Evangelii oraculum describit, ipsa Jesu Christi vox declaravit, & Seraphis noster promulgavit; Earum inquam restitutorem apud consequentes ætates nuncupari non temere potest accedere in-

inter gloriosissima illa Cognomenta Pacator orbis, stator publicæ tranquillitatis, atque opportunum corrupti sæculi sydus. Caducis marmorum monumentis commendent alii cæleste Urbani Octavi nomen. Nos illud animo inscriptum æque, ac libro colere, non solum voto volumus, sed etiam lege tenemur. Sic etenim excelsum quoque obiicimus exemplum religiosæ juventuti, quæ quoties Urbanas Constitutiones recolet, tanti Pontificis gloriam reminiscetur, eaque non mediocriter inflammabitur. Hæc autem, quæ præcipimus, exemplo probare ad vos præcipue spectat, quos ad Provinciarum Cœnobiorum curam selegimus. Viros doctrina, & pietate præstantes non ex cæterorum cœtu segregamus, ut in dignitatis cathedra otiosi conquiescant, sed ut inde populos edoceant scientiam salutis. Labia enim præsertim vestra custodire debent sapientiam, ex quorum ore legem Domini requirit plebs. Si quis autem ipsius honoris blanditiis allectus, & inimici hominis insidiis deceptus suo oneri securus indormiat, facile de manu ejus lex Domini decidere potest. Cavete, ne tantæ socordiæ damna unquam vobis exprobrari possint. Nihil facilius sylvescit, quam hominis ingenium. Illud nisi diligenter, & crebro excollatur, sterilem inutilium stipularum matrem, aut venenatorum fructuum proventum germinat. Accuratas igitur excubias agite Fratres charissimi ad sacræ vineæ custodiam collocati; vocis increpatione arcete nocturni furis insidias. Virga illa directionis, qua ad pascua salutis commissum ducitis gregem, si opus sit, fiat flagellum contra illos, qui Diaboli mercimonia vendunt in domo Dei. Eja igitur dilecti, qui Seraphici Patriarchæ nomini vitam addixistis, convertite in proprios mores nova hæc regularum præcepta. Nos Deum illum enixe oramus, qui disponit omnia suaviter, ut jactis ruentibus harum Constitutionum seminibus illustret magistratus nostri tempora christianarum virtutum ubertate, & frequentibus sanctimoniæ exemplis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam Rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, per abundantiam divinæ gratiæ præpositi, inter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ servitutis curas, in eam peculiari studio jugiter incumbimus, ut qui abiectis vanitatibus huic temporali vitæ renunciarunt, charitatemque sectantes, & spiritualia æmulantes divini numinis obsequiis se mancipârunt, sub provide, atque ordinate æditis statutis feliciter regantur, atque gubernentur. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Felix Franciscbinus de Cascia Minister Generalis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, quod in proxime præterito ipsius Ordinis Capitulo generali de anno MDCXXV. celebrato pro feliciori ipsius Ordinis, ejusque Fratrum progressu, ac disciplinæ regularis observantia, novæ ipsius Ordinis Constitutiones Urbanæ nuncupatæ in unum volumen compilatæ fuerunt. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, pro majori earundem Constitutionum validitate, atque observantia, dictus Felix plurimum cupiat illas Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri, & alias per Nos, ut infra, provideri, Nos, qui Constitutiones ipsas per dilectum filium Jacobum Crescentium Monasterii Abbatiæ nuncupatæ. S. Eutbitii S. Benedicti, seu alterius Ordinis Spoletani. Dictorum Commendatarium diligenter examinari, & revideri jussimus; piis dicti Felicis votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspen. & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, cen. & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes

tes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Constitutiones hujusmodi in unum volumen compilatas, ac de mandato nostro examinatas, & revisas, ut præfertur; Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Omnes vero, & singulas alias dicti Ordinis Constitutiones in antea factas etiam auctoritate Apostolica roboratas in iis, quæ præsentibus repugnant, & quæ annis proxime præteritis pro reformatione Fratrum dicti Ordinis Regni Poloniæ factæ fuerunt, revocamus, cassamus, & annullamus, viribusque; & effectu evacuamus. Decernentes, Constitutiones hujusmodi compilatas, ac de mandato nostro examinatas, & revisas, ut præfertur ab omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus, cæterisque personis sub pœnis in illis contentis inviolabiliter perpetuo observari debere, sicque & non aliter per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique Judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quocunque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenore præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transumtis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio,

& extra adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. in Arce Gandulphi Albanen. diœcesis sub Annulo Piscatoris, die 15 Maii MDCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno 5.

M. A. Maraldus

RE-

REGULA

SERAPHICI P. N.

S. FRANCISCI.

Bulla Domini Papæ HONORII III. super Regulam Fratrum Minorum.

ONORIUS Episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis, Fratri Francisco, & aliis Fratribus de Ordine Fratrum Minorum, salutem, & Apostolicam benedictionem. Solet annuere Sedes Apostolica piis votis, & honestis petentium desideriis favorem benevolum impartiri. Ea propter, dilecti in Domino filii, vestris piis precibus inclinati, Ordinis vestri Regulam a bonæ memoriæ Innocentio Papa prædecessore nostro approbatam, annotatam, præsentibus, auctoritate vobis Apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus quæ talis est.

In nomine Domini, incipit Regula & vita Minorum Fratrum. Cap. I.

REgula, & vita Minorum Fratrum hæc est, scilicet, Domini nostri Jesu Christi sanctum Evangelium observare, *a* vivendo *in obedientia, sine proprio, & in castitate.* *b* Frater Franciscus promittit obedientiam, & reverentiam Domino Papæ Honorio, ac Successoribus ejus canonice intrantibus, & Ecclesiæ Romanæ. *c* Et alii Fratres teneantur Fratri Francisco, & ejus successoribus obedire.

a *Tria vota.*
b *Preceptum formale.*
c *Refertur ad praeceptum de obedientia Cap. 10.*

De

De iis qui volunt vitam istam accipere, & qualiter recipi debeant. Cap. II.

a Conditiones aequivalentes in receptione fratrum.

SI qui voluerint hanc vitam accipere, & venerint ad Fratres nostros, mittant eos ad suos Ministros Provinciales, quibus solum modo, & non aliis, recipiendi Fratres licentia concedatur. *a* Ministri vero diligenter examinent eos de fide Catholica, & Ecclesiasticis Sacramentis, & si hæc omnia credant, & velint ea fideliter confiteri, & usque in finem firmiter observare: & uxores non habeant; vel si habent, & jam Monasterium intraverint uxores; vel licentiam eis dederint auctoritate Diœcesani Episcopi, voto continentiæ jam emisso; & illius ætatis sint uxores, quod de eis non possit oriri suspicio: dicant eis verbum sancti Evangelii, quod vadant, & vendant omnia sua, & ea studeant pauperibus erogare. Quod si facere non potuerint, sufficit eis bona voluntas. Et caveant Fratres, & eorum Ministri, ne solliciti sint de rebus suis temporalibus, ut libere faciant de rebus suis, quidquid Dominus inspiraverit eis: si tamen consilium requiratur, licentiam habeant Ministri mittendi eos ad aliquos Deum timentes, quorum consilio bona sua pauperibus erogentur. Postea concedant eis pannos probationis, videlicet, duas tunicas sine caputio, & cingulum, & braccas, & caparonem usque ad cingulum (nisi eisdem Ministris aliud secundum Deum aliquando videatur.)

b Praeceptum inhibitorium
c Luc. 9. 62.
d Æquipollens.
e Æquipollens.
f Æquipollens.
g Libertas.

Finito vero anno probationis, recipiantur ad obedientiam, promittentes vitam istam semper, & Regulam observare. *b* Et nullo modo licebit eis de ista Religione exire, juxta mandatum Domini Papæ, quia secundum sanctum Evangelium, *c Nemo mittens manum ad aratrum & respiciens retro, aptus est regno Dei*: *d* Et illi, qui jam promiserunt obedientiam, habeant unam tunicam cum caputio, & aliam sine caputio, qui voluerint habere. *e* Et qui necessitate coguntur, possint portare calceamenta. *f* Et Fratres omnes vestimentis vilibus induantur. *g* Et possint ea repetiare

de

de faccis, & aliis petiis cum benedictione Dei. *a* Quos moneo, & exhortor, ne despiciant, neque judicent homines; quos viderint mollibus vestimentis, & coloratis indutos uti cibis, & potibus delicatis: sed magis unusquisque judicet, & despiciat semetipsum.

a *Exhortatio.*

De divino officio, & jeiunio; & quomodo Fratres debeant ire per mundum. Cap. III.

CLerici *b* faciant divinum Officium secundum Ordinem sanctæ Romanæ Ecclesiæ, excepto Psalterio, ex quo habere poterunt Breviaria. Laici vero dicant viginti quatuor Pater noster pro Matutino: pro Laudibus, quinque: pro Prima, Tertia, Sexta, & Nona, pro qualibet istarum Horarum, septem: pro Vesperis autem duodecim: pro Completorio, septem, & orent pro defunctis. *c* Et jeiunent a Festo omnium Sanctorum usque ad Nativitatem Domini. *d* Sanctam vero Quadragesimam, quæ incipit ab Epiphania usque ad continuos quadraginta dies, quam Dominus suo sancto jejunio consecravit, qui voluntarie eam jejunant, benedicti sint a Domino: & qui nolunt, non sint adstricti; sed aliam usque ad resurrectionem Domini jejunent. *e* Aliis autem temporibus non teneantur, nisi sexta Feria jejunare. *f* Tempore vero manifestæ necessitatis non teneantur Fratres jejunio corporali. *g* Consulo vero, moneo, & exhortor fratres meos in Domino Jesu Christo, ut quando vadunt per mundum, non litigent, neque contendant verbis nec alios judicent: *h* sed sint mites, pacifici, modesti, mansueti, & humiles, honeste loquentes omnibus, sicut decet. *i* Et non debeant equitare, nisi manifesta necessitate, vel infirmitate cogantur. *k* In quamcumque domum intraverint, primum dicant: Pax huic domui. Et secundum sanctum Evangelium, de omnibus cibis, qui apponuntur eis, liceat manducare.

b *Æquipollens.*
c *Æquipollens.*
d *Libertas.*
e *Refertur ad præcedens de jejunio.*
f *Libertas.*
g *Exhortatio.*
h *Admonitio.*
i *Æquipollens.*
k *Admonitio.*

Quod

Quod Fratres non recipiant pecuniam. Cap. IV.

a *Praeceptum formale.* b *Æquipollens.*

PRæcipio *a* firmiter Fratribus universis, ut nullo modo denarios, vel pecuniam recipiant per se, vel per interpositam personam. *b* Tamen pro necessitatibus infirmorum, & aliis Fratribus induendis, per amicos spirituales, Ministri tantum, & Custodes sollicitam curam gerant secundum loca, & tempora, & frigidas regiones, sicut necessitati viderint expedire; eo semper salvo, ut (sicut dictum est) denarios, vel pecuniam non recipiant.

De modo laborandi. Cap. V.

c *Admonitio.*

FRatres *c* illi, quibus gratiam dedit Dominus laborandi, laborent fideliter, & devote, ita quod excluso otio, animæ inimico, sanctæ orationis, ac devotionis spiritum non extinguant, cui debent cætera temporalia deservire. *d* De mercede vero laboris, pro se, & suis Fratribus, corporis necessaria recipiant, præter denarios, vel pecuniam: & hoc humiliter, sicut decet servos Dei, & paupertatis sanctissimæ sectatores.

d *Refertur ad præceptum de non recipiendo pecuniam. Cap. 4.*

Quod Fratres nihil sibi approprient: & de eleemosyna petenda, & de Fratribus infirmis. Cap. VI.

e *Præceptum inhibitorium.* f *Admonitio.* g *Admonitio nobilis.*

FRatres *e* nihil sibi approprient, nec domum, nec locum, nec aliquam rem: sed tamquam peregrini, & advenæ in hoc sæculo, in paupertate, & humilitate Domino famulantes, *f* vadant pro eleemosyna confidenter. Nec oportet eos verecundari: quia Dominus pro nobis se fecit pauperem in hoc mundo. *g* Hæc est illa celsitudo altissimæ paupertatis, quæ vos charissimos Fratres meos, hæredes, & Reges Regni Cælorum instituit, pauperes rebus, fecit virtutibus sublimavit. Hæc sit portio vestra, quæ perducit in ter-

terram viventium. Cui dilectissimi Fratres totaliter inhærentes, nihil aliud pro nomine Domini nostri Jesu Christi in perpetuum sub cœlo habere velitis. *a* Et ubicumque sunt, & se invenerint Fratres, ostendant se domesticos invicem inter se, & secure manifestet unus alteri necessitatem suam, quia si mater nutrit, & diligit filium suum carnalem; quanto diligentius debet quis diligere, & nutrire fratrem suum spiritualem? *b* Et si quis eorum in infirmitatem ceciderit, alii Fratres debeant ei servire, sicut vellent sibi serviri.

a *Admonitio.*

b *Æquipollens.*

De pœnitentia Fratribus peccantibus imponenda. Cap. VII.

SI qui Fratrum, *c* instigante inimico, mortaliter peccaverint, pro illis peccatis, de quibus ordinatum fuerit inter Fratres, ut recurratur ad solos Ministros Provinciales, teneantur prædicti Fratres ad eos recurrere, quam citius poterunt sine mora. *d* Ipsi vero Ministri, si Presbyteri sunt, cum misericordia iniungant illis pœnitentiam: si vero Presbyteri non sunt, iniungi faciant per alios Sacerdotes Ordinis, sicut eis secundum Deum melius videbitur expedire. *e* Et cavere debent, ne irascantur, & conturbentur propter peccatum alicujus, quia ira, & conturbatio in se, & in aliis impediunt charitatem.

c *Habens vim præcepti.*

d *Admonitio.*

e *Exhortatio.*

De electione Generalis Ministri hujus Fraternitatis, & de Capitulo Pentecostes. Cap. VIII.

UNiversi *f* Fratres, unum de Fratribus istius Religionis teneantur semper habere in Generalem Ministrum, & servum totius Fraternitatis. *g* Et ei teneantur firmiter obedire. Quo decedente, electio successoris fiat a Ministris Provincialibus, & Custodibus in Capitulo Pentecostes. *h* In quo Provinciales Ministri teneantur semper insimul convenire, ubicumque a Generali Ministro fuerit constitutum: & hoc

f *Habens vim præcepti.*

g *Refertur ad præceptum de obedientia. Cap. 10.*

h *Habens vim præcepta.*

hoc semel in tribus annis, vel ad alium terminum majorem, vel minorem, sicut a prædicto Ministro fuerit ordinatum. *a* Et si aliquo tempore appareret universitati Ministrorum Provincialium, & Custodum, prædictum Ministrum non esse sufficientem ad servitium, & communem utilitatem Fratrum, teneantur prædicti Fratres (quibus electio data est) in nomine Domini alium sibi eligere in Custodem. *b* Post Capitulum vero Pentecostes Ministri, & Custodes possint singuli, si voluerint, & eis expedire videbitur, eodem anno in suis custodiis semel Fratres suos ad Capitulum convocare.

a *Habens vim præcepti.*

b *Libertas.*

De Prædicatoribus. Cap. IX.

FRatres *c* non prædicent in Episcopatu alicujus Episcopi, cum ab eo illis fuerit contradictum. *d* Et nullus Fratrum populo penitus audeat prædicare, nisi a Ministro Generali hujus Fraternitatis fuerit examinatus, & approbatus, & ab eo sibi officium Prædicationis concessum. *e* Moneo quoque, & exhortor eosdem Fratres, ut in prædicatione, quam faciunt, sint examinata, & casta eorum eloquia, ad utilitatem & ædificationem populi, annunciando eis vitia, & virtutes, pœnam, & gloriam cum brevitate sermonis, quia verbum abbreviatum fecit Dominus super terram.

c *Æquipollens.*

d *Æquipollens.*

e *Admonitio.*

De admonitione, & correctione Fratrum. Cap. X.

FRatres, qui *f* sunt ministri, & servi aliorum Fratrum, visitent, & moneant Fratres suos, & humiliter, & charitative corrigant eos, non præcipientes eis aliquid, quod sit contra animam suam, & regulam nostram. *g* Fratres vero, qui sunt subditi, recordentur, quod propter Deum abnegaverunt proprias voluntates. *h* Unde firmiter præcipio eis, ut obediant suis Ministris in omnibus, quæ promiserunt Do-

f *Admonitio.*

g *Admonitio.*

h *Præceptum formale.*

Domino observare, & non sunt contraria animæ suæ, & Regulæ nostræ. *a* Et ubicumque sunt Fratres, qui scirent, & cognoscerent, se non posse Regulam spiritualiter observare; ad suos Ministros debeant, & possint recurrere. *b* Ministri vero charitative, & benigne eos recipiant; & tantam familiaritatem habeant circa ipsos, ut dicere possint eis, & facere sicut Domini servis suis: nam ita debet esse, quod Ministri sint servi omnium Fratrum. *c* Moneo vero, & exhortor in Domino Jesu Christo, ut caveant Fratres ab omni superbia, vana gloria, invidia, avaritia, cura, & sollicitudine hujus sæculi, a detractione, & murmuratione. *d* Et non curent nescientes literas, literas discere; *e* sed attendant, quod super omnia desiderare debent, habere spiritum Domini, & sanctam ejus operationem; orare semper ad Deum puro corde; & habere humilitatem, & patientiam in persecutione, & infirmitate, & diligere eos, qui nos persequuntur, reprehendunt, & arguunt; quia dicit Dominus: f *Diligite inimicos vestros, & orate pro persequentibus, & calumniantibus Vos. Beati, qui persecutionem patiuntur propter justitiam; quoniam ipsorum est Regnum Cœlorum.* g *Qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.*

a *Æquipollens.*
b *Admonitio.*
c *Exhortatio.*
d *Exhortatio.*
e *Admonitio nobilis.*
f *Matth.* 5. 44.
g *Matth.* 10. 22.

Quod Fratres non ingrediantur Monasteria Monachaium. *Cap. XI.*

PRæcipio *h* firmiter Fratribus universis, ne habeant suspecta consortia, vel consilia mulierum. *i* Et ne ingrediantur Monasteria Monacharum, præter illos, quibus a Sede Apostolica concessa est licentia specialis. *k* Nec fiant compatres virorum, vel mulierum, ne hac occasione inter Fratres, vel de Fratribus scandalum oriatur.

h *Præceptum formale.*
i. *Præceptum formale.*
k *Præceptum formale.*

De euntibus inter Saracenos, & alios infideles. *Cap. XII.*

QUicumque *l* Fratrum, divina inspiratione, voluerint ire inter Saracenos, & alios infideles pe-

l *Libertas.*

petant inde licentiam a suis Ministris Provincialibus, Ministri vero nullis eundi licentiam tribuant, nisi eis, quos viderint esse idoneos ad mittendum. *a* Ad hæc per obedientiam injungo Ministris, ut petant a Domino Papa unum de Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui sit Gubernator, Protector, & Corrector istius Fraternitatis; ut semper subditi, & subjecti pedibus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, stabiles in fide Catholica, paupertatem, & humilitatem, & sanctum Evangelium Domini Nostri Jesu Christi, quod firmiter promisimus observemus.

a Præceptum formale.

Explicit Regula, & vita Fratrum Minorum.

Sequitur confirmatio Regulæ.

NUlli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. Datum Laterani, tertio Kalendas Decembris. Pontificatus nostri anno octavo.

Explicit confirmatio Regulæ Fratrum Minorum.

Verba B. P. N. Francisci exhortatoria ad Fratres.

O Dilectissimi Fratres, & in æternum benedicti filii, audite me, audite vocem Patris vestri.

Magna promisimus:
Maiora promissa sunt nobis.
Servemus hæc:
Suspiremus ad illa.
Voluptas brevis:
Pœna perpetua.
Modica passio:
Gloria infinita.
Multorum vocatio:
Paucorum electio.
Omnium retributio.

Fratres dum tempus habemus, operemur bonum. *Gal. 6.*

CON-

CONSTITUTIONES

IN CAPUT PRIMUM

REGULÆ.

De Titulo, Stemmate, & Sigillo Ordinis.

TITULUS PRIMUS.

1. SERAPHICUM Patrem nostrum S. Franciscum; Divino lumine afflatum, Ordinem suum sub titulo Fratrum Minorum instituisse, hocque nomen delegisse, ne fratres sui (ut D. Bonaventura testatur) de ullo dignitatis gradu contenderent, neque honorificum nomen sibi vendicarent, sed omnibus, salvo Dei honore, se subiicerent, & ad temporalem magnitudinem non aspicerent, satis compertum est.

2. Huic autem in ipsis qnasi primordiis Religionis ex Apostolica auctoritate nomen Conventualium accessit, quod usque hodie apud nos perseverat; Id vero nihil aliud, quam Minorum Fratrum ad unam Regulam, unamque Vitæ Communitatem Uniformem animum significat.

3. A quibusvis ergo Ordinem ipsum Minorum Conventualium, ipsosque Fratres Minores Conventuales S. Francisci perpetuo decretum est appellari, quod si quis secus temere; & pertinaciter præsumpserit, ipso facto excommunicationis latæ sententiæ pœnam incurrat.

4. Sacrum vero Religionis Stemma Rubea, simplicive Cruce inter Christi Domini, Divique Patris Francisci Bracchia decoretur. Equum est enim; eadem insignia venerari, quibus ubique terrarum Ordinis nostri Vexilla feliciter prodierunt. Nemini tamen

supra gentilitium hoc Stemmate uti licebit; Ministro
Stemma. Generali, & Ordinis Procuratore pro tempore existentibus dumtaxat exceptis.

5. Sigillum quoque Religionis majus quo ad hæc usque tempora usi sunt Generales Ordinis Ministri, in-
Sigillum majus. violatum permaneat. Apparet in ipso Paracliti Spiritus super Sanctissimam Virginem, & super Apostolos Domini in igneis linguis miranda missio, quæ Die Sacratissimo Pentecost. Hierosolymis contigit. In Calce Seraphici Patris figura a medio sursum, extentis brachiis, & in extrema inferiori parte Religionis Insignia. Inscripta sunt & hæc verba circum circa. *Sigillum Ministri Generalis totius Ordinis Min. Con.* Hoc vero utatur Generalis Minister in diplomatibus, ac patentibus (ut ajunt) literis.

6. Minoris autem Sigilli (in quo Divi Patris Francisci a Christo Domino Sanctissima Stigmata recipientis, sacra figura cernitur) hanc inscriptionem circa ex-
Sigillum. tremas circuli partes habentis *Sigillum Generalis Fratrum Minorum Conventualium*, usus continuus sit in obedientialibus, & missivis, seu familiaribus epistolis.

7. Stemmatis vero, ac utriusque Sigilli Imagines, quo singulis notiores fiant, hic impressas porrigimus.

DE-

STEMMATA RELIGIONIS
SIGIL. MINRI. GENERALIS. TOTIVS ORDINIS. FRATRVM. MINOR. CON.
FRA. MIN. CON. S. GENERALIS

DE REGULA ORDINIS,

Titulus II.

Text. *Regula, & vita Fratrum Minorum hæc est.*

1 QUoniam Seraphicæ Regulæ textus, his Constitutionibus jure præmissus ex originali, quod Assisii in sacro nostræ Ecclesiæ Reliquiario pia veneratione servatur verbatim excerptus est, propterea si quis eum ullo unquam pacto immutare, seu quomodolibet innovare præsumpserit, falsi pœnam statim se subiturum sciat. Proindeque ad tantum nefas vitandum, Ministris provincialibus nec non superioribus quibuscumque, ad quos id negotii attinet, seu ullo unquam tempore spectabit, districte mandatur, firmiterque præcipitur, quatenus hujus præscripto cætera Regulæ exemplaria conformari quam diligentissime curent. *Tex. Regula originalis ubi. Alia exemplaria originali conformanda.*

2. Ad eorum vero temeritatem coercendam, qui dicteriis, captiosisque verbis ordinem insequentes, Regulæ transgressores Conventuales vocant, quod non ad literam sine glosa, sed ad præscriptum privilegiorum, Apostolicarumve declarationum sancti Francisci institutum observent. monemus omnes, & singulos, quod quisquis, seu dictis, seu scriptis Fratres Minores Conventuales, juxta has Constitutiones viventes, non esse veros Regulæ sancti Francisci observatores, ausus fuerit quoquomodo asserere, mox Apostolicæ sedis excommunicationem sese incurrere sciat. *Conventuales veri seraph. Reg. observatores.*

3. Cum enim neminem astringere possit Sancti Francisci Regula, nisi quia a Summis Pontificibus, & Apostolica Sede approbata, confirmata, & recepta, hanc ob rem ipsius sanctissimæ Sedis arbitrio est, eam pro tempore sic declarare, mitigare, interpretari, & quod fratres sic declaratam firmiter, & fideliter observantes, veri filii sint, & Sancti Francisci sequaces, *Regula confirmatio, & declaratio.*

ejusque sanctissimæ Regulæ professores, & servatores statuere; Quare contra Constitutiones, & declarationes hujusmodi, quidpiam attentare, sive præsumere unusquisque facile intelliget. quam temerarium sit.

De Constitutionibus.

TITULUS III.

1 LEgum, atque Constitutionum multiplicitas cum ordinem, potius quam statuat, omnino pervertat, hinc est, quod ex omnibus majorum nostrorum Constitutionibus, & ordinationibus, statutis, ac decretis, etiam Pontificiis præcipua quæque libantes, & in unum colligentes, in proximo Generali Capitulo celebrato die 17. Maii 1625. præsentes Constitutiones de omnium Patrum consensu sancivimus, ac stabilivimus. Quas uti nutu, & auctoritate Piissimi Pontificis, ac de ordine nostro optime meriti URBANI Papæ VIII. conditas: ita glorioso ejus nomine insignitas in lucem prodire decrevimus. placuit proinde Sanctitati suæ, omnes, & quascumque alias Constitutiones, & Ordinationes, tum quas Farinerias, Alexandrinas, & Pias vocant, sive quocunque alio nomine appellentur, tum cœtera omnia statuta, & Decreta etiam Pontificia (favorabilibus tantum, aliisque Privilegiis exceptis) pœnitus cassare, abrogare, & annullare, ad eorumque observantiam nequaquam teneri Fratres post promulgationem istarum Constitutionum voluit, & declaravit; eo vel maxime, quod istis singula pœne, quæ in illis continentur Sacræ Tridentinæ Synodi, Prædictorum Summorum Pontificum ordinationibus, nec non receptæ, & approbatæ consuetudini non adversantia, inserta, innovata, & opportunis locis adjuncta sunt.

Aliæquæcumque Constitutiones abolentur.

2. Cum itaque harum URBANARUM Constitutionum salutaris promulgatio facta fuerit, eo ipso Fratres omnes, & singuli, cujuscumque gradus, status, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, quavis con-

Urbanarum Const. promulgatio.

confuetudine, aut Privilegio contrarium quocumque humano prætextu non obftante, ad earum obfervantiam perpetuo teneri decretum eft. *Vigor.*

3. Novas Conftitutiones, nifi gravi de caufa, fieri prohibemus, quod fi quidpiam pro temporum varietate denuo ftatuendum fit, a folo Capitulo Generali ftatuatur, hoc ordine fervato, videlicet. Proponat Minifter Generalis, an placeat Patribus, ut ad exactiorem Regularis Difciplinæ cultum, & commune Religionis decus aliquæ novæ ferantur, feu ex veteribus aliquæ abrogentur Conftitutiones, mox per fecreta fuffragia quifque fuam explicabit fententiam, quod fi ex quatuor, tres partes confenferint, fiat; & fi fecus; nequaquam. Condita nova lege, feu ea, quæ abroganda videbatur, abrogata; Iterum proponatur, an placeat. Et per fecreta iterum fuffragia, quilibet fenfum fuum aperiat. Tum denique receptæ leges his conftitutionibus inferantur, vel abrogatæ, tollantur, petita prius, & obtenta ab Apoftolica Sede fpeciali earum confirmatione. *Novæ Conftit. non condantur, vel quomodo.*

4. Quotcumque vero novæ Conftitutiones, feu Generalium Capitulorum ordinationes iftis addantur, nullis unquam perpetuis futuris temporibus cuivis, etiam Generali Miniftro, five Capitulo Generali liceat earum titulum, feu nomenclaturam quoquo pacto mutare, fed ipfomet URBANARUM Conftitutionum illæfo titulo, additio, vel abrogatio fiat, notatis dumtaxat Capitulis, & in quibus aliquid fuerit innovatum, hifce, vel confimilibus verbis. Reformatæ, feu innovatæ, five abrogatæ in Capitulo Generali noftro celebrato Die &c. Anno &c. Sancitum eft etiam, quemadmodum Generales Conftitutiones a folo Generali Capitulo, ita ftatuta Provincialia a folo Provinciali Capitulo, feu Capitulari (ut ajunt) Congregatione fieri poffint. Inferioribus autem Prælatis non nifi temporarias Ordinationes, feu præcepta facere liceat, ut infra dicetur. Quæ tamen facere licebit etiam Generali, ac Provincialibus Miniftris. *Conftit. tit. non mutentur. Si ratio eas exigat, a quibus novæ Conftitutiones faciendæ. Qui præcepta ftatuere queunt.*

De Statutis Provincialibus.

TITULUS IV.

Statuta Provincialia: Qua ratione vim adipiscantur.

1 CUm itaque varii diversarum Provinciarum mores, variæque Consuetudines, varia quandoque, ac peculiaria statuta necessario exigant, idcirco (ut præmissum est) Capitulis Provincialibus aliqua Decreta, quæ Provincialia nuncupentur, statuere permissum est. Ut autem hujusmodi statuta, seu Provincialia decreta effectum suum consequi valeant, a Generali Capitulo infrascripto ordine approbanda, ac confirmanda erunt; factis enim hisce decretis, quæ necessaria, vel saltem congrua, & utilia visa fuerint, duo ex illius Provinciæ insignioribus Patribus, qui ad hoc idonei sint, eligantur, a quibus ea studiose, ac diligenter perlegantur, Patribusque Generalis Capituli proxime celebrandi eorum necessitas, vel congruentia pro illa Provincia referatur; a quibus si approbata fuerint, deinceps perpetuo ejus Provinciæ Fratres ad observantiam illorum astringant, alias nullius sint roboris, & valoris, quavis alia facultate, aut prætensa consuetudine in contrarium non obstante. Quod si adeo salutaria videantur, ut eorum observantia; non illi Provinciæ modo, sed toti Ordini splendorem, & utilitatem allatura foret; hisce constitutionibus, velut si Generalis Capituli sanctiones essent, inseri potuerunt, eo penitus ordine quo supra.

Statutorum Provincialium approbatio.

Approbationis testimonium. Liber actuum Provinciæ. Statuta, & eorum approbationes registrentur.

2. Cumque statutorum Provincialium approbatio, & observantia a Generalis Capituli decretis (ut præfertur) pendeat, post ipsum Generale Capitulum mox Provinciales Ministri curabunt, ut actus approbationis hujusmodi Sigillo Religionis munitus, & subscriptione Secretarii Ordinis, eorumque Patrum, quibus revisio demandata fuerit, firmatus, sibi tradatur, ut postmodum in libro ad hoc deputando, qui actuum Provinciæ nuncupetur, & in Archivio Provinciæ asservando, & ipsa Statuta, & actus approbationis eorum describantur, & conserventur.

3. Ex-

3. Exinde vero nisi ex urgentissima causa ipsa Decreta mutari, sive deleri vetitum est, mutata vero, vel innovata, denuo a Generali Capitulo approbari, & a Ministris Provincialibus registrari curetur. *Statuta Provincialia non mutanda.*

De Præceptis, & Ordinationibus.

TITULUS V.

1. QUicunque vero inferiores Ordinis Prælati, sive Superiores justis de causis temporaria præcepta (dummodo Constitutionibus Generalibus, & Statutis Provincialibus non adversentur, nec decretis Pontificiis, aut animarum saluti contraria, sed licita, honesta, discreta, atque rationabilia sint) propria auctoritate sancire possint: Ad eorumque observantiam subjecti quicunque Fratres arctissime teneantur. Contrafacientes autem, & transgressores in Capitulo culparum pro modo culpæ, & alias quoque ut animarum curæ salubriter in Domino expedire videbitur compescere possint, & punire. *Temporaria Superiorum præcepta. Transgressores Præceptorum puniendi.*

2. Caveant tamen, ne rigorose adeo, & inconsulto hujusmodi ordinationes statuant, ut passim levi quacumque ex causa sub excommunicationis pœna, seu sub aliis Ecclesiasticis censuris, sive ad meritum salutaris obedientiæ præcipiant; Si autem vel rei magnitudo id postulet, vel necessitas urgeat, iis pœnis suo libitu, prout opus fuerit, uti possint. Cessante autem præfatorum Superiorum officio, & ipsa præcepta, sive universalia, vel communia, sive privata, & particularia sint, pœnitus cessent, nullamque vim, seu robur deinceps habeant. *Temporaria præcepta qualiter ferenda. Præcepta Superiorum quando vim amittunt.*

DE OBEDIENTIA IN GENERE.

TITULUS VI.

Tex. *Vivendo in obedientia.*

Obedientiæ Votum. 1 TOTIUS regularis ædificij fundamentum; primariamque basim, Obedientiam esse, adeo liquido constat, ut hac una virtute a Religiosis contempta, totam Religionem labi necesse sit; ne vero ex ignorantia cuipiam errare contingat, quæcunque ad Obedientiam spectant, hoc titulo statuta sunt.

Ad Obedientiæ votum quid pertineat. 2. Ad Obedientiam igitur pertinent Regula ipsa, præsentes Ordinis Constitutiones, Statuta Provincialiá ut supra approbata, Ordines, Institutiones, Decreta quæcunque, & quotidiana Superiorum vivæ vocis mandata, quorum omnium primo vim, & discrimina, ac deinceps præscriptas transgressoribus spirituales, & temporales pœnas nosse singillatim oportet.

Vota, & Regulæ qualiter obligent. 3. Tria vota, & Regulæ præcepta ad mortalem culpam obligant (iis dumtaxat,super quibus fuit, vel fuerit a Sancta Sede Apostolica expresse, vel virtualiter dispensatum, exceptis) Quod autem reliquum est in Regula (modo formalis, & verus contemptus absit) venialem tantum culpam inducit.

Constitutiones qualiter obligent. 4. Itidem, & Constitutiones, & Decreta tam Generalia, quam Provincialia in iis, quæ vere præcepta sunt, & quæ immediate ad votorum, & præceptorum Regulæ observationem conducunt, ad mortale obstringunt; in reliquis vero, ad veniale solummodo. Idem enim observantiæ rigor Constitutionibus debitus est, qui Regulæ ipsi debetur.

Superiorum præcepta qualiter obligent. 5. Quæ vero a Superioribus Ordinis statuuntur Præcepta, Ordines, Decreta, si ad meritum salutaris obedientiæ, vel in virtute Sancti Spiritus, vel sub pœna indignationis Divinæ, aut excommunicationis latæ sententiæ, vel suspensionis a Divinis injungantur,

&

& res in se gravis sit, & magni momenti, ut supra dictum est, ad mortale non modo obligant, sed tantæ contumaciæ reus gravi pœna plectendus est. At si tertio monitus; in eamdem culpam relabatur, quibusvis legitimis actibus privandus, ad quos non nisi a Generali Ministro restitui possit.

6 Ad conservandam vero, ac promovendam obedientiæ perfectionem adeo regulari disciplinæ necessariam, præcipitur fratribus, ut eorum Superioribus in quibusvis rebus non modo gravioribus, sed & levioribus prompte obediant, & evocati signo ad communes actus, statim conveniant, & quibusvis muniis, seu officiis per communem (ut ajunt) tabulam sive in Ecclesia, sive in Choro, sive in Dormitorio, & Cellis, sive in Refectorio, Claustro, & ubicunque eis injunctum fuerit, omni reverentia persungantur. *Officiorum Tabula.*

De Obedientia Debita Summo Pontifici.

TITULUS VII.

Tex. *Fr. Franciscus promittit obedientiam, & reverentiam Domino Papæ &c.*

1 EX speciali promisso quod Summo Pontifici, & Sacro sanctæ Apostolicæ Sedi fecit Seraphicus Pater, in quo vovente universi Minores Fratres voverunt, tenentur omnes, & singuli, non solum jure Christiano, & Domini nostri Jesu Christi decreto, sed regulari etiam voto, & speciali Seraphici Patris promisso ipsi Summo Pontifici canonice intranti, & Ecclesiæ Romanæ obedientiam, & reverentiam exhibere. Subsunt itaque Fratres, ut Christiani quibusvis Pontificiis sanctionibus, ni specialiter eximantur, & ut Minores in hoc præsertim tenentur, ut Apostolicæ Sedi, & sacris ejus Congregationibus in omnibus decretis ad regulam declarandam, modificandam, reformandam, & quovis alio modo pertinentibus reverenter obediant. *Sum. Pont & Sacr Congreg obediendum.*

2. Ad

Procurator Ordinis Sum. Pont. & Sac. Cong. decreta ad Provincias omnes transmittat.

2. Ad cognoſcendum itaque Romanorum Pont. nec non Sacrarum Congregationum Decreta; diſtrictius injungitur Ordinis Procuratori pro tempore apud Romanam Curiam exiſtenti, quatenus diplomata omnia, omnia Decreta, ſive Sanctiſſimi Domini noſtri, & præfatarum Congregationum Oracula ad Religionem noſtram præciſe, ſeu ad nos quomodolibet cum omnibus aliis Regularibus, aut quovis alio modo ſpectantia, in forma authentica probata diligenter conquirat, & ſingulorum exemplaria in Archivio Religionis reponi curet; necnon ad Miniſtros Generalem, ſinguloſque Provinciales ſingula in ſuis Provinciis quam primum tranſmittat, ut ab iis, quibuſcumque eorum Provinciæ Fratribus notificentur; ut fideliter, ac diſtincte quid mandetur, quidve prohibeatur, quid concedatur, quidve revocetur explorantes, præcepta ſequi, prohibita vitare, conceſſa grato, revocata æquo (ut par eſt) animo excipere queant. Si vero Procuratoris Ordinis in mittendis ejuſmodi Decretis, vel Provincialium in iis promulgandis notabilis negligentia deprehendatur a ſuis officiis deponantur.

Provinciales Miniſtri decreta promulgent.

De Obedientia debita Capitulo Generali, & Provinciali.

TITULUS VIII.

Generalis quando non ſubjacet Generalis Capituli decretis, & quando poteſt ipſa abrogare.

1 GEneralis Capituli ſanctionibus, & præceptis ſinguli Obedientiam, nemine prorſus excepto, præſtare teneantur, a qua nec ipſe Generalis Miniſter exemptus ſit, niſi ſpecialiter a Generali Capitulo eximatur, qui nec auctoritate ſua præcepta hujuſmodi abrogare, niſi in his, quæ ejus prudentiæ ab eodem Capitulo commiſſa fuerint, ullo pacto valeat.

Provincialis ſtatutis Provincialibus quan-

2. Provinciales vero ordinationes ſinulos ejus Provinciæ Fratres, etiam Provincialem Miniſtrum (niſi forte ab ipſo Capitulo immunitatem haberet, & exemptionem) obſtringunt. Nec aboleri poſſunt, niſi

per

per ejusdemmet Provinciæ Provinciale Capitulum, sive ab ipso Provinciali in iis dumtaxat, quæ suæ dispositionis recto judicio ab eodem Capitulo demandata sunt.

do non subjacet, & quando potest ipsa abrogare.

De Obedientia debita Ministro Generali, & Provinciali, Custodibus, & Guardianis.

TITULUS IX.

Tex. *Alii Fratres teneantur Fratri Francisco, & ejus successoribus obedire.*

1 MInistro Generali immediate subduntur quicunque Provinciales Ministri, Guardiani omnes de ejus mensa, delegati ab ipso, in actu tantummodo delegationis, Procurator, Socius, & Secretarius Ordinis, & quicumque alii de ipsius familia; mediate vero omnes, & singuli Fratres.

Generali Ministro quinam immediate subjaceant.

2. Ministro autem Provinciali immediate subsunt Custodes, Guardiani, & delegati ab ipso, in actu delegationis dumtaxat, mediate vero omnes, & singuli suæ Provinciæ Fratres. Itaque quo debito tenentur Fratres omnes Religionis Ministri Generalis Sanctionibus, & & præceptis parere, eo pariter, & singuli Provinciæ Fratres Ministri Provincialis Ordinibus, mandatis obedire tenentur.

Provinciali Ministro qui nam subjiciantur, & quomodo.

3. Custodi præcipienti omnes suæ Custodiæ Fratres obedire tenentur in his, quæ ad Custodiatus Officium pertinent; de quibus infra propria Constit. sermo erit.

Custodi quinam subjaceant.

4. Guardiano vero omnes, & singuli, qui in Conventu, cui præest, commorantur, sive de familia sint, sive non, sed Viatores, vel aliis quibusvis detenti negotiis.

Guardiano subjecti.

CON-

CONSTITUTIONES
IN CAPUT SECUNDUM.
REGULÆ
DE SEMINARIIS.
TITULUS PRIMUS.

Primum Seminarium. *Secundum Seminarium.*

AD novellas juniorum plantas in Religione ad Dei cultum, ac Seraphicæ Regulæ, Constitutionumque observantiam sanctius alendas; habeat unaquæque Provincia duo ad minus Seminaria; Primum, ubi juniores Novitii in probatione, & ad decimum septimum usque ætatis annum expletum sub solertis Magistri disciplina, & institutione degant, quod Novitiatus appellari solet; Secundum vero, ubi cæteri a decimo octavo inchoato, usque ad vigesimum primum pariter expletum, sub peculiaris item Magistri disciplina commorentur, & hoc Professatus nomen apud nos sortitur.

De Conventibus ubi Seminaria erigenda fuerint.

TITULUS II.

Conventus Seminariorum quales. Clemen. VIII.

1 COnventus, in quibus Seminaria hujusmodi fuerint erigenda, insigniores sint, ac cæteris locupletiores, magisque juxta Clem. VIII. Decret. reformati; sit in eis certus, ac præfinitus tam Professorum: quam Novitiorum numerus, qui nec infra Senarium, nec supra vigesimum sit, Fratres ibi de familia commorantes tales esse debent, ut exemplari eorum

rum vita ad Regularem observantiam ipsi Novitii allici queant. In quo quidem Generalis Ministri, aliorumque respective Superiorum conscientias oneramus. Prælati vero, qui loca & Magistros Seminariis non deputaverint, aut aliquos in eis extra Seminaria absque Magistro, vel socio vagare permiserint, privationis officiorum pœnam ipso facto incurrant.

De forma, & qualitate loci Seminariorum.

TITULUS III.

1 Utriusque Seminarii locus propria clausura ab ea parte Conventus, & Monasterii, in qua alii Fratres ibidem commorantes, degunt, segregatus sit, habeatque tot ad dormiendum separatas cellulas, quot erunt numero Novitii, sive Professi, vel dormitorium ita capax, ut pro singulis singuli lectuli commode sterni possint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magistro, ejusque socio reperiatur. *Seminariorum loca. Clemens VIII. Locus ad spirituales collationes.*

2. In eo etiam præter alias communes commoditates aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesque Magistri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igni communi recipiant. *Ad lectiones Clemens VIII. Locus item calefactionis.*

3. Adsit & Oratorium, seu Capella ad Novitios, vel Professos in spiritualibus præsertim cæremoniis, Ecclesiasticisque functionibus, ut puta oratione vocali, & mentali &c. exercendos. *Oratorium Clemens VIII.*

4. Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem bene conclusus, atque munitus adsit, sin minus, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipsis vero Novitiis, vel Professis ibi commorantibus, curabit Magister cum loci superioris auctoritate (si opus fuerit) ne in eundem quispiam alios ingrediatur. *Hortus. Clemens VIII.*

5. Adsint præterea (si commode fieri poterit) opportuniores aliæ officinæ, ut pote vestiarium, locus li-

lignorum, & tonsuræ, &c. In omnibus autem præfatis locis quam maxime invigilet Magister, ut nitor, & munditiès perpetuo colatur.

Officina.

Cellæ quanam, & quales.

6. Novitiorum, & Professorum hujusmodi cellæ sanctam paupertatem, & quo ad altitudinem, & latitudinem, & quo ad omnia præseferant. Ostium nullis clavibus, vel aliqua clausura muniatur, sed pessulo tantum ligneo intus obseretur, forisque, ut aperiri possit, funiculus pendeat.

Cellarum ostia.

7. Sit autem unumquodque cellarum hujusmodi ostium in medio perforatum tanta capacitate, ut a Magistro commode per illud foramen perspici possit quidnam in cella Novitius, vel Professus agat, an oret, an studeat, sive aliud quidpiam (quod Religiosum decet) exerceat. Ac ut hujusmodi salutaris introspectio liberius fiat, tenuam aliquam tabellam ad extrinsecam ostii partem ipsi foramini superponendam esse statuimus.

Cellarum suppellex.

8. In his autem cellis lectisternium ligneum simplicissimi operis statuatur, lectulusque sanctæ paupertatis statui conveniens super addatur, tantæque sit amplitudinis, ut unum commode, duos nequaquam capiat, linteamina parvula duo ad immunditiam evitandam, stragula quoque, vel lodices laneæ pro temporum varietate, atque necessitate haberi possint.

Cellarum uniformitas.

9. Amplius in ipsis collocanda erit ex simplicissimo aliquo ligno mensula ad pios aliquot, & spirituales capiendum libros, lucerna, scabellum, genuflexorium, & aquæ benedictæ vasculum, summaque adhibeatur diligentia, ut Novitiorum, & Professorum cellæ in omnibus uniformes omnino sint.

Nulli ad Seminaria aditus. Clemens VIII.

10. Ad hujusmodi vero Seminariorum loca nemini ejusdem, vel alterius Ordinis Regulari, etiam Conventus, & Monasterii Officiali ullo unquam tempore sub quovis pretextu aditus pateat, præterquam Magistro, ejusque socio, ac etiam Monasterii, aut Conventus Superiori, si quando ingrediendum sibi necessario existimaverit, quo tamen casu aliquem semper ex senioribus Conventus, vel Monasterii Patribus socium assumat.

10.

11. Hujus loci clausuræ clavis apud Magistrum semper asservetur, illique soli liceat ex gravi tantum causa ingressum illuc alicui permittere, si quis autem Novitiorum, vel Professorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsente, & non aliter alloquatur. Præcipitur autem Provincialibus quibuscunque Ministris, ut raro licentiam egrediendi è Seminariis ipsorum Seminariorum alumnis concedant: Novitiisque præsertim non nisi ob gravissimas, easque legitimas causas. Habita tamen temporis, ac diuturnitatis ratione, ac inevitabili casu urgente, ut infirmitatis, vel consimilibus, libere eam in Domino concedere queant. *Seminariorum claves: Clemen. VIII. Seminariorum Alumnis egressus urgenti tantum ex necessitate concedendus.*

De electione, & qualitatibus Magistrorum pro Seminariis.

Titulus IV.

1. Novitiorum, sive Professorum Magister Sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimum ætatis suæ anno constitutus, & qui per decennium a professione emissa in Religione perstiterit. Quod si præ multitudine Novitiorum, aut Professorum instruendorum Socio opus habeat, is deputetur vita, & omnibus (quoad fieri poterit) consimilis, quique trigesimum saltem annum excedat. Sintque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam ante actæ exemplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque referti, non sine affabilitate graves, zelum Dei cum mansuetudine præ se ferentes, ab omni cordis, & animi perturbatione, ira præsertim, & indignatione, quæ in se, & erga alios charitatem impediunt, quam longissime alieni, & talis demum, qui in omnibus se ipsos bonorum operum exemplum præbeant, ut ii, qui eorum curæ subsunt, illos non tam metuant, quam revereantur, nec eis quidquam detrahere possint. *Mag. Novitiorum, & Professorum qualis. Socii ætas & qualitates. Clemens VIII.*

Clemens VIII. Mag. pro Seminariis a quo eligendi. 3. Eligantur tam Magister, quam Socius per Generale, sive Pronvinciale Capitulum, per triennium ad minus onus hujusmodi subituri.

Clemens VIII Mag. ac Socii pro Seminariis a quo subrogandi, & quo ordine. 4. Quod si forte intra hoc trium annorum spatium alterum, vel utrumque urgenti aliqua de causa, ex illis locis amoveri, vel mori contigerit; Generalis tantum Minister alium, vel alios in prædictorum locum subrogare valeat. Quapropter decernitur, ut in Provinciali Capitulo tot, ad hujusmodi subeundum onus, eligantur, quot in illa Provincia idonei reperientur, eorumque nomina penes se conscripta, tum Provincialis Minister, cum etiam præcipue Generalis retineant, ut ex eis postea, si qui ad hujusmodi curam subrogandi fuerint, subrogentur.

De primo Seminario.

TITULUS V.

Qui primo Seminario adjungendi. 1. IN primis Seminariis Novitii per annum integrum, a suscepto probationis habitu, permanere debeant, alias & professionem nullam esse, & admittentes hoc modo, ab officiis cecidisse statuimus, & declaramus; permaneant insuper in eodem Seminario, post emissam professionem, ad annum usque decimum septimum expletum.

De acceptatione Novitiorum.

TITULUS VI.

Text. *Si qui voluerint hanc vitam accipere, & venerint ad Fratres nostros.*

Filiationes Conventuum. 1. QUia filiationis usum in Ordine nostro receptum, & approbatum, nos pariter recipimus, & approbamus; propterea statuimus, firmiterque præcipimus, ne quisquam in posterum ad probationem; vel professionem admittatur, qui prius ab aliquo Conven-

ventu pro ejus filio receptus non ſit, alias admiſſio, & profeſſio nulla ſit, & admittentes ipſo facto officiorum privationem incurrant.

Ad quos ſpectet in filios Conventuum acceptare.

2. Cum autem pro alicujus Conventus filio quiſpiam acceptandus fuerit, hic ordo ſervandus erit. Omnium nativorum, etiam illius Conventus Laicorum, dummodo profeſſionem emiſerint, convocato Capitulo, Guardianus recipiendam Perſonam coram illis proponat, de gravitate negocii, de damno, futuroque dedecore, ſi qui recipi quærit, pravis moribus eſſet, accuratum ſermonem inſtituens: Tum vero dierum ſex, quorum ex tribus canonicis terminis, duo unicuique aſſignandi erunt, ſpatium pro deliberatione, & ſolutione negotii indicat, ad explorandum ſcilicet natales, Parentes, honeſtatem, eruditionem, cæteraſque recipiendi Filii conditiones.

Modus cooptandi filios in Nativis Conventibus.

Conſanguinei non admittuntur eo in Conſilio in quo de qualitatibus recipiendi agitur.

3. Sexto die elapſo, convocatis iterum (ut ſupra) Fratribus omnibus, ut ſolum Deum in tanto negotio, ſolam animarum ſalutem, & Religionis honorem præ oculis habeant, Guardianus ex munere moneat. Excluſo deinde, ſi quis Fratrum in Conſilio ei, qui recipiendus eſt, cognatus, ſeu affinis, aut alio quovis modo conſanguineus ſit, libere a quocumque; quidquid ſibi placuerit, de recipiendo Perſona Natalibus, Parentibus, cæteriſque neceſſariis conditionibus proferatur, & opponatur. Nemini autem nullatenus liceat, quæ pronuntiata, vel oppoſita ſunt, revelare, quod ſi quempiam ea revelaſſe compertum fuerit, excommunicationis pænam ipſo facto incurrendam, ac utriuſque vocis in Conſilio privationem perpetuo ſubeat. Si nihil opponatur, vel oppoſita nulla eſſe probentur, accerſito (qui excluſus fuerat) conſanguineo per ſuffragia ſecreta, an in filium ejus Conventus cooptandus ſit necne, judicetur; quæ ſi ſupra medietatem affirmativa ſint, eo ipſo in filium acceptetur, ſi negativa, nequaquam. Si tamen contigerit plures eſſe conſanguineos, vel affines ei qui acceptandus eſt, duo tantum ex ipſis digniores habeant jus ſuffragii.

Ad ſuffragia conſanguinei admittuntur, ſed non plures.

Receptus in filium Conventus quando quis cenſeatur.

4. Qui vero a Conventus filiatione ſemel rejectus

C 2 eſt,

Procurator Ordinis Sum. Pont. & Sac. Cong. decreta ad Provincias omnes transmittat.

2. Ad cognoscendum itaque Romanorum Pont. nec non Sacrarum Congregationum Decreta, districtius injungitur Ordinis Procuratori pro tempore apud Romanam Curiam existenti, quatenus diplomata omnia, omnia Decreta, sive Sanctissimi Domini nostri, & præfatarum Congregationum Oracula ad Religionem nostram præcise, seu ad nos quomodolibet cum omnibus aliis Regularibus, aut quovis alio modo spectantia, in forma authentica probata diligenter conquirat, & singulorum exemplaria in Archivio Religionis reponi curet, necnon ad Ministros Generalem, singulosque Provinciales singula in suis Provinciis quam primum transmittat, ut ab iis, quibuscumque eorum Provinciæ Fratribus notificentur, ut fideliter, ac distincte quid mandetur, quidve prohibeatur, quid concedatur, quidve revocetur explorantes, præcepta sequi, prohibita vitare, concessa grato, revocata æquo (ut par est) animo excipere queant. Si vero Procuratoris Ordinis in mittendis ejusmodi Decretis, vel Provincialium in iis promulgandis notabilis negligentia deprehendatur a suis officiis deponantur.

Provinciales Ministri decreta promulgent.

De Obedientia debita Capitulo Generali, & Provinciali.

TITULUS VIII.

Generalis quando non subjacet Generalis Capituli decretis, & quando potest ipsa abrogare.

1 Generalis Capituli sanctionibus, & præceptis singuli Obedientiam, nemine prorsus excepto, præstare teneantur, a qua nec ipse Generalis Minister exemptus sit, nisi specialiter a Generali Capitulo eximatur, qui nec auctoritate sua præcepta hujusmodi abrogare, nisi in his, quæ ejus prudentiæ ab eodem Capitulo commissa fuerint, ullo pacto valeat.

Provincialis statutis Provincialibus quam-

2. Provinciales vero ordinationes sinulos ejus Provinciæ Fratres, etiam Provincialem Ministrum (nisi forte ab ipso Capitulo immunitatem haberet, & exemptionem) obstringunt. Nec aboleri possunt, nisi

per

per ejuſdemmet Provinciæ Provinciale Capitulum, ſive ab ipſo Provinciali in iis dumtaxat, quæ ſuæ diſpoſitionis recto judicio ab eodem Capitulo demandata ſunt. *do non ſubjacet, & quando poteſt ipſa abrogare.*

De Obedientia debita Miniſtro Generali, & Provinciali, Cuſtodibus, & Guardianis.

TITULUS IX.

Tex. *Alii Fratres teneantur Fratri Franciſco, & ejus ſucceſſoribus obedire.*

1 MIniſtro Generali immediate ſubduntur quicunque Provinciales Miniſtri, Guardiani omnes de ejus menſa, delegati ab ipſo; in actu tantummodo delegationis, Procurator, Socius, & Secretarius Ordinis, & quicumque alii de ipſius familia; mediate vero omnes, & ſinguli Fratres. *Generali Miniſtro quinam immediate ſubjaceant.*

2. Miniſtro autem Provinciali immediate ſubſunt Cuſtodes, Guardiani, & delegati ab ipſo, in actu delegationis dumtaxat, mediate vero omnes, & ſinguli ſuæ Provinciæ Fratres. Itaque quo debito tenentur Fratres omnes Religionis Miniſtri Generalis Sanctionibus, & & præceptis parere, eo pariter, & ſinguli Provinciæ Fratres Miniſtri Provincialis Ordinibus, mandatis obedire tenentur. *Provinciali Miniſtro qui nam ſubjiciantur, & quomodo.*

3. Cuſtodi præcipienti omnes ſuæ Cuſtodiæ Fratres obedire tenentur in his, quæ ad Cuſtodiatus Officium pertinent; de quibus infra propria Conſtit. ſermo erit. *Cuſtodi quinam ſubjaceant.*

4. Guardiano vero omnes, & ſinguli, qui in Conventu, cui præeſt, commorantur, ſive de familia ſint, ſive non, ſed Viatores, vel aliis quibuſvis detenti negotiis. *Guardiano ſubjecti.*

CON-

CONSTITUTIONES
IN CAPUT SECUNDUM.
REGULÆ
DE SEMINARIIS.
TITULUS PRIMUS.

AD novellas juniorum plantas in Religione ad Dei cultum, ac Seraphicæ Regulæ, Constitutionumque observantiam sanctius alendas; habeat unaquæque Provincia duo ad minus Seminaria; Primum, ubi juniores Novitii in probatione, & ad decimum septimum usque ætatis annum expletum sub solertis Magistri disciplina, & institutione degant, quod Novitiatus appellari solet; Secundum vero, ubi cæteri a decimo octavo inchoato, usque ad vigesimum primum pariter expletum, sub peculiaris item Magistri disciplina commorentur, & hoc Professatus nomen apud nos sortitur.

Primum Seminarium. *Secundum Seminarium.*

De Conventibus ubi Seminaria erigenda fuerint.

TITULUS II.

Conventus Seminariorum quales. Clemen. VIII.

1 COnventus, in quibus Seminaria hujusmodi fuerint erigenda, insigniores sint, ac cæteris locupletiores, magisque juxta Clem. VIII. Decret. reformati; sit in eis certus, ac præfinitus tam Professorum: quam Novitiorum numerus, qui nec infra Senarium, nec supra vigesimum sit, Fratres ibi de familia commorantes tales esse debent, ut exemplari eorum

rum vita ad Regularem observantiam ipsi Novitii allici queant. In quo quidem Generalis Ministri, aliorumque respective Superiorum conscientias oneramus. Prælati vero, qui loca & Magistros Seminariis non deputaverint, aut aliquos in eis extra Seminaria absque Magistro, vel socio vagare permiserint, privationis officiorum pœnam ipso facto incurrant.

De forma, & qualitate loci Seminariorum.

TITULUS III.

1 UTriusque Seminarii locus propria clausura ab ea parte Conventus, & Monasterii, in qua alii Fratres ibidem commorantes, degunt, segregatus sit, habeatque tot ad dormiendum separatas cellulas, quot erunt numero Novitii, sive Professi, vel dormitorium ita capax, ut pro singulis singuli lectuli commode sterni possint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magistro, ejusque socio reperiatur. *Seminariorum loca. Clemens VIII. Locus ad spirituales collationes.*

2. In eo etiam præter alias communes commoditates aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesque Magistri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igni communi recipiant. *Ad lectiones Clemens VIII. Locus item calefactionis.*

3. Adsit & Oratorium, seu Capella ad Novitios, vel Professos in spiritualibus præsertim cæremoniis, Ecclesiasticisque functionibus, ut puta oratione vocali, & mentali &c. exercendos. *Oratorium Clemens VIII.*

4. Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem bene conclusus, atque munitus adsit, sin minus, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipsis vero Novitiis, vel Professis ibi commorantibus, curabit Magister cum loci superioris auctoritate (si opus fuerit) ne in eundem quispiam alios ingrediatur. *Hortus. Clemens VIII.*

5. Adsint præterea (si commode fieri poterit) opportuniores aliæ officinæ, ut pote vestiarium, locus li-

Officinæ. lignorum, & tonsuræ, &c. In omnibus autem præfatis locis quam maxime invigilet Magister, ut nitor, & mundities perpetuo colatur.

Cellæ quanam, & quales. 6. Novitiorum, & Professorum hujusmodi cellæ sanctam paupertatem, & quo ad altitudinem, & latitudinem, & quo ad omnia præseferant. Ostium nullis clavibus, vel aliqua clausura muniatur, sed pessulo tantum ligneo intus obseretur, forisque, ut aperiri possit, funiculus pendeat.

Cellarum ostia. 7. Sit autem unumquodque cellarum hujusmodi ostium in medio perforatum tanta capacitate, ut a Magistro commode per illud foramen perspici possit quidnam in cella Novitius, vel Professus agat, an oret, an studeat, sive aliud quidpiam(quod Religiosum decet) exerceat. Ac ut hujusmodi salutaris introspectio liberius fiat, tenuam aliquam tabellam ad extrinsecam ostii partem ipsi foramini superponendam esse statuimus.

Cellarum suppellex. 8. In his autem cellis lectisternium ligneum simplicissimi operis statuatur, lectulusque sanctæ paupertatis statui conveniens super addatur, tantæque sit amplitudinis, ut unum commode, duos nequaquam capiat, linteamina parvula duo ad immunditiam evitandam, stragula quoque, vel lodices laneæ pro temporum varietate, atque necessitate haberi possint.

Cellarum uniformitas. 9. Amplius in ipsis collocanda erit ex simplicissimo aliquo ligno mensula ad pios aliquot, & spirituales capiendum libros, lucerna, scabellum, genuflexorium, & aquæ benedictæ vasculum, summaque adhibeatur diligentia, ut Novitiorum, & Professorum cellæ in omnibus uniformes omnino sint.

Nulli ad Seminaria aditus. Clemens VIII. 10. Ad hujusmodi vero Seminariorum loca nemini ejusdem, vel alterius Ordinis Regulari, etiam Conventus, & Monasterii Officiali ullo unquam tempore sub quovis pretextu aditus pateat, præterquam Magistro, ejusque socio, ac etiam Monasterii, aut Conventus Superiori, si quando ingrediendum sibi necessario existimaverit, quo tamen casu aliquem semper ex senioribus Conventus, vel Monasterii Patribus socium assumat.

10.

11. Hujus loci clausuræ clavis apud Magistrum semper asservetur, illique soli liceat ex gravi tantum causa ingressum illuc alicui permittere, si quis autem Novitiorum, vel Professorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsente, & non aliter alloquatur. Præcipitur autem Provincialibus quibuscunque Ministris, ut raro licentiam egrediendi è Seminariis ipsorum Seminariorum alumnis concedant: Novitiisque præsertim non nisi ob gravissimas, easque legitimas causas. Habita tamen temporis, ac diuturnitatis ratione, ac inevitabili casu urgente, ut infirmitatis, vel consimilibus, libere eam in Domino concedere queant.

Seminariorum claves. Clemen. VIII.

Seminariorum Alumnis egressus urgenti tantum ex necessitate concedendus.

De electione, & qualitatibus Magistrorum pro Seminariis.

TITULUS IV.

1. Novitiorum, sive Professorum Magister Sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimum ætatis suæ anno constitutus, & qui per decennium a professione emissa in Religione perstiterit. Quod si præ multitudine Novitiorum, aut Professorum instruendorum Socio opus habeat, is deputetur vita, & omnibus (quoad fieri poterit) consimilis, quique trigesimum saltem annum excedat. Sintque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam ante actæ exemplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque referti, non sine affabilitate graves, zelum Dei cum mansuetudine piæ se ferentes, ab omni cordis, & animi perturbatione, ira præsertim, & indignatione, quæ in se, & erga alios charitatem impediunt, quam longissime alieni, & talis demum, qui in omnibus se ipsos bonorum operum exemplum præbeant, ut ii, qui eorum curæ subsunt, illos non tam metuant, quam revereantur, nec eis quidquam detrahere possint.

Mag. Novitiorum, & Professorum qual is. Socii ætas & qualitates.

Clemens VIII.

Clemens VIII. Mag. pro Seminariis a quo eligendi.

3. Eligantur tam Magister, quam Socius per Generale, sive Pronvinciale Capitulum, per triennium ad minus onus hujusmodi subituri.

Clemens VIII Mag. ac Socii pro Seminariis a quo subrogandi, & quo ordine.

4. Quod si forte intra hoc trium annorum spatium alterum, vel utrumque urgenti aliqua de causa, ex illis locis amoveri, vel mori contigerit; Generalis tantum Minister alium, vel alios in prædictorum locum subrogare valeat. Quapropter decernitur, ut in Provinciali Capitulo tot, ad hujusmodi subeundum onus, eligantur, quot in illa Provincia idonei reperientur, eorumque nomina penes se conscripta, tum Provincialis Minister, cum etiam præcipue Generalis retineant, ut ex eis postea, si qui ad hujusmodi curam subrogandi fuerint, subrogentur.

De primo Seminario.

TITULUS V.

Qui primo Seminario adjungendi.

1. IN primis Seminariis Novitii per annum integrum, a suscepto probationis habitu, permanere debeant, alias & professionem nullam esse, & admittentes hoc modo, ab officiis cecidisse statuimus, & declaramus; permaneant insuper in eodem Seminario, post emissam professionem, ad annum usque decimum septimum expletum.

De acceptatione Novitiorum.

TITULUS VI.

Text. *Si qui voluerint hanc vitam accipere, & venerint ad Fratres nostros.*

Filiationes Conventuum.

1. QUia filiationis usum in Ordine nostro receptum, & approbatum, nos pariter recipimus, & approbamus; propterea statuimus, firmiterque præcipimus, ne quisquam in posterum ad probationem; vel professionem admittatur, qui prius ab aliquo Conven-

ventu pro ejus filio receptus non sit, alias admissio, & professio nulla sit, & admittentes ipso facto officiorum privationem incurrant.

2. Cum autem pro alicujus Conventus filio quispiam acceptandus fuerit, hic ordo servandus erit. Omnium nativorum, etiam illius Conventus Laicorum, dummodo professionem emiserint, convocato Capitulo, Guardianus recipiendam Personam coram illis proponat, de gravitate negocii, de damno, futuroque dedecore, si qui recipi quærit, pravis moribus esset, accuratum sermonem instituens: Tum vero dierum sex, quorum ex tribus canonicis terminis, duo unicuique assignandi erunt, spatium pro deliberatione, & solutione negotii indicat, ad explorandum scilicet natales, Parentes, honestatem, eruditionem, cæterasque recipiendi Filii conditiones.

Ad quos spectet in filios Conventuum acceptare.

Modus cooptandi filios in Nativis Conventibus.

3. Sexto die elapso, convocatis iterum (ut supra) Fratribus omnibus, ut solum Deum in tanto negotio, solam animarum salutem, & Religionis honorem præ oculis habeant, Guardianus ex munere moneat. Excluso deinde, si quis Fratrum in Consilio ei, qui recipiendus est, cognatus, seu affinis, aut alio quovis modo consanguineus sit, libere a quocumque, quidquid sibi placuerit, de recipiendo Persona Natalibus, Parentibus, cæterisque necessariis conditionibus proferatur, & opponatur. Nemini autem nullatenus liceat, quæ pronuntiata, vel opposita sunt, revelare, quod si quempiam ea revelasse compertum fuerit, excommunicationis pænam ipso facto incurrendam, ac utriusque vocis in Consilio privationem perpetuo subeat. Si nihil opponatur, vel opposita nulla esse probentur, accersito (qui exclusus fuerat) consanguineo per suffragia secreta, an in filium ejus Conventus cooptandus sit necne, judicetur; quæ si supra medietatem affirmativa sint, eo ipso in filium acceptetur, si negativa, nequaquam. Si tamen contigerit plures esse consanguineos, vel affines ei qui acceptandus est, duo tantum ex ipsis digniores habeant jus suffragii.

Consanguinei non admittuntur eo in Consilio in quo de qualitatibus recipiendi agitur.

Ad suffragia consanguinei admittuntur, sed non plures.

Receptus in filium Conventus quando quis censeatur.

4. Qui vero a Conventus filiatione semel rejectus

 est,

Quis non acceptandus. est, eodem anno proponi iterum nequeat, receptos autem, vel acceptatos *Fratres nostri mittant eos* (inquit Regulæ textus) *ad suos Ministros Provinciales.*

Ad quos spectet ad Religionem recipere.

TITULUS VII.

Tex. *Quibus solummodo, & non aliis recipiendi Fratres licentia concedatur.*

1. MInister Generalis propria auctoritate ad Religionis habitum omnes, qui ab æstu sæculi ad portum Religionis confugiunt, admittere, eandemque facultatem solis Provincialibus Ministris (ut ex Regulæ textu apparet) concedere potest. At vero ex fel. rec. Sixti Quinti, & Clementis Octavi Constitutionibus absoluta facultas recipiendi ad habitum Religionis eos, qui sextum decimum ætatis suæ annum excesserint, solis Capitulis Generalibus, & Provincialibus, eorumque Congregationibus (nonnullis servatis conditionibus inferius apponendis) reservata est, quam, & nos eis pariter reservamus.

Capitula quosnam ad Religionem recipere possint.

Generalis Minist. quosnam recipere possit.

Facultas admittendi ad ordinem quibusnam concedenda.

2. Generalis itaque Minister Juvenes præfatum ætatis annum non superantes ad Religionis habitum recipere queat; similiter & Provinciales Ministri, si a Generali de receptione hujusmodi specialem obtinuerint facultatem; alias nullo modo. Hanc tamen facultatem Provincialibus ultra montes, & maria teneatur Generalis Minister initio Provincialatus liberam pro toto ejusdem Provincialatus tempore concedere. Cæteris vero ad libitum, prout ipsi magis videbitur expedire. (Provincialibus tamen, ut præfertur, exceptis) nulli alteri, nisi forte nullo existente Provinciali, ejusdem Provinciæ Commissario concedi potest.

Recepti ad Ord. etiam in Capitulis

3. Recepti vero, sive admissi ad Ordinem, etiam si a Capitulis, vel Congregationibus admissi fuerint, ad habitum Religionis nullatenus admittantur, nisi Ministri Generalis consensu prius in scriptis obtento; in

in libro vero Novitiorum de eodem conſenſu, & facultate ſpecialis mentio fiat, ſicut, & de aliis conditionibus, ut infra ſuo loco dicetur. *admitti non poſſunt ad habitum ſine Generalis Miniſtri licentia.*

De examine ante receptionem faciendo, & de recipiendorum conditionibus.

TITULUS VIII.

Tex: *Miniſtri vero diligenter examinent eos de Fide Catholica.*

1. ANte omnia ab his, qui ad Ordinem recipiendi ſunt, diligenter exquirendum eſt, quo ſpiritu, qua mente, ac voluntate id Regularis vitæ genus elegerint, quem ſibi finem propoſuerint, num zelo melioris frugis, & perfectioris vitæ, ac ut Deo liberius, & ſecurius famulari poſſint, an potius levitate animi, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi motu ducantur, & an eorum Parentes ope, & ſubſidio eorum indigentes, deſtituantur. *Clemens VIII. De quib. præſertim interrogandi, qui ad ordinem noſtrum accedunt.*

2. Præterea diligentiſſima perquiſitio habenda eſt de uniuſcujuſque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita antea&ta, ac præcipue eorum, qui ſextumdecimum ætatis annum excedent, an criminoſi, an ære alieno gravati, vel reddendæ alicujus adminiſtrationis rationi obnoxii ſint, juxta formam Conſtitutionum felicis recordationis Sixti Quinti, & Clementis Octavi, & juxta conditiones alias a Sacr. Can. & Summis Pont. aſſignatas. Impedimenta vero ad Religionem aditum præcludentia, ac de quibus diligentiſſime recipiendos omnes examinandos eſſe ſtatuimus, hæc ſunt. *Clemens VIII. Recipiendorum Conditiones perquirendæ.*

1. Hæretici qui ſunt, aut ſuſpecti de hæreſi, vel qui eam abjuraverint, vel quorum Parentum corpora, vel Statuæ concrematæ ſint; Item Infideles, vel Hebræi ad fidem converſi, niſi per triennium inter Catholicos pie, & catholice vixerint.
2. Schiſmatici, vel de ſchiſmate ſuſpecti. *Impedimenta ad*

habitum Religionis. 3. Publice, seu publica sententia actu excommunicati, irregulares, aut alia Ecclesiastica censura innodati.

4. Fidei rudimenta penitus ignorantes.

5. Matrimonio consumato ligati, nisi juxta formam in Regula præscriptam.

6. Illegitimi omnes, hoc est, ex non legitimo matrimonio nati, vel etiam ex infamibus Parentibus, sive Patre, sive Matre tantum orti.

7. Facinorosi, & rei, puta furti, latrocinii, homicidii, sacrilegii, nefarii amplexus, aut graviorum scelerum ad Judices delati, & convincti.

8. Infames infamia juris, vel facti, vulgari, & publica.

9. Gravati ære alieno, vel ratiociniis reddendis obnoxii.

10. Professi alterius Religionis arctioris, & æqualis cujusvis, etiam Heremitæ.

11. Morbo contagioso, vel obscæno, aut caduco laborantes, sive alio graviori, Item mente capti, sive per intervalla, sive jugiter, membro aliquo destituti, vel notabili monstruositate affecti.

Protestatio cum recipiendis. 3. Quilibet igitur admittendus de his conditionibus examinetur; Protesteturque ei Superior, quod si quopiam ex antedictis defectibus sit obnoxius, statim ac innotuerit, a Religione ejicietur; ejus enim mens est, tam ad receptionem, quam ad probationem, vel professionem eorum, qui tales fuerint, nullum præstare consensum.

De impedito malitiose recepto, seu illum recipiente, quid? 4. Si autem compertum fuerit, præfatos Ordinis Superiores, ad quos receptio ad Religionem spectat, malitiose scientes, ac volentes hujusmodi impedimentis notatos ad ordinem recepisse, ipso facto excommunicationem incurrant, hi vero, qui sic recepti fuerint, ab Ordine tamquam indigni ejiciantur.

Recipiendorum ad Ordinem qualitates. 5. Sint itaque recipiendi omnes mites, & modesti, ingenio faciles, & dociles, sit eis voluntas veræ virtutis cupida, & obedire parata. Sint ingenuis moribus, conditione liberi, vel saltem emancipati, im-

impollutæ vitæ, animo bene conpositi; ad Sanctissimam Seraphicæ perfectionis vitam, & Regularis disciplinæ observantiam, divino fisi præsidio, toto corde anhelent, & tales, quorum receptio, & adscriptio toti Clero, & Populo ædificationem, Ordinique nostro decorem afferat.

De his, qui ad Clericatum recipiendi sunt, deque eorum qualitatibus, & examine.

TITULUS IX.

1. CLericorum numero nullus adscribi possit, qui quintumdecimum ætatis suæ annum non compleverit, excipiuntur tamen ab hoc statuto insignores Conventus, ubi prima Seminaria constituta sunt, in quibus tres, vel quatuor tantum, figurato cantu sufficienter instructi, qui tamen duodecimum saltem annum expleverint, Clericorum numero adscribi queant. Generalis quoque Minister ob legitimam causam, quæ Religioni decorem, vel utilitatem allatura esset, in hoc casu cum his, qui nondum quintumdecimum attigerint, & duodecimum expleverint, dispensare possit, & valeat. *Ætas.*

2. Qui ad Clericatum adsumendi sunt, latinam linguam calleant, vel saltem illius addiscendæ spem indubiam præseferant, ut Minoribus, ac deinde statutis temporibus, Sacris ordinibus initiari possint, ac in literarum studio ad Dei gloriam, animarumque salutem proficere; judicium itaque, ac ingenium in admittendo Clerico explorabitur; eaque mentis dispositio, & corporis habitudo, quæ ad hujus status functiones apte accommodata sit, diligenter examinetur. *Clericorum qualitates.*

3. Si quis propterea vigesimum quintum ætatis annum excedens, ad Religionis habitum admitti postulaverit, ac latinæ saltem linguæ, & aliqualis eruditionis expers sit in Laicorum dumtaxat numerum, quibus literarum scientia haud necessaria est, conferatur, ac (si admittendus sit) in eorum Ordinem adscribatur. *Provectioris ætatis idiota qualiter ad Ordinem admittendus.*

De his, qui ad Laicorum statum recipiendi sunt, deque eorum qualitatibus, & examine.

TITULUS X.

Ætas. 1. QUi Laici futuri sunt, & ad laicalem statum admittendi, vigesimum primum suæ ætatis annum, ut jam absolverint, ac vigesimumquintum non excesserint, necesse est, licet cum his quoque ob rationabilem causam possit Generalis Minister, si ei in Domino videbitur, in hoc dispensare; Uxoribus non modo, sed & Filiis, & Filiabus careant; & artem aliquam ad Conventus, Religionis, & Fratrum utilitatem calleant.

Soluti. 2. Examinetur propterea in admittendis hujusmodi ea mentis capacitas, ut ad Regularis vitæ documenta, moresque facile accomodentur. Illudque demum corporis robur, quo Dei Servis in ministeriis debitis servire queant. Non permittant Superiores a Conventibus Laicorum multitudinem recipi, sed duo tantum in singulis Conventibus in filios accipiantur; In insignoribus autem, quot fuerint opus. Generalis autem Minister, & Provinciales, quotnam singulis hujusmodi Conventibus opus sint, declarabunt.

Laicorum qualitates.

Determinatus sit Laicorum numerus in singulis Conventibus.

Laici ad Clericorum statum non transeant.

3. Qui ad Laicorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint, quod si quis laicorum Clericalem coronam sibi assumere præsumpserit, ea statim ac innotuerit, privetur, & gravi pœna puniatur; Si vero sacros etiam Ordines suscipere ausi fuerint, ad laicalem statum denuo redire cogantur, viliora Conventus Ministeria perpetuo exerceant, ad alios Ordines promoveri non possint, a susceptis perpetuo sint suspensi, & gravioribus pœnis subiiciantur. Decretum hoc imposterum dumtaxat valere ac de præteritis, ad eos tantum extendi, qui duobus annis proxime elapsis ita promoti sunt, volumus, & mandamus.

De

De examine in Capitulis, & Congregationibus faciendo.

TITULUS XI.

1. IN singulis Capitulis tam Generalibus, quam Provincialibus, eorumque Congregationibus, nonnulli ex insignoribus Patribus, qui examinatores, vel receptores ad Religionem appellentur, specialiter ad hoc deputandi sunt: hi vero de singulis superius adnotatis diligenter examinent eos, qui ad Religionem admitti petierint, peractoque examine, testimoniales litteras Notarii, seu Cancellarii Communitatis, Parochi, Ludi Magistri, & Medici certissimis monumentis firmatas recognoscant, factaque Capituli Patribus relatione, ab his per vota, sive secreta suffragia, si digni fuerint, admittantur, si secus, dimittantur.

Examinatores ad habitum in Capitulis deputandi.

Testimoniales recipiendorum litteræ.

De examine extra Capitulum faciendo.

TITULUS XII.

1. QUi extra Capitulum ad Religionis habitum admitti postulaverint, ac sextum decimum ætatis annum (ut præfertur) non excesserint, prius a Generali, vel Provinciali Ministro de singulis præscriptis conditionibus diligenter examinandi sunt. Cum itaque examinari debuerint, convocatis assistentibus, aliisque (si eis videbitur) ex insignioribus ejus Conventus, ubi fuerint, Patribus, ad examen procedatur, eoque peracto, literæ, seu testimonia Parochi, Medici, & aliorum proferantur, quibus ut authenticis, & legitimis comprobatis, & cognitis, si admittendi fuerint, admittantur; seu alias, prout in Domino expedire videbitur, dimittantur.

Examen extra Capitulum a quibus, & qualiter faciendum.

De ordine servando in receptione Clericorum ad habitum Religionis.

TITULUS XIII.

Recepti ad ordinem sub habitu sæculari aliqualem probationem peragant.

1 POsteaquam in Clericorum numerum aliquis ad Religionem receptus fuerit, habito Ministri Generalis assensu, in primo, vel secundo Seminario, aut etiam in aliquo Conventus cubiculo, prout ejus postulaverit ætas, ut supradictum est, recipiatur, ibique sæculari habitu (modesto tamen) retento, per aliquot dies inclusus cum aliis Novitiis (in loco ab eis, quantum fieri poterit, separato) maneat, omnique temporalium rerum cura seposita, totum Deo se se, spiritualibusque exercitiis addicet.

Religiosis actibus exerceantur. Neminem alloquantur.

2. Interim apud Magistrum functionibus singulis Ecclesiasticis, & domesticis intersit, accurateque, & attente Religionis cœremonias, sacrosque ritus observet. Neminem ex Fratribus vel Sæcularibus verbo, aut scripto, nisi obtenta a Magistro licentia, ullo pacto conveniat. Assuescat insuper cum aliis Novitiis alternatis diebus proprias culpas publice in Capitulo Seminarii confiteri.

Omnia, quæ in Religione servanda sunt, eis notificentur. Generalis confessio.

3. Tunc autem accuratius exquiratur, quo spiritu ad Religionis perfectionem vocatus sit, omnes ei Regulæ arctiores articuli proponantur, Præcepta quælibet de Regularis vitæ observantia, Sanctiones, Constitutiones insuper, & Regulæ omnes, quæ in Ordine nostro servantur; Cureturque diligenter, ut in quarumcumque virtutum, obedientiæ, & humilitatis præcipue actibus sedulo exerceatur, ac ut generaliter confiteatur.

Quando ad habitum admittendi.

4. Aliquot demum diebus transactis, quot Magister sufficisse probaverit. Religionis habitu (nisi forte legitima obstaret causa) induatur, & ad probationis annum recipiatur.

Liber Novitiorum.

5. Nomina, & cognomina, quibus in sæculo vocabatur, item & patria in peculiari libro ad hunc dumta-

taxat effectum apud Magistrum asservando, describantur; Annus, Mensis, Dies, & Hora suæ receptionis, & a quo, & quomodo ex præfatis Receptoribus ad ordinem assumptus fuerit, sedulo insuper adnotetur. Liceat etiam Novitiis in receptione ipsorum nomina commutare; proborumque (si placuerit) defunctorum Fratrum appellationes denuo suscitare.

Modus induendi Religionis habitum.

6. Cum autem ad actum induendi Novitios perventum fuerit, ante benedictionem vestium, Summorum Pontificum Privilegium Religionem ingredientibus, in eaque perseverantibus concessum illis exponatur; qualiter nimirum ab omnibus censuris, pœnis, & irregularitatibus (non tamen publicis) absolvantur; ita tamen quod si per hujusmodi sententias debito, sive alieno ære adstricti fuerint, satisfaciant. Moneantur insuper quantum ex hac vocatione Deo ipsi teneantur, a quo ex Summorum pariter Pontificum Privilegiis omnium peccatorum suorum remissionem, & baptismalem innocentiam misericorditer assequuntur. Hisque expletis, & ordinaria absolutione super induendos facta, Religionis habitu, juxta formam in Rituali nostro præscriptam, induantur, & in Seminarium probationis annum incepturi, sub Magistri disciplina reducantur.

A Novitiorum parentibus, & curatoribus quid recipiendum.

7. Quoniam vero Conventus nostri redditibus, ut plurimum, ita pinguibus carent, ut victum, atque vestitum Novitiis præbere non possint, statuitur juxta Sacri Concilii Tridentini Decreta, ut ante Religionis ingressum aliquid de eorum bonis, pro alimentis præstandis, Conventui exolvatur; & quicquid pro vestibus, & aliis necessariis rebus erogandum fuerit, erogetur; alioquin, etiam ad Religionem recepti non admittantur ad habitum: qui autem admissi fuerunt, præter ea, quæ dicta sunt, utensilia omnia ipsis necessaria, etiam lectisternia deferant: præter hæc autem caveant Fratres, ne ab eorum Parentibus, Propinquis, aut Curatoribus quicquam ante professionem accipiant, nec ad alias insuper ultra supradictas expensas ullatenus compellantur.

Sess. 15. c. 16. de Reform.

Omnia Novitiis necessaria a quibus subministranda.

8. Si

Pauperes Novitii 8. Si autem Parentes, vel Curatores eorum, ita pauperes fuerint, ut id ab eis præstari non possit, & induendi ipsi non vulgarem bonæ indolis expectationem, tum in regulari disciplina, tum in studio literarum præseferat, Conventus illi, quorum nomine, sive filiatione ad habitum assumentur, pro præfatis expensis supplere debeant, sin minus, tota nativa Provincia.

De Novitiorum Clericorum probatione.

TITULUS XIV.

Novitiorum educatio. Tex. *Postea concedant eis pannos probationis.*

1. NOvitii ad Probationis annum excepti, eo zelo, eave diligentia in timore Domini educandi sunt, ut per totum vitæ cursum, in eadem disciplina permanentes, sanctam, juxta Constitutionum reformationem, regularemque observantiam exemplo suo stabilire, & conservare queant.

Novitiorum a quibusdam exemptiones. 2. In ipso igitur Probationis anno nulla eis permittantur officia, quorum causa cum externa quacunque persona ipsis agendum sit; professos fratres extra Conventum non committentur; Eleemosinarum Quæstores non deputentur; nec alibi cum cæteris fratribus, quam in Choro, & Ecclesia divinorum officiorum, ac in Refectorio communis mensæ gratia conversentur.

Novitiorum officia qualiter disponenda. 3. Vicissim tamen in omnibus, tam domesticis, quam familiaribus obsequiis exerceantur; singulisque propterea sabbathi diebus, Magister alternatim munera omnia, ex tabella ab ipso conficienda, ita eis disponat, ut modo Lectoris in mensa, modo Ceroferiariorum, Janitoris seminarii, aliaque hujus generis munia debita suorum aequum directione, prout in Regulis institutionum, persolvat.

Novitiorum vestiarium. 4. Habeant Novitii omnes in Vestiario communi necessariam supellectilem; ex eoque, juxta Magistri dispositionem, de necessariis provideantur.

5. Qui-

5. Quilibet Novitius bis quotidie orationi mentali incumbat, unusquisque juxta propriam dispositionem, ac ordinem sibi a Magistro præscriptum; pluriesque in die propriam conscientiam quilibet eorum examinare contendat; quotidie item Missæ sacrificio intersint, & statutis horis in Choro nocturnis, diurnisque officiis assistant. *Spiritualia Novitiorum exercitia* *Clemens VIII.*

6. Quod demum ad tentationes pertinet, nullam Magistro celare debeant; sed omnes, (quæcunque illæ sint) ne ullis Diaboli laqueis illigentur, fiducialiter ipsi Magistro aperiant, qui eos, & patienter audiat, & benigne soletur, ac in spiritu lenitatis, quo pacto eas, Deo favente, superare possint, edoceat. *Tentationes.*

7. In hoc igitur vitæ genere Novitii omnes per annum integrum, & continuum a suscepto Probationis habitu manere debent: eoque integre expleto, ad Professionem, servatis servandis, admitti possint; alias, & Professionem nullam esse, & admittentes ab officiis cecidisse statuimus, & declaramus. *Novitiorum probatio.*

8. At si Novitius infra ipsum probationis annum, urgenti aliqua causa, ad alium Conventum, ubi Seminarium fuerit, mittendus esset, antequam ad Professionem admittantur, testimoniales literæ ejus, a quo discessit, Seminarii Magistri Novitiorum habeantur; a quo si de re gravi a Novitio perpetrata quidpiam referatur, idque verum esse constiterit; nullaque de emendatione sit ulterior spes, ad professionem non admittatur; sed ab Ordine statim dimittatur; quod si emendationis certa spes reliqua sit, vel de ea Novitius quomodolibet specimen dederit, tunc (si videbitur) admitti possit: si vero de illa dubitaretur, professio in aliquot menses (Superiore consentiente) differri possit, quo tempore ex data de sese significatione rectum feratur Judicium. *Literæ testimoniales ad Professionem quando, & qualiter necessariæ.* *Professio quo casu, & quomodo differenda.*

9. Verum si a Seminarii loco absque speciali Superioris licentia egressus, ad alias quasvis domos, vel loca declinaverit, si ad Ordinem iterum, & habitum assumendus sit, Probationis annum denuo, ac *Probationis annus quo casu resumendus.*

si

si numquam ipsum Religionis habitum gestasset, nec unquam in Religione permansisset, incipiat.

De Magistri Novitiorum Officio, sanctaque Novitiorum educatione.

Titulus XV.

Novitiorum educatio ad Magistrum pertinet.

1. Magistri Novitiorum munus, & officium in eo præsertim positum est, ut sibi subiectos Novitios, sive etiam Professos in eodem primo Seminario (ut dictum est) ad annum usque eorum ætatis decimum septimum expletum commorantes, in timore Domini. Regulæ observatione, ac Regularis disciplinæ cultu sanctissime educare, ac instruere quam maxime studeat.

Clemens VIII.

De Novitiis solus Magister disponat.

2. Plenam propterea, & absolutam habeat potestatem circa Novitiorum, & Professorum hujusmodi institutionem, ac Seminarii, cui præest, regimen: ita ut in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus majoribus exceptis) quovis colore se ingerere liceat: localique Superiori, quisquis ille sit, præsente Magistro corrigendi Novitios, vel Professos, aut aliquid erga ipsos, eo inconsulto, agendi, vel disponendi omnis auctoritas per hoc decretum aufertur.

Clemens VIII.

Modus instituendi Novitios.

3. Curam itaque diligentem adhibeat, ut Novitii omnes, & Professi in regulari disciplina sedulo exerceantur, agnoscantque præcipue divinæ, qua digni facti sunt, vocationis præstantiam, & excellentiam, quæ vera sit, atque perfecta votorum solemnium, & quam necessaria Ordinis Constitutionum observantia: modum in oratione tum mentali, tum vocali fructuose persistendi, illicitas passiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona, atque proclivis est) per sensuum custodiam, & mortificationem cohibendi, austeritatem jejunia, cilicia, disciplinas, conscientiæ puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, confessionis præsertim (quæ semel saltem quacunque

heb-

hebdomada fiat) per aperitionem quotidianam motuum internorum cordis, & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumque silentium; Adeoque circa ea, quæ ad modestiam (quæ Religiosos maxime juvenes decet) pertinent, diligentius invigilabit, ut juxta ipsas modestiæ Regulas vultu demisso, apta membrorum compositione, totiusque corporis habitudine devotionem undique spirent, ac sanctimoniam passim, & ubique præseferant.

4. Divinum præterea Officium attente, & devote recitare, & juxta Rubricas disponere doceat: ac si qui adsint, qui sacra fidei rudimenta aliqualiter ignorent, ut ad ea addiscenda, simul cum Regula, & aliis spiritualibus institutionibus adjiciant animum, quam diligentissime curet. *Divini Officii recitatio.*

5. Quoniam vero ad inserviendum Ecclesiis, in quarum Conventibus Seminaria erecta sunt, hujusmodi Seminariorum Alumni destinantur, diligentis ideo Magistri præcipua cura sit, ut private intra Seminarii ipsius septa, in iis omnibus prius exerceantur, exacteque erudiantur, quæ ab eis in Choro, vel in Capitulo, aut Refectorio publice recitanda, legenda, sive canenda fuerint. *Novitii privatim publicas eorum functiones exerceant.*

6. Singulis propterea ferialibus diebus, statutis post prandium horis, Ecclesiastici, sive Choralis, vel (ut dicunt) firmi cantus exactissima praxis ab omnibus habeatur. *Cantus Choralis.* Quod si etiam ad figuratum (ut pariter dicunt) cantum, vel musicam idonei sint, nec sciat Magister, aut Socius illos in his facultatibus erudire, & ad Organorum pulsationem instruere, a Provinciali Capitulo, sive ab ipso Provinciali Ministro Pater aliquis provectæ ætatis, probatæque, & exemplaris vitæ, qui eos in hujusmodi cantu, & sono instruat, deputetur. *Musica.* *Novitii a quo Musicam edocendi.* Si qui vero musicam artem callentes, in primis Seminariis reperiantur, prohibitum est Magistro eos ad alienas Ecclesias, Domos, Fraternitates, seu alia quævis loca, ejusdem quoque Civitatis, & Oppidi, canendi gratia ducere, sive ut alii ducant, permittere: eos autem, *Novitii canendi gratia extra nostras Ec-*

tem,

eclesias non ducantur. tem, qui in nostris Ecclesiis sacro huic ministerio deserviunt, Magister, vel Socius ad Organa comitentur, ubi Novitii omni modestia, humilitate, ac devotione, quoad usque sit opus, simul cum Magistro, vel Socio persistant.

Novitiorum studia. 7. Mane, & Vesperе reliquæ lectiones, quas probationis annus permittit, eorumque capacitas exigit, grammaticæ nimirum, linguarum, &c. sive ab ipso Magistro, vel Socio, sive ab alio, vel aliis a Capitulo, vel Provinciali Ministro deputando, vel deputandis sine ulla intermissione diligentissime habeantur.

Novitii præsente Magistro, vel socio doceantur. 8. Magister autem, vel Socius quibuslibet lectionibus, tam cantus, quam aliarum facultatum una cum ipsis continuo interesse debebunt.

9. Festivis vero diebus orationi, meditationi, cæterisque spiritualibus exercitiis totos se dabunt; tum de doctrina Christiana, de Regulæ præceptis, de nostris Constitutionibus collatio, seu conferentia habeatur; ac si quæ dubia fuerint, Magister eos patienter audire, benigneque de iis erudire curabit. *Festorum dierum exercitia.*

Novitiorum confessarius. 10. Muneris quoque Magistri Novitiorum sit, eorum confessiones audire, licet, juxta decretum Sacri Concilii Tridentini pro sanctimonialibus, statuamus, ut alterius extraordinarii confessarii copia eis opportune offeratur, & detur.

Casus reservati pro Novitiis. 11. Novitios à casibus reservatis absolvendi, nisi aliter Generali Ministro videatur, plenam ipsorum Magistro facultatem, plenumque jus concedimus.

Mag. Novitiorum non nisi petita, & obtenta a superiore locali licentia e conventu recedat. 12. Si quando, vel oblectationis gratia, vel alia quacunque ex causa simul cum Novitiis opus fuerit ipsi Magistro a Conventu recedere, localem prius Superiorem consulat; a quo benedictione accepta, quam ille nunquam absque rationabili causa denegabit, libere, & licite cum iis, quo magis libuerit, pergat: ipse tamen absque illis raro, & non nisi urgente necessitate, & de Superioris licentia e Conventu egrediatur. Novitios vero minores natu (quantum commode fieri poterit) nullatenus adhibeat socios.

Mag. Novitiorum 13. Ministrum quoque Generalem opportune de suo-

ſuorum Novitiorum ſpirituali profectu, de ipſorum in literis, aliiſque facultatibus eruditione, deque iis omnibus, quæ ad Seminaria pertinent, certiorem ſingulo quoque ſemeſtri reddere teneatur.

ad Generalem Miniſtrum relatio.

14. Illud autem arctiſſime curabit Magiſter, ne ullus extraneorum, quicumque ille ſit, etiamſi alter ex Parentibus, Novitios abſque ſui benedictione alloquatur; petita vero, habitaque benedictione, non niſi eo, vel Socio præſente, & audiente, eum alloqui ullo pacto permittat. In his vero collocutionibus, quam paucioribus ſe expediant, modeſte, humiliter, ac religioſe colloquantur, optimamque iis, qui ſe ſe alloquuntur, ſanctitatis ædificationem præbeant.

Novitii neminem alloquantur, vel quomodo.

15. Si crebris Parentum, aut Propinquorum quorumlibet viſitationibus Novitiorum aliquis a recta ſpiritus, tranquillaque conſcientiæ, & animi quiete perturbarentur, Magiſtri partes erunt, Generalem Miniſtrum conſulere, ut alio (ſi neceſſe fuerit) pro ipſius animæ quiete transferatur.

Secularium etiam proximorum Viſitationes vitentur.

16. Epiſtolas tum ſcribere, tum recipere abſque Magiſtri licentia penitus interdicitur: a quo non niſi ex legitima cauſa ea concedatur; quidve ſcribatur per ſe ipſum, aut per Socium omnino videatur.

Novitiorum Epiſtolæ.

17. Paternas, ſeu alienas domos frequentius inviſere non permittantur; Ibi vero pernoctare omnino, ac quam ſtrictiſſime prohibeantur: Magiſtroque id permittenti non levis pœna infligenda eſt; cujus quidem abuſus ut omnis auferatur occaſio, qui poſt hac ad Ordinem recipientur, extra eorum Patrias, probationis annum acturi, ad alia Seminaria (niſi legitima adſit cauſa) conſulto mittantur.

Novitii extra Seminaria non pernoctent.

18. Alterum quoque Novitiorum alterius cellulam ingredi vetitum eſt abſque Magiſtri benedictione: ſi quando autem a Magiſtro hujuſmodi licentia cuipiam ex cauſa concedatur, cellulæ oſtium ſemper pateat: hujuſque Decreti tranſgreſſores graviter a Magiſtro puniendos eſſe decernimus.

Alter alterius cellam non adeat.

19. Animi vero remiſſio, ſive modeſta oblectatio loco apto extra Seminarium, vel Novitiatum ſemel

Clemens VIII.

D in

Novitiorum recreationes quales.

in hebdomada ipsis Novitiis benigne his legibus concedatur, videlicet ut Magister, vel Socius continuo adsint. Duo ex ipsis a cæteris omnibus sejuncti non commorentur: strepitus, manuumque licentiosiores collisiones, quibus spiritualis compositio relaxaretur, interdicantur: Interim vero eorum inclinationes, animive propensiones diligentius observentur.

Absente Magistro, ac etiam socio Novitiis quispiam præsit. *Subroga. munus.* *Depositi cura Novitio commissa.*

20. Poterit autem Magister unum ex Novitiis ætate provectiorem, moribusque insigniorem eligère; ut absente Socio, ipsoque Magistro permittente, omnia prout cujusque aliorum necessitatibus expedierit, agat. Huic januæ custodia, rerumque levioris momenti intra Seminarium provisio (si opus sit) demandetur, ac ut recenter ad Religionem adscriptos ritus, & cæremonias Novitiorum edoceat, committatur. Eidem, vel alteri (ut uniuscujusque indigentiis satisfiat) Depositi cura imponatur, qui statuto quoque tempore singulis necessaria juxta Magistri præcepta impertiatur.

Depositario restituendæ res post usum.

21. Caveant autem Novitii omnes, ne alter, quæ ad sui usum accepit, alteri dare, commodare, sive quidpiam mutare præsumat, postea vero quam acceptis rebus usi fuerint, eas Depositario conservandas restituant.

Capitulum culparum pro Novitiis.

22. Culparum accusationes bis, vel ter quacunque hebdomada intra Seminarium Magister coram omnibus aliis ab eorum singulis auscultabit. Qua propter statutum est, ne unquam culparum Capitulis, quæ a Fratribus fieri solent, interesse debeant.

Pœnitentia publica, & privata.

23. Pœnas autem, sive (ut ajunt) pœnitentias, quæ pro erratis aliquando, vel mortificationis causa Novitiis a Magistro imponuntur, nisi consuetæ sint, ut obsonii privatio &c. publice, & extra Seminaria fieri penitus prohibemus. Insolitæ vero pœnitentiæ (ut præfertur) intra Seminaria imponantur, & a Novitiis, qui Magistris suis obedire compellendi sunt, prompto, & hilari animo exerceantur.

24. Curet insuper Novitiorum Magister, quæ ad eorum probationem spectant, diligenter animadverte-

te-

tere; & an iis conditionibus, eoque spirituali profectu, ac Religiosis moribus, quibus insigniri debent, qui ad professionem recipiendi sunt, decorentur. Quod si eorum quispiam minus ad religiosam vitam accommodatus inveniatur, sive protervus sit, inverecundus, contentiosus, suæ sententiæ tenax, sive hebeti ingenio, omni seposito humano respectu, neglectaque passione, a Magistro ipso certior de his fiat Generalis Minister, cujus auctoritate (si emendari nequiverit, & neglexerit) ab Ordine expellatur. *Novitiorum crimina.*

25. Meminisse tamen Novitiorum Magistros oportet, comitate potius, ac benignitate, quam asperitate, & rigore Novitios, Seminariorumque Alumnos regendos esse. In singulis itaque peragendis negotiis, in quavis culparum correctione a contumeliosis, & asperis verbis omnino abstineant, memores, quod in spiritu lenitatis instruendi sunt, qui in via Dei ad perfectionis sublimitatem contendunt. *Magistri Novitiorum discretio, & urbanitas.*

26. Præbeat tamen illis crebras exercendi se se in omnibus Religiosarum virtutum, humilitatis præcipue, paupertatis, & obediæntiæ actibus, occasiones, habitoque corporis dispositionis, ac Personarum discreto judicio, salutares quandoque pœnitentias, etiam culpa vacantibus, ad spiritualem ipsorum profectum irrogare possit; ob publicos quoque defectus, publicas intra Seminarium (ut dictum fuit) pœnitentias injungendo. *Pænitentia Novitiis imponenda.*

27. Cum vero ad Chorum recitandi officii gratia accedendum sit, dato signo, Magister, vel eo absente, Socius Novitios processionaliter Psal. *Miserere mei Deus &c.* vel *Deus misereatur nostri &c.*, aut *De profundis*. Intelligibili voce devotissime recitantes, ad Ecclesiam commitetur. Cum ad locum aspersionis salutaris aquæ pervenerint, humiliter genuflexos aqua ipsa benedicta aspergat: cumque ad Altare majus processerint, dicta Antiph. *Adoramus te Christe &c.* infimo ipsius gradui adorationis causa devotissima oscula figant, & ad Chorum accedentes, genuflexi, quousque sanctum inchoetur Officium, in oratione persistant. *Ad Chorum accessus.*

D 2 28. Di-

Novitii ad defunctorum Fratrum sepulcra quotidie oraturi accedant.

28. Divinis expletis laudibus, officioque absoluto, antequam ad Novitiatum, vel Seminarium reducantur, ducat eos Magister ad defunctorum Fratrum sepulcra; pro quibus solitas preces, & orationes Deo effundant; idque semel tantum in die, sive post Vesperas, sive post Completorium, ut magis congruum judicabitur, eoque ordine, quo ad Ecclesiam venerant, ad Seminarium revertantur.

Mag Novitiorum, & Socii exemptiones. Secul. Confess. non audiant. Concionatum non pergant. In Guardianos non deligantur.

29. Ut autem tanto negotio liberius incumbere valeant, immunes omnino sint, tam Novitiorum Magister, quam Socius ab iis omnibus curis, ac muneribus, quæ rectum Seminariorum regimen nullatenus impedire valerent. Non audiant itaque absque Generalis Ministri speciali licentia sæcularium confessiones; non concionatum discedant; Conventuales Missas non teneantur canere; nec in insignoribus Conventibus, ubi plurimi Fratres degere solent, dum hoc munere perfunguntur, in Guardianos assumi queant.

Magistrorum pro Seminariis præmia.

Magister pro Seminariis, si sacræ Theolog. fuerit Doctor quando Pater Provinciæ

30. At quoniam justo præmio omnis labor remunerandus est, oneri huic maxime arduo, perdifficili, & necessario, præter eam, quam ab ipso Deo bonorum omnium largitore, ac remuneratore coronam Novitiorum, sive Professorum hujusmodi Magistri misericorditer consequentur; Nos quoque præmium hoc adjicimus, decernentes, ut singuli Fratrum, (quos simplices vocant) qui hoc munere per annos duodecim laudabiliter perfuncti fuerint, Patres omnes (Magistris in sacra Theologia dumtaxat exceptis) in omnibus actibus, tam publicis, quam privatis præcedant, ac vocem activam in Capitulo Provinciali, æque ac ipsi Magistri in sacra Theologia, libere habeant, qui vero ex Magistris in sacra Theologia per idem duodecim annorum spatium huic muneri item laudabiliter incubuerint, ac si Regentes fuissent, Provinciæ Patres juxta Constitutionum istarum præscriptum, ipso jure sint, iisdemque gratiis, favoribus, & privilegiis, quibus alii Provinciæ Patres de jure, approbata consuetudine in Ordine nostro fruuntur, po-

potiuntur, & gaudent, & ipsi frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant.

31. Superiores autem quoscunque, ne coram Novitiis, seu Seminariorum Alumnis, Magistros eorum, etiam reprehensibiles, ullo pacto corrigant, & coerceant, commonemus. Quod si ex perpetrata aliqua culpa corrigendi sint, illis absentibus reprehendantur; Idque propterea, ne in contemptum sit ipsis proprii Magistri reprehensibilis vita. *Magistri Seminariorum quando & qualiter reprehendendi.*

De Laicorum Novitiorum probatione.

Titulus XVI.

1 Habitus, quem, durante probationis anno, deferent Novitii Laici, sit talaris tunica, angustioribus manicis, cum caputio eidemmet tunicæ insuto, rudiorique corda cingantur, eique perpetuo precariam Beatæ Virginis coronam appensam deferant; quam etiam deferendam decernimus ab omnibus nostri Ordinis Fratribus, cujuscunque dignitatis existant. *Laicorum Novitiorum habitus. Precaria B. M. V. corona.*

2 Eo ipso anno, quo in probatione manebunt, sub solerti, paternaque cura, & disciplina alicujus Patris regularis disciplinæ cultoris, ac rebus spiritualibus magis addicti, per Provincialem Ministrum in unoquoque Conventu, ubi præfatos Novitios commorari contigerit, deputandi, humiliter vivant, fidei rudimenta (nisi ea integre, atque perfecte habuerint) ab eo edoceantur, ac præceptis Regulæ, & Ordinis Constitutionibus instruantur, ad sanctissima Pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramenta frequenter accedant; Orationi tam mentali, quam vocali quotidie pro suo captu incumbant; Sanctissimoque sacrificio Missæ singulis diebus devote inserviant, aut si nesciant, saltem intersint, donec edoceantur; Janitoris autem Officium, vel Emptoris, seo Hospitalarii, & hujusmodi eo anno non exerceant; publicasque Officinas, aut Fratrum cellas non frequentent. *Laicorum Novitiorum educatio, & Magistri.*

Laicorum Novitiorum Confessarii. Laici Novitii literis non incumbant.

3. Ubi fuerint Seminaria, si Laici quoque Novitii extra Novitiatum sub cura (ut dictum est) probi alicujus Patris commorentur, proprio Novitiorum Clericorum Confessario, vel eorum Magistro confiteantur. Literas non addiscant, sed tantum in timore Domini, ac in ea vocatione, in qua a Deo vocati sunt, humiliter perseverent.

Laicorum Novitiorum humilitas, ac morum compositio.

4. Ab ipso igitur probationis anno in humilitatis exercitiis Domino famulari assuescant, & in domesticis curis, & laboribus exerceantur; quod si a munere sibi imposito defecerint, aut immodeste, & superbe Superioris jussionibus reluctaverint, corripiantur; ut compositis, & modestis, non duris moribus sint; illud enim eos meminisse oportet, cum viris Deo dicatis, sacri Dei Altaribus mancipatis, vel mancipandis saltem, ipsis agendum esse. Reverenter itaque tum colloquantur, tum agant, ac in singulis eorum actionibus modestiam, humilitatem, & charitatem, cæterasque virtutes omnino colant.

Laici Novitii ad Probationem, & professionem indebite admissi &c. Indebite admittentes.

5. Superiores vero, tam Provincialis, quam Guardianus, qui præter decreta hujusmodi Novitios Laicos ad habitum Religionis recipere præsumpserint; sive receptos absque præfato Instructore probationis annum transigere permiserint, severe a Generali Ministro corripiantur; sicque recepti, & probati ad professionem non admittantur, sed velut inhabiles ab Ordine reiiciantur.

De his, qui a Religione, & Professione dimittendi sunt.

TITULUS XVII.

Expellendi, & quomodo.

1 SI probationis tempore ex legitima causa quempiam Novitiorum a Religione reiiciendum esse constiterit, vel quia suspectæ conversationis, & vitæ sit, vel quia morbo aliquo incurabili laboret, consulat Magister Guardianum loci, & Provincialem Ministrum, eisque insimul, si vere sic expedire videatur, plena,

plena, & abſoluta facultas expellendi quoſcunque indignos libere demandatur: qua in re accurate caveant, ne aliquo humano affectu, vel paſſione ducantur; quod ſi aliquem injuſte rejecerint, gravi pœna a Generali Miniſtro puniantur.

2. Qui autem juſta cauſa dimittendi ſunt, ita dimittantur, ne ipſis dedecus aliquod, vel ignominia inferatur, niſi de cauſa publice conſtiterit; Superiores vero, quibus expulſio demandata eſt, generali aliqua, probabilique occaſione id factum eſſe affirment, caveantque diligenter, ne contra charitatis, ac Religioſæ vitæ præcepta dedecus alicui temere afferant.

Injuſte reiicientes.

Ejectionis cauſa an, & quomodo propalanda.

3. Magiſter itaque de hac deliberatione mature, diſcrete, accurateque facta Novitium dimittendum admoneat; & ab aliorum conſortio ſtatim ſecernat; ſuiſque rebus opportune compoſitis detracto habitu, attonſa clericali corona, penitus dimittat. Idemque ſervetur ſi quis Novitiorum, probatione expleta, a Patribus ſuffragaturis per negativa ſuffragia ad Profeſſionem non admitteretur. Quod ſi & laicus Novitius reiiciendus ſit, ſervatis ſervandis, debitiſque adhibitis diligentiis, ſalvo (quantum fieri poterit) eius honore, ut ſupra dictum eſt, reiiciatur.

Ejectionis Actus.

Laicus reiiciendus.

De Profeſſione emittenda.

TITULUS XVIII.

1 NOvitiorum quorumlibet Probationem, ſupra annum, qui eis præfigitur, produci non poſſe ſtatuimus, eoque expleto, qui expreſſe profiteri recuſaverint, ex ſacri Concilii Tridentini Decreto ab Ordine expellantur; ſi tamen ex legitima aliqua cauſa, a Generalibus Miniſtris tantum approbanda, (Novitiis ipſis conſentientibus) permittenda eſſet ſupra præfixum annum Probationis dilatio; juxta fel. rec. Pii Quinti decretum, non niſi ad ſex menſes extendi poſſit. Legitima vero, & approbanda cauſa in primis eſſet, ſi Novitius quæ addiſcenda ſunt, non didiciſſet, adeo-

Seſſ. 25. cap. 16.

Probationis dilatio.

Dilationis cauſa

que dispositus videretur, ut intra id temporis spatium ea omnia diligentissime addiscere posset; aliæque consimiles. Accelerari autem Professionem non nisi in casu mortis Novitiorum concessum est.

Tacite professi. 2. Tacitas Professiones omnino respuimus; quinimmo, si quispiam decem, aut viginti, aut etiam pluribus annis absque expressa Professione in Religione permanserit; functionesque omnes ad Professos spectantes, in ea exercuerit, ne tamen ad munus, quodcumque, quod Professorum sit, admitti possit (nisi expressa prius Professione emissa) ac ut ad omnes legitimos actus penitus inhabilis sit, districtius præcipitur, & statuitur. *Omnes expresse profiteantur, & quando.* Ob idque præterea sancitum est, ut omnes deinceps Novitii, tam Clerici, quam etiam Laici, expleto probationis anno, aut expressam Professionem emittant, aut ad sæculum redeant, ut supra dictum est.

De modo admittendi Novitios Clericos ad Professionem, vel illos ab ea reiiciendi.

TITULUS XIX.

Tex. *Finito vero anno Probationis, recipiantur ad obedientiam.*

Sufficientia admittendorum ad professionem. 1 Cum denique Novitii Clerici sextum decimum ætatis annum compleverint, & ad ultimum probationis mensem devenerint, omnibusque (ut præfertur) Religiosis moribus, & institutionibus, præsertim ad Divinum Officium juxta Sanctæ Romanæ Ecclesiæ consuetudinem recitandum spectantibus, præditi fuerint, *Ad professionis admissionem quæ præcedere debent.* Magister, Superiore consulto, singulos Fratres de admissione Novitiorum ad Professionem agendum esse præmoneat; ut ii, divino implorato auxilio, ad tantæ rei negotium mature, sancteque peragendum, se se accingant.

Suffragia secreta in admissione necessaria. 2. Decernitur autem, ut admissio, vel dimissio Novitiorum, tam intra, quam extra (ut jam dictum est) Seminaria degentium, probatione expleta, per secre-

ta

ta suffragia, & non aliter fiat; suffragabuntur autem localis Superior, Novitiorum Magister, Patres Conventus, & Fratres omnes de familia expresse professi, iis, qui in Seminariis fuerint, dumtaxat exceptis.

Qui suffragantur.

3. Horum omnium, statuto tempore, evocato Capitulo, Magister, qualis fuerit Novitii professuri vita, qualesve mores exprimat; num futuræ sanctitatis, probitatisque indicia dederit, num ad studia, num ad alia Religionis necessaria munera aptus, num demum qui recipiatur, & admittatur, an vero reiiciatur, dignus; qua tamen sinceritate, & animi puritate in his testificandis uti Magistrum necesse sit, inde dijudicetur, quod cum Patres omnes testimonio ejus stare debeant, quippe qui Novitiorum vitam ignorent, si falsum (quod absit) de quopiam testimonium ferret, omnes in errorem adduceret. Suum itaque testimonium, quo verius censeatur, jurejurando confirmet, justaque Dei judicia, ne indignos approbet, dignos respuat, Sancto timore caveat.

Magister de qualitatib. Novitii referat in Capitulo.

Testimonio Magistri fides adhibenda.

Testimonium suum Mag. jurejurando firmet.

4. Audita relatione, testimonioque Magistri, ad suffragia canonice veniatur, quæ si supra medietatem affirmativa sint, Novitius ad Professionem admissus censeatur, si vero negativa, rejectus. Quod si Suffragiorum paritas aliquo casu daretur, expectato Provincialis, vel Commissarii ejus adventu, denuo ferantur, quæ si item paria sint, ipsius erit decisivum votum apponere.

Quot suffragia requirantur, quo Novitius sit admissus.

Dum paria utrinque suffragia, quid agendum.

5. Si quis rejectus fuerit ab Ordine, ut supra dictum est, dimittatur; si quis tamen, etiam ad Professionem per huiusmodi suffragia admissus, sponte discedere velit, vis illi inferenda non est; sed potius eius libertati favendum; quod si diabolica fraude vexaretur, benignis cohortationibus, & orationibus adiuvetur; modo importunitas, vel violentia eius voluntati non inferatur.

Rejecti dimittantur.

Admissus discedere potest.

Diabolica vexatione discedere volentes orationib. juventur.

6. Approbationem vero, vel reprobationem huiusmodi in peculiari libro, adhoc dumtaxat in Archivio Conventus custodiendo; Cancellarius item Conventus

Receptio vel reiectio Novitii registretur.

tus fideliter adnotabit, eamque localis Superior propria de more subscriptione firmabit.

De modo admittendi Novitios Laicos ad professionem, vel illos ab ea reiiciendi.

TITULUS XX.

Stylus idem in receptione Laicorum, ac Clericorum.

Qui de Laici vita testimonium ferre debet.

Extenditur prædictum decretum ad Clericos Novitios extra seminaria viventes.

1 IN admissione, vel reiectione Laicorum Novitiorum ad professionem eadem omnia servanda sunt, quæ de admissione, vel reiectione Clericorum Superiori titulo decrevimus, nisi quod Magistri Novitiorum vices, is Pater, sub cuius disciplina in probatione permanserunt, subire, de eisque testimonium ferre debebit; quod etiam decretum intelligi volumus, de iis Novitiis Clericis, qui ob maiorem ætatem extra Seminaria sub alicuius Patris cura in probatione vixerint, ut supra dictum est.

De modo Professionis emittendæ.

TITULUS XXI.

Professiones emittendæ a Generali postulanda facultas.

Ante professiones emissionem quid agere Novitius debet.

1 ANtequam ad Professionis emissionem accedatur a Generali Ministro, quem localis Superior, sive Novitiorum Magister de approbatione facta certiorem reddant, admittendi facultas petenda est, & obtinenda; Interim vero Novitius professurus divinis rebus se totum devoveat, generali confessione, continuis orationibus Deo se se commendans; divinumque auxilium humiliter implorans, ad Professionem se præparet.

Localis Superior recipere ad professionem valet.

2. Habito deinde Ministri Generalis assensu localis Superior, cui recipiendi ad Professionem Novitios facultas conceditur, latis primo præfixis de more tribus Canonicis terminis, aliquot horarum spatio inter se distinctis; iamque peractis; statutis loco, & hora, iuxta formam generalis absolutionis Novitium professurum absolvat; servatisque aliis, ut in Rituali, cæremo-

remoniis, coram duobus saltem Patribus ad hoc, ut testibus specialiter advocatis, ad Professionem, juxta formulam inferius positam, si Clericus fuerit, latina lingua prolatam, si Laicus, vernacula excipiet.

Tres Canonici termini ad professionem Testes professionis.

3. Professionem in libro ad hoc deputato recentes Professi propria manu describant; iique, ac testes prænominati propria item subscriptione confirment; Laicorum vero noviter Professorum (si scribere ipsi nesciant,) ab aliquo pro ipsis notetur in eodemmet libro emissa Professio; subscribantur testes, ipsi vero signum Crucis pro subscriptione apponant. Liber autem præfatus diligenter a Superiore loci custodiatur.

Professionis emissio.

Professio notetur.

Testes subscribant.

Laicorum professio a quo registrari debet.

Liber professionum.

Formula Professionis Clericorum.

4 EGo Frater N.... *voveo, & promitto Deo Omnipotenti, Beatæ Mariæ semper Virgini, Beato Francisco, & omnibus Sanctis, & tibi Pater, toto tempore vitæ meæ servare Regulam Fratrum Minorum per Dominum Papam Honorium confirmatam, & a pluribus Summis Pontificibus declaratam, juxta Privilegia Ordinis Minorum Conventualium ab Apostolica Sancta Sede concessa, & Constitutiones URBANAS, vivendo in Obedientia, sine Proprio, & in Castitate.*

Formula Professionis pro Laicis vernacula lingua.

1 IO *Fratre N. facio voto, e prometto a Dio Onnipotente, ed alla Beata Maria sempre Vergine, al Beato Francesco, ed a tutti i Santi, ed a te Padre tutto il tempo della vita mia osservare la Regola de i Frati Minori, per il Signor Papa Honorio confermata, e da molti Sommi Pontefici dichiarata, secondo i Privilegi concessi all'Ordine de Minori Conventuali, dalla Santa Sede Apostolica, e secondo le Constituzioni URBANE, vivendo in Obedienza, senza Proprio, ed in Castità.*

De

De secundo Seminario.

TITULUS XXII.

Ætas Alumnorum secundi Semin.

Eorumdem disciplina.

Secundi Seminarii adolescentes segregati sint ab omnibus.

Magistri secundi Seminarii.

1 CLerici professi, qui decimum septimum ætatis suæ annum expleverint, ad secundi Seminarii loca mittantur, ubi sub arctioris disciplinæ irreprehensibili observantia, quousque sacris initiandi sint, sub cura peculiaris, ac discreti Magistri modeste, & humiliter vivant. Nullis Conventuum negotiis se se ingerant, aut communibus locutionibus intersint; nullo Conventus Officio perfungantur; sed spiritui, ac literis intenti; intra Seminarii septa, ab aliis Fratribus omnino divisi commorentur; nec secus ac primi Seminarii Alumni iisdem institutis, & legibus utantur, Magister iisdem qualitatibus præditus sit, eodemque Officio perfungatur, quo primi Seminarii Magister, ut dictum est, fungi debet.

Studia secundi Seminarii.

Lectores secundi Seminarii a Provinciali deputentur.

Provincialium hoc negligentium reprehensio.

2. Bonarum literarum studiis diligentissime incumbant, eritque Ministrorum Provincialium præcipua cura, ut nisi eorum Magister idoneus sit, Lectores probatæ item vitæ, & observantiæ, qui eos doceant, deputare, omne autem studium, omnemque diligentiam in id adhibeant. Quod si eorum incuria prædictos Professos Præceptoribus, ac Lectoribus carere contingat, Generalis Minister cum his severius agat, eosque pœnis etiam suspensionis ab officio, si fuerit opus, afficiat.

Ineptorum ad literas studia.

3. Qui autem ad scientias capessendas inhabiles sunt, in aliis facultatibus instruantur: Casuum scilicet conscientiæ, summis (ut ajunt) cæterisque hujusmodi exercitiis, quæ Religiosum decent, operam non segniter navent, ut supra dictum est.

Provectioris ætatis Novitii.

4. In secundis Seminariis permaneant omnes tam Novitii, quam Professi a decimo septimo expleto, usque ad vigesimum primum eorum ætatis annum item expletum. Si quempiam autem provectioris ætatis ad Religionis habitum recipi contigerit, qui vigesimum primum annum non excedat; in secundo Seminario pro

pro-

probatione permaneat; quod si vigesimum primum excesserit, in aliquo Conventus Cubiculo, a Fratrum habitatione (quantum fieri poterit) separato, sub alicujus probi Patris cura, vel Seminarii Magistri probationis annum efficiat.

De receptione Oblatorum.

TITULUS XXIII.

1. OBlati ad Ordinem non admittantur, nisi singulis servatis, quæ Sacri Concilii Tridentini, & Summorum Pontificum Decreta servanda præscribunt, & hæc præterea, quæ infra ponuntur, statuta; videlicet ut.

Requisita in Oblatis.

1. Omnia sua Conventui offerant.
2. Vestem brevem decenter, ac Religiose accommodatam gestent.
3. Communem prorsus cum cæteris Fratribus vitam degant.
4. Superiorum localium obedientiæ subdanrur.
5. Et vigesimum suæ ætatis annum absolverint.

Extra claustra degentibus non concedatur habitus oblatorum. Ii in filios religionis cooptari queant, si benefactores sint.

2. Qui vero extra claustra ad libitum evagari, nec Superiorum obedientiæ subesse voluerint, seque tamen, & sua Religioni devoverint, inter Oblatos non admittantur, nec eis Oblatorum habitus concedatur, sed inter spirituales Religionis Filios, & amicos connumerentur; eisque ut benefactoribus omnium nostri Ordinis spiritualium gratiarum participatio juxta Summorum Pontificum Indulta communicetur.

Juvenes in Conventib. educari prohibitum Transgressorum pœna.

3. Nemo præterea Juvenes, seu Pueros quoscunque, etiam consanguineos, seu quovis modo proximos, ut apud Conventus educentur, sive intra Conventus commorentur, sub gravissimis pœnis ullatenus recipere possit; Superiores vero transgressores, etiamsi id tantum permiserint, ab officiis ipso facto deponantur.

De Vestitu Fratrum.

TITULUS XXIV.

Tex. ***Fratres omnes vestimentis vilibus induantur.***

Vestimentorum honestas. 1. VEstimenta Fratrum tam exteriora, quam interiora adeo modesta, adeo Religiosa, adeoque simplicia sint, ut nullam vanitatis, levitatis, elegantiæ, sive superflui cultus, speciem præseferant; nullo *Color.* modo colorata sint, sed cineritii tantum coloris. Quamquam leviora intrinseca in æstate, albi dumtaxat coloris fieri posse concedimus; nullis tamen ornamentis, *Nulla in vestimen. ornamenta.* nullis vanitatibus, nullo luxu Religiosis viris incongrua. Idque præsertim districte mandamus, ne sericum quid, tam in extrinsecis, quam intrinsecis vestibus, vel in earum extremitatibus, vel alibi ullo modo apponatur sub pœna transgressoribus quarta, & sexta Feria publice pane tantum, & aqua jejunandi, toties quoties transgredi comperti fuerint.

2. Ne tamen Fratres nostri sæcularibus, exterisque ullatenus deformes appareant; neve recentes alter, al-*Vestimentorum opportuna subministratio.* ter vero vetustas, laceras, pannosasque Vestes induant, Superioribus singulis præcipimus, & mandamus, ne deinceps delinquentes Fratres necessariarum vestium subtractione, vel in his subministrandis ulla unquam dilatione punire audeant; sed aliis pœnis pro qualitate culparum in eos animadvertant; curentque, *Vestimentorum uniformitas.* ut quantum fieri potest, in omnibus vestimentis, præsertim exterioribus, uniformitas omnino servetur, & quantum ad colorem, & quantum ad materiam, & quantum ad formam inferius præscribendam.

Vestimentorum subministrationem retardantium pœna. 3. Ipsi vero Guardiani, & alii quicunque Superiores, sive etiam ad quos spectaverit, Officiales, necessaria vestimenta fratribus denegantes, seu malitiose retardantes, Officiorum privatione eo ipso incurrant, aliisque pœnis subjiciantur.

4. Pro vestitu vero, & indumentis Fratrum panni in-

integri, five etiam difcepti, vel dumtaxat incifi, nullatenus tribuantur, eoque minus pecuniæ ad hujufmodi tam interiora, quam exteriora veftimenta comparanda: fed ab Officialibus Conventus veftimenta omnia tam, ut præfertur, interiora, quam exteriora integra, & confuta fideliter fubminiftrentur, alias Superiores, etiam tantummodo permittentes, Officiales aliter fubminiftrantes, & Fratres quicunque recipientes graviffime puniantur; Nonnullis autem, qui ex quadam pene intollerabili negligentia Veftes nimium lacerant, junioribufque præfertim non Sacerdotibus, Superiores rudiora veftimenta, dummodo uniformia fint, fuppeditare curabunt. *Veftimenta ipfa, non panni, vel pecunia. Fratribus tribuantur. Superiorum permittentium pœna. Rudiora veftimenta.*

5. Exterior Tunica religiofo more compofita deferatur, nec longa nimium, vel brevior, nullaque fit a latere fciffura, qua manus intrinfecus inferantur, nec aliud quidpiam, quod religiofam paupertatem, modeftiam, munditiemque offendat. Interior vana Tunica eodem modo fimplex fit, non vanitati, fed neceffitati ferviens. *Tunica exterior. Interior.*

6. Caputium confimiliter fimplex fit, non fericis intrinfecus munitum, fed fimplici futura fic decenter formatum, ut ab anteriori parte ultimum pectoris in forma orbiculari operiat; a pofteriori vero in forma pyramidali ad cingulum ufque protrahatur; ea vero pars, qua caput obtegitur, rotunda, fimplexque fit, nil apicis, vel alterius formæ in cacumine habens. *Caputium.*

7. Corda præterea rudis fit, & religiofo ftatui accomodata; fubtilior æquo non deferatur, fed mediocris, nec tantæ craffitudinis, ut ab aliis differat, & indecentiam pariat; non nimio ftudio, vel artificio elaborata, fed fimplicibus nexibus de more apte, & religiofe compofita. *Corda.*

8. Pallia pariter fimplicia fint, & abfque manicis, exteriori tunica breviora, nullis fciffuris, neque, aliis vanitatibus ornata. Collare (ut ajunt) breve fit, trium digitorum menfuram non excedens. Horum vero ufus Prælatis, & Sacerdotibus conceditur; eifque, cum opus fuerit, præterquam in publicis fupplicationibus, *Pallia. Eorum ufus.*

iis

iis tantum uti liceat. Laici vero breviora gestabunt, suæque conditioni, & statui magis conformia.

Bireti nigri usus. 9. Bireto nigro sacræ Theologiæ Magistris, cum insignia Doctoratus suscipiunt, & in actu disputationis (ubi fuerit consuetudo) libere uti conceditur. *Bireta communia.* Bireta vero communia decentia sint, & non nimium in latitudinem extensa; his Sacerdotes tantum, præterquam in Ecclesiis, & publice in Civitatibus, & locis uti queant. *Eorum usus.* Aliis autem Fratribus, Laicis præsertim, interdicitur; quod si ad sanitatem eis fuerit opus, non Biretum, sed brevius operculum, & undequaque æquale deferre possint; si qui vero non ad necessitatem, sed ad pompam, & fastum potius, nec religiosa modestia eo uterentur, a Superiore coerceantur, & puniantur.

Pileorum usus. 10. Pileorum quoque usus, quando fuerit opus, Fratribus singulis concedatur. Domi vero, aut in Choro, vel in Ecclesia, & Processionibus, nisi aliter *Color.* Superioribus videatur, eorum usus prohibetur. Sit autem cineritii coloris, modestæ formæ; ex eaque parte, *Forma, & ornamenta.* qua caput tangit, si necesse sit, modesta aliqua victa ejusdem coloris, quæ trium digitorum latitudinem non excedat operiatur.

11. Quia vero ex Summorum Pontificum permissu intetulas, seu camisias gestare possumus, ideo a qui- *Subucula.* bus lineæ deferuntur, modeste ita, religioseque deferantur, ut nullo modo, neque ex superiori parte, ne- *Usus ipsarum.* que ab extrema bracchiorum videri possint; quod si circa collum quidpiam ad mundiciem conservandam apponendum sit, ita breve, ac depressum apponatur, ut *Collare.* a nemine penitus videri possit.

Vestimentorum interiorum religiositas. 12. Alia autem intrinseca vestimenta, præter coloris cinericii, & albi, modestiam, etiam in forma, religiosam humilitatem redoleant, nullis scissuris ornentur, sericis non muniantur, manicæ in extrema parte non scindantur, neque orbiculis claudantur, sed in omnibus materiam lineam, vel laneam, coloremque Religiosum comitentur: Diligenterque animadvertant Prælati, ne decretum hoc ullo pacto violetur,

sed

sed ab omnibus Fratribus, quicunque illi sint, inviolabiliter observetur.

13. Tibialia præsertim modestiam, & Religionem præseferant, non colorata, nec nimio artificio elaborata sint, sed simplicia, & in omnibus statui Seraphicæ paupertatis, & humilitatis conformia. *Tibialia.*

14. Calcei quoque albi non sint, nec ad vanitatem, & elegantiam efformati, sed clausi, & sine occellis deferantur; similiter crepitæ absque superfluis ornamentis gestentur, qui secus fecerit, a Superiore corrigatur, eique prædicti calcei, etiamsi novi fuerint, auferantur, vetustioresque denuo viles, & modesti concedantur. *Calceamenta. Crepitæ. Transgressores puniantur.*

15. Manicis pelliceis uti Fratribus omnibus interdicitur; quod si urgente necessitate cuipiam necessariæ essent, ea lege a Superioribus concedantur, ut pellis extrinsecus nullo modo appareat; nec operculum coloris ab habitu alieni sit, sed ejusdem coloris, ac materiæ, qui vero aliter manicas hasce gestaverint, pœnis coerceantur, & corrigantur. *Manicæ pelliceæ. Quando earum usus concessus. Transgressorum pœna.*

16. Lintea quoque pudariola ad abstergendas manus, linteola ad emungendas nares, & alia id generis necessaria suppellex simplex sit, non prætiosa, nec aliis ornamentis compacta. In Lectulis autem serica, aut picta conopea, sive stragula quibusvis Fratribus prohibentur, transgressores ablatione rerum puniantur; quæ si venales fuerint, eo ipso vendantur, pecuniæ vero Sacrario, & Ecclesiæ applicentur. *Linea suppellex. Lectulorum ornamenta interdicta cum pœna*

17. Si quis vero contra decreta præscripta Vestes superfluas, vanas, aut Religiosis incongruas gestare, sive superflua quæcunque, vel etiam Vestes hujusmodi prohibitas apud semet, vel alibi absconditas retinere ausus fuerit, severius puniatur. *Vestimenta superflua, & vana tenentes puniantur.*

18. Fratres præterea, quicunque illi sint, coram Sæcularibus præsertim, & exteris, ac etiam nostri Ordinis Fratribus, nec in Conventu, nec extra sine habitu ullo pacto apparere præsumant; qui secus fecerint, a Conventu, ubi de familia collocati fuerint, eo ipso expellantur. *Sine habitu etiam intra claustra visi pœnis afficiantur*

E *De*

De Veſtiario, ſeu Depoſito.

TITULUS XXV.

Veſtiarii inſtitutio. *Veſtiarii liber.*

1. VEſtiarii, ſive Depoſiti locus ad majorem Fratrum commorantium commoditatem, prædictorumque omnium exactiorem obſervantiam, in unoquoque Conventu deputetur. Omnia ibi veſtimenta Fratrum tum lanea, tum linea, ſeparatim tamen aſſerventur. Eaque omnia, quæ ad ipſos denuo induendos neceſſaria fuerint, diligenter cuſtodiantur; liber etiam, in quo quicquid veſtitus gratia pro ſingulis expenſum fuerit, fideliter adnotetur, & apud veſtiarii Cuſtodem reperiatur, qui ſtatuto tempore rationem reddere teneatur.

Cuſtodia rerum in depoſitum congeſtarum & ſubminiſtratio. *Superabundantium diſpoſitio.*

2. Præcipitur autem, & mandatur, ut mobilia Fratrum ſuperflua, poſtquam in depoſitum translata fuerint, ita aſſerventur, & cuſtodiantur, ut his, qui tulerint, loco, & tempore de localis Superioris licentia neceſſaria ſuppeditentur; quod ſi in dies ſupererint, a nemine de iis, niſi a Provinciali Capitulo, ſive Capitulari Congregatione (ut de pecunia decretum eſt) diſponi poſſit.

Veſtiario præfectorum munus. *Supellectilis ſubminiſtratio.*

3. Veſtiario, ſeu depoſito prædicto unus, aut juxta Fratrum commorantium numerum duo ex Fratribus præficiantur. Hujus, ſeu horum officium ſit, ſingula quaque hebdomada, æſtivo præſertim tempore, ſemel ſaltem pulverem a pannis excutere, & unicuique, prout fuerit opus, conſcio Superiore, debita veſtimenta tradere, ſingulis ſabbati diebus opportune in ipſo veſtiarii loco Fratres recentes veſtes ſuſcepturos, diebuſque Dominicis ſordidas relaturos, benigne, patienterque expectare.

Veſtium lavacrum. *Externæ perſonæ ad veſtes emundandas.*

4. Ad veſtes præterea Fratrum quaſcunque ut decet, purgandas lavatorium in unoquoque Conventu (ſi fieri poterit) conſtruatur; Ubi vero id fieri nequeat, Depoſitarius, ſeu Procurator Conventus de Superioris conſenſu externas ad miniſterium Perſonas adhibeat.

Ne-

Nemo tamen suas quovis prætextu exteris quibuscunque vestes emundandas, sub pœnis ad Superioris arbitrium luendis ullatenus deferat. Sacras vero vestes ab aliis seorsim, ne cum profanis ullo modo admisceantur, emundari statuimus. *Sacrarum vestium emundatio*

CONSTITUTIONES
IN CAPUT TERTIUM.
REGULÆ
DE DIVINO OFFICIO.
TITULUS PRIMUS.

Tex. *Clerici faciant Divinum Officium secundum ordinem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.*

1. NIL adeo pervigilem curam, omnimodamque tum Prælatorum, tum cæterorum Fratrum diligentiam exigit, quam ea, quæ Dei honorem, ejusque Ecclesiæ cultum respiciunt. In iis itaque maximam adhibendam esse solertiam, maximamque animorum occupationem impendendam, & quia Christiani sumus, & quia Religiosi, multiplex ratio suadet. *In Dei cultum debita diligentia.*

2. Statutis igitur horis divina Officia celebrari decernimus; Matutinæ laudes media nocte (ubi consuetudo fuerit) vel paulo post in insignioribus Conventibus recitentur; alibi vero ea saltem hora, ut albescente die, & laudibus ipsis, & orationi mentali finis impositus sit. Prima in insignioribus quibuscumque Conventibus, & in aliis omnibus, ubi congruus Fratrum numerus fuerit, a Matutinis Laudibus distincta; orto jam sole, *Divinorum Officiorum tempora. Matutinum. Prima.*

recitetur. Reliquæ vero horæ juxta sacros Romanæ Ecclesiæ ritus, temporum varietate, & concionandi occasione (si aderit) ut in Rit. Rom. ordinatur, diligenter attenta, celebrentur. Nona tamen a festo Inventionis Sanctæ Crucis ad festum usque Exaltationis ipsius, præterquam diebus Jejunii, post prandium, peractis gratiarum actionibus, in Ecclesia recitetur; aliis vero temporibus juxta præcitatos Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Ritus. Vesperæ pariter, & Completorium debitis horis recitentur.

Cætera Canonicæ Horæ. Nona.

Vespera, & Complet.

3. Districte præcipitur, & ordinatur; ut in omnibus ad divina officia pertinentibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ritus, & cæremoniæ Romani etiam Breviarii Rubricæ, tam quo ad Cantum, & recitandi modum, quam quo ad omnes alias cæremonias standi, genuflectendi, sedendi, inclinandi, operiendi singillatim ab omnibus observentur. Officium item Beatæ Mariæ Virginis parvum; ac Officium Defunctorum singulis anni temporibus, etiam Adventus, & Quadragesimæ, & aliæ piæ supplicationes superadditæ, juxta rubricas generales recitentur.

Roman. Rituum, & cæremoniarum observantia.

Officium B. M. V. Defunctorum &c.

4. Sanctorum nostri Ordinis Officia tum propria, tum communia, juxta Summorum Pontificum Indulta celebrentur. Officium insuper Sancti Caroli olim nostri Ordinis Protectoris sub ritu duplici celebretur. Singulis quoque mensibus, prima die non impedita, ex concessione felicis recordationis Pauli Quinti, Officium Seraphici Patris Nostri Sancti FRANCISCI recitetur. Celebrentur præterea solemnitates illæ, quæ ex antiqua nostrarum Ecclesiarum, approbataque consuetudine a ducentis circiter annis celebrari consueverunt, Ordinaria quoque Diœcesanorum in suis Diœcesibus a Fratribus observentur, & aliæ Festivitates, quæ ex voto, vel devotione Universitatum celebrari solent, ab ipsis quoque devotissime celebrentur, juxta Romanæ Ecclesiæ consuetudinem, sacrosque Romani Cæremonialis, & Rubricarum (ut præfertur) ritus.

Nostrorum Sanctorum officia.

Officium S. Caroli dup.

Of. S. P. Francisci singulis mensib.

Solemnitates Ordinis.

Diœcesis festivitates.

5. In singulis itaque Conventibus Romanum Cæremoniale reperiri præcipimus, juxta quod omnia ad di-

Cæremonialis Rom. usus.

vina

vina officia pertinentia regulanda sunt: Curabit itaque Generalis Minister, ut Cæremoniale præfatum additis, quæ ex nostro instituto, præter Divinum officium spritualia exercitia fieri solent; Typis Religionis expensis detur, ac singulis Conventibus distribuatur, deputeturque a Superiore aliquis Fratrum, qui in id diligenter incumbat, ut singula singillatim ejus nutu ab omnibus observentur. *Cæremoniale Rom. imprimatur.*

6. Ante Divini Officii signum Novitii, vel Professi, vel alii quilibet ad Chori ministerium ex munere deputati, eo humiliter accedentes, quæ præparanda fuerint, libros, luminaria, emunctoria, lectorilia, cæteraque omnia necessaria diligenter præparent. *Ad divinum Off. Præparatio.*

7. Dato vero Divini Officii signo, Fratres quam citius Deo se se, cordaque sua humiliter parantes ad Chorum accedant. Nemoque Fratrum, quicunque illi sint, immunis a Choro censeatur; sed omnes ad divinas Deo persolvendas laudes, & ad singulas canonicas horas, Conventualesque Missas cum debita tanto loco, tantæque majestati modestia, ac reverentia convenire teneantur (iis tantum, qui proprii muneris tunc temporis exercitatione ex Superioris scientia, vel alia rationabili occupatione detinentur, exceptis.) Reliqui vero nullius privilegii prætextu, nullius præminentiæ, & superioritatis intuitu ullo pacto ab hoc debito excipiantur. *Ad Chorum pro divinis canendis universalis accessus.* *Excepti.*

8. Qui vero lectionibus, vel concionibus actu occupantur, eo tempore ex Superiorum concessione immunes sint, infirmi præterea, senioresque ac debiles, & impotentes ad Superiorum arbitrium dispensentur. Itemque Lectores publici, & qui publica studiorum, vel necessariorum Conventus negotiorum causa detinentur; Quod si Baccalaureos, ac Studentes, quo tempore divina persolvuntur, lectionibus interesse oporteat, cæteri omnes Choro assistant, nec ullo pacto ad lectiones cum præfatis Fratribus pergant, Lectores vero, qui alios, quam Baccalaureos, & Studentes a choro abducere, ut lectionibus intersint, præsumerent, lectura priventur. *Immunes a Chori frequentatione.* *Dum studentes lectionibus intersunt. Cæteri Choro assistant.*

9. In psallendo vero, & concinendo Religiosa mo-

Divinorum religiosa persolutio

destia, debitusque recitandi modus servetur, non accelerate nimis, non perturbate, sed reverenter, attente, devoteque divinæ laudes celebrentur.

Ad librum Chori modestus accessus.

10. Ad librum, cum opus fuerit, non tumultuarie, sed reverenter, modesteque omnes accedant; Quæ vero ad cantum, cæteraque ad Divinum Officium spectantia pertinent, solus Vicarius, vel alius quispiam, cui incumbat, ex munere, diligenter, accurateque moderabitur.

Vicarii, vel Choro præfecti munus.

Post principium officii accedentes.

11. Qui inchoato Officio ad Chorum accesserint, facta debita ipsi Altari, Superiorique, ac ipsis Fratribus reverentia, cæteris in psallendo adjungantur, quæ omiserint, opportune postea recitaturi. Nullus a Choro nisi petita, & obtenta a Superiore licentia discedere audeat; quod si quando Superiorem, & Vicarium, sive alium quempiam Prælatorum abesse contingat, dignior ex his, qui Choro intersunt, Superioris locum obtineat; ipsique & discessus, & quorumcumque ad Divinum Officium spectantium gratia, reverentia, & obedientia a cæteris omnibus humiliter præstetur.

Discessus a Choro.

Digniori in Choro existenti obedientia.

Aliena a Choro.

In Choro prohibita.

12. Dum Divina persolvuntur Officia, omnibus Fratribus districte præcipitur, & mandatur, ne loqui, studere, legere, seu quidpiam aliud a divinis laudibus alienum efficere ullo modo præsumant, Transgressores vero a discreto Superiore puniantur, & corrigantur.

Tempore officiorum non audiantur confessiones.

13. Quamdiu divina celebrantur, nemini præterquam ex necessitate, & de Superioris consensu, ubi præsertim insufficiens Fratrum numerus reperitur, audiendis confessionibus operam dare liceat.

Extranei in Choro non admittantur.

14. Extraneis nisi Religiosi, aut Ecclesiastici fuerint, dum peraguntur divina, Chorum ingredi, ibique permanere, nisi rationabili de causa, nullatenus permittatur.

Festa, quibus in matutino cantus adhibetur.

15. Matutinæ laudes iis diebus, quibus cantari in nostris Ecclesiis solemniter solent, devote cantentur. In festis itaque primæ classis nona lectio, *Te Deum*, Capitulum, Hymnus, & *Benedictus*, cantentur. In aliis autem festis duplicibus, & Dominicis

ctis nona tantum lectio, & *Te Deum:* In Dominicis vero Adventus, & Quadragesimæ Capitulum, Hymnus, & *Benedictus*: Si quæ vero laudabiles consuetudines in aliquibus nostri Ordinis Ecclesiis reperiuntur, servari poterunt.

16. Post Matutinum vero (exceptis solemnitatibus primæ, & secundæ classis) pro benefactoribus vivis, & mortuis Deo preces fundantur, quamobrem Psal. *Deus misereatur nostri*, & *De profundis*, cum solitis precibus, & oratione devote dicantur. *Pro Benefactoribus preces Matutino annectendæ.*

17. Tertia item in insignioribus Conventibus cantetur, & debitis horis Missa juxta Sacrorum Rituum ordinationes, si pro Defunctis sit, vel alias quomodolibet, ut ibi decernitur. *Tertiæ, & Missæ cantus.*

18. Vesperæ quoque in insignorum Conventuum Ecclesiis semper cantentur; alibi vero, ubi sufficiens Fratrum numerus reperitur, saltem a Capitulo, & deinceps. *Vesperarum cantus.*

19. Ad majorem insuper Dei gloriam, Populorumque ædificationem Organorum sonus, & musicæ cantus, tum in Missis, & Vesperis, tum in aliis horis, si opus sit, vel juxta Ecclesiarum laudabiles consuetudines conceditur, ea tamen lege, ut juxta Sacri Concilii Tridentini Decreta, sonus Organorum lascivus non sit, vel impurus, ac ut omnia alia, quæ a Romano Cæremoniale ordinantur, distincte, omnimodeque serventur. Completorium quoque in insignoribus Conventibus, vel ubi fuerit sufficiens Fratrum numerus, cantetur. *Organorum & Musices usus.*

20. Superiores autem locales, qui Choro non legitime impediti interesse, vel ut alii intersint, curare neglexerint, a Generali Ministro, & Provincialibus graviter corrigantur, & puniantur; Fratres autem, qui divinis laudibus, & Choro intenti ex debito non fuerint, a Superiore prius moneantur, quod si ulterius pertinaciter, quæ Dei, & Chori sunt, neglexerint, tum subtractione obsonii, & aliis mortificationibus, publicisque genuflexionibus, tum ab exitu Conventus prohibitione, publica disciplina, carcere in- *Chori cultum negligentes superiores corrigant.* *Chorum non frequentantium pœna.*

insuper, & si opus fuerit, ab eo Conventu, ubi de familia commorantur, expulsione severe puniantur.

Laicorum preces pro Offici. 21. Laici quoque Officium suum ad præscriptum Regulæ devote persolvant, Chorum, nisi aliis Conventus necessariis exercitiis occupentur, semper frequentent; *Accessus ad Chorum.* ad Matutinum præsertim continuo surgant, atque in Choro cum aliis Fratribus suas Deo preces humiliter fundant.

Emundatio Chori Sacristæ cura. 22. Sacristæ munus sit Chorum frequenter expurgare, omnique munditia, & decentia præparare. Adsint capsulæ arena, vel alia simili materia sæpius renovanda, ad expuendum aptæ, cæteraque omnia, quæ ad munditiem pertinent, diligenter curet.

Choralis supellex a Superiore curatur. 23. Breviaria insuper, Psalteria, Martyrologium, librosque omnes ad canendum necessarios Superior providere, sive ut alii sedulo provideant, diligenter curare teneatur, eaque omnia, quæ ad divinum cultum quomodolibet pertinent, & ante alia quælibet præ oculis habeat.

De Missarum celebratione.

Titulus II.

Sacerdotum ad sacra præparatio. Vocati ad celebrandum accedant. Distributio Missarum. Celebrare impeditus. 1. Omnes nostri Ordinis Sacerdotes, quorum vitam sic immaculatam traducere interest, ut Angelica potius, quam humana sit, ad tremendum Missæ Sacrificium quotidie celebrandum, ita se se disponant, ut Sacramentali confessione expiata conscientia, factaque debita præparatione, cum evocati fuerint, continuo ad celebrandum accedant; sicque distribuantur quotidie Missæ: ut juxta Sacerdotum numerum Populis ubicumque satisfiat. Si quis autem ex indispositione celebrare non possit, Sacristam opportune præmoneat, ut in ejus locum alium sufficere valeat.

Tempus celebrationis cuilibet per tabellam 2. Ne tamen ob multiplicitatem Sacerdotum confusio aliqua oriretur, quæ Populis scandalum, Fratribus turbationem afferret, præcipitur, ut in insignoribus Conventibus, ubi plures Sacerdotes degere solent, a Vi-

a Vicario quolibet Sabbato Sacerdotes celebraturi suis præfixis horis in tabella, quæ deinde in aliquo perspicuo Sacristiæ loco affigenda erit, describantur, ac juxta præfatam seriem Sacerdotes ad celebrandum conveniant, si quis vero defuerit, a Superiore corrigatur, ac prout expedire videbitur, puniatur. *designandum. Transgressorum correctio.*

3. In hac eadem tabella Vicarius alternatim omnes illos describat, ad quos hebdomadarii (ut ajunt) munus singulis hebdomadis, pro missis canendis, aliisque sacris functionibus peragendis, spectabit. *Hebdomadarius in tabella designetur*

4. Decernitur autem, ut Patres omnes, Baccalaurei, & Studentes huic muneri hebdomadariatus æque subjaceant. Excipiuntur autem Patres singuli quinquagesimum ætatis annum excedentes, Magistri omnes, Concionatores, Lectores, & alii omnes studiorum, vel lectionum occasione alias exempti. Qui vero tertio moniti recusaverint, utraque voce priventur. *Qui in hebdomadarium statuendi. Exempti. Transgressores.*

5. Missa, quam Conventualem vocant, regulariter cum Officio, nisi alia rationabilis adesset causa semper conveniat, itaut ob nullam cujuscumque specialem devotionem prætermittatur, eaque (ut præmissum est) juxta Romani Cæremonialis decreta statutis horis, & modis decantetur, tempore vero Quadragesimæ, & aliis, quibus duas Missas cantari in Collegiatis solitum est, etiam in nostris Ecclesiis, ubi fuerit sufficiens Fratrum numerus, cantentur, servatis quoad omnia debitis cæremoniis, & horis. *Missa Conventualis de officio. Duæ Missæ quando cantandæ.*

6. Singuli nostri Ordinis Sacerdotes accurate addiscere, adamussimque omnes, & singulas Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in Missis celebrandis cæremonias observare teneantur. Novos ritus, novasque cæremonias inducere, seu ullo modo servare ne præsumant. Qui vero rudes nimium, ac sanctorum rituum ignari reperirentur, vel nimium balbutientes nullo pacto celebrare permittantur; Ob idque Provinciales Ministri, Visitatoresque Provinciarum solertem adhibeant curam, ut Fratres quoslibet notabiliter rudes, earumque cæremoniarum (ut præfertur) ignaros, a celebratione suspendant, donec pleniorem, omnimo- *S. R. E. ritus in celeb. Missæ inviolabilis. Novi ritus non inducantur. Notabiliter rudes suspendantur.*

modamque eorum, ad quæ tenentur, notitiam calleant.

Actiones in Missa sint devotioni aptæ. Motus corporis. Vox. Omnia ritibi conformia. Accelleratio, & prolixitas nimia.

7. Pronunciationem quoque in Missis celebrandis, & aliam quamcunque exteriorem actionem, ita regant, & moderentur, ut non propriæ tantum devotioni, verum etiam circumstantium ædificationi (ut par est) inserviant, In motu enim, in corporis inflexionibus, in vocis moderatione, in iisque pronunciandis, quæ partim secreto, partim clara voce legenda sunt, ita se se Sacerdotes coaptent, ut nihil diversum, nihil immutatum, alienum nihil a præscripto sacrorum Rituum ullo modo appareat. Nimiam celeritatem, quod interruptis verbis, imperfectis genuflexionibus, ac signis crucis, circumstantes confundat, prolixitatem etiam, quod tædium illis afferat, omnino vitare teneantur.

Nova Missa.

8. Ii vero, qui ad Presbyteratus Ordinem denuo promoti fuerint, primas Missas celebrare solemniter possint; nulli tamen quæstus, nullæ pecuniarum, seu aliarum rerum oblationes fieri valeant.

De Missarum obligationibus.

TITULUS III.

Missarum redditus examinentur.

1. Ecclesias fere omnes Ordinis nostri multis obligationibus, sive Capellaniis (ut ajunt) vel Cappellaniarum erectionibus indebite gravati reperimus; quamobrem ut juste (veluti decet) subleventur, decretum est, ut in singulis Religionis Conventibus scripturæ omnes pro legatis Missarum, aliorumque divinorum Officiorum olim a Majoribus nostris receptæ diligenter, fideliterque discutiantur, quod si data eleemosyna tenuis ita sit, ut minime ad satisfaciendum sufficiat, moneantur Hæredes, qui si eleemosynam oneri sufficientem supererogare negaverint; In primo a publicatione istarum Capitulo, sive Capitulari Congregatione Missarum, seu Capellaniarum reductio ex Sacr. Trident. Conc. decreto fiat.

Missarum reductio.

2. Le-

2. Legata igitur, quæ insufficientia sunt, tot simul jungantur, quot ad Constitutionem annui redditus sexaginta scutòrum sufficiant, pro hisque quotidie celebretur, & ubi plura hujusmodi legata fuerint, eodem ferme ordine ad ejusdem taxæ rationem diligentius reducantur ita tamen, ut eorum Defunctorum, qui præfata Legata reliquerunt, commemoratio habeatur, juxta Sacri Concilii Tridentini Decreta, ipsaque Legata sic reducta in tabella obligationum Conventuum accurate describantur.

Reductionis summa.

Commemoratio defunctorum etiam facta reductione fiat.

3. Post hanc autem primam reductionem in primo (ut præfertur) ab harum Constitutionum publicatione Provinciali Capitulo, vel Capitulari Congregatione faciendam, reductiones Missarum denuo fieri quacunque ex causa penitus interdicitur.

Missarum reductio semel facienda.

4. Qua propter decernitur, districteque ordinatur, ne deinceps in Ecclesiis nostri Ordinis hujusmodi Capellaniarum erectiones, nisi Capellæ sufficienti dote donentur, ullatenus admittantur. Sifficiens autem dos censenda est, si Capellaniæ, cui quotide semel celebrandi onus annectitur, sexaginta scutorum pro sustentatione Cappellani, supellectili congrua, aliisque ad Missarum celebrationem necessariis annuus redditus adjungatur.

Obligationes Missarum non recipiendæ.

Vel quomodo.

Capellæ Dos.

5. Missarum, seu Divinorum officiorum onera perpetua Legatis, vel aliis dispositionibus adjecta, ne acceptentur, nisi ad formam præscriptam. Hi vero Prælati sub pœna depositionis ab Officiis, non nisi servatis his conditionibus, facultatem concedant, si secus fecerint, acceptatio nullius valoris sit, & ipsi præfatis pœnis rigorose subjaceant.

Obligationes perpetuæ qualiter acceptandæ.

6. In Capitulis Generalibus, vel Provincialibus fiat hujusmodi acceptationum relatio, ut, an servatæ fuerint debitæ conditiones, nec ne, a toto Capitulo judicari possit.

Recepta in Capitulo referuntur.

7. Facultas autem hujusmodi nullatenus concedatur, nisi prius diligenter de singulis celebrandarum Missarum obligationibus unicuique Conventui eandem facultatem exposcenti incumbentibus inquiratur,

Recipiendi facultas quando danda.

tum

tum vero si jam susceptis satisfacere possit, concedatur, sin autem, nequaquam.

Legata cum onere perpetuo in bona stabilia convertenda. Oneris mentio. Obligationes ad tempus.

8. Perpetuorum Legatorum pecuniæ, districte præcipitur, ut Conventus nomine in tot bona stabilia convertantur, ac re ipsa investiantur cum expressa oneris, quod illis annexum est, individuaque mentione; si vero eadem bona stabilia auctoritate Apostolica ullo modo alienari contigerit, eorumdem prætium in aliis bonis pariter stabilibus, & fructiferis cum ejusdem oneris repetitione, & annexione converti debeant, quorum annui redditus a solo Conventu, & non aliter exigantur sub pœnis supradictis. De his autem obligationibus, quæ sunt ad tempus, ne importabile onus addatur, cæterorum nostri Ordinis institutorum in earum acceptatione præcipua ratio habeatur.

Eleemosyna pro Missis quando accipienda. Quando aliis tradenda.

9. Oblationes, quæ pro Missis celebrandis in dies deferuntur, parce ita admittantur, ut iis brevi satisfieri possit; quinimmo ubi sufficiens Sacerdotum numerus non haberetur, a quibus prædictis eleemosynis satisfieri posset, vel non recipiantur, vel aliis Sacerdotibus id ipsum satisfaciendi onus, easdem eleemosynas eis tradendo, imponatur. Si eleemosynæ hujusmodi quotidianæ exiguæ fuerint, & insufficientes, non recipiantur, alioquin, exiguitate non obstante, ad satisfactionem, vel restitutionem penitus obligantur.

Ubi, & quando non licet diurnales eleemosynas recipere. Ordo satisfactionis pro Missis.

10. Ubi vero perpetuæ Missarum obligationes existunt, præfatæ quotidianæ ad Missas votivas eleemosynæ, nisi in eo Conventu sufficiens Sacerdotum numerus ad satisfaciendum reperiatur, nullatenus acceptentur. Sacerdotes autem præfati perpetuas primum, deinde temporarias, ac consequenter quotidianas obligationes fideliter impleant, qua in re Provincialium Ministrorum, aliorumque Ordinis Prælatorum conscientias oneramus.

Provincialium cura.

11. In singulis nostri Ordinis Ecclesiis conficiatur obligationum Tabella, ibique Altarium nomina, & obligationum causæ subiiciantur; & in aliquo conspicue

cuo Sacristiæ loco exponatur. Adsit præterea in quibuscunque nostri Ordinis Conventibus, & locis liber, in quo Missæ singulis diebus celebrandæ notentur. Describantur autem Sacerdotum nomina, Altaria, ubi celebrandum fuerit, obligationes, quibus satisfaciendum erit, & an pro vivis, vel pro Defunctis offerendum sit.

Perpetuarum oblig. gationum tabula. Missarum in dies celebr.

12. In alio item libro eleemosynæ pro Missis votivis quotidie obvenientes, & Sacerdotes iisdem satisfacientes describantur; & in Refectorio singulis diebus coram omnibus Fratribus perlegantur. Describantur autem sic vernacula lingua.

Liber, & usus. Votivarum Missarum liber.

Adi . . . . N. . . . .

Per una Messa dello Spirito Santo un giulio. *b.*10

Per due per un Defonto due giulii. *b.*20 *Usus.*

Et sic de singulis.

In tutto giulii tre. *b.*30

E contra vero scribatur sic.

Adi &c. Il P. N. disse la retroscritta Messa.

Et sic de singulis.

Libellus autem in aliquo tuto loco servetur, ut tempore visitationum Provinciales Ministri, & alii Superiores, an satisfactum fuerit, nec ne, distincte cognoscere possint.

Liber conservetur.

13. Provinciales autem Sacristis, Vicariis, aliisque Sacristiæ, aut Ecclesiæ Præfectis, præcipue vero localibus Superioribus districte præcipiant, ut omni cura, omnique diligentia accurate invigilent, ne eorum negligentia piæ Benefactorum voluntates defraudentur. Horum vero muneris erit Provincialem Ministrum consulere, si ex aliqua causa præfatis obligationibus satisfieri haud posset. Provinciales itaque Decreta hujusmodi ab omnibus observari curabunt, omnique severitate transgressores, eosque præsertim, ad quos spectaverit, sive Superiores, sive subditi fuerint, libere puniant; & pœnis etiam privationum Officiorum afficiant.

Obligationum satisfactioni invigilent Superiores.

Decret. Observantia. Transgressores.

14. Sacerdotibus præterea singulis, cujuscunque status, & conditionis fuerint, ne eorum arbitratu, & voto

Sacerdotes ad li-

bitum non celebrent. voto Missæ Sacrificia absque Superioris licentia offerant, interdicitur. Ad dispositionem vero, & ordinem Sacristæ, seu ejus, ad quem spectaverit, eadem Sacrificia pie, devoteque offerant.

Capellania extra nostras Ecclesias Cura animarum.

15. Ulterius præcipitur, ne Ecclesiæ, seu Capellæ cum onere extra nostras Ecclesias celebrandi ullatenus acceptentur, neque imposterum Fratres nostri animarum curam suscipiant, nisi secus Provinciali Ministro alia rationabili suadente causa videretur.

De Sacrista, & de iis, quæ ad Ecclesiam, Sacella, & Altaria pertinent.

TITULUS IV.

Sacristiæ Munditie, & religiositas.

1 IN Sacristia munditia imprimis, ac perpetuus nitor appareat; nihil indecorum, nihil inornatum, profanum præcipue nihil penitus admittatur, sed omnia munda, omnia sancta, omnia demum adeo bene composita, ut ædificationis, ac sanctitatis specimen omnibus præbeant. Adsit ibi unum, vel si fuerit opus, plura crepidarum paria, quas Sacrista pro exteris Sacerdotibus, qui eis uti vellent, diligenter custodire teneatur, indeque a nemine ullatenus asportentur. Confabulationes autem, præsertim rixæ, vociferationes, turbæ, aliaque id generis ab hoc sacro, Deoque, divinisque rebus dicato loco quam longissime arceantur; cum vero divina celebrantur, nemini per Ecclesiam discurrere, nec ibi interdiu morari, nisi necessaria aliqua adesset causa, ullatenus liceat.

Vitanda in Sacristia.

Per Ecclesias discursus.

Sacristæ munus.

2. Sacristæ munus præcipuum erit, ut vasa omnia sacra, vestes, & quæcunque alia Ecclesiastica supellex, qua divina peragantur ministeria, munda perpetuo, & nitida sit; quod si ob ejus incuriam quidpiam sordidum, obsoletum, aut lacerum reperiatur, pœna pro qualitate culpæ severe admodum puniatur.

Negligentia punita.

Necessariorum provisio.

3. Superioribus propterea, quæ necessaria fuerint, tum ad præfatam sacram suppellectilem munde servandam, tum opportune resarciendam, Sacristæ diligenter

ter insinuabunt; Ea vero omnia absque ulla negligentia, & cunctatione statim ab ipsis suppeditentur; quod si in aliquo defecerint, corrigantur, & si pertinaciter renuentes fuerint, Provinciales Ministri in eos etiam privationibus Officiorum severe animadvertant. Ubi vero propter paupertatem prætiositas adesse nequiverit, munditia saltem, & nitor (ut præfertur) perpetuo vigeat. *Munditities.*

4. Res quascumque sacras, sive sacro cultui dicatas nemo Prælatorum, neque insuper Capitulum oppignorare, sive ullatenus alienare præsumat; quinimmo si prætiosæ fuerint, aliis accomodari non possint, absque expressa Provincialis Ministri licentia. *Oppignoratio, & alienatio.*

5. Superior quicunque localis præcipuam adhibeat diligentiam, ut Ecclesiæ in suis structuris conserventur, & quando fuerit opus, sedulo reparentur; Sacella omnia tecta, mundaque sint, ipsum Ecclesiæ pavimentum, ejusque parietes sæpius diligenter mundentur; nihilque relinquatur, quod domum Dei, vel minimum immundam reddat, & inornatam; libris, vasibus, candelabris, candelis, aliisque omnibus necessariis juxta temporum, locorumque exigentiam nullo modo carere permittat. *Ecclesiarum ædificia, & Sacella.* *Supellex.*

6. Curabit insuper omni majori conatu (quantum fieri poterit) localis Superior juxta Sacrosancta Concilii Tridentini Decreta, ne a Sæcularibus, vel aliis quibuscumque vana, profanaque colloquia inhonestæ quæcunque actiones, deambulationes, strepitus, clamores, aliave id generis sacras fidelium, Religiosorumque orationes turbantia fiant, neve domus Dei, quam maxime decet sanctitudo, ejus permissu domus negotiationis efficiatur. *Sess. 22. decret. de obser. & evit.* *Erga Ecclesias, reverentia.*

7. Provinciales itaque Ministri in suis Visitationibus circa hæc præcipue, quæ ad Dei cultum, Ecclesiarum conservationem, Populorumque ædificationem pertinent, quam maxima diligentia invigilent, ea omnia, quæ a domus Dei dignitate aliena fuerint, eliminabunt, quæ vero divino cultui apta, atque ad Populorum pietatem, devotionemque excitandam augen- *Provintialium cura.*

gendamque conferre noverint, pie constituant, & inducant.

Sacella neglecta. 8. Cappellæ, Sacella, sive Altaria, si quæ obsoleta fuerint, necessariisque ornamentis nudata [nisi eorum expensis, qui Juspatronatus in eis habere prætendunt, resarciantur, ornentur, & debita dote donentur] postquam hi moniti fuerint, & terminus præfixus elapsus, vel destruantur, vel aliis [servatis servandis] donentur, obligationes vero, & alia onera alio transferantur.

Altarium dispositio. 9. Altaria vero ipsa decenti adeo proportione construantur, constructaque (quantum fieri potest) ita resarciantur, vel renoventur, ut neque nimium proxima, nimiumve distantia sint, sed debita dispositione sic inter se composita, ut ad devotionem, & sanctitatem inducant.

Altarium Juspatronatus. 10. Altaria deinceps absque Generalis Ministri, vel saltem Provincialis licentia nemini in Juspatronatum ullatenus concedantur, nisi qui sufficienti dote, decentibus ornamentis, necessaria suppellectili; sacrisque necessariis vasibus ea exornanda, donandaque susceperint.

Sess. 25. de Invocat. & Ven. 11. Imagines, quæ præsertim in Altaribus collocantur, conformes historicæ veritati sint, nihilque in eis profanum, nihilque inhonestum appareat: neve procaci venustate, aut lascivia pingantur ex Decreto Concilii Tridentini; si quæ vero ex vetustate exesæ sint, vel alias ita deformatæ, ut venerationem prope amisisse videantur, curandum est, ut ad decentiorem, dignioremque formam redigantur, vel denique auferantur, & comburantur.

Reliquiarum Visitatio. 12. In visitationibus quoque Provinciales Ministri, aliique Superiores Sanctorum Reliquias in Sacrario, vel Ecclesia collocatas diligenter invisere teneantur; curentque ut hujusmodi Reliquiæ decentibus, tutisque locis, ac decoris vasculis debita veneratione custodiantur. *Authentica fides.* Instrumenta ipsa, alia monumenta, scriptaque authentica de eis fidem præbentia recognoscant, diligenterque asservanda relinquant. Nemini vero Superio-

riorum quidpiam de Reliquiis cuivis, etiam Ecclesiasticis Prælatis, aut aliis Ordinis Fratribus, & Superioribus, absque Generalis, seu Provincialis Capituli expressa licentia dare quoquo pacto liceat. Transgressores excommunicationis pœnam incurrant, & carceri per duos menses, ac publica semel disciplina severissime affligantur. Statuitur insuper, ne ullæ imposterum Sanctorum Reliquiæ cum aliis collocentur, seu publice exponantur ad venerationem, nisi de illis authentica fides habeatur, quam Superior recognoscere, & si legitima fuerit, approbare insuper teneatur: Reliquiæ denique omnes, vel in Sacrario, aut in Ecclesia aliquo tuto loco, qua decet reverentia, & si commode fieri poterit, accensa etiam lampade, custodiantur. *Asportatio.* *Reliquiæ nova.* *Reliquiæ cultus.*

De Confraternitatibus.

TITULUS V.

1 COnfraternitates Sæcularium sive saccis induantur, sive non, absque Generalis, vel saltem Provincialis Ministri licentia in Ecclesiis nostri Ordinis non erigantur, nec eis absque præfata licentia Altaria, Cappellæ, sive Sacella donentur, vel assignentur, si quæ vero hujusmodi Confraternitates erigendæ fuerint, his legibus, & conditionibus erigantur. *Erectio.*

2. Prima, ut jus visitandi Cappellas prædictas, Altaria, Oratoria, necnon alia quæcunque iis adjuncta, ad exteros non transferatur, sed apud nostros Fratres integrum perseveret, quibus ea omnia, quæ ad Cappellarum, sive Altarium, in quibus erectæ sunt dictæ Confraternitates, reformationem, reparationem & ornatum pertinent, ac ad decentiorem Missarum celebrationem necessaria sunt, statuere, ordinare, atque decernere absolute, & libere liceat. *Erectionis leges.* *Visitatio.*

3. Secunda, ut pro qualibet Missa, quam ibi nemo præter nostri Ordinis Fratres, nisi de licentia Superioris localis, celebrare possit, eleemosyna conveniens pro temporis, & loci ratione a Provinciali constituenda offeratur. *Missæ celebratio.* *Et eleemosyna.*

Confraternitatis supellex nostris Ecclesiis commodetur.

4. Tertia, ut vestes, paramenta, aliaque ornamenta pro dictarum Capellarum, seu Confraternitatum, si quando fuerit opus, prompte nostris Ecclesiis tum ad Missarum celebrationem, cum ad alios quoscunque Ecclesiasticos usus libere concedantur.

Eleemosynæ.

5. Quarta, ut eleemosynæ omnes, redditus, oblationesque, sive piorum fidelium largitiones (quæcumque illæ sint) decenti Altaris, seu Cappellæ, vel ædiculæ ornatui attribuantur; si quid autem supererit (quod tamen ex approbato Confraternitatis instituto, vel ex pia testantium voluntate aliter distribuendum non sit) in Sacristiæ, totiusque Ecclesiæ usum, utilitatemque vertatur.

Localis Superioris auctoritas circa eleemosynas.

6. Quinta, ut Gardianus, sive localis Superior prædictorum redditum, eleemosynarum, oblationum, seu largitionum dispositioni intersit; & cum ab Officialibus, seu Confraternitatis Ministris (quocumque nomine appellentur) aliquid statuitur, localis Superior pariter interesse debeat.

Electionibus intersit Guardianus.

7. Sexta, ut idem Guardianus pro tempore, sive localis Superior electionibus omnium Superiorum, Ministrorumque, seu Officialium ab ipsis Confratribus opportune habendis, semper intersit; vocemque electivam, non secus ac ipsi Confratres, perpetuo habeat.

Erectarum Confraternitatum regulatio.

8. Confraternitatum vero, quæ præter has conditiones in nostris Conventibus, seu Ecclesiis jam erectæ fuerint, Rectores, aliique Superiores diligenter monendi sunt, ut circa earum Regimen, & moderationem formula a felicis recordationis Clemente Papa Octavo constituta, & in Constitutione, quæ incipit QUÆCUNQUE A SEDE APOSTOLICA &c. tradita, exacte, & adamussim servetur, alioquin omnibus Indulgentiarum thesauris, qui sibi ab Apostolica Sede conceduntur, sese privatos noverint, prout ex eadem Bulla, &c.

De

De promovendis ad Ordines.

Titulus VI.

Facultatem ad Ordines qui concedere valeat.

1. A Solis Provincialibus Ministris, & Sacri Conventus Assisiensis Custodibus pro tempore, ad quoslibet Ordines tum Minores, tum Sacros suscipiendos facultas, & licentia concedi possit.

Quib. ea concedenda Sess. 23. de refor. c 12.

2. Circa eos autem, quibus facultas hujusmodi concedenda sit, nec ne, decretum est, ut singula, quæ a Sacra Tridentina Synodo præscribuntur, omnino inviolate serventur.

Ordinandi sint Professi.

3. Nemo nisi expresse professus fuerit, cujus professionis authentica fides ab eo Conventu, ubi professus est, habeatur, ad quoscumque Ordines tam minores, quam sacros ullatenus admittatur. Infra annum vero probationis, nemo, quicunque ille fuerit, nec Ordines hujusmodi, sed nec primam Tonsuram suscipere possit.

De vita, & moribus ipsorum constet.

4. Ii vero, qui professi fuerint, nisi primum de eorum vitæ probitate, literarumque sufficientia constet, ad Ordines non admittantur, & quo ad vitæ probitatem spectat, a Rectore Seminarii (si Minoribus, vel Subdiaconatui initiandi fuerint) & Guardianis Conventuum, ubi degerunt, de probis ipsorum, probatisque moribus indubia fides fiat; sin autem, a solis Guardianis locorum, ubi de familia commorati sunt.

Ætas. Sess. 23. c. 12. de Reform.

5. Antequam tamen suscipiendi Ordines facultas cuipiam concedatur, diligenter animadvertant Provinciales Ministri, ne quid fraudis quoad ordinandorum ætatem, seu tempus attinet, ullo etiam pietatis, vel studiorum intuitu impie committatur; quocirca decretum Sacrosancti Concilii Tridentini adamussim servetur.

Ætatis fides examinetur.

6. Provinciales itaque Ministri de prædicta ætate fidem, quæ certa, & authentica sit, non numerorum notis, sed literarum elementis annum, diemque nativitatis exprimat, nullumque ex nominis variatione

dolum, dato jure jurando, admittat, diligenter considerent, de eaque si probanda fuerit, dimissoriis literis testimonium ferant. Denique Natales, & aliæ omnes conditiones, juxta Sacrosancti Concilii Tridentini sanctiones, sacrorum Canonum, & Summorum Pontificum Decreta inviolabiliter observentur.

Dimissoria.

Eruditionis examen.

7. Eruditionis præterea literarum, earumque rerum, quæ ad singulos Ordines suscipiendos pertinent, antequam ad Ordines dimittantur, prævio rigoroso examine certum periculum faciant. In singulis propterea Generalibus, & Provincialibus Capitulis pro dimittendis ad Ordines Examinatores ex Patribus aliqui spectatæ vitæ, doctrinæque deputentur, qui de iis, quos examinaverint, testimonium ferant. Extra Capitulum vero examen hujusmodi ab ipso Provinciali coram duobus Patribus, ad hoc specialiter evocatis, diligenter fiat.

Cantus, & divini Officij peritia.

8. Qui cantum firmum (ut ajunt) sufficienter non didicerint, vel ex se divinum Officium ordinare secundum rubricas nesciverint, ad sacros Ordines nullo pacto admittantur.

Transitus ad alios ordines.

9. Ad altiorem vero gradum ascendere nequeat, qui in inferiori Ordine sufficienter versatus non fuerit; vel ea quæ ad altiorem illum gradum pertinent, ignoraverit; maxime vero Decretum hoc diligenter servandum est, si cuipiam ad sacrum Presbyteratus Ordinem sit concedenda facultas.

Provinciales nativi facultatem concedant.

Licentia recognitio.

10. Provincialibus vero tantum suæ Provinciæ Fratrum sibi subditorum, sive in Provincia, sive extra Provinciam degant, ad suscipiendos Ordines licentia reservatur; si autem in aliena Provincia subditum commorari contingat, facultas prædicta a Provinciali etiam illius Provinciæ, ubi degit, recognoscatur, & subscribatur.

Ultramontani promovendi.

11. Hoc idem Decretum ad Fratres Ultramontanos in Italia degentes extendatur. Attenta tamen nimia locorum distantia (si opus fuerit) Generalis Minister hujusmodi facultatem concedere, vel Provinciali Ministro illius Provinciæ, ubi præfati Fratres degunt, ut con-

concedere possit, ordinare valeat. Quo casu, & Generalis ipse, & Provincialis Minister de singulis requisitis diligenter inquirant, literasque dimissorias in Archivio illius Provinciæ, in qua Fratres hujusmodi commorantur, asservandas curabunt.

12. Ad solos tamen Diœcesanos Episcopos, nisi legitime impediti, aut absentes fuerint, vel ordinationem non habeant, dimittendi sunt Fratres ad Ordines suscipiendos: quod si aliquo ex præfatis impedimentis teneantur, ad quemlibet alium Episcopum dimittantur, ea tamen conditione, ut in literis commendatitiis, vel dimissoriis causa a Provincialibus saltem in genere exprimatur, cur ordinandos ad Diœcesanos non dimiserint, alioquin pœnis, quæ transgressoribus a decretis Pntificiis præfiguntur, ipsique Summo Pontifici reservantur, eo ipso subjaceant.

A Diœcesanis ordinandi Fratres. Quando ab aliis. Dimissoria conditio.

13. Ad alienam vero Provinciam Ordinationum gratia Fratribus, minoris præsertim ætatis, ac primis sacris Ordinibus initiandis, nisi necessitas urgeat, accedere non concedatur. Ex legitima vero causa discedentes ab aliquo probatæ vitæ socio a Provinciali Ministro, vel locali Superiore deputando comitentur, eodemque modo comitentur, qui præfatis Ordinibus initiandi ab eo Conventu, ubi de familia in Seminariis degunt, longius abscedere debent.

Extra Provinciam pergentes Juniores comitentur. Semin. alumni.

14. Ab Interstitiorum vero lege, quam Sacra Tridentina Synodus mandat, non facile solvantur initiandi, sed ab inferiori gradu ad ulteriorem ascendere nequeant, nisi ea temporum Interstitia, quæ servanda præcipiuntur, districte servaverint. Si vero Ecclesiarum necessitas urgeat, Povinciales in literis dimissoriis Episcopos, ut cum illis super Interstitia dispensare dignentur, humiliter rogent.

Sess. 23. de refor. cap. 13. Pro dispensatione preces.

15. Postea quam vero aliquis Fratrum Ordines aliquos sive minores, sive sacros susceperit, Episcopi ordinantis testimonium in scriptis acceptum ad Provincialem Ministrum transmittat, penes quem sit liber ad hunc tantum usum deputatus, in quo ordinatorum, & ordinantium nomina, dies, cæteraque ad

Fides suscepti Ordinis. Ad Provincialem mittenda.

id spectantia sui Provincialatus tempore diligenter præscribantur, ac deinde in principaliori suæ Provinciæ Archivio collocetur.

Ordinatorum liber.

Prima Missa.

16. Qui sacrum Presbyteratus Ordinem susceperint, absque Provincialis Ministri benedictione, & facultate primam Missam celebrare non audeant. Iis vero nemini facultatem concedat, nisi a Magistro Cæremoniarum ordinatum hujusmodi singulas sacras cæremonias ad Missæ sacrificium spectantes optime callere certior fiat.

Absque sui Superioris licentia ordinati.

17. Si quis autem absque legitima sui Superioris licentia Ordinibus tam minoribus, quam sacris initiari præsumpserit, ab iis, quos jam suscepit, eo ipso suspendatur, & ad ulteriores inhabilis penitus sit non nisi a Generali Capitulo restituendus.

Provincialium præscripta non servantium pœna.

18. Provinciales vero, qui præscipta Decreta neglexerint, facultatemque cuipiam, ut Ordines quoscumque suscipiat, absque iis, quæ præfixa sunt, requisitis concesserint, perpetuam legitimorum quorumcunque actuum, ac utriusque vocis privationem ipso facto incurrant.

De Suffragiis Defunctorum Fratrum.

TITULUS VII.

Suffragia defunctis debita.

Obitus Fratrum.

Nuntiare.

Superiores negligentes.

1. ILlud magnopere curandum est, ut fidelium Defunctorum, præcipue vero Fratrum, & Benefactorum nostrorum animæ piis, Sacrificiorum, & precum suffragiis subleventur; quamobrem cum aliquem ex nostris Fratribus mori contigerit, nulla interposita mora Guardianus statim de morte illius Provincialem certiorem reddat, Provincialis vero eadem diligentia Custodes, Custodes demum omnes suæ Custodiæ Conventus, & Loca, ut præfixa suffragia celebrentur, admoneant; quod si quempiam ex præfatis Prælatis notabili negligentia circa hoc errare contigerit, privationes Officiorum, aliasque pœnas severe a Superioribus Prælatis iniungendas eo ipso incurrant.

2. In

2. In singulis itaque Conventibus, & Locis, ubi quispiam nostri Ordinis Fratrum professus ex hac vita decesserit, ac consimiliter in nativis Conventibus Missa, totumque Defunctorum Officium solemniter celebretur, pro ejusque anima singuli Sacerdotes semel Missæ Sacrificium ipsa obitus die Deo offerant, Clerici bis Officium Defunctorum, Laici vero bis Beatæ Mariæ Virginis Rosarium recitabunt. In reliquis vero ejusdem Provinciæ Conventibus Missa una cantabitur, & Defunctorum Officium a Clericis, a Laicis vero Beatæ Virginis Corona devote recitabitur. Sacerdotes vero alii, si pro eo celebrare nequierint, in suis saltem Sacrificiis ejus animam Deo commendare teneantur.

Suffragia pro defuncto Fratre à Conventu persolvenda.

Aliorum Provinciæ Conventuum suffragia.

3. Si vero in aliena Provincia aliquis Fratrum decesserit, in eo Conventu ubi decesserit, præfata suffragia pro ejus anima celebrentur. Guardianus, vel localis Superior Provincialem, Provincialis vero illius Provinciæ Provincialem nativæ mortui Fratris Provinciæ admoneat, a quo præfixo ordine, Custodes, & Guardiani, ut solita peragantur suffragia, quamprimum admoneantur.

Aliena in Provincia morientes.

4. Obeunti Provinciali Ministro in singulis Provinciæ Conventibus Officium Defunctorum, & Missa solemniter cantetur, singulique Sacerdotes pro eo semel celebrare teneantur.

Suffragia mortui Provincialis.

5. Clerici ter Defunctorum Officium, Laici toties Beatæ Mariæ Rosarium, & semel ejusdem Beatæ Mariæ Coronam devote recitabunt.

6. Si Generalem Ministrum mori contingat in singulis Religionis Conventibus duplicentur suffragia, tam quoad Missas solemnes, & privatas, quam etiam quoad Officia, tum a Clericis, tum a Laicis, tum in Choro publice recitanda.

Pro Generali suffragia.

7. Pro Procuratore, Socio, & Secretario Ordinis a singulis Sacerdotibus totius Ordinis semel privatæ celebretur, semelque a Clericis Officium Defunctorum, & a Laicis Beatæ Mariæ Rosarium recitabitur.

Pro Assistentibus Ordinis.

8. Pro Illustrissimis Protectore, & Viceprotectore

Pro Cardinalib.

Pro Professoribus. Missa solemniter in singulis Religionis Conventibus celebretur.

Summi Pont. obitus. 9. In obitu Summi Pontificis Missa pariter in singulis Religionis Conventibus celebretur; omnesque Sacerdotes semel private celebrare, Clericique semel Defunctorum Officium, & Laici Beatæ Mariæ Rosarium devote recitare teneantur.

Novitiis, & Professis suffragia. 10. Pro Novitiis vero in his locis, ubi decesserint, sicut pro Professis, suffragia persolvantur.

Pro Defunctis Fratrib. & benefactori. 11. Singulis præterea mensibus feria secunda, seu alia die non impedita, Missa una solemnis pro omnibus nostris Defunctis Fratribus, ac Benefactoribus cantetur; eique omnes, etiamsi insolita hora cantanda esset, intersint. Eademque ipsa die Clerici pro eisdem Defunctis Septem Psalmos Pœnitentiales cum præcibus Defunctorum, Laici vero Beatæ Virginis Coronam semel recitare teneantur.

Commemoratio omnium Defunctorum Fratrum. 12. Post universalem omnium Fidelium Defunctorum Commemorationem sequenti die pro Defunctis Religionis nostræ Fratribus Missa, & Officium solemniter celebretur, eorumque sepulcra solitis precibus sacro more visitentur.

Mortuorum Fratrum liber. 13. Pro Fundatore vero alicujus Conventus, sive vivo, sive mortuo in eodem Conventu ab eo fundato singulis mensibus Missa, juxta ejus intentionem, si vivus fuerit, vel mortuorum, si jam obierit, solemniter decantetur; Clericis, Laicisque pro eo devote orantibus.

Mortuorum Fratrum Nota pro Capitulo. 14. In singulis vero Conventibus ad mortuos dumtaxat Fratres notandos peculiaris liber ab eo, in quo cæteri mortui describuntur, discretus habeatur, in eoque, si quando aliquos ibi mori contigerit, Nomina, Cognomina, Patria, Officia, Gesta, Virtutesque perscribantur, eaque omnia, quæ laudabiliter gesserint, præcipue vero ad sanctitatem, vitæque innocentiam spectantia sedulo commemorentur, cumque Provincialis Capituli tempus adventaverit, nota mortuorum Fratrum distincta eo fideliter transmittatur.

De

De sepulturis Fratrum, & Tertiariorum nostri Ordinis.

TITULUS VIII.

1. SEpulcra Fratrum in quibuscunque nostri Ordinis Ecclesiis a sæcularium Sepulturis distincta sint; in eisque Fratres tantum & non alii, quicunque illi sint, sepeliantur. Si quis vero sæcularium de nostra Religione benemeritus in Fratrum sepulturis humari desideret, de consensu Capituli Conventus, si concedendum fuerit, concedatur, dummodo Religionis habitu indutus sepulturæ tradatur. *Fratrum sepulcra ab aliis segregata.*

2. Quantum vero ad utriusque sexus Tertiariorum nostri Ordinis sepulcra, præcipitur, ut sacræ Regularium Congregationis Decretum alias circa hoc emanatum inviolate servetur. Ejus itaque vestigiis inhærentes decernimus, ut Tertiarii omnes nostri Ordinis utriusque sexus absque sepulturæ electione decedentes, etiam invitis, aut minime requisitis Parochis, in nostris Ecclesiis, ubi eorum commune sepulcrum reperitur, sepeliantur. Ubi vero non reperitur, quam primum construatur. Iique pariter in præfato communi sepulcro humentur, qui sibi coram testibus (licet nulla de hac electione appareret scriptura) in nostris Ecclesiis sibi sepulturæ locum delegerunt; qui vero cum aliis Fratribus Claustra incolunt, apud nos pariter tumulentur. *Tertiariorum sepultura.* *Nostra sepulcra eligentes.*

3. Alii vero præfati utriusque sexus Tertiarii, juxta Apostolicas Leon. X. in Concil. Lateranen. literas jus eligendi sibi, ubicunque libuerit sepulturas habeant. Quia tamen controversiæ omnes (quantum fieri potest) vitandæ sunt, cupientes, ut præfati nostri Ordinis Tertiarii in nostris Ecclesiis sepeliantur, curabunt Rectores, seu Visitatores, aut Correctores, sive quocunque alio nomine nuncupentur, ut in susceptione habitus, ad quem præfati Tertiarii, seu Tertiariæ admittuntur, statum, & sepulturam sibi in eisdem nostris Ecclesiis libere tamen, & voluntarie deligant. *Tert. liberi.* *Electio sepulturæ in susceptione habitus.*

De

De Sepulturis Sæcularium, eorumque Funeribus curandis.

TITULUS IX.

Sæcularium sepultura in nostris Ecclesiis.

1. SÆculares omnes juxta multas Summorum Pontificum concessiones in nostris Ecclesiis, qui sive devotionis, sive obligationis causa voluerint, Sepulturas sibi deligere possunt; omnes itaque Sæculares, qui in nostris Ecclesiis (ut præfertur) vel Cœmeteriis tumulari velint, dummodo alias excommunicati, vel nominatim interdicti, vel publici Usurarii, aut alio simili damnato vinculo non sint obstricti, accurate a Fratribus sepeliantur: nemo tamen præsumat ullatenus sæculares ad vovendum, sive alias quomodolibet promittendum cogere, vel instigare, ut in nostris Ecclesiis sibimetipsis sepulturas eligant; alioquin & ipsa electio irrita sit, & Fratres sacrorum Canonum pœnas eo ipso incurrant.

Habitus morientibus conceditur.

2. Unicuique insuper Guardiano, ac Superiori locali concedendi, & induendi Religionis habitum omnibus, & singulis, qui in probabili vitæ discrimine humiliter illum petierint, seu aliis ex Fratribus sibi subditis, ut concedant, & induant, mandandi plena facultas traditur.

Cadaverorum ad nostras Ecclesias deportatio.

Quarta Parochorum Sess. 25. de Ref. c. 13.

3. Caveant autem Fratres, ne Parochias, processionaliter Crucis Vexillo præcedente, seu alio quopiam modo ad efferenda Mortuorum cadavera ullatenus ingredi audeant, nisi vocato, & expectato Parocho, ipsoque ibi præsente, nisi aliter ipse permiserit, vel requisitus venire expresse recusaverit, ipsi vero Parocho Quartam (ut ajunt) funeralem juxta Sacrosancti Concilii Tridentini Decreta, ac Loci consuetudinem tribuant.

Exequiarum pacta.

4. Ad omnem præterea simoniacæ labis occasionem penitus evitandam decernimus, ut nemini funeris exequiarum, Missarum, locique sacri causa quidquam pacisci liceat; quod tamen ad prætium effossionis ædifica-

ficati sepulchri, vel etiam ad pulsationem Campanarum, ad eleemosynas pro Officiis, & Missis celebrandis, ac Exequiis, seu Funeribus curandis pertinet, Fratres nostri receptam, laudabilemque loci consuetudinem, Ecclesiasticasque leges singillatim observent. Quæ vero ex debito juxta præfatas locorum consuetudines, receptaque privilegia nostris Ecclesiis, & Conventibus, aliqua ratione obvenerint, humiliter petantur; quod si indebite denegentur (absolutis prius tamen funeribus) competentem conveniant Judicem, Justitiam exigant, Jusque suum libere tueantur, liciteque defendant.

Funerum mercedes. *Quo pacto petenda.*

5. Particularia Sepulcra nemini deinceps, nisi de consensu Capituli Conventus, concedantur. Pauperes, qui alias sepultura carerent, in nostris Ecclesiis humari possint. Pro Infantibus denique juxta Rit. Rom. propria constituatur in singulis Ecclesiis sepultura.

Sepulcrorum concessio. *Infantium sepulcrum.*

De sumendis, administrandisque Sacramentis.

TITULUS X.

1. OMnes nostri Ordinis Fratres, tam Clerici, quam Laici, tam Novitii, quam Professi, singulis diebus Dominicis (quibus Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti renovatio facienda est.) Item singulis Beatæ Mariæ Virginis, Sanctorum Angelorum, Apostolorumque Festis, Omniumque Sanctorum die, ac Sancti Patris nostri Francisci, Titularis, & Advocatorum Ecclesiæ, Sanctorumque nostri Ordinis solemnitatibus, qua decet devotione, & reverentia, confiteantur, sacraque Dominici Corporis Communione reficiantur. Si tamen dictæ festivitates ita proximæ inter se se mutuo inciderent, ut frequentior æquo tanti Sacramenti videretur usus, ex discreto Superioris arbitrio a Communione abstineant. Confessionis vero salutaris usus nullatenus (quantum fieri potest) intermittatur.

Pœnitentiæ, ac Eucharistiæ frequentatio.

Solemnis Communio. 2. In iis autem Conventibus, ubi Seminaria erecta fuerint, sanctissima Communio in Missa solemni ab omnibus non Sacerdotibus devotissime fiat, ipsaque communionis die in publica mensa genuflexi culpam coram Fratribus humiliter dicant, etiamsi Baccalaurei fuerint, & Studentes.

Formula autem culpæ faciendæ hæc est.

Culpa formula. *Pater dicimus nostram culpam Deo, & tibi de omnibus vitiis, & peccatis nostris, maxime de Divino officio male, & negligenter a nobis recitato, de silentio non bene custodito, de scandalo Fratribus, & sæcularibus dato, de his, & aliis transgressionibus nostris, quomodocumque offendimus Deum, Proximum, & Regulam nostram, dicimus nostram culpam, & humiliter deprecamur, ut amore Jesu Christi nobis pœnitentiam imponere digneris.*

Privata Communio. 3. Poterit tamen discretus Superior cum Novitiis, & Professis ex rationabili causa, utque præsertim gratiarum actionibus, sacrisque contemplationibus liberius, commodiusque vacare queant, ut in privata Missa sacra Communione reficiantur, aliquando concedere.

Communio facienda ubi non sunt Seminaria. 4. In aliis autem Conventibus, ubi Seminaria erecta non fuerint, Laici omnes, aliique non Sacerdotes, nisi legitime impediantur, primæ Missæ intersint, eaque absoluta, Communione sanctissima reficiantur, culpamque publice in Refectorio juxta præscriptam formam humiliter dicant.

Communio Cœna Domini. 5. Die Cœnæ Domini omnes tam Sacerdotes, quam non Sacerdotes de manu Superioris celebrantis de more communicent.

De Processionibus.

TITULUS XI.

Devotio adhibenda 1. Processiones, quæ ad divinum implorandum præsidium ex Sanctissimis Ecclesiæ institutis celebra-

brari consueverunt, ea Religione, ea modestia, eaque gravitate peragantur, ut omni colloquio, omni levitate, omnique scandalo remoto, ad devotionem, & Sanctimoniam singuli circumstantes excitentur.

2. Propterea decernitur, firmiterque præcipitur, ut omnibus, & singulis Processionibus omnes pariter Fratres, quicunque illi sint, ac cujusvis, status, & conditionis, conveniant; qui vero secus fecerint, a Superiore graviter corrigantur. *Concursus.*

3. Illi præcipue Processioni, quæ semel in aliqua cujuslibet mensis Dominica pro Cordigerorum Confraternitate celebrari solet, omnes intersint, eoque spiritu ad eam celebrandam conveniant, ut plenariam Indulgentiam a sanctæ memor. Paulo V. omnibus Cordigeris concessam salubriter consequantur. Quas quidem Indulgentias, aliasque nostris Ecclesiis a Summis Pont. benigne concessas, in Concionibus, familiaribusque spiritualium amicorum colloquiis publicent, suisque exhortationibus fidelem populum ad eas assequendas inducant. *Cordigerorum Processio.* *Ejus indulgentia.*

4. Ad eam item processionem, quæ qualibet sexta feria juxta prædictos Ordinis Ritus post Completorium ad Altare Sanctissimi Crucifixi celebrari solet, omnes conveniant, eaque devotione celebretur, ut ad Christi Domini mortem compatiendam circumstantes devotissime incitentur. *Processio Crucifixi.*

5. Sabbato vero multis in locis celebrari solet processio ad Beatæ Mariæ Virginis Ordinis nostri perpetuæ Patronæ præsidium implorandum. Huic item omnes intersint, omnique debita reverentia ejusdem Sanctissimæ Virginis Litaniæ cantentur. Ubi vero laudabilis hæc consuetudo non fuerit (quantum fieri potest) omni diligentia introducatur. *Processio B. M. V.*

6. Aliis insuper processionibus, quæ juxta laudabiles Ecclesiarum consuetudines, vel in humandis Defunctorum corporibus, vel alias celebrantur, omnes (ut præfertur) prompte, devote, modesteque intersint. *Frequentia debita.*

De

De Oratione mentali.

Titulus XII.

Quotidie fiat. 1. Divinis Officiis, usuique Sacramentorum adjungenda est mentalis oratio, ex cujus frequentatione quantus eliciatur spiritualis animarum progressus, inconfesso est apud omnes. Singulis itaque diebus Fratres omnes publice in Choro orationi mentali per horam integram, vel saltem dimidiam pro singulis vicibus, semel post Matutinum, ac semel post Completorium omni corporis, animique compositione devote vacabunt.

Ad Matutinum & Completorium.

Signa danda. 2. Cum itaque ad canticum *Benedictus* in laudibus perventum fuerit, & ad *Nunc dimittis* in Completorio, campanulæ sono omnibus in Conventu degentibus orationis mentalis advenisse horam significabitur. Tum vero omnes, quicunque illi sint, qualibet occupatione seposita, Chorum ad orandum celeriter petant; Negligentes autem a Superiore corrigantur, & puniantur.

Meditationum liber. 3. Cum itaque expleto Officio, orationis mentalis tempus advenerit, Superior, vel alius quispiam, cui demandatum fuerit, ex pio aliquo libro lectionem sacram, quæ meditandi materiam præbeat, præmittere teneatur, absolutaque oratione, conscientiæ examen, ut sequenti Titulo statuetur, ab omnibus fiat.

Pœna transgredientium. 4. Si quis autem ex Superioribus ab horum decretorum debita observantia ullo pacto defecerit, a Provincialibus Ministris, seu aliis Visitatoribus pro qualitate negligentiæ corrigatur.

Exempti. 5. Excipiuntur autem, qui aliquibus detenti negotiis prius a Superiore alias orandi facultatem, ac benedictionem impetraverint. Infirmi vero, & impotentes, eo saltem tempore, quoad licuerit, jaculatoriis orationibus devote utantur. Diebus autem festis solemnioribus, & quatuor ultimis feriis majoris hebdomadæ quilibet seorsim totum se se orationi mentali, sacrisque contemplationibus addicat.

De

De quotidiano conſcientiæ examine.

TITULUS XIII.

1. PRoprias culpas frequentius in memoriam revocare, de eiſque humilem a Domino veniam poſcere maxime decet Religioſos; ſemel itaque ante prandium ab unoquoque privatim, propriæ conſcientiæ examen diligentiſſime fiat, deque ſuis erratis miſericordiam a pientiſſimo Deo unuſquiſque dolenter expoſcat. *Ante prandium.*

2. Singulis propterea diebus (ſexta feria excepta, quando conſcientiæ examen ante ſolitum diſciplinæ exercitium fieri ſolet,) poſt Completorium oratione mentali expleta, ſpecialiter ad hoc dato ſigno, Superior, vel pro eo alius quiſpiam vulgari ſermone, intelligibili voce dicat, *Si faccia l'Eſame della Coſcienza.* Tum omnes conſcientiarum ſuarum defectus, tranſgreſſiones, omiſſiones, errata recogitent, quidve factum, dictum, cogitatumque fuerit a ſemet, unuſquiſque expoſcat, Indulgentiam a Domino humiliter petens. Peracto examine, Superior ipſe preces, orationemque ſolitam, prout in Rit. ſubjungat. *Poſt Completorium.*

De Communis Diſciplinæ exercitio.

TITULUS XIV.

1. AD alios ſpirituales Religioſorum actus externos accedit communis diſciplinæ ſanctiſſimum exercitium. Proindeque ſingulis totius anni ſextis feriis (niſi feſto aliquo primæ Claſſis impediantur, quibus a ſingulis privatim fieri poterit) hora congrua, datoque ſigno, omnes ad Eccleſiam accedant, ibique valvis, & feneſtris clauſis, diſciplinæ communis exercitio ſalutari incumbant; Qui vero præterea ſecundis, & quartis feriis (Quadrageſimæ præſertim, & Adventus) ſancto hoc exercitio affligi voluerint, magnam a *Ad id ſtatuta tempora.* *Diſpenſatio.*

Do-

Domino mercedem se se profecto recepturos existiment.

2. Modus autem, & ritus prædictum exercitium celebrandi, qui a nostri Ordinis Rituali præscribitur, omnino servetur; Nullusque quidpiam immutare, diminuere, augere, sive alio quocumque modo innovare præsumat.

De Silentio servando.

TITULUS XV.

Hora silentii. 1. PRæter loquendi moderationem ubique, ac semper servandam, indicitur commune Silentium æstivo tempore post prandium expleta Nona usque ad Vesperas; Sero autem post signum salutationis Angelicæ usque ad Primam sequentis Diei. Hyemali vero tempore in iis Conventibus, ubi Gymnasia erecta fuerint, post Tertiam: in aliis post secundam noctis usque ad horam sequentis Diei, qua Prima fuerit recitanda. His itaque temporibus nemini quicquam loqui, seu quomodolibet altercationibus, clamoribus, indecentique incessu alios perturbare liceat; transgressores autem a Superioribus corrigantur.

Loca. 2. In Ecclesia vero, in Choro, Sacrario, Refectorio, Dormitorio, & Bibliotheca silentium non a Fratribus de familia modo, verum & a Forensibus inviolate servandum est; Quandocunque vero loquendum sit, omnes summissa voce (ut Religiosos decet) loquantur.

Verba incongrua. 3. Verba otiosa, turpia, scurrilia a Religiosis auribus abhorrentia omnes vitent, memores præcepti Seraphici Patris ad suos Fratres *sint mites, pacifici, & humiles, honeste loquentes omnibus sicut decet*, quod si quispiam ea coram sæcularibus præsertim temere protulisse convincatur, graviter puniatur, severaque mortificatione corrigatur.

4. Monet præterea Seraphicus Pater noster injurias, murmurationes, detractionesque longius a suis Fratribus

busabesse oportere, dum ait *Fratres mei non litigent*, *neque contendant verbis*, & alibi *caveant a detractione*, *& murmuratione &c.* Ejus propterea verbis adhærentes districte præcipimus, & mandamus, ne Superiores alterum adversus alterum contumeliosa verba, conviciaque effundere patiantur, sed nutriant potius perpetuis charitatis Officiis, sanctam, fraternamque dilectionem (quæ Religiosos præcipue decet.) Si quid dissensionis, si quid perturbationis inter Fratres accidat, minor majori, Junior Seniori humiliter cedant.

Altercationes prohibita.

5. Si qui vero (quod absit) præsente Superiore, seu taciturnitatem jubente, obloqui, sive etiam ipso absente aliis injurias inferre ausi fuerint, publica mortificatione puniantur, culpam suam publice fateantur, ab offensoque veniam precentur; & si talis sit injuriæ, & offensæ Personæ qualitas, ut severiorem mereantur animadversionem, pane, & aqua jejunent, Fratrum, & præcipue offensorum pedes deosculentur, & aliis pœnis pro gravitate delicti ad discreti Superioris arbitrium afficiantur.

6. A juramentis autem quibuscunque penitus caveant, si quis autem (quod Deus avertat) Deum ipsum, & Sanctos blasphemare, aut sacra impie profanare ausus fuerit, præter pœnas a sacris Canonibus præfixas, quibus (intra Ordinem tamen) subjaceat, aliis insuper ad Superiorum, Generalis scilicet, & Provincialis arbitrium eo ipso subsit.

Juramenta & Blasphemia.

De mittendis, & recipiendis literis.

TITULUS XVI.

1. IN literis quoque mittendis, æque ac recipiendis Religiosi silentii modestia commendetur, eo præsertim, quod literarum frequentior communicatio, non secus ac ipsum præsentium ad se invicem colloquium, spiritus devotionem restinguit, & animi compositionem perturbat.

Frequentia damnata.

2. Ad conscribendas itaque recipiendasque Epistolas

 non

Causa necessaria. non inanis quælibet sufficiat causa, seu res novas nunciandi, seu inania, ac superflua Aulicorum potius, quam Religiosorum officia exhibendi, sed necessaria dumtaxat, eaque legitima ad spirituales præcipue, seu *Pœna.* alias quascunque necessitates pertinens. Qui secus fecerint, toties a Superiore corrigantur, ac jejunio puniantur, quoties deliquisse reperti fuerint.

Superior literas videre potest. 3. Ut autem omnia ad Subditorum statum pertinentia locali Superiori nota fiant, quo singulorum facilius necessitatibus consulere queat; libera unicuique Superiori facultas conceditur, omnes, & singulas quorumcunque subditorum sibi Fratrum Epistolas (iis tamen demptis, quæ ad Superiores mittuntur) aperiendi, legendi, & observandi. Ac singulas proinde, sicut ei *Litera excepta.* discrete in Domino expedire videbitur, reddere, & non reddere valeat. Eligat igitur ex suis Fratribus unum, a quo literæ omnes exigantur, & ad se deferan-*Literarum exactor.* tur, redditisque sine ulla mora Superiorum Epistolis, si quæ sint, alias aperire, ac legere, deincepsque (ut præfertur) ipsis Fratribus reddere possit.

Prædictorum observantia. 4. Nullus itaque Fratrum præter eum, qui a Superiore ad id muneris deputatus est, ullatenus epistolas exigere, sive ab aliquo sæcularium absque Superioris præfati licentia recipere possit; nec cuipiam extraneorum aliquas literas furtive, ut alio mittantur, quoquo pacto dare, seu sibi datas aperire, aut legere, vel eas, si aliorum fuerint, pariter legere, vel retardare præsu-*Inferiorum retardantium literas pœna.* mat. Si quis vero, Superiore excepto, aliorum (ut præfertur) literas ullo modo impedisse, aperuisse, retardasse, seu malitiose abscondisse, comperiatur, a divinis eo ipso suspendatur, vel si tali pœna puniri non possit, ad Superioris arbitrium carceri mancipetur.

Ad superiores missa litera propria manu exaretur. 5. Nullus inferiorum, nisi gravissime impeditus, aut morbo laborans, literas suo nomine, aliena tamen manu exaratas, ad Superiores transmittere audeat, alioquin pœnis ad Superiorum ipsorum arbitrium eo ipso subjaceat, severe etiam eos puniri volumus, qui epistolas ipsas superflui officii gratia alio albo papyro inaniter operire solent.

6. Mo-

6. Moderentur insuper tituli, qui in suprascriptionibus crebrius incongrue dari solent. Præscribunturque hujusmodi titulorum inviolabiliter hæc observanda decreta. Ad Generalem Ministrum ita scribatur. *Reverendissimo Patri Patrono meo in Domino observandiss. Patri Generali &c.* Ad Ministros Provinciales, aliosque Superiores, & Sacræ Theologiæ Magistros. *Admodum Rev. Patri in Domino observantiss. Patri &c.* Ad reliquos Sacerdotes. *Reverend. Patri Fratri N. &c.* Ad non Sacerdotes autem *Venerabilis Studenti Fratri N. &c. Venerabili Fratri* N. Ad Laicos tandem. *Carissimo Fratri &c.* *Literis adhibendi tituli.*

De Clausura rite custodienda.

TITULUS XVII.

1. UNica in singulis Conventibus communis janua sit, per quam omnes egrediantur pariter, & ingrediantur. Item alia pro introducendis equis, vehiculis, & aliis necessariis. Quæ tamen, non nisi cum opus fuerit, aperiatur; reliquæ vero (si plures adessent) muro solido obstruantur. Adsit juxta eam vasculum aquæ benedictæ. Adsit & tabella communis, in qua singulorum Fratrum nomina scripta sint, coaptenturque eo modo radioli, ut indicari facile per ipsam possit, qui sint absentes, qui vero domi præsentes. *Conventus Janua.* *Tabula Fratrum prope Januam.*

2. In omnibus Conventibus adsit discretæ vitæ, probisque moribus Janitor, & in insignioribus duo; Uniusque munus sit januæ continuo assistere, alterius vero Fratres ab exteris evocatos accersere. Claustra præterea frequenter verrant, mundaque perpetuo conservent. Claves januæ ad primam saltem noctis horam ad Superiorem deferant, eaque omnia diligenter curent, quæ ad sæcularium, exterorumque ædificationem, Fratrumque, & Religionis decorem noverint expedire. *Janitores.* *Claves.*

3 Nulli itaque, quicunque illi sint, e Conventu sine licentia, etiamsi mox reversurus foret, & sine sibi a Su- *Egressio a Conventu*

Solemnis Communio. 2. In iis autem Conventibus, ubi Seminaria erecta fuerint, sanctissima Communio in Missa solemni ab omnibus non Sacerdotibus devotissime fiat, ipsaque communionis die in publica mensa genuflexi culpam coram Fratribus humiliter dicant, etiamsi Baccalaurei fuerint, & Studentes.

Formula autem culpæ faciendæ hæc est.

Culpa formula. *PAter dicimus nostram culpam Deo, & tibi de omnibus vitiis, & peccatis nostris, maxime de Divino officio male, & negligenter a nobis recitato, de silentio non bene custodito, de scandalo Fratribus, & sæcularibus dato, de his, & aliis transgressionibus nostris, quomodocumque offendimus Deum, Proximum, & Regulam nostram, dicimus nostram culpam, & humiliter deprecamur, ut amore Jesu Christi nobis pœnitentiam imponere digneris.*

Privata Communio. 3. Poterit tamen discretus Superior cum Novitiis, & Professis ex rationabili causa, utque præsertim gratiarum actionibus, sacrisque contemplationibus liberius, commodiusque vacare queant, ut in privata Missa sacra Communione reficiantur, aliquando concedere.

Communio facienda ubi non sunt Seminaria. 4. In aliis autem Conventibus, ubi Seminaria erecta non fuerint, Laici omnes, aliique non Sacerdotes, nisi legitime impediantur, primæ Missæ intersint, eaque absoluta, Communione sanctissima reficiantur, culpamque publice in Refectorio juxta præscriptam formam humiliter dicant.

Communio Cœnæ Domini. 5. Die Cœnæ Domini omnes tam Sacerdotes, quam non Sacerdotes de manu Superioris celebrantis de more communicent.

De Processionibus.

TITULUS XI.

Devotio adhibenda 1. PRocessiones, quæ ad divinum implorandum præsidium ex Sanctissimis Ecclesiæ institutis celebra-

brari consueverunt, ea Religione, ea modestia, eaque gravitate peragantur; ut omni colloquio, omni levitate, omnique scandalo remoto, ad devotionem, & Sanctimoniam singuli circumstantes excitentur.

2. Propterea decernitur, firmiterque præcipitur, ut omnibus, & singulis Processionibus omnes pariter Fratres, quicunque illi sint, ac cujusvis, status, & conditionis, conveniant; qui vero secus fecerint, a Superiore graviter corrigantur. *Concursus.*

3. Illi præcipue Processioni, quæ semel in aliqua cujuslibet mensis Dominica pro Cordigerorum Confraternitate celebrari solet, omnes intersint, eoque spiritu ad eam celebrandam conveniant, ut plenariam Indulgentiam a sanctæ memor. Paulo V. omnibus Cordigeris concessam salubriter consequantur. Quas quidem Indulgentias, aliasque nostris Ecclesiis a Summis Pont. benigne concessas, in Concionibus, familiaribusque spiritualium amicorum colloquiis publicent, suisque exhortationibus fidelem populum ad eas assequendas inducant. *Cordigerorum Processio.* *Ejus indulgentia.*

4. Ad eam item processionem, quæ qualibet sexta feria juxta prædictos Ordinis Ritus post Completorium ad Altare Sanctissimi Crucifixi celebrari solet, omnes conveniant, eaque devotione celebretur, ut ad Christi Domini mortem compatiendam circumstantes devotissime incitentur. *Processio Crucifixi.*

5. Sabbato vero multis in locis celebrari solet processio ad Beatæ Mariæ Virginis Ordinis nostri perpetuæ Patronæ præsidium implorandum. Huic item omnes intersint, omnique debita reverentia ejusdem Sanctissimæ Virginis Litaniæ cantentur. Ubi vero laudabilis hæc consuetudo non fuerit (quantum fieri potest) omni diligentia introducatur. *Processio B. M. V.*

6. Aliis insuper processionibus, quæ juxta laudabiles Ecclesiarum consuetudines, vel in humandis Defunctorum corporibus, vel alias celebrantur, omnes (ut præfertur) prompte, devote, modesteque intersint. *Frequentia debita.*

De

De Oratione mentali.

TITULUS XII.

Quotidie fiat. 1. DIvinis Officiis, usuique Sacramentorum adjungenda est mentalis oratio, ex cujus frequentatione quantus eliciatur spiritualis animarum progressus, inconfessò est apud omnes. Singulis itaque diebus Fratres omnes publice in Choro orationi mentali per horam integram, vel saltem dimidiam pro singulis vicibus, semel post Matutinum, ac semel post Completorium omni corporis, animique compositione devote vacabunt.

Ad Matutinum & Completorium.

Signa danda. 2. Cum itaque ad canticum *Benedictus* in laudibus perventum fuerit, & ad *Nunc dimittis* in Completorio, campanulæ sono omnibus in Conventu degentibus orationis mentalis advenisse horam significabitur. Tum vero omnes, quicunque illi sint, qualibet occupatione sepolita, Chorum ad orandum celeriter petant; Negligentes autem a Superiore corrigantur, & puniantur.

Meditationum liber. 3. Cum itaque expleto Officio, orationis mentalis tempus advenerit, Superior, vel alius quispiam, cui demandatum fuerit, ex pio aliquo libro lectionem sacram, quæ meditandi materiam præbeat, præmittere teneatur, absolutaque oratione, conscientiæ examen, ut sequenti Titulo statuetur, ab omnibus fiat.

Pœna transgredientium. 4. Si quis autem ex Superioribus ab horum decretorum debita observantia ullo pacto defecerit, a Provincialibus Ministris, seu aliis Visitatoribus pro qualitate negligentiæ corrigatur.

Exempti. 5. Excipiuntur autem, qui aliquibus detenti negotiis prius a Superiore alias orandi facultatem, ac benedictionem impetraverint. Infirmi vero, & impotentes, eo saltem tempore, quoad licuerit, jaculatoriis orationibus devote utantur. Diebus autem festis solemnioribus, & quatuor ultimis feriis majoris hebdomadæ quilibet seorsim totum se se orationi mentali, sacrisque contemplationibus addicat.

De

De quotidiano conſcientiæ examine.

TITULUS XIII.

1. PRoprias culpas frequentius in memoriam revocare, de eiſque humilem a Domino veniam poſcere maxime decet Religioſos; ſemel itaque ante prandium ab unoquoque privatim, propriæ conſcientiæ examen diligentiſſime fiat, deque ſuis erratis miſericordiam a pientiſſimo Deo unuſquiſque dolenter expoſcat. *Ante prandium.*

2. Singulis propterea diebus (ſexta feria excepta, quando conſcientiæ examen ante ſolitum diſciplinæ exercitium fieri ſolet,) poſt Completorium oratione mentali expleta, ſpecialiter ad hoc dato ſigno, Superior, vel pro eo alius quiſpiam vulgari ſermone, intelligibili voce dicat, *Si faccia l'Eſame della Coſcienza.* Tum omnes conſcientiarum ſuarum defectus, tranſgreſſiones, omiſſiones, errata recogitent, quidve factum, dictum, cogitatumque fuerit a ſemet, unuſquiſque expoſcat, Indulgentiam a Domino humiliter petens. Peracto examine, Superior ipſe preces, orationemque ſolitam, prout in Rit. ſubjungat. *Poſt Completorium.*

De Communis Diſciplinæ exercitio.

TITULUS XIV.

1. AD alios ſpirituales Religioſorum actus externos accedit communis diſciplinæ ſanctiſſimum exercitium. Proindeque ſingulis totius anni ſextis feriis (niſi feſto aliquo primæ Claſſis impediantur, quibus a ſingulis privatim fieri poterit) hora congrua, datoque ſigno, omnes ad Eccleſiam accedant, ibique valvis, & feneſtris clauſis, diſciplinæ communis exercitio ſalutari incumbant; Qui vero præterea ſecundis, & quartis feriis (Quadrageſimæ præſertim, & Adventus) ſancto hoc exercitio affligi voluerint, magnam a *Ad ſtatuta tempora.* *Diſpenſatio.*

Do-

Domino mercedem se se profecto recepturos existiment.

2. Modus autem, & ritus prædictum exercitium celebrandi, qui a nostri Ordinis Rituali præscribitur, omnino servetur; Nullusque quidpiam immutare, diminuere, augere, sive alio quocumque modo innovare præsumat.

De Silentio servando.

TITULUS XV.

Hora silentii. 1. PRæter loquendi moderationem ubique, ac semper servandam, indicitur commune Silentium æstivo tempore post prandium expleta Nona usque ad Vesperas; Sero autem post signum salutationis Angelicæ usque ad Primam sequentis Diei. Hyemali vero tempore in iis Conventibus, ubi Gymnasia erecta fuerint, post Tertiam: in aliis post secundam noctis usque ad horam sequentis Diei, qua Prima fuerit recitanda. His itaque temporibus nemini quicquam loqui, seu quomodolibet altercationibus, clamoribus, indecentique incessu alios perturbare liceat; transgressores autem a Superioribus corrigantur.

Loca. 2. In Ecclesia vero, in Choro, Sacrario, Refectorio, Dormitorio, & Bibliotheca silentium non a Fratribus de familia modo, verum & a Forensibus inviolate servandum est; Quandocumque vero loquendum sit, omnes summissa voce (ut Religiosos decet) loquantur.

Verba incongrua. 3. Verba otiosa, turpia, scurrilia a Religiosis auribus abhorrentia omnes vitent, memores præcepti Seraphici Patris ad suos Fratres *sint mites*, *pacifici*, *& humiles*, *honeste loquentes omnibus sicut decet*, quod si quispiam ea coram sæcularibus præsertim temere protulisse convincatur, graviter puniatur, severaque mortificatione corrigatur.

4. Monet præterea Seraphicus Pater noster injurias, murmurationes, detractionesque longius a suis Fratribus

bus abesse oportere, dum ait *Fratres mei non litigent, neque contendant verbis*, & alibi *caveant a detractione, & murmuratione &c.* Ejus propterea verbis adhærentes districte præcipimus, & mandamus, ne Superiores alterum adversus alterum contumeliosa verba, conviciaque effundere patiantur, sed nutriant potius perpetuis charitatis Officiis, sanctam, fraternamque dilectionem (quæ Religiosos præcipue decet.) Si quid dissensionis, si quid perturbationis inter Fratres accidat, minor majori, Junior Seniori humiliter cedant. *Altercationes prohibita.*

5. Si qui vero (quod absit) præsente Superiore, seu taciturnitatem jubente, obloqui, sive etiam ipso absente aliis injurias inferre ausi fuerint, publica mortificatione puniantur, culpam suam publice fateantur, ab offensoque veniam precentur, & si talis sit injuriæ, & offensæ Personæ qualitas, ut severiorem mereantur animadversionem, pane, & aqua jejunent, Fratrum, & præcipue offensorum pedes deosculentur, & aliis pœnis pro gravitate delicti ad discreti Superioris arbitrium afficiantur.

6. A juramentis autem quibuscunque penitus caveant, si quis autem (quod Deus avertat) Deum ipsum, & Sanctos blasphemare, aut sacra impie profanare ausus fuerit, præter pœnas a sacris Canonibus præfixas, quibus (intra Ordinem tamen) subjaceat, aliis insuper ad Superiorum, Generalis scilicet, & Provincialis arbitrium eo ipso subsit. *Juramenta & Blasphemia.*

De mittendis, & recipiendis literis.

TITULUS XVI.

1. IN literis quoque mittendis, æque ac recipiendis Religiosi silentii modestia commendetur, eo præsertim, quod literarum frequentior communicatio, non secus ac ipsum præsentium ad se invicem colloquium, spiritus devotionem restinguit, & animi compositionem perturbat. *Frequentia damnata.*

2. Ad conscribendas itaque recipiendasque Epistolas

 non

Causa necessaria. non inanis quælibet sufficiat causa, seu res novas nunciandi, seu inania, ac superflua Aulicorum potius, quam Religiosorum officia exhibendi, sed necessaria dumtaxat, eaque legitima ad spirituales præcipue, seu alias quascunque necessitates pertinens. *Pœna.* Qui secus fecerint, toties a Superiore corrigantur, ac jejunio puniantur, quoties deliquisse reperti fuerint.

Superior literas videre potest. 3. Ut autem omnia ad Subditorum statum pertinentia locali Superiori nota fiant, quo singulorum facilius necessitatibus consulere queat; libera unicuique Superiori facultas conceditur, omnes, & singulas quorumcunque subditorum sibi Fratrum Epistolas (iis tamen demptis, quæ ad Superiores mittuntur) aperiendi, legendi, & observandi. Ac singulas proinde, sicut ei discrete in Domino expedire videbitur, reddere, & non reddere valeat. *Literæ exceptæ.* Eligat igitur ex suis Fratribus unum, a quo literæ omnes exigantur, & ad se deferantur, redditisque sine ulla mora Superiorum Epistolis, si quæ sint, alias aperire, ac legere, deincepsque (ut præfertur) ipsis Fratribus reddere possit. *Literarum exactor.*

Prædictorum observantia. 4. Nullus itaque Fratrum præter eum, qui a Superiore ad id muneris deputatus est, ullatenus epistolas exigere, sive ab aliquo sæcularium absque Superioris præfati licentia recipere possit; nec cuipiam extraneorum aliquas literas furtive, ut alio mittantur, quoquo pacto dare, seu sibi datas aperire, aut legere, vel eas, si aliorum fuerint, pariter legere, vel retardare præsumat. *Inferiorum retardantium literas pœna.* Si quis vero, Superiore excepto, aliorum (ut præfertur) literas ullo modo impedisse, aperuisse, retardasse, seu malitiose abscondisse, comperiatur, a divinis eo ipso suspendatur, vel si tali pœna puniri non possit, ad Superioris arbitrium carceri mancipetur.

Ad superiores missa litera propria manu exaretur. 5. Nullus inferiorum, nisi gravissime impeditus, aut morbo laborans, literas suo nomine, aliena tamen manu exaratas, ad Superiores transmittere audeat; alioquin pœnis ad Superiorum ipsorum arbitrium eo ipso subjaceat, severe etiam eos puniri volumus, qui epistolas ipsas superflui officii gratia alio albo papyro inaniter operire solent.

6. Mo-

6. Moderentur insuper tituli, qui in suprascriptionibus crebrius incongrue dari solent. Præscribunturque hujusmodi titulorum inviolabiliter hæc observanda decreta. Ad Generalem Ministrum ita scribatur. *Reverendissimo Patri Patrono meo in Domino observandiss. Patri Generali &c.* Ad Ministros Provinciales, aliosque Superiores, & Sacræ Theologiæ Magistros. *Admodum Rev. Patri in Domino observantiss. Patri &c.* Ad reliquos Sacerdotes. *Reverend. Patri Fratri N.&c.* Ad non Sacerdotes autem *Venerabilis Studenti Fratri N. &c. Venerabili Fratri* N. Ad Laicos tandem. *Carissimo Fratri &c.*

Literis adhibendi tituli.

De Clausura rite custodienda.

TITULUS XVII.

1. UNica in singulis Conventibus communis janua sit, per quam omnes egrediantur pariter, & ingrediantur. Item alia pro introducendis equis, vehiculis, & aliis necessariis. Quæ tamen, non nisi cum opus fuerit, aperiatur; reliquæ vero (si plures adessent) muro solido obstruantur. Adsit juxta eam vasculum aquæ benedictæ. Adsit & tabella communis, in qua singulorum Fratrum nomina scripta sint, coaptenturque eo modo radioli, ut indicari facile per ipsam possit, qui sint absentes, qui vero domi præsentes.

Conventus Janua.

Tabula Fratrum prope Januam.

2. In omnibus Conventibus adsit discretæ vitæ, probisque moribus Janitor, & in insignioribus duo; Uniusque munus sit januæ continuo assistere, alterius vero Fratres ab exteris evocatos accersere. Claustra præterea frequenter verrant, mundaque perpetuo conservent. Claves januæ ad primam saltem noctis horam ad Superiorem deferant, eaque omnia diligenter curent, quæ ad sæcularium, exterorumque ædificationem, Fratrumque, & Religionis decorem noverint expedire.

Janitores.

Claves.

3 Nulli itaque, quicunque illi sint, e Conventu sine licentia, etiamsi mox reversurus foret, & sine sibi a Su-

Egressio a Conventu

Socius. riore assignato Socio (non tamen eodem semper assignando) exire liceat. Sed quicunque e claustris egredi voluerit, Superiorem primo adeat, exitus causam aperiat, Socium sibi deputandum adjungat, janitoremque moneat, ac quam citius revertatur, benedictionem denuo a Superiore recepturus.

Licentia perpetua non concedantur. Tempora, quibus egredi non licet. 4 Generalis licentia ad libitum exeundi nemini penitus concedatur, quod si id quispiam Superiorum permiserit, graviter a Provinciali Ministro corrigatur, & puniatur. Cautos autem, & circumspectos oportet circa hoc Superiores esse, ne frequentius æquo importune petentes egredi indulgeant, diebus præsertim festis, & Bacchanaliorum tempore, æstivoque pariter post Nonam, aut in sero post cœnam, nisi necessaria urgeat causa.

Quæstorum mores & usus cum sæcularibus. 5 Quæstores eleemosynarum, qui generalem juxta exigentiam, & loci consuetudinem a Superiore egrediendi a Conventu, quæstuandique facultatem habent, probæ, exemplarisque vitæ sint, bini, si fieri potest, incedant, sin aliter, ea, qua decet modestia, soli egrediantur. Secularium negotia non tractent, sacculamque in sui Officii signum continuo deferant.

Principum servitio addicti a Conventu exeuntes. 6 Exeuntes a Conventibus etiam de Apostolicæ Sedis, Superiorumque licentia, ut apud Principes, Cardinales, Prælatosque Theologorum, vel Confessariorum, seu alio quolibet munere fungantur, ea tantum, quæ necessaria fuerint, & de licentia Superioris, ac insuper cum Inventario (ut ajunt) secum afferre possint, reliquis in Conventu, non alibi remanentibus; qui secus fecerint, quo tempore in eo munere duraverint, & per triennium, cum ad Conventum redierint, utraque voce careant.

Extra Claustra degentes. 7 Districte præterea præcipitur, ut juxta fel. rec. Clementis Octavi, & Pauli Quinti Decreta extra Claustra degentes, ad ea quamprimum revertantur, nec in posterum, nisi ex gravissima causa a Sede Apostolica approbanda, hujusmodi facultas dari possit. Si quæ autem antehac concessa fuisset, omnibus, & singulis per hoc decretum penitus aufertur.

8 Per-

8 Permittantur tamen de Superiorum licentia Fratres intra Claustra commorantes, apud Cardinales, Episcopos, & Prælatos Theologorum (ut præfertur) Confessariorumque muneribus libere fungi. Ad hæc munia obeunda exeundi facultas nunquam a discreto Superiore denegetur, cæterum cum aliis Fratribus in communi vita, & sub ordinarii Superioris obedientia humiliter vivant. *Principum Theolog. & Confess.*

9 Quod si eorum aliqui ab hujusmodi Principibus, & Prælatis eorum, quæ ad victum pertinent, portionem acciperent, pro ea parte, quæ sibi à Conventu debetur, computanda erit, eaque ac si a Conventibus reciperetur, & non alia portione, nec alio modo, nisi aliter Superiori placuerit, utantur. *Portio Principum.*

10 Vetitum est Fratribus quibuscunque in Ecclesiis, seu in earum, vel Conventuum portis commorari, stare, confabulari, seu ante præfatas portas deambulare. Qui autem monitus adhuc deliquerit, ab eo Conventu expellatur; Superiores vero, qui hoc malitiose permitterent, Officiorum privationem incurrant. *Ad januam sedentes deambulantes, &c.*

11 Non solum autem rite custodienda est Regularium Clausura quoad ipsorum exitum e Conventu, & Monasterio, sed æque, vel magis, quoad prohibitionem ingressus quibusvis Secularibus, & extraneis. Præcipitur itaque Janitoribus, ne secularibus hujusmodi, & extraneis, maxime vero junioribus aditus (quantum fieri poterit) ad interiora pateat, nisi justa de causa a Superiore noscenda. Multa vero Janitoris præfati circa hoc diligentiæ, discretioni, prudentiæque commendentur, ut Personarum insignium, graduatarum, benefactorum non eandem (ut decet) cum cæteris rationem habeat, sed maturo consilio, judicioque prout magis expedire videbit, discretum sese in suo munere præbeat. *Secularium ingressus.* *Janitoris prudentia.*

12 Officinas autem Conventuum publicas nullatenus ingrediantur exteri, vel seculares, nisi eorum opera Conventibus necessaria fuerit, aliterque Superior judicaverit. In Visitationibus autem Provincialis Minister, aliique Superiores diligenter inquirant de localis *Ad officinas, ingressus secularium.*

Superioris cura. Superioris, Janitorisque circa hujus decreti observantiam diligentia, quod si eos deliquisse compererint, pœnis coerceant, severeque corrigant.

Colloquii locus. 13 Fratres autem a sæcularibus ad januam requisitos Janitor diligenter vocabit, ut in anteriori Claustro, & non aliter religiose colloquantur. Si tamen, dum divina peraguntur, quispiam evocaretur, non ex qualibet levi causa Fratres ipsos a Choro, divinisque laudibus perturbet, sed indicata superiori causa Personaque *E Choro evocatio.* evocante, si ei videbitur, moneatur qui vocatus est, se ad ostium accersiri, isque petita benedictione, accedat, ac ut ad Chorum reverti quamprimum possit, quam paucioribus se expediat.

Ad colloquia locus. 14 Ædiculæ vero collocutoriæ Imaginibus sacris, Aqua benedicta, sedilibusque decenter ornatæ prope Januam construantur, ut in eis Sæculares, ac exteri detineri commodius, religiosiusque possint.

Pro sæcularibus Gymnasia. 15 Scholæ vero, seu Gymnasia ad Grammaticam, Musicam, seu aliam quamlibet facultatem edocendam nullatenus in nostris Conventibus aperiantur. Si vero alicubi usus, vel consuetudo recepta fuerit, ut studiorum causa Sæculares Fratres nostros adirent, non intra Conventus interiorem Clausuram, sed patentibus, publicisque locis extra hujusmodi clausuram, dummodo probatæ vitæ, optimisque moribus sint, recipiantur, & doceantur. Parvulorum vero scholas nullatenus aperire, seu apertas retinere Fratribus liceat, arbitrioque Superioris gravissimis pœnis contrafacientes coerceantur, severeque puniantur; quapropter decretum est, ne a quopiam Conductæ (ut ajunt) Communitatum ad *Lectura Civitatum.* Grammaticam edocendam, nisi de Generalis Ministri speciali licentia ullo pacto accipiantur. Generalis autem Minister non nisi gravi, urgentique causa facultatem hujusmodi concedat, concessaque robur non habeat, nisi servata hac Constitutione, videlicet. Ne liceat extra Claustra, Conventusque, vel Monasterii septa sub hoc, vel alio quovis prætextu cuipiam Fratrum pernoctare. Contrafacientes vero, ac permittentes activæ, passivæque vocis privationem incurrant, aliis-

aliisque pœnis Generalis Ministri arbitrio plectantur.

De Jejunio.

TITULUS XVIII.

Tex. *Et jejunent a Festo omnium Sanctorum, usque ad Nativitatem Domini. Sanctam vero &c.*

1 ERunt inviolati jejunii apud Fratres nostri Ordinis tempora, præter ea, quæ ab Ecclesia decernuntur, tempus totius Adventus incipiens juxta Regulam Sancti Patris nostri, *a Festo omnium Sanctorum, usque ad Nativitatem Domini*, singulæ totius anni sextæ feriæ, ea excepta, quæ incidet in die Natalis Domini, in qua inviolabiliter observari præcipimus Decretalem Honorii Papæ Tertii, quæ incipit, *Explicui*. cap. fin. Extra. de observatione jejuniorum, Vigiliæ item Sancti Patris nostri Francisci, ac Sanctorum nostri Ordinis Bonaventuræ, & Antonii de Padua, ac denique Vigiliæ omnes, in quibus ex locorum votis, aut consuetudine jejunari solet. *Tempora Jejunii.*

2 Hortamur autem Fratres omnes, ut sacrosanctam Domini nostri Jesu Christi Quadragesimam, Seraphici Patris nostri Sancti FRANCISCI benedictione locupletatam, quam propterea vulgo Benedictam appellare consueverunt, devotissime, quantum fieri potest, observent. Jejunentque præterea in vigiliis omnium Beatæ Mariæ Virginis Ordinis nostri Protectricis festivitatum. Superiores vero Fratres hujusmodi diebus jejunantes omnibus charitatis Officiis, tum quoad ciborum præparationem, tum quoad alias necessarias commoditates sedulo prosequantur. *Benedicta.*

3 Curandum præterea est locorum Superioribus, ut jejuniorum tempore ita sufficienter mensa communi reficiantur Fratres, ne ab ipso Jejunio excusari, ne ve graviori culpa ab ejus observatione ullatenus cessare debeant, qui autem de fractione Jejunii convinceretur, *Refectio sufficiens.*

 quar-

Pœna. quarta, & sexta unius hebdomadæ feriis pane, & aqua tantum publice in mensa communi jejunet, graviterque a Superiore, qui aliter indulgere non possit, corrigatur.

Qui teneantur. 4 Ad jejuniorum præterea, quæ a Seraphica Regula indicuntur, observationem omnes, & singulos cujuscunque ætatis, & conditionis sint, Professos æque teneri volumus, & declaramus. Tempore vero Præfatorum jejuniorum nullus Superior præter Generalem, Provincialesque Ministros, & Guardianos vescendi carnes, aliosque vetitos cibos facultatem concedere valeat. Fratres vero, qui absque dicta licentia vetitos cibos comederent, Prælatosque (præfatis exceptis) qui facultatem hujusmodi impertiti fuerint, gravi pœna puniendos esse statuimus. *Carnium usus.*

Dispensatio Jejunii. 5 Superiores autem, ad quos jejunii solvendi facultatem concedere spectat, serio prius an necessitas adsit, necne, animadvertant, testimoniumque Medici, & Confessarii recognoscant, & juxta exigentiam, vel quoad multiplicem refectionem, vel quoad vetitorum ciboum usum licentiam concedat. Qui vero ab his jejuniis dispensati fuerint, non in Refectorio, nec in propriis Cellis, sed in Valetudinario cum aliis Infirmis, & dispensatis hujusmodi reficiantur.

Parsimonia. 6 Reliquis autem anni temporibus communibus cibis vescantur, ea tamen religiosa parsimonia, eaque, modestia, quæ paupertatem redoleat, mentisque compositionem indicet.

De Mensæ Communitate.

TITULUS XIX.

Refectorium. 1 Locus communis mensæ, quem vulgo Refectorium appellare solent, perpetua munditie, perpetuoque nitore continuo fulgeat, ad ejusque Januam, sive alio commodiori loco fons ad abluendas manus statuatur; unumque, aut duo linteola qualibet hebdomada renovanda, ad extersionem ex solerti Refectorii Ministri

nistri diligentia perpetuo adsint; munda præterea sit supellex, munda vasa, munda denique omnia, isque, cui Refectorii cura demandata est, si quando immundum reperiatur, a Superiore corrigatur, & puniatur. Unica mappa cum mantilibus, patinis, gladiisque, forcinculis, & cochlearibus ex auricalco ad Fratrum numerum paretur; Sint autem vasa omnia stannea, vel fictilia, quæ sanctam redoleant paupertatem; si quis argentea, aut prætiosa, tam vasa, quam alia utensilia habens deprehensus fuerit, his omnibus privetur, graviter a Superiore corripiatur, & his statim venditis, eorum prætium communi usui applicetur. *Supellex.*

2 Peculiaria mantilia, vasa quæcunque, vel etiam mappas, aliaque id generis nemo habere præsumat, sed omnes, quicunque hi fuerint, sicut iisdem escis vescuntur, ita eodem mensæ apparatu utantur. Refectorii tamen Præfectus, ut mantile alicui semel appositum, semper etiam apponatur, ac ut octavo saltem die omnis Refectorii supellex renovetur, diligenter curabit. *Communis supellex.*

3 Refectionis hora juxta locorum consuetudinem servetur. In Conventibus autem insignioribus, & ubi Gymnasia erecta fuerint; hyemali tempore ad secundam noctis horam paretur cœna, in aliis vero ad primam, prout Superiori opportune placuerit. Jejuniorum vero tempore in Quadragesima post meridiem, Vesperis absolutis, cœna paretur, aliis vero temporibus post Nonam, & sub meridiem; Serotinum vero (ut ajunt) jentaculum ad primam, vel secundam noctis horam juxta locorum varietatem. *Tempora refectionis.*

4 Adveniente Refectionis hora, datoque signo, omnes, nemine prorsus excepto, nisi de Superioris licentia, vel gravi de causa ab ipso comprobata, ad communem mensam primam, vel saltem ad secundam omnino accedant. Diebus vero jejuniorum Vespere poterunt Regentes ad communem mensam non accedere, sed in eorum cellis jentaculum a Socio ipsis allatum religiose sumere. *Omnium ad communem mensam accessus.*

5 Cum ad Superioris nutum, signo dato, ad Refectorium patebit aditus, omnes bini, & bini (ablutis ma- *Accedendi Ordo.*

manibus) Psalmum *Deus misereatur nostri*, vel *De profundis*, devote recitantes ingrediantur. *Benedictio.* Benedictio de more Romanæ Ecclesiæ fiat, ante quam sexta feria dicatur Oratio pro Benefactoribus, & post eadem sexta feria omnibus genuflexis ab aliquo deputato dicatur culpa, ut supra Tit. x. num. 2. &c. Vesperi similiter recitetur ante mensam solita benedictio; Diebus vero jejuniorum juxta morem Religionis dicatur Salutatio Angelica: si quis vero benedictioni non interfuerit, antequam ad mensam accedat, Orationem Dominicam, vel Angelicam Salutationem genuflexus, submissaque voce recitet, aliterque accumbere a Superiore nullatenus permittatur.

Consessus. 6 Peracta benedictione, unusquisque ad proprium locum accedat, nemo tamen seu mantile explicare, seu cibum sumere, seu ad illum manus admovere præsumat, nisi jam sacræ scripturæ inchoata, vel sexta feria totius approbationis Regulæ expleta lectione, Superior, ut cum Dei benedictione cibus sumatur, signo indicaverit: *Lectio.* Sacra enim scripturarum, sanctorumque librorum lectione Religiosa mensa condiri debet. A principio itaque uniuscujusque mensæ lectio sacræ scripturæ currentis ad medium usque comestionis protendatur; mox vero dato signo, ex Cronicis Ordinis, seu ex spirituali aliquo libro de Vita Christi, de Mundi contemptu, & similibus lectio ab eodem, vel alio ad libitum Superioris Lectore habeatur; Qualibet autem sexta feria tota Regula percurratur, quam lectio (ut præfertur) spiritualis sequetur; Singulis vero Sabbatis post sacræ scripturæ lectionem, ex his Constitutionibus habeatur lectio ab eo loco, quo præcedenti Sabbato Lector desierit, incipienda. *Constitutiones legantur.* Lectiones autem hujusmodi clare, prompte, distincte, devoteque cunctis diligenter audientibus, legantur. *Compositio Accumbentium.* Mensæque omnes (ea, qua decet modestia) non garrientes, non colloquentes, non aliis quibusvis incongruis actibus, sed religiose assistant. Qui vero moniti adhuc errarent, a mensa velut indigni expellantur.

Ciborum qualitas. 7. Ciborum apparatus non pretiosus, nec qui religio-

giosam sobrietatem dedeceat, sed simplex sit, ac sufficiens, majori tamen, qua poterit diligentia, & charitate paratus. Panis cibarius, communisque sit, nec primarius, sive selectus, sed ejusdem qualitatis singulis apponatur. Ubi vero Fratres ex eleemosynis, seu quæstuationibus vivunt, ea servanda est paritas, ut cum atro candidus, & ater cum candido omnibus æque distribuatur. Panis mucidus iis tantummodo dabitur, qui sponte petierint: hospitibus vero, & ægrotis recentior. Vinum quoque aqua congruenter dilutum bibatur. Qui vero Fratribus in mensa famulantur, munde, diligenterque Dei servis omni devotione, munditiaque linteo præcincti inserviant. Tunicam tamen non adeo attollant, ut femoralia, aliæque interiores vestes videri possint, quod & ab omnibus ubique (coram sæcularibus præsertim) inviolabiliter observari mandamus. *Panis.* *Vinum.* *Inservientes.*

8. Mensæ communitas ita servetur, ut nullo etiam Superiori quidquam proprii ad eam privatim deferre liceat, omnes enim ejusdem familiæ Fratres iisdem penitus cibis vesci necesse est. Quod si cuipiam a Consanguineis, vel spiritualibus amicis esculentum quid, aut poculentum largitum fuerit, ad Superiorem statim transmittatur, qui in publico Refectionis loco, data ei primum, qui obtulit, honesta portione, reliquum cæteris Fratribus juxta discumbentium Ordinem per mensæ Ministros distribuat. Nemo vero (Superiore excepto) aliquid in mensa alteri largiri præsumat, sed si quid supererit, mensæ, vel Refectorii Præfecto custodiendum, vel aliis distribuendum tradatur. Superior tandem, qui proprietatem in mensa tolleraverit, a Provinciali Ministro, aliisque Prelatis corripiatur, attentisque circumstantiis, si nimirum deliquerit, etiam ab Officio deponatur. *Communitas ciborum.*

9. Durante mensa nemo ab ipsa, nisi prius obtenta a Superiore licentia, discedere audeat, obtenta vero qui profecturus est, stans ante mensam Superiorem versus secreto gratias agat, exhibitaque deinde Superiori ipsi reverentia, egrediatur. *E mensa discedentes.*

10. Su-

Seculares ad mensam quo pacto admittendi. 10. Superior raro, nec nisi ex rationabili causa Seculares, exterosque ad communem mensam adducat; quod si adducere quandoque contingat, solerter invigilet, ne quidpiam oculos eorum offendat, aut scandalum afferat.

Lectio Missarum. 11. Expleta mensa, peractaque ad Superioris signum refectione, legantur quotidie Patrum omnium nomina, qui Missas celebraverunt, prout superius Tit. III. hujus Cap. num. 12. Ad contentiones vero, quæ ex titulis oriri possent, vitandas, hoc modo scribantur, pariter & legantur.

Die N. celebraverunt
Ad. RR. Patres &c.
R. Pater Mag. N. de N.
P. Bacc. N. de N.
R. P. Guardianus Conventus.
P. Vic. Conventus.
P. Fr. N. de N. &c.

deinde vero aliæ Missæ, quibus ex quotidianis eleemosynis satisfaciendum est, attente legantur, ut etiam supradictum est.

Gratiarum actio. 12. Si quæ postea dicenda a Superiore fuerint, dicat, gratiarumque post hac actiones ab omnibus juxta Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præscriptum, Religionisque consuetudinem, nemine prius abscedente, habeantur, quibus peractis, omnes ablutis manibus discedant. Ubi vero sufficiens Fratrum numerus reperietur, dum aguntur gratiæ, ad Ecclesiam, seu ad Capitulum accedatur, eo præcipue tempore, quo post prandium Nona recitari solet, a quo deinceps sine strepitu omnes ad sua munera revertantur.

Consilia. 13. Si quid agendum, aut consulendum fuerit pro temporalibus Conventus, vel aliorum Fratrum necessitatibus, actis gratiis, vel in Refectorio, vel in Cella Superioris, aut alio quopiam decenti loco agatur.

Mensa secunda. 14. In insignoribus quoque Conventibus post primam mensam, secunda quoque parari poterit, cui Præsidens Conventus, vel Vicarius, aut alius arbitrio Guardiani præsideat; factaque benedictione, habeatur in

in ea continua lectio, & sicut in prima omnes ei modeste assideant, aganturque, ea peracta, solitæ (ut dictum est) gratiæ. Interdiu extra refectionis horas incongruum est Religiosis viris cibo, vel potui indulgere, si tamen necessitas adsit, Minister, qui Refectorio præest, unicuique necessaria subministrabit; corrigantur autem, & puniantur, qui absque necessitate, vel in propriis Cellis comederent, seu biberent.

15. Raro præterea permittantur Fratres ad secularium domos, etiam ultro invitatos, ad comedendum accedere. Absque benedictione vero, & Superioris licentia nemo ullatenus id præsumat, habita tamen licentia, ita inter comendendum se gerant, ut dum corporali ab eis cibo pascuntur, ipsi spirituali eos vicissim esca depascant. *Ad secularium mensas accessus.*

De Peregrinationibus Fratrum, deque eorum vagatione tollenda.

TITULUS XX.

Tex. ***Fratres quando vadunt per Mundum, &c.***

1. ITinerandi, seu eundi (ut Regulæ Textus loquitur) per Mundum nemini ex Fratribus libera sit facultas, etiamsi rationabilis adsit causa, vel necessitas, absque Superioris licentia. Qui maxime caveat, ne ad curiositatem, aut voluptatem Fratres vagentur. Sed itineris causis, aliisque circumstantiis diligenter examinatis, tum demum, si expedire videatur, facultatem concedat. *Causa rationabilis perpendatur.*

2. Guardiani, sive locales quicumque Superiores a Conventu in Conventum eundi facultatem in scriptis concedere possunt, Custodes de Custodia in Custodiam, Provinciales vero Ministri de Provincia in Provinciam: iis tamen casibus, & temporibus exceptis, quibus in his Constitutionibus aliter sancitum est. *Licentiam qui Superiores concedere possint.*

3. Quicunque igitur e Conventu, ubi de familia degunt, alio migrare voluerint, primo Superiorem, ad quem *Socius itinerum.*

quem spectabit, consulant, ab eoque discedendi, itinerandique licentiam humiliter petant. Cui autem facultas itinerandi conceditur, assignetur & Socius, qui viginti quinque annorum ætatem saltem attingat, probatæque vitæ specimen præseferat, nec ullum deinceps Superiores permittant ex nostri Fratribus solum, absque urgentissima causa itinerari.

Transgressores. 4. Qui vero inconsulto Superiore, & absque ejus licentia, vel sine Socio e suo Conventu alio profecturus discesserit, etiam majores Superiores adeundi prætextu, pœnis inferius contra vagos, & profugos pronunciatis ad qualitatem delicti graviter puniatur.

Pecuniæ viatici. 5. Si detur pecunia pro viatico, eorum alter Oeconomus, sive Procurator in eo itinere a Superiore constituendus est, qui vero sine Socio proficisceretur, fuimet a Superiore, durante duntaxat itinere, Procurator, sive (ut præfertur) Oeconomus constituatur.

Pecuniæ, & res cæteræ asportatæ. 6. Nulli vero pecuniam, quam secum in itinere defert, quovis etiam modo collectam, in rem ullam absque Superioris licentia, nisi in necessitatibus in via occurrentibus impendere liceat; Quapropter Superior Conventus, a quo quisquam discesserit, omnia, quæ secum detulerit, libros, vestes, pecunias, etiam pro viatico tantummodo datas, in schedula diligenter adnotabit, eamque ad Superiorem Conventus, ad quem is proficiscitur, opportune transmittat, cui idem Frater eorum omnium rationem reddere teneatur. Qui autem deliquisse reperirentur, graviter a Superiore corrigantur.

7. Juxta Decretum fel. rec. Clementis Octavi, quod sub pœnis in eo contentis omnino servari mandamus, *Romam venientes.* nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, nisi prius a Generali Ministro, vel Protectore dumtaxat licentiam in scriptis impetraverint. Si quis autem sine hujusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce activa, & passiva biennio privatus existat, cujus pœnæ moderationem, seu remissionem Sanctitas sua sibi, & Apostolicæ Sedi reservavit, adempta facultate Generali, & Protectori illam moderandi, & relaxan-

xandi; subiturus etiam alias pœnas arbitratu Superiorum infligendas. Quæ item omnia adversus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine ulla exceptione locum habeant. Ministri etiam Provinciales absque præfata licentia Romam accedere haud possint, ex Provinciæ tamen communi causa alios eo mittere, & ut libere accedant facultatem concedere possunt. Qui Romam venerint, Generalem Ministrum statim adibunt, reverentiam ei, obedientiamque præstabunt. Qui, si eos legitime accessisse cognoverit, peramanter excipiat, præfixique temporis, quo Romæ eos morari oportuerit, manendique facultatem in scriptis concedat. Quod si Generalis Roma absfuerit, ad Procuratorem Ordinis accedant, ab eoque permanendi licentiam in scriptis obtineant.

Provincialium authoritas.

Ubi Romam venere sorenses quid agendum.

8. Fratres itinerantes cum per Urbes, & Oppida, ubi fuerint nostri Ordinis Conventus, transierint, ad eos divertere, ibique, & non alibi commorari teneantur. Nihilque in iis locis, quod præfatis Conventibus damnum, aut scandalum posset inferre, agere audeant, contrafacientes gravi pœna puniantur.

Ad Conventus nostros Fratrum accessus.

9. In itinere diligenter caveant Fratres, ne vel levis scandali occasionem exteris tribuant; eaque modestia, animique, & corporis compositione incedant, quæ Religiosos maxime decet. Si qui vero in itinere habitum ita gestasse, ut femoralia videri potuerint, vel sibimet caputium distraxisse comperti fuerint, publica disciplina toties puniantur.

Religiositas in itinere.

10. Seculares nullo modo in itinere a Fratribus absque legitima, rationabilique causa a Superiore probanda, ad nostros Conventus adducantur, & quantum fieri potest, caveant Fratres, ne eos in itinere comitentur, maxime si fuerint inter eos mulieres, si tamen & comitari, & adduci quandoque oporteret, curent unanimiter omnes, ne regularis disciplina, aut Conventuum clausura ullatenus violetur.

Seculares advenæ ad Conventum non ducantur.

11. Fratres omnes, cum ad aliquem nostri Ordinis Conventum, sive peregrinationis, vel itineris, sive negotiationis causa pervenerint, Guardiano, vel locali

Itinerantes subiecti sint Guardiano.

cali illius Conventus Superiori, ac si de familia essent, quandiu illic manserint, subiiciantur. Si quid ibi, aut in itinere deliquerint, localis Superior, sive Guardianus pro qualitate delicti severe in eos animadvertat. Non detineantur supra biduum, vel triduum in Conventibus, nisi rationabilis adsit causa Superiori nota; quod si supra hunc terminum productior fuerit mora, omnem pecuniam, quam secum detulerint, apud Depositarium, sive Procuratorem Conventus fideliter deponere teneantur.

Permanentia advenarum praescriptio.

Extra Italiam pergentes.

12. Quia solent nonnulli pietatis, votique praetextu libenter vagari, decretum est, ut solus Generalis Minister extra Italiam etiam devotionis, aut voti causa proficiscendi facultatem concedere possit; Si quis itaque absque praefati Generalis Ministri licentia ab Italia alio peregrinaturus discesserit, aliis, quas secum deferret, quorumcumque Superiorum licentiis non obstantibus; ac si absque licentia discessisset, severe puniatur.

Assisium petentes.

13. Petendi vero Assisium ad Indulgentiam Sanctae Mariae Angelorum Ministri Provinciales quam paucioribus suae Provinciae Fratribus facultatem concedant, quibus autem concesserint, districte inhibeant, ne ante sextum Kalend. Augusti Sancti Francisci Provinciam ingrediantur, neve ultra quintum ab Indulgentia completa diem, in ea commorentur, nisi ob rationabilia negotia a Superiore detinerentur.

Ad confessionem admittendi advena.

14. Sacri vero Conventus Custos neminem ex advenientibus Fratribus ad Confessiones excipiendas eo Indulgentiae tempore admittere possit; nisi ab ejus Provinciae Ministro suae approbationis facultatem in scriptis detulerit.

Juniorum discessus.

15. Non possint deinceps Guardiani, seu locales quicunque Superiores Juvenes citra vigesimum primum annum ad alios Conventus profecturos, absque Provincialis Ministri in scriptis obtenta licentia, ullo pacto dimittere.

Praescriptio temporis in licentiis.

16. Ne quis autem Superiorum licentiis abutatur, statuitur, ut post hac in obedientialibus literis certum

tum præfigatur temporis spatium, prout locorum distantia exigeret rationabiliter videbitur, ne quisquam in itinere longiorem æquo moram facere, sive quo magis libuerit, vagari queat. Si tamen ex legitima causa impeditus præfixo dierum spatio, quo tendebat, pervenire nequiverit, Superiori causam exprimat, qui, si ea malitiosa, vel illegitima videatur, pro diuturnitate temporis eum puniat.

Equitare quibus causis concessum.

17. De his vero, quibus equitare conceditur, Seraphicæ Regulæ vestigiis inhærentes hæc decernimus, videlicet, equitandi duas esse posse legitimas causas ex Regulæ ipsius textu, alteram necessitatem, infirmitatem alteram. Propter necessitatem itaque Generalis Minister cum tota ejus familia, Ministri omnes Provinciales cum Secretariis, & Sociis, Sacræ Theologiæ Magistri, Concionatores præcipue, Patres celebriores longum iter facturi, Commissarii, Visitatoresque Provinciæ, quorum omnium vitam, incolumitatemque maxime Ordini nostro necessariam esse compertum est, cum Dei benedictione libere, & licite, quotiescumque fuerit opus, equitare valeant. Propter infirmitatem vero omnes, & singuli nostri Ordinis Fratres corporis ægritudine, vel nimia imbecillitate laborantes. Præter has quoque causas, si quid negotii celeriter expediendi accidat, vel longius æquo, necessarium tamen iter perficiendum fuerit, possit Superior equitationem discrete concedere. Qui vero (prædictis dumtaxat exceptis) Equo, Rheda, Curru, vel alio quolibet Vehiculo vehi, maxime vero intra Urbes, & Oppida ausus fuerit, totidem diebus carceri mancipetur, quot iis vehiculis, & equitatione illicite usus est.

Equitantes sine causa legittima puniantur.

Si autem in ipso itinere necessitas aliqua equitandi accideret, Superior, ad quem fratres hujusmodi devenerint, an ad concedendam equitationem sufficiens fuerit, diligenter inspiciat, discreteque juxta necessitatis mensuram, vel ad totum, vel ad itineris partem perficiendam equitandi facultatem in Domino concedat. Cum Juvenibus autem non facile dispensetur.

Dispensationes.

In equitando Religiositas.

18. Qui equitandi facultatem habent, vel licentiam

ex legitima (ut præfertur) causa obtinuerint, pompam, & sæcularem fastum omnino abhorreant, & religiosam modestiam, in omnibus ad equitandum necessariis integre servent, qui secus fecerint, pro qualitate culpæ publice corrigantur.

Itineraria preces. 19. Hortamur autem Fratres nostros, ut iter quomodolibet acturi itinerarias preces juxta Sacrum Romanæ Ecclesiæ Ritum, antequam a Conventu recedant, & quotidie mane in toto itinere devote recitent.

De Fratribus advenis Hospitio recipiendis.

TITULUS XXI.

Itinerantium Hospitium. 1. AD itinerantium Fratrum commoditatem in uno quoque Conventu cubicula a Fratrum localium dormitorio (quantum fieri poterit) distincta, in quibus advenientes benigne hospitio excipiantur, a Provincialibus Ministris deputanda sunt. Hisque aliquis ex Fratribus de familia fidelis imprimis, ac diligens præficiatur, cujus partes erunt, præfatis Fratribus, & hospitibus ministrare, eisque obsequia quomodolibet necessaria præstare, ac etiam si extra consuetam refectionis horam advenerint, victum diligenter parare. *Præfecti munus.*

Suppellex 2. Locus vero omni necessaria supellectili instructus sit, lectulis præcipue quampluribus munitus, ut quisque solus quiescere valeat, nulla ibi immundities, nulla rerum confusio appareat. Coquina peculiaris, seu alia ad vescendum commoditas ibi nulla sit, sed quicunque illuc itinerantes advenerint, a deputatis Conventus Ministris, & Officialibus opportune cibum in Refectorio sumant, prout opus fuerit, habita longioris itineris, vel nimiæ lassitudinis ratione. Dumque soli reficiuntur, ut eo magis religiosum silentium, regularisque modestia servetur, alii omnes, præter mensæ Ministros, ab eo loco recedant. *Ciborum subministratio.*

Hospitalitas. 3. Fratres omnes, quicunque illi sint, etiam infimæ conditionis, dummodo cum legitimis Superiorum licentiis, seu obedientialibus literis ad nostros Conven-

ventus declinaverint, hilari vultu, benigne, & omni religiosæ charitatis significatione recipiantur, ac tractentur, idque pium hospitalitatis officium non erga nostri Ordinis Fratres tantum præstetur, verum & erga quoscunque alios cujuscunque Ordinis Religiosos, qui cum obedientialibus suorum Superiorum literis ad loca nostra diverterint; maxime vero erga Fratres Sacri Ordinis Prædicatorum.

4. Prælatos insuper, & sæculares Presbyteros, quos maxime in Domino revereri tenemur, ut omnibus charitatis, & hospitalitatis obsequiis Fratres nostri prosequantur; mandamus, ut Peregrinis pedes devote laventur, si ægrotaverint, servetur Constitutio inferius proprio loco ponenda. Sæculares vero, nisi fuerint Fratrum consanguinei, vel aliqua alia rationabilis adsit causa a Superiore cognoscenda, & approbanda, nullatenus ad hospitium admittantur. *Peregrinorum receptio.*

5. Districte vero statuitur, & mandatur, ne contumaces, banniti, facinorosi quicunque, seu Curiam, maxime ex crimine, fugientes ullatenus, aut quovis prætextu in nostris Conventibus recipiantur, neve introducti ullo modo in eis retineantur. Guardiani vero recipientes, vel retinentes eo ipso ab Officiis suspendantur. Alii vero inferiores pariter recipientes, seu retinentes gravibus pœnis severe ad Superiorum arbitrium puniantur. *Facinorosi reijciendi.*

De Vagis, & eorum pœnis.

TITULUS XXII.

1. Omnes illi nostri Ordinis Fratres, qui recto tramite, quo sibi Superiorum obedientiales literæ præscribunt, non pergunt, vel juxta tempus ab illis in literis præfixum non redeunt, vel absque licentia a suo Conventu recedunt, tamquam vagi corrigendi, severeque juxta infrascripta decreta puniendi sunt. *Licentiæ præscriptum non servantes.*

2. Qui absque Superioris licentia a Conventu, ubi de familia commoratur, per Urbes, vel Oppida, alia- *Sine licentia.*

 que

Clemens VIII. que loca peragraturus discesserit, gravi pœnà, juxta fel. rec. Clementis Octavi Decreta ad Superioris arbitrium plectatur; quod si contra denegatam sibi licentiam recedere ullo modo præsumpserit, per tres continuos dies carceri mancipetur.

Pernoctantes extra Conventu. 3. Qui extra Conventum pernoctaverit, etiamsi apud parentes, vel consanguineos, absque Superioris licentia, graviter puniatur. Eaque licentia non nisi raro, & ex rationabili causa concedatur. Qui, vero pernoctaverint apud extraneos, pro qualitate delicti, etiam carceris pœna coerceantur; a quo tamen excipiuntur itinerantes in iis locis, ubi nostri Ordinis Conventus non fuerint, ut supra dictum est.

De Profugis, & Fugitivis, & eorum pœnis.

TITULUS XXIII.

Qui profugus est. 1. PRofugus, & Fugitivus ille censendus est; qui sine obedientialibus sui legitimi Superioris literis a suo Conventu aufugit, vel a Provincia recedit, maxime vero si de carcere, in quo detineretur, vi, vel dolo exierit.

Contra fugitivos Decr. Congregationis Conc. 2. Ad reprimendum porro Fugitivorum Fratrum audaciam decrevit sacrosancti Concilii Congregatio die 21. Septembris 1624. ut omnes hujusmodi Fratres, sive Regularem habitum deferant, sive non, ab Episcopis Diœcesanis, ubi degunt, in carcerem conjici, ac Superioribus suis, juxta regularia decreta puniendi consignari possint, & debeant.

Fugitivi carceribus mancipentur sub pœnis &c. 3. Quicunque igitur Fratrum ab eorum Conventibus, vel a carceribus aufugientes, a Superiore illius Conventus, ad quem diverterint, sub pœna privationis Officii eo ipso incurrenda, statim in carcerem detrudantur. Tum vero Provincialis illius Provinciæ, & Guardianus Conventus, a quo discesserint, de hujusmodi carceratione ab eodem certiores fiant, ut ab iis de his, quæ opus fuerint, ipse vicissim admoneri possit.

4. Co-

Circa licentias Superioris diligentia adcurata.

4. Cognoscent autem Guardiani, localesque Superiores ex obedientialibus literis, (quas semper inspicere teneantur) quoscunque fugitivos, & profugos, vel enim depravatas, & illegitimas, vel potius nullo modo suorum Superiorum obedientiales literas deferent; si levis tamen adesset causa discessus, ad suas Provincias, vel Conventus quam citius remittantur, ad quos si elapso discrete assignando a Superiore termino non pervenerint, velut Apostatæ habeantur, iisdemque pœnis graviter puniantur.

Fugitivi pœnitentes.

5. Si vero sua sponte facti pœnitentes ad suos Superiores humiliter revertantur, culpamque publice fassi absolutionem petant, emendationemque polliceantur, paterna charitate a Superioribus excipiantur, mitiorque pœna pro qualitate culpæ illis benigne injungatur.

Ad arctiorem Religionem transire volentes.

6. Quoad illos, qui ad alias Religiones migrare voluerint, ejusdem Sacr. Conc. Congr. Decretum inviolabiliter observari mandamus, quo statuitur, ut nemo ad arctiorem Religionem transire valeat absque sui Superioris licentia, a quo non nisi prius ei legitime constiterit eam Religionem paratam esse illum recipere, concedatur, obtentaque licentia, recta via ab ea sese immediate absque vagatione, vel cunctatione conferant.

De Apostatis a Religione, & eorum pœnis.

TITULUS XXIV.

Qui Apostata censendi.

1. QUicunque Fratrum habitu dimisso, sive retento animo amplius non redeundi, inconsulto Superiore, a Conventu recesserit, nisi infra duos menses revertatur, vel Provincialem Ministrum, aut Superiorem, ad quem spectaverit, non conveniat, Apostata esse censetur, quod si infra id tempus revertatur, pro qualitate transgressionis, & culpæ puniendus est.

Sine habitu incedentes.

2. Declaratur insuper Apostata, qui per tres continuos dies sine habitu Ordinis ausus fuerit quomodo-

libet incedere, seu sic illum gestare, ut aliis vestibus adeo veletur, ut videri non possit, iisdemque proinde pœnis, quibus alii Apostatæ, puniendus erit.

Apostatæ declarandi etiam excommunicati.

3. Custodes itaque in singulis suæ Custodiæ Conventibus, & locis, dum actu visitaverint, Apostatas omnes in sua Custodia commorantes nominatim excommunicatos pronunciare teneantur, sive suæ Custodiæ, sive alterius, sive illius, sive alienæ Provinciæ sint, omnesque Fratres diligenter admoneant, ne eos alloqui, sive ullo modo cum eis versari præsumant.

Apostatæ carceribus detinendi &c.

Pœna Superiorum id prætermittentium.

4. Provinciales præterea omnes Ministri in suis Provinciis, Custodes in Custodiis, & Guardiani omnes in suis Conventibus Fratres omnes Apostatas, tum ejusdem, tum alienæ Provinciæ, Custodiæ, & Conventus, si ad eos diverterint, excommunicare, carcerare, punire, aliisque pœnis coercere possint, & debeant; quicunque vero Superiores id juste præstare neglexerint, ab Officiis, & Dignitatibus deponantur. Indicitur autem Ministris omnibus, & Superioribus Ordinis depositio Dignitatum, Officiorumque, si Apostatas Ordinis ullo modo persequi, capere, punire, & aliis pœnis juste afficere negligant.

Captionum expensæ.

5. Quicquid pro captura erogandum fuerit, a tota Provincia suppleatur; Et de omnibus his expensis in Capitulis Provincialibus, seu Capitularibus Congregationibus districta ratio habeatur.

Pœna carceris.

Privationis vocis activæ, & passivæ.

6. Pœnæ vero adversus Apostatas hæ statuuntur. Si quis absque Superioris licentia a Conventu aufugiens intra quinque saltem menses coram Superiore personaliter non comparverit, ac in gravem proinde Apostasiam inciderit, præter alias pœnas a Jure, & Pontificiis Constitutionibus latas, carceri ad duos menses mancipetur, eoque tempore pane tantum, & aqua singulis sextis feriis jejunet, ac utraque voce ipso facto privetur, ad quam (si religiose tamen vixerit) a Generali tantum Ministro restitui possit.

7. Si

7. Si quis vero per octo menses continuos ; aut semel ; & iterum per menses quinque qualibet vice in graviori Apostasia , & contumacia permanserit , ad tres menses carceri mancipetur ; eoque tempore singulis quartis , & sextis feriis pane tantum , & aqua jejunet , utriusque vocis privationem ipso facto incurrat , ad quam non nisi post quinquennium (si tamen laudabiliter vixerit) a Generali tantum Ministro restitui possit , totoque quinquennio a confessionibus , concionibus , publicisque lectionibus suspendatur ; Infimum denique locum inter ejusdem gradus Fratres eo tempore habeat , videlicet inter Sacerdotes , si Sacerdos fuerit , inter Clericos , aut Laicos , si Clericus , vel Laicus. *Gravior apostasia graviori pœna plectatur.*

8. Si quis autem per menses quatuordecim continuos , aut semel , & iterum per menses octo qualibet vice in contumacia permanserit , ad menses quatuor in carcerem detrudatur , eoque tempore jejuniis , & disciplinis maceretur . Utriusque vocis , ac Paternitatis etiam nativi Conventus perpetuam privationem incurrat , & a concionibus , confessionibus , publicisqve lectionibus perpetuo suspendatur. *Gravissima apostasia pœna.*

Si tamen per continuum decennium in Ordine laudabiliter vixerit , idque juridice constet , a Generali dumtaxat Ministro in omnibus restitui possit.

CONSTITUTIONES

IN CAPUT QUARTUM.

REGULÆ.

De paupertate in communi.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Præcipio firmiter Fratribus &c.*

1 POst varias controversias circa paupertatis Votum a Religionis nostræ Fratribus observandum, placuit Sanctissimo Domino nostro URBANO Papæ VIII. infrascripto Sacr. Congr. Apostolicæ Visitationis Decreto ea omnia stabilire, quæ pro conscientiarum securitate ab iisdemmet nostris Fratribus circa ejusdem paupertatis Votum servanda sunt.

De abdicanda proprietate particulari.

Decretum Sacræ Congregationis Apostolicæ Visitationis.

Ex seff. 25. de reg. 1 *AD extirpandum proprietatis vitium Sacri Concilii Tridentini vestigiis inhærentes, omnibus Ordinis nostri Fratribus districte prohibemus, ne quisquam eorum Bona immobilia, vel mobilia, cujuscunque qualitatis fuerint, proventus, redditus, census, pecunias, etiam ex eleemosynis, concionibus, aliove labore, aut Consanguineorum, seu aliorum largitione, etiam intuitu Personæ datas, aut alias quovis modo ab eis acqui-*

H *sitas,*

ſitas, vel acquirendas tamquam propria, aut etiam nomine Conventus poſſideat, vel teneat, ſed ſtatim ea Superiori tradantur, Conventuique incorporentur, & confundantur, prout nos ex nunc ea applicamus, incorporamus, & confundimus, & pro applicatis, incorporatis, & confuſis haberi volumus, & mandamus. Decernentes Superioribus Bona ſtabilia alicui Ordinis noſtri, etiam ad uſumfructum, vel uſum, adminiſtrationem, ſive commendam concedere non licuiſſe, neque licere, ideoque omnes, & quaſcunque licentias, facultates, & indulta, ſi quæ etiam a Generali Miniſtro quovis modo, vel ex quacunque cauſa contra prædicta conceſſas, ſeu conceſſa, vel quæ in poſterum concedi contigerit, revocamus, & abolemus, & pro revocatis, & abolitis haberi volumus, & in futurum ne concedantur, diſtricte præcipimus.

Bona Fratrum incorporentur Conventui.

Adminiſtratio autem Bonorum Monaſteriorum, ſeu Conventuum ad ſolos Officiales eorumdem ad nutum Superiorum amovibiles pertineat.

Adminiſtrator.

Mobilium vero uſum ita Superiores permittant, ut eorum ſupellex ſtatui paupertatis, quam profeſſi ſunt, conveniat; nihilque ſuperflui in ea ſit, nihil tamen, quod ſit neceſſarium, eis denegetur, quorum omnium regiſtrum Superiores apud ſe habeant, & ſingulis annis revideant; Fratreſque ea vendere, donare, aut aliter alienare non valeant; quod ſi quis aliter fecerit, vel quid (etiamſi pecunia ſit) tenere deprehenſus, aut convictus fuerit, is biennio activa, & paſſiva voce privatus ſit, atque etiam juxta noſtras has Conſtitutiones puniatur.

Mobilium uſus.

Pecuniæ vero, aliæque res quæcunque Fratrum intra vingintiquatuor horas tradantur Superiori in commune Conventus Ærarium reponendæ, triplicique clave cuſtodiendæ, quarum una penes Guardianum pro tempore exiſtentem, duæ vero aliæ penes duos alios Fratres ſingulo quoque anno per Conventum eligendos conſerventur, ex quibus ſubminiſtrato exhibitori quantum Religioſæ ejus neceſſitate. (ſtatus valetudinis, laborumque ratione habita) expoſtulare videbuntur: reliquum penes Ærarium remaneat: & arbitrio duarum ex tribus partibus

Pecunia.

Ca-

Capituli, seu Congregationis Provincialis singulis annis faciendæ erogetur. Quod vero a Superiore ipsi traditum fuerit, vel undecunque ad ejus manus pervenerit, memorato Superiori de eo rationem ad omnem ejus nutum reddere teneatur, sub pœna contrafacientibus privationis activæ, & passivæ vocis per triennium qualibet vice, aliisque arbitrio Superiorum ipso facto incurrendæ.

Pœna transgressorum.

Sacra Congregatio Apostolicæ Visitationis suprascriptum Decretum de abdicanda proprietate in particulari, de mandato S. D. N. Urbani Divina Providentia Papæ VIII. per plures sessiones examinavit, & tandem die Veneris 13. Julii 1627. illud cum omnibus in eo contentis probavit, & inter cæteras Constitutiones hujus Religionis Conventualium inseri, & exequi mandavit. In quorum fidem &c.

A. Episc. Bellicastr. Sec.

De Administratione Bonorum Temporalium.

TITULUS II.

Decreti observantia.

1 CUm igitur nil magis in Votis sit, quam pro Animarum salute, & conscientiæ Fratrum securitate, Decreti istius Sanctissimi pura, & omnimoda observantia, nonnulla præscribere, quæ ad eam inducendam, & conservandam necessaria visa sunt, æquum duximus. Proindeque (Decreti ipsius Ordinem sequentes) primo, quæ ad temporalium Conventuum Bonorum administrationem pertinent, statuemus.

Administratio.

2 Decernitur itaque, firmiterque præcipitur, ut juxta præmissum Sacræ Congregationis Decretum, nullus tam localium, quam aliorum quorumcunque Superiorum Bonorum, sive redditIuum, vel eleemosynarum, ac etiam pecuniarum Conventuum, vel locorum administrationem, dispensationemque etiam Conventus ipsius, cui præest, nomine, per se ipsum exercere ullatenus possit, *sed administratio Bonorum Monasteriorum, seu Conventuum ad solos Officiales eorumdem ad nutum Superiorum amovibiles pertineat.*

3 Qua-

3 Quamobrem tota administrandi Conventus facultas penes tres illius familiæ Fratres, quorum alter Depositarius, secundus Dispensator, tertius vero Exactor nominetur, a Capitulo dumtaxat Conventus deputandos, resideat; Prohibemus insuper, ne unus, idemque omnia hæc tria munera ullatenus exercere possit. *Tres administratores.*

4 Ubi vero ob Fratrum paucitatem tres præfati Conventuum, locorumque Officiales commode institui nequeant, uni saltem ex his, qui ibi de familia commorantur, tota hæc cura sedulo demandetur, adeo ut nullo pacto, nullo unquam tempore, vel prætextu Superior munera hæc per se ipsum exercere valeat, sub perpetua Officii, ac utriusque vocis privatione. *Ubi tres nequeunt instituì, sit unus a Superiore distinctus.*

5 Depositarii præcipua munera sunt, Bonorum omnium tam mobilium, quam immobilium Conventus initio suscepti Officii Inventaria diligenter conficere, ac sæpius recognoscere. Pecuniam, cæteraque Bona per Exactorem in unum collecta fideliter custodire, & in arca trium clavium asservare. Res quascunque Conventui quoquomodo obvenientes in communem Fratrum Depositum inferre. *Depositarii munus*

6 Dispensatoris autem, sive Expensoris officium, & cura sit, ex pecuniis, aliisque rebus quæ sibi a Depositario traditæ fuerint, Superiori, Fratribus, totique Conventui de singulis necessariis (mandante tamen ipso Superiore) non juxta proprii affectus mensuram, sed secundum religiosæ charitatis Regulam, Sanctarumque Constitutionum nostrarum statuta, providere, expensas omnes (ut infra statuetur) fideliter adnotare, de eisque rationes opportune reddere. *Expensoris partes.*

7 Exactor pecunias, bona omnia, redditusque Conventuum, & Monasteriorum colligendi, ac exigendi Officium subeat. *Exactor.*

8 In unoquoque igitur Conventu, & loco, juxta præmissum Sacræ Congregationis Decretum trium Clavium arca fortis, valideque compacta, serisque munita ad pecuniam custodiendam reperiatur, & in securiori Conventus parte collocetur. Ex tribus Clavibus *Una* *Arca trium clavium.*

pe-

penes Guardianum pro tempore existentem, duæ vero aliæ penes duos alios Fratres singulo quoque anno per Conventum eligendos conserventur.

Pecunia in Ærarium conferenda.

9 In ipsa trium clavium arca eo (ut præfertur) modo diligentissime custodita pecuniæ omnes tam certæ; quam incertæ, tam quæ ob annuos fructus, redditus, census, sive legatorum tum ordinariorum, tum extraordinariorum, quam quæ ob Fratrum legentium, laborantium, prædicantiumve labores, aut quamvis aliam piorum eleemosynarum occasionem, vel alias quomodolibet Conventui obvenerint, inferantur, asserventur, & juxta formam præfati Decreti custodiantur.

Extractio pecuniæ ab Ærario.

10 Nunquam tamen cuilibet Superiorum præfatarum pecuniarum, ne modicam quidem quantitatem, seu portionem extrahere liceat, nisi iis omnibus præsentibus, apud quos præfatæ tres claves asservantur; extractaque pecunia, non alii, quicunque is fuerit, quam Depositario, sive (ubi ex penuria Fratrum, ut supra num. 6. dictum est, institutus non fuerit) Procuratori Conventus, servatis tamen servandis, consignari queat.

Ærarii liber.

11 Adsit in unoquoque Conventu Ærarii liber apud præfatam arcam cum ipsa pecunia sub tribus iisdem clavibus perpetuo custodiendus, ad effectum dumtaxat in eo fideliter pecunias omnes, quæ tum inferentur, tum vel extrahentur adnotandi, deputatus.

Usus libri & illatæ pecuniæ notatio.

12 Cum igitur Exactor pecunias quascunque ad Conventus Depositarium detulerit, trium clavium arcæ Custodibus advocatis, iisque præsentibus ejusmodi pecuniæ in arcam ipsam inferantur. Adnotabunturque in libro Ærarii, eaque parte, ubi introitus adnotandus fuerit, pecuniæ quantitas, a quonam accepta, qua ratione, cujusve redditus, aut eleemosynæ causa, omnesque aliæ conditiones, & circumstantiæ. Tum Guardianus, sive localis quicumque Superior in eodemmet libro sub ipsa immediate adnotatione ita subscribat, videlicet. *Ita est F. N. Guardianus Conventus.* Repositoque in arca libro, ipsa diligenter claudatur, clavesque a Custodibus conserventur.

13 Pa-

13 Pariformiter cum extrahendæ fuerint pecuniæ, præsentibus singulis clavium præfatarum Custodibus, extrahendæ pecuniæ quantitas, extractionis causa, pro quo, quibusve præsentibus extractæ fuerint, adnotetur. Guardianus autem, sive localis quicunque Superior, & Depositarius ex arca ordine præfato pecuniam recipiens, post consignationis adnotationem in eodemmet libro factam, sic immediate subscribat. *Ita est F. N. Guardianus Conventus*. *Extractio & ejus nota.*

14 Depositarius vero Expensori ad necessaria, providenda pecuniam tradet. Decernitur autem, ut quotidianæ, sive consuetæ Conventuum expensæ *a Provinciali Capitulo*; *sive Capitulari Congregatione*, pro unoquoque Conventu taxentur. Præter has autem quotidianas expensas nihil penitus absque ejusdem Capituli Conventus licentia, Guardianus, sive alii quicunque Conventus Officiales tam pro frumenti, vel vini, olei quoque, lignorum, aliorumque necessariorum provisione expendere audeant. Si secus fecerint, eo ipso ab Officiis deponantur. Occurrente autem privationis casu *Localis Superior* alium in privati locum usque ad Provincialis Ministri determinationem substituere possit. Quod si ipsemet privationem incurrerit, Vicarius Conventus, vel loci, usque ad Provincialis Ministri determinationem in Guardiani privati locum Conventui præsit. *Quotidianæ expensæ taxentur. Majoris summæ expensæ. Privati Administratoris, vel Guardiani vices gerentes &c.*

15 Quidquid igitur necesse fuerit, servatis servandis, ex pecuniis a Depositario sibi traditis Expensor provideat. Expensarum librum habeat, in cujus altera parte (minori tamen) introitum, sive acceptas a Depositario Conventus pecunias fideliter sequenti ordine adnotabit. In uniuscujusque ejusdem libri paginæ capite mensis, & annus scribatur. Subtus vero receptæ pecuniæ adnotentur, sitque hujusmodi adnotatio ei, quæ in libro Ærarii facta fuit, omnino conformis; describatur autem, & Dies, quo præfatas pecunias ut supra receperit, videlicet. *Expensorum liber. Recepti, Nota.*

Fe-

Febraro 1628.
Adì 4. ricevo dal Padre Depositario.
scudi nove ——— scu. 9 ———
Adì 10. &c.

Expensarum monumenta. 16 In altera vero ejusdemmet libri parte expensæ omnes ab ipsomet Expensore factæ clare, distincteque describantur. Notentur autem, a quo empta fuerint necessaria, ad quantirationem, cæteræque conditiones, & circumstantiæ. Ipsi vero sumptus primo per elementa, deinde per numerorum notas distinguantur, liberque nitidus, & intactus servetur. Hic autem erit expensarum describendarum ordo.

Febraro 1628.
Adì 7. da &c. speso in compra di &c. a ragione di &c. scudi due cioè ——— scu. 2 ———
Adì 12. &c.

Procuratoris liber. Idem ipse ordo in his locis, ubi ex Fratrum penuria solus Procurator instituetur, ut dictum est num. 6. penitus servandus est; præterquam quod ubi scribitur, in expensarum libro. *Ho ricevuto dal P. Depositario* scribat. *Ho ricevuto dalla Cassa dell' Erario.*

Æris alieni gravamen evitantum. 17 Curent autem Guardiani, aliique Locales Superiores, ne Conventus, & loca ære alieno, sive debitis onerosis graventur. Generalisque Minister, & Provinciales diligenter in Capitulis, & Congregationibus de hujusmodi Conventuum, ipsis, præsertim immediate subjectorum, debitis diligenter inquirant, si quos autem Guardianos, sive locales Superiores, vel Conventuum Officiales, debita nomine Conventuum contraxisse absque Capituli Conventus, & Provincialis Ministri licentia compererint, eos utriusque vocis perpetua privatione puniant. Guardianisque propterea, aliisque Conventus Officialibus sub iisdem pœnis præcipitur, ne propria authoritate pecunias mutuas accipere ullo pacto præsumant. Sed si necessitas urgeat, de totius Capituli Conventus consensu, & facultate, requisito etiam (si tempus suppetat) Provinciali Ministro, pecunias mu-

Nomine Conventus debita contrahentes puniantur

Mutua pecunia quando pro Conventu accipienda.

mutuo accipere possint; acceptaque in Arcam trium clavium inferantur, in libro Ærarii in introitu describantur, & cum necesse fuerit, extrahantur, Depositario, & Expensori consignentur, & in Ærarii, expensarumque libro fideliter, ut supra, eodem penitus ordine servato, adnotentur.

18 In omnibus autem Conventibus, & locis, ut Bona Conventuum, locorumque fidelissime administrentur, singula quoque hebdomada Officiales singuli (ubi fuerint) vel Procurator (ubi non fuerint ex fratrum penuria præfati Conventuum Officiales,) tam accepti, quam expensi coram Superiore, & aliis Fratribus publice in Refectorio, vel alio ad id deputato loco rationes reddant, ac omnia, quæ ab eorum singulis facta fuerint, perlegantur. *Rationes Conventus reddendæ.*

19 Singulis vero mensibus coram Guardiano, sive locali Superiore, aliisque Conventus Patribus, qui de consilio fuerint in Conventibus insignioribus, vel coram locali Superiore, & singulis Fratribus de familia in aliis Conventibus, ac locis computus fiant. Præcipitur autem Patribus, Fratribusque præfatis, ut omnino dictis computus rationibus (aliis quibuscunque postpositis) interesse debeant. Quod si vocati noluerint, vel adesse contempserint, a Provinciali Ministro Paternitate priventur, qui vero Patres non fuerint, aliis pœnis a Superiore plectantur, si tamen tertio moniti accedere recusaverint, ad quæcunque Ordinis Officia inhabiles declarentur. In hoc autem casu decretum est, ut omnes Sacræ Theologiæ Magistri, ac omnes insuper Sacerdotes tum nativi, tum exteri trigesimum quintum ætatis annum agentes pro Patribus [ut ajunt] de consilio habeantur. Ii vero Conventus, qui familiam supra viginti Fratrum numerum alverint, insigniores ab omnibus censeantur. *Rationibus Conventus præsentes sint omnes dum redduntur ipsa. Qui Patres Consilii. Conventus insigniores.*

20 Alia etiam Conventuum, & locorum Bona tum ex redditibus prædiorum, tum ex eleemosynis, seu alio quolibet modo Conventibus ipsis, & locis obvenientia, ut frumentum, vinum, oleum, & cætera consimilia, fideliter, diligenterque sub pluribus clavibus asserventur, *Annonæ custodia.*

tur,

tur, nec claves hujusmodi a Superioribus ipsorum Conventuum, & locorum asserventur, sed apud alios discretos, & probos ejusdem familiæ Fratres à Capitulo Conventus eligendos, custodiantur; Cumque bona inferenda fuerint, vel extrahenda, iisdem servatis conditionibus, quæ de pecuniis dictæ sunt, inferantur, & extrahantur. Præter itaque libros Ærarii, & Expensarum, de quibus jam dictum est, in unoquoque Conventu, & loco liber Annonæ, seu vulgo, *Il libro delle Grascie, o del Granaro*, reperiatur, in eoque omnes (pecuniis tantum, de quibus ut supra disponendum est, exceptis) Conventuum, seu locorum proventus, & Bona, quæcunque illa sint, frumenti, videlicet, vini, olei, carnis, ovorum, lanæ, lini, fructuum, aliorumque hujus generis &c. introitum, exitumque adnotando, fideliter, ac diligenter, ordine supra de libro expensarum statuto inviolate servato, describantur.

Liber.

21 Ad aliorum vero mobilium, quæ Fratrum, & Officinarum Conventuum, locorumque usum destinantur, cujusmodi sunt lecta, scamna, sedilia &c. statuitur, ut omnium hujusmodi Conventuum, locorumque mobilium duplex inventarium, sive duo inventariorum libri habeantur, in quibus omnia ejusmodi Bona mobilia fideliter adnotentur, eorumque alter in Archivio Conventus asservetur, alter vero illius Custodiæ Custodi tradatur, qui in sua visitatione omnia diligenter inspicere, & qualiter Bona hujusmodi tractentur, animadvertere, & in Provinciali Capitulo, sive Capitulari Congregatione Provinciali Ministro, aliisque Diffinitoribus insinuare teneatur; quod si neglexerit, ac prætermiserit, utraque voce biennio careat, ejusque defectum in sua visitatione Provincialis Minister suppleat. Quotannis igitur sive quotiescunque Officialis alicujus Conventus, puta Sacristæ, Depositarii, Coquinarii mutatio facienda sit, ex inventario, quod in Archivio Conventus asservatur, singula Bona, quæ ei traduntur, in schedula describantur, eamque Officialis hujusmodi initio suscepti muneris propria manu subscribat; Cumque demum a Conventu alio migraturus fue-

Mobilium duplex inventarium.

Custodis partes.

Officialibus Conventus Bona consignentur.

fuerit, ipsam Inventarii schedulam locali Superiori resignare, ac strictam de omnibus sibi traditis rationem reddere teneatur. Idque ad Meritum Obedientiæ salutaris, & aliis pœnis tam Superioribus, quam Officialibus præfatis Ministris injungitur.

22 Locationes autem, quæ fieri debent, ad triennium tantum, nec ultra hunc terminum, nec nisi a Capitulo Conventus fiant; In his quoque, ac in aliis (ut ajunt) investituris, quæ de jure fieri possunt, omnis adhibeatur diligentia, ut quæ fiunt, habita Personarum, earumque conditionum ratione, in evidentem cedant Conventuum utilitatem. Fundi tamen, seu Conventuum prædia consanguineis Fratrum (nisi necessitas urgeat) neque ad triennium, neque ad longius tempus locentur, cogente tamen legitima causa, sive necessitate, quid agendum sit a Consilio Patrum statuatur; Decretum vero Consilii ad Provincialem Ministrum transmittatur; a quo an validum, & exequendum, vel irritum sit, declaretur; locationes vero hujusmodi, juxta Sacr. Conc. Trid. Decret. anticipata solutione non fiant, nec etiam anticipatæ ex Cappellaniis solutiones in successorum præjudicium exigantur, seu etiam oblatæ recipiantur.

Bonorum locationes

Consanguineis Fratrum non fiant locationes.

Sess. 25. c 11. de Reform.

23 Alienationes autem, & permutationes Bonorum immobilium, & prætiosorum mobilium nemo attentare præsumat, nisi quando in evidentem cedant Conventus utilitatem, & commodum, & tunc servatis conditionibus, & solemnitatibus requisitis juxta sacros Canones, & Pontificias Sanctiones, ac Sacr. Congr. Conc. Decret. sub die 7. Septembris 1624. emanatum, seu alia in posterum emananda.

Anticipata solutio.

24 Pacta insuper, vel alias conventiones, seu quoscunque contractus cum quibusvis tam Laicis, quam Ecclesiasticis personis, absque Capituli Conventus speciali licentia nemo sive Superior, sive Conventus Officialis contrahere queat; si secus factum fuerit, ipso jure irritum, & inane penitus declaratur, quod si res ipsa alicujus magni momenti fuerit, a Provinciali Ministro confirmatio petenda, & obtinenda est.

Contractus & Conventiones quando vim habent.

Ædificiorum expensa. 25 Ædificia, sive fabricæ superfluæ, & ad luxum non fiant, si quæ tamen necessariæ, vel utiles faciendæ sint, nonnisi ex Conventuum redditibus (si qui ex victu quotidiano supererint) fiant; quo circa præsenti Decreto statuitur, ut si quid ad fabricam pertinens agendum fuerit, cujus summa duos solitæ romanæ monetæ scutos non excedat, Guardianus, sive localis Superior præfatam summam expendendi facultatem concedere possit; si vero decem scutorum ejusdem monetæ summam attingeret, non nisi de Capituli Conventus licentia fiat, quod si eam summam excedat, & fabrica jam incepta prosequenda fuerit, Provincialis Ministri facultas habenda est, si autem nova fabrica construenda sit, præcedat peritorum consilium, qui totius ædificii seriem graphice delineabunt, tum vero in Consilio Patrum res bene perpendatur, deincepsque Provincialis Minister consulatur, ac tandem in Provinciali Capitulo, seu Capitulari Congregatione, an dicta fabrica noviter incipienda, ac demum perficienda fuerit, statuatur, formatoque Decreto, Provincialis Minister Generalem moneat, sine cujus licentia fabrica incipi nequeat. Ubi vero Ædificia construenda fuerint, fabricæ Præfecti deputentur, qui tamen de prætio construendæ fabricæ cum Architectis, sive ædificatoribus absque aliquorum Patrum testimonio nullatenus convenire queant (quod decretum de singulis respective rebus emendis, atque vendendis servetur) Præfati vero fabricæ Præfecti distinctam, & non summariam, vel confusam de omnibus in ædificiis construendis impensis, & sumptibus rationem reddere teneantur, si secus fecerint, etiamsi nulla eorum fraus deprehendatur, Officio per decennium careant.

Expensarum summa diversos Superiores respiciunt.

Ædificiorum novorum examen.

Fabricæ Præfecti.

Eorum munus.

Lites non incipiantur nisi Provinciali consulto. 26 Si litem de aliqua re moveri contigerit, habito Capituli Conventus de hujusmodi lite movenda consensu, opportune Provincialis Minister de eamet moneatur, ex cujus facultate, & præscripto Superiores Locales, sive eorum Ministri, & Officiales litem aggredi, sive ceptam prosequi, vel ab incepta quoque ejus jussu desistere debeant; si quando vero ab aliis Fratres no-

nostri in judicium evocentur, Religionis jura defendere, ea tamen, qua decet modestia, teneantur.

27 Circa munerum vero largitiones tam de Bonis Conventuum, & locorum, quam de particularium Fratrum eleemosynis Sacr. Congr. Apostolicæ Visitationis Decretum, quam primum in lucem emittendum adamussim servandum erit. *Largitionum moderatio.*

28 Si quis autem in sua administratione, si Officialis fuerit, sive alias quomodolibet tam de Bonis, rebusque Conventuum, & locorum, quam etiam particularium Fratrum, fraudem aliquam, seu furtum commisisse legitime comperiatur, omni statim Officio privetur, publicaque disciplina plectatur, at si furtum notabile fuerit, omni meliori, possibilique modo præmissa restitutione etiam a Provincia proscribatur, vel ad triremes pro qualitate furti destinetur. *Fraudes Aministrationum.*

De Sindicis Conventuum.

TITULUS III.

1 Cum olim Seraphica nostra Religio nondum Bona in communi possideret, Sindicos, seu Santesios, vel Operarios habere, ac instituere consueverat. Cum tamen ex Sacr. Conc. Trident. Decret. Summorumque Pont. concessionibus Bona in communi nunc possideat, decernimus, & statuimus, ut deinceps Sindici hujusmodi, seu quocunque alio nomine nuncupentur, Operarii nullatenus eligantur. Admittimus tamen electionem Santesiorum, seu Sindicorum hujusmodi, in locis, ubi ob parvum numerum Fratrum Bona Monasterii recte ministrari non valent: sint tamen amovibiles ad Superiorum nutum, & de eorum administratione rationem reddere teneantur. *Seß. 25. de Reg.* *Sindici rejiciuntur.* *Quo casu admittendi.*

De Administratione redditùum singularum Provinciarum.

TITULUS IV.

Provinciarum redditus. 1 REdditus singularum Provinciarum sunt annuales contributiones, quæ pro rata a singulis earundem Provinciarum Conventibus pro Provincialis Ministri, ejusque familiæ necessariis sumptibus, juxta earumdem Provinciarum consuetudines, quas nullatenus quoad hoc revocamus, annuatim contribui solent.

Rationes reddenda a Provinciali de redditibus Provinciæ. 2 Quoniam vero decrevimus, ut reddituum, sive contributionum præfatarum exactissima ratio in Capitulo Provinciali, sive Capitulari Congregatione coram Diffinitoribus a Provinciali Ministro reddatur. Sancimus propterea, districteque mandamus, ut in peculiari libro ad hunc dumtaxat effectum parato pecuniæ omnes acceptæ, etiamsi ex equorum venditione, & tunica, quæ a quolibet conventu recipi solet, vel alio quocunque modo Provinciali Ministro obvenerint, describantur. Item sumptus quicunque tam in Equorum, & quorumlibet aliorum necessariorum emptione, sive alio quopiam modo effecti diligentissime adnotentur, ac proinde in capitulo Provinciali, sive Capitulari congregatione coram omnibus Diffinitoribus perlegantur. Eaque omnia poste aquam ab his approbata fuerint per Patres in ea professione peritos, ac ab ipsis Diffinitoribus deputatos, supputentur, si quid ultra accepta in necessarium usum (ut præfertur) expensum fuerit, id totum a Provincia pro rata subministretur; si quid vero superest, in Provinciæ utilitatem cedat.

Supputatio per Patres Provincia facienda.

Expensa Provincialis. 3 Ordinarii itaque sumptus, qui pro singulis ipsius Provincialis Ministri, Secretarii, totiusque familiæ necessariis, vestimentis scilicet, medicamentis, litteris, & aliis quibuscunque, ac etiam extra Visitationem victu ex Præfatis Provinciarum redditibus fiant. Extraordinarios vero sumptus, si quinque scutorum summam excedant, absque capituli Provincialis licentia, vel etiam

Limitatio.

ſiam extra capitulum abſque Generalis Miniſtri, aut denique ſuorum Aſſiſtentium conſenſu Provincialis Miniſter facere nequeat.

4 Provinciæ Opulentiores, & circuitu ampliores, quæ ſunt Provinciæ primæ claſſis, quatuor equos (ſi neceſſe fuerit) ad Provincialis Miniſtri, eorumque, qui ſecum fuerint, uſum alere poſſint. Aliæ vero tantummodo tres. Equi autem in quibuſcunque Provinciis ipſarum Provinciarum ſumptibus emantur, emptique apud Provincialem Miniſtrum ex præfatis redditibus alanturextra Viſitationem. Expleto vero Provincialatus Officio, in jure, poteſtateque Provinciarum remaneant, Succeſſorique tradantur. Pro Cuſtode vero Provincialem Conventus, & loca Provinciæ viſitantem (ut dicetur) comitaturo, ſinguli viſitandi conventus locationis equi mercedem ſingillatim ſubminiſtrabunt. *Equi Provinciarum* *Pro Cuſtode Equi*

5 Conventus vero, ad quem Provincialis Miniſter cum Aſſiſtentibus Viſitationis gratia divertet, nil aliud quam victualia, & cibaria (ad quæ tamen in ſingulos dies ſuppetenda unius auri medietas haudquaquam excedatur, ſepoſitis tamen pane, vinoque ac pro equis fœno, & hordeo) ipſi, Aſſiſtentibus, totique familiæ, qui omnes communi menſa reficiantur, ſubminiſtrare teneatur; cætera vero ſibi, ſuiſque neceſſaria ex conſuetis Provinciæ contributionibus ſuppeditentur. *Provincialis in actu Viſitationis alimenta.* *Taxatio.*

6 Peracta vero Provinciæ Viſitatione, Provincialis Miniſter in nativum Conventum, ſeu alium ex Provinciæ principalioribus ſeſe recipiat, ibique Regularis diſciplinæ, cultui, ſanctioribuſque probitatis exemplis ſe totum addicat, menſaque aliis Fratribus communi utatur, ac proinde eam pecuniæ quantitatem ex redditibus Provinciæ, quæ ad victum ſibi, ſuiſque commode, ſuppeditandum ſuffecerit, in commune Conventus Ærarium deponere teneatur. *Provincialis reſidentia extra viſitationem*

7 Ne tamen frequentiori Fratrum acceſſu ad eum locum, in quo Provincialis reſidet, ejuſdem Conventus Bona nimium lacerentur, decernitur, ut nullus Fratrum, quicunque is fuerit, a Cuſtodia egredi abſque *E Cuſtodia egreſſus.*

 Cu-

Custodis licentia ullo pacto præsumat. Custos autem Provincialem Ministrum adeundi licentiam nemini Fratrum, præterquam ex urgentissima causa, ullo modo concedat: In aliis autem casibus ipsemet Custos Provincialem Ministrum certiorem per literas reddat, ab eoque opportunum responsum accipiat. Si quis autem sine Custodis licentia Provincialem Ministrum (nisi ab eo vocatus fuerit) adire præsumpserit, publicæ disciplinæ pœnam ipso facto incurrat.

Transgressores.

De expensis in Visitatorum Visitatione a Conventibus, & Provinciis faciendis.

TITULUS V.

Visitatoris alimenta.

1. **V**Isitatores Provinciarum cum earum Visitationem aggressi fuerint, & ad Conventus devenerint, necessaria omnia, quæ ipsismet, familiæ quoque, ac Provinciarum ejusmodi equis, quos cum visitare voluerint, a Provinciali Ministro recipient, non secus ac ipse Provincialis Minister, ejusque familia, quæcunque ad victum spectaverint, iisdem servatis conditionibus, quas supra præcedenti Titulo num. 4. retulimus, recipere debeant, & ab ipsismet visitatis Conventibus subministrari.

Cæteri sumptus.

2. Si tamen alii sumptus pro ipsis Visitatoribus necessarii fuerint, a tota Provincia pro rata, & taxa in Capitulo Provinciali a Diffinitorio Provinciæ imponenda suppeditentur.

De administratione redditu um, qui Generali, & Procuratori Ordinis ratione Officii assignantur.

TITULUS VI.

Depositarius Religionis, & ejus munus.

1. **E**Ligat Generale Capitulum Depositarium Religionis, qui omnes, & quoscunque redditus totius Religionis exigat, & cum fuerit opus, ad Generalis Ministri, Procuratoris Ordinis, aliorumque de fa-

ſamilia tam ipſiuſmet Miniſtri, quam prænominati Procuratoris Ordinis neceſſitates expendat. Habeat itaque Religionis Depoſitarius librum (ut vocant) Magiſtralem, in quem ex altera parte accepti, ex altera vero expenſi rationes fideliter, diligenterque deſcribat. Redditus autem Religionis ſunt ſequentes, videlicet.

Pecuniarii fructus, qui ex locatione prædiorum Plebis Monticuli quotannis exiguntur.

Annui quicunque redditus Eccleſiæ Sancti Salvatoris in Unda. *Redditus pro Generalis alimentis, &c.*

Collectæ, ſive contributiones ſingularum citra Montes Provinciarum, quarum unaquæque ſingulis Trienniis pro Miniſtri Generalis expenſis ſeptuaginta ſcuta romanæ monetæ ſolvere debet.

2. Pro ſumptibus autem Procuratoris Ordinis omnes citra Montes Provinciæ, pro rata inferius præſcribenda, ſcutorum quadringentorum ſummam romanæ monetæ contribuere teneantur. *Procuratoris Ordinis.*

Provinciæ primæ Claſſis Scuta Trigintaquinque romanæ (ut præfertur) monetæ quotannis contribuunt.

Provinciæ ſecundæ Claſſis ſcuta Vigintiquinque. *Provinciarum contributiones.*

Provinciæ tertiæ Claſſis ſcuta Quindecim.

Provinciæ quartæ Claſſis ſcuta Decem.

Provinciæ Primæ Claſſis.

S. ANTONII. SICILIÆ.
BONONIÆ. MARCHIÆ.
NEAPOLIS. S. NICOLAI.

Provinciæ Secundæ Claſſis.

MEDIOLANI. TUSCIÆ.
JANUÆ. CALABRIÆ.
S. BERNARDINI.

Provinciæ Tertiæ Claſſis.

ROMÆ. S. ANGELI.
S. FRANCISCI.

Provinciæ Quartæ Claſſis.

DALMATIÆ. SARDINIÆ.

Contributionum solutio. 4. Quam pecuniarum summam a singulis nominatis Provinciis, interdicto prorsus quolibet interesse, aut diminutione, Romæ in manu Depositarii Religionis a Generali Capitulo instituendi solvendam debito tempore fore, & esse præcipimus, & decernimus. Plenariamque potestatem Provincialibus Ministris communicamus, ut quam citius, & commodius poterunt, *Exactio.* præfatas pecunias exigant, & (ut præfertur) contribuant; Qui omnes supradicti proventus, redditus, & præstationes simul incorporentur, nihilque ex eis expendi, recipi, aut ullo pacto exigi possit, nisi servatis omnibus inferius statuendis.

Expensarum moderatio. 5. A superfluis primum expensis tam Generalis Minister, quam Procurator Ordinis cavere debent, statuiturque propterea, ut ultra decem aureorum summam nihil pro extraordinariis sumptibus, nisi de Capituli Generalis licentia, vel extra Capitulum accedente necessitate, de Assistentium consensu expendere queat. Graviores tamen expensas aliquo testimonio, seu recipientis Chyrographo comprobari faciat; de his *Expensa redditus excedentes.* omnibus in proximo Generali Capitulo rationem redditurus; Si quid vero ultra prædictos redditus a Generali Ministro ad necessarium (ut præfertur) usum rationabiliter expensum fuerit, totum ab universa Religione pro rata præstetur.

Munerum largitio. 6. De munerum vero largitione servent tam Generalis Minister, quam Procurator Ordinis prænominatum Sacræ Congregationis Decretum promulgandum. In festo tamen Purificationis juxta vetustissimum, laudabileque Religionis institutum Prælatis, *Cerei benedicti.* & Magnatibus de Religione benemeritis cerei, sive candelæ benedictæ devotionis gratia donentur, pro eis tamen viginti scutorum summa non excedatur, præter solitam contributionem, quam Procurator Ordinis conventui Sanctorum Duodecim Apostolorum ad hunc effectum quotannis exsolvit, quam nullatenus revocamus, sed in suo robore juxta vetustam consuetudinem relinquimus.

Visitationem pera- 7. Cum vero Generalis Minister Visitationes aggre- die-

dietur, ficut neceffario famulatu, comitatu, & equitatu eum haud quaquam deftitui volumus, ita nec ferendum effe cenfemus, ut gravioribus expenfis toto Ordini onerofus exiftat: Decernimufque propterea, ut fex, aut feptem dumtaxat Equos in fua Vifitatione alere queat; ipfumque Generalem Miniftrum Religionis Conventus vifitantem duo in primis Affiftentes, Socius nimirum, & Secretarius Ordinis, Subfcriba item Ordinis, aliique duo Regulares Laici Vigefimum quintum ætatis annum excedentes committentur. Curandis autem Equis aliquis Sæcularis, feu Converfus inferviat. *gentis Generalis Equi. Patiam Comitatus.*

8. Conventus, ad quos Generalis Minifter triennalis Vifitationis gratia declinaverit, nil aliud quam cibaria, quæ (pane, vino, hordeoque, ac ftramine exceptis) unius aurei fummam in fingulos dies non excedant, ipfi, ejufque familiæ fubminiftrare teneantur. Debeat vero Generalis ipfe Minifter, cæterique de ejus familia cum aliis Fratribus ad communem menfam accedere; Reliquæ vero omnes expenfæ fibi, fuifque neceffariæ ex officii fui redditibus fuppeditentur, ac in deputato Religionis Magiftrali libro defcribantur. *Alimentorum expenfæ. Cætera expenfæ.*

9. Cum autem expleta Vifitatione Generalem Miniftrum ad aliquem conventum jam vifitatum devenire contigerit, tribus elapfis diebus, quibus ad cibaria ut fupra teneatur: omnia pro fe fuaque familia, & Equis ex fui Officii præftationibus Generalis provideat. Romæ vero degens, tres tantum Equos, unum vero Ordinis Procurator alere queant. Ac ex proventibus, redditibufque præfatis Religionis fibi, familiæque fuæ de victu, veftitu, medicamentis, literis, & aliis neceffariis provideat; fic & Procuratori Ordinis cum fua familia, ac prænumeratis Equis. *Extra vifitationem expenfa. Romæ commorantis Generalis fumptus.*

De ufu mobilium.

TITULUS VII.

1. USus rerum, quæ unicuique Fratrum ad proprias fublevandas neceffitates tribuuntur, certus, *Rerum ufus.*

Ex Decr. Congr. tus, determinatus, & ad Superioris nutum revocabilis sit, *eorumque supellex statui paupertatis, quam professi sumus, conveniat, nihilque superflui in ea sit, nihil tamen quod sit necessarium, Fratribus denegetur.* *Supellex.* *Quorum omnium registrum Superiores apud se habeant, & singulis annis revideant. Fratresque ea vendere, donare, aut aliter alienare non valeant. Quod si quis aliter fecerit, vel quicquam (etiamsi pecunia sit) tenere deprehensus, aut convinctus fuerit, is biennio activa, & passiva voce privatus sit, atque etiam juxta nostras has Constitutiones puniatur.*

Clement VIII. 2. Possessiones autem, sive Bona quæcunque stabilia Fratres etiam de Superiorum licentia (licet eam se concedere posse contra veritatem testarentur) nullatenus possidere possint, nec usu eorum potiri. Superiores autem hujusmodi omni gradu, & Officio ipso facto priventur, ad eaque inhabiles perpetuo censeantur. *Bona stabilia possidere Fratres concedere Superiores nequeunt.* Transgressores vero, & possidentes proprietatis crimen, & pœnas, præfata etiam non obstante mendaci licentia ipso facto incurrant.

Usus mobilium concessio. 3. Ad expressum vero Superioris consensum in concessione mobilium explicandum, etsi sola Superioris vox in foro conscientiæ satis esset, propter forum tamen exterius consensus hujusmodi scripto per Conventus Officiales exarato, subditoque ad conservandum tradito explicetur. In libro vero Inventarii, de quo supra Tit. 2. num. 19. concessa notentur, eique adnotationi subditus ipse propria manu subscribat.

Æris alieni onera, venditionesque prohibentur. 4. Præcipitur autem, & statuitur, ne ullus Fratrum sub pœna privationis omnium legitimorum actuum pro se, aut pro alio debita contrahat, neve exteris, aut sæcularibus quibuscunque pecunias, etiam per Procuratores mutuo dare, aut libros, sive alias quascunque res, etiam usui suo assignatas, ac etiam ex expresso (ut præfertur) Superioris consensu, vendere, sive in pignus tradere, aut in alium quemlibet usum quoquo pacto transferre audeat. De munerum vero largitione servetur Decretum, de quo superius Tit. 2. num. 27. est facta mentio.

5. Equos

5. Equos autem alere (Generali Miniftro, Procuratore Ordinis, Provincialibus quoque, & Vifitatoribus, ac etiam Conventibus, quibus fuerint opus, exceptis) nemo præfumat. Qui vero apud fe retinere, feu apud confanguineos, vel alios quofcunque equos, vel jumenta alere deprehenfus fuerit, utraque voce biennio careat, equus vero, & jumentum nativo conventui applicetur. Caveant vero Superiores fub eadem pœna, ne hujufmodi equos, vel alia quæcunque Bona ab illicite retinentibus jure ablata in fuos ufus convertant, fed ea ftatim, cui, quibufve applicanda fuerint, irremiffibiliter applicent. *Equos proprios alentes, & eorum pœna.*

De Particularium Fratrum Eleemofynis.

TITULUS VIII.

1. PArticularium Fratrum eleemofynæ, & pecuniæ propria induftria, vel alio quolibet modo ex quibufvis tum manualibus, tum literariis exercitiis acquifitæ, & per conventus Officiales, vel [fi id commode fieri non poterit] per fe ipfos receptæ in communi conventus Ærario afferventur, ex iifque veftiarium, & reliquæ omnes religiofæ neceffitates ipfis fuppeditentur; quod fi hujufmodi pecuniæ, & eleemofynæ non fufficiant, ex redditibus conventuum Fratrum indigentiis applicatis fuppleatur. *Neceffariorum fuppeditatio.*

2. Si autem particularium Fratrum neceffitatibus ex particularibus eleemofynis reparatis aliquid ex ipfis fupererit, id nullo modo e Depofito, vel Ærario extrahatur, vel in alios ufus convertatur; fed ibi ufque ad Provinciale capitulum, feu congregationem fideliter affervetur. *Refidui.*

3. Capitulum vero, feu Congregatio, cui de fuperftite pecunia [& nulli alteri] difpofitio demandatur, habita ratione locorum, temporum, & Perfonarum, quidquid fibi in Domino expedire videbitur, de ipfamet pecunia ftatuat, & decernat, vel ut pro iifdem Fratrum futuris nimirum perfonalibus neceffitatibus re- *De refiduis Capitulum difponat.*

reparandis asserventur, vel ut ad aliquam communitatis, ac nativi conventus necessitatem, sive utilitatem applicentur.

Spatium consignandæ pecuniæ.

4. Decernitur itaque firmiterque præcipitur, ut Fratres omnes, & singuli intra viginti quatuor horarum spatium pecunias omnes quomodolibet acquisitas Superiori tradere, & consignare teneantur. Quod si occurrat Fratres ante Capitulum e concionibus redeuntes suarum eleemosynarum pecunias ad Superiores (uti tenentur) deferre, cummunique deposito præsentare; Superior, ut diligenter usque ad peractum Capitulum asserventur, sedulo curet; eo vero peracto, si Fratres alio de familia profecturi fuerint, ipsismet reddantur, eo, quo proficiscuntur deferendæ, facta proinde, atque ad illum conventus, & locis Superiorem, ubi is de familia degere debet, transmissa, seu statim transmittenda, & pecuniarum ipsarum, & aliarum, quas defert, singularum rerum distinctissima notula.

Pecuniam retinentes puniti.

5. Qui autem suæ professionis, suique voti oblitus secus attentare præsumpserit, adeo ut intra præfatum temporis spatium pecunias quomodolibet (ut præfertur) aquisitas, seu largitas celasse, sive malitiose apud semet, vel apud alios retinuisse deprehensus fuerit, biennio utraque voce privetur, ac insuper juxta harum constitutionum Decreta velut proprietarius puniatur.

Superiorum investigatio de proprietariis.

6. Ministri vero, aliique omnes, ad quos spectaverit, Superiores diligenter inquirere, an apud se, vel apud alios Fratres nostri pecuniam quovis prætextu possideant, vel retineant, teneantur, & quos deprehenderint, graviter, severeque ut proprietarios puniant, easque pecunias in publicum Ærarium conferant, si quis autem eleemosynam a quovis sibi datam authoritate propria dispensare ausus fuerit, ab eo conventu, ubi de familia degit, expellatur.

Eleemosynas traditas dispensantes.

De modo reparandæ necessitatis, & evitandæ superfluitatis.

Titulus IX.

1. Ante omnia singulis Provincialibus Ministris præcipitur, ut juxta Sacri Concilii Tridentini Decreta, Apostolicas Sanctiones, & Sacræ Congregationis Visitationis Apostolicæ Statuta, in unaquaque Provincia alendorum Fratrum præscriptio fiat, qua diligenter facta, maxime opus est, ut Prælati ipsi, quibus ex iniuncto Regulæ præcepto incumbit, omni vigilantia, charitate, & solertia ea omnia, quæ singulis Fratribus non ad victum, & vestitum tantummodo, verum & ad infirmitates sublevandas, ad studia prosequenda, ad itinera peragenda, ad labores reficiendos, & ad consimilia quæcunque onera perferenda necessaria erunt, paterna benignitate, & solicitudine, nulla (quando necesse fuerit) dilatione facta, providere debeant, habita tamen ratione ad ea, quæ pro reparandis Ecclesiæ, & Conventus necessitatibus juxta fel. rec. Pauli Quinti Decretum assignanda sunt.

Sess. 25. c. 3. de Regul.

Præscriptio Fratrum.

Necessariorum subministratio.

Conv. & Ecclesiæ reparatio.

2. Qua propter quibuscunque singularum Provinciarum Capitulis, seu Capitularibus Congregationibus post harum Constitutionum promulgationem proxime, & immediate celebrandis sub obtestatione Divini Judicii firmiter ad meritum salutaris Obedientiæ præcipimus, & mandamus quatenus omnia alia omissa (si opus fuerit) cura, omnique postposito gravi negotio, in hoc unum præcipue, & singulariter intendant, ut de succurrendis Fratrum necessitatibus, certum hoc, & infallibile Decretum stabiliatur.

Capituli, vel Congregationis cura.

3. Cujuslibet Conventus redditus, & eleemosynæ tam certæ, quam incertæ supputentur, earumque pars in specie nominanda, & ad id dumtaxat deputanda, quæ discreto Capituli Conventus judicio pro præfatis Fratrum in eo Conventu de familia degentium necessitatibus sufficiens visa fuerit, applicabitur, & in nul-

Pro necessitatibus Fratrum certa pecuniæ assignatio.

los

los alios usus ullo unquam, etiam urgentissimæ necessitatis prætextu, seu ulla cujuscunque authoritate converti possit; sed ad effectum præcise dictarum necessitatum fideliter asservetur.

Supplementa. 4. Quod si contingat, portionem hanc non esse sufficientem, Superiori locali præcipitur, ut ex cæteris Conventus redditibus, seu eleemosynis tantam quantitatem præfatæ insufficienti portioni adiiciendam excipiat, quantam ad easdem prædictas Fratrum necessitates sublevandas necessariam esse compererit.

Pecunia assignata asservatio. 5. Hæc autem reddituum, seu eleemosynarum portio pro Fratrum prædictorum necessitatibus applicata, quolibet anno, tempore congruo ab eodem Capitulo statuendo, si in pecuniis non fuerit, ad pecunias redigatur, quæ in commune Conventus Depositum inferantur, ac tali lege custodiantur, ut nemini ex Superioribus, neque Guardiano, aut Provinciali, vel Visitatoribus, nec etiam Ministro ipsi Generali, aut Conventus ejusdem Capitulo, nisi pro præfatis necessitatibus reparandis, eas ullo modo impedire liceat.

Residuorum dispositio. 6. Si vero de pecuniis reddituum unius anni jam ad effectum necessitatum (ut præfertur) Fratrum applicatorum aliquid superesset, nemini ex Superioribus prænominatis, aut Conventus Capitulo in alios usus eas convertere, vel ut alii convertant, imponere, neque diminuere, seu diminui facere ullatenus liceat, illarum enim, quæ supererint, pecuniarum, Fratrum necessitatibus jam reparatis, omnimodam, & absolutam dispositionem Capitulo Provinciali, seu Capitulari Congregationi proxime celebrandæ tantummodo reservamus, ac reservatam esse volumus, & decernimus.

Superiori transgredientium pœna. 7. Qui vero Prælatorum secus fecerit, præfatas pecunias personalibus Fratrum necessitatibus applicatas, etiam quæ superfuissent, in alios usus Conventui quoque utiles, vel penitus necessarios absque expressa ejusdem Provincialis Capituli, seu Congregationis in scriptis obtenta licentia quoquo pacto convertere ausus fuerit, mox Officio, & dignitate privetur, & ad cætera in posterum Religionis munera, & dignitates sit in-

inhabilis, nec ad vocem passivam ullatenus restitui possit, nisi a tertio post perpetratam culpam Generali Capitulo, si ei videbitur.

8. Superioribus autem, qui ad necessaria decernenda, providenda, & dispensanda ex vi Regulæ constituti sunt ordinarii Judices, quam maxime invigilandum est, ne eorum curæ commissi Fratres indigentiis, necessitatibus, & angustiis pressi corporis, & animæ pericula subeant; Discrete itaque prudenter, ac (ut uno verbo dicatur) paterne prorsus, quæ necessaria erunt, unicuique etiam eorum familliæ minimo, absque dilatione, absque increpatione, sed læto, & hilari vultu impertiri curabunt.

Singulis paterne provideant Superiores.

9. E contra vero Fratres omnes subjectos patienter sufferre decet, si quando, urgente necessitate, sive per dilationem, sive alio quovis modo aliquantulum eos pati præter Superioris optata contingeret. Ita enim proculdubio fiet, ut Superior subjectos Fratres, Fratresque subjecti Superiores vicissim omni charitatis Officio prosequentes, sanctam, quietam, & ab omnibus Seraphicæ Regulæ, Sanctarumque Constitutionum transgressionibus alienam, & immaculatam vitam traducant.

10. Quod si Superiores Fratres ipsos non ut filios, sed ut servos omni necessitati, sive ex incuria, sive ex contemptu subesse patiantur, certissimum est eos in deteriora lapsuros, & ad loculos contra jus, fasque, & ad Constitutionum ipsarum, & Regulæ transgressionem sese conversuros.

11. Qua propter nihil, quod eorum partium sit, omittant Prælati, ut supra gregem suum invigilent, ne commissarum eis ovium sanguis de manibus eorum requiratur, ac pro comperto habeant, quod (ut inquit Divus Gregorius) non potest esse Pastoris excusatio, si Lupus ovem rapiat, & Pastor nesciat.

Superiorum debitum.

12. Regula vero, seu norma eorum, quæ necessaria, quæve superflua, & quæ diminuta fuerint, dignoscendi ea Superiori præscribitur, ut pensatis hinc inde loco, tempore, pretio, rebus ipsis, & aliis circumstan-

Dispositio secundum necessitatem.

stantiis triplicem necessitatem secernat; Personarum nimirum, exercitiorum, & meritorum; Personarum quidem, nam plura ægro, quam sano; seni, quam juveni debentur: Exercitiorum, cum pluribus egeat Regens, quam Studens, Artifex, quam Ignarus, & Iners; Meritorum demum, quia plura Patribus Provinciæ, & Magistris, ac magis Concionatoribus, quam cæteris Fratribus necessaria sunt. Provide igitur unicuique (ut opus fuerit) discretus Pastor, quæ necessaria sunt, distribuat; sic enim & in primitiva nascentis Ecclesiæ ætate (ut apud Acta Apostolorum habetur) erant illis omnia communia, dividebantur autem singulis, prout unicuique opus erat.

Necessitas triplex.

13. Superioris itaque arbitrium, & judicium æquis adeo conditionibus libratum Fratres omnes prompte sequentur, eique semetipsos nisi (de excessu, vel defectu judicii, & arbitrii notorie aliquid constiterit) in omnibus conformabunt, & coaptabunt.

Superioris dispositioni acquiescant.

14. Superiores autem, quicquid deposcat Fratrum necessitas, per Officiales Conventus, in propria tamen specie; non vero in pecuniis, Fratribus ipsis benigne, paterneque subministrabunt. Provisiones, seu annuæ præstationes, quæ Superioribus ipsis, seu aliis quibuscunque Conventuum Officialibus assignabantur, nullatenus deinceps ab ipsis Conventibus tribuantur, aut ullo modo a quibusvis, ipsis etiam eorumdem Conventuum Officialibus exigantur; qui autem alias Fratrum necessitatibus succurrere, seu quæcunque eis necessaria aliter subministrare, sive huic decreto contraire præsumpserint, privationis Officiorum eo ipso pœnam incurrant.

Necessitatum subministratio per Officiales fiat.

Præstationes pecuniariæ tolluntur.

15. Indiscretus autem Superior, qui naturæ simul, & Regulæ jura, aut necessaria denegando, aut non leviter superflua concedendo seu alias quomodolibet violaverit, ab Officio cecidisse se sciat.

Superior non æquus in dispensatione.

16. Inquirant autem diligentiori examine Generalis Minister, & Provinciales in eorum Visitationibus num dispensationes hujusmodi æque, ac juxta Regularis disciplinæ statuta factæ fuerint, quod si inique, & indiscrete factas esse compererint, severe in eos, ad quos spectaverit, animadvertant.

De dispensatione necessitatum inquisitio fiat.

CON-

CONSTITUTIONES
IN CAPUT QUINTUM.
REGULÆ.

De honestis Fratrum occupationibus.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Fratres illi, quibus gratiam dedit Dominus laborandi, laborent fideliter, & devote &c.*

1. UT omnis otii occasio a Religione tollatur, decernitur, ut cum non omnes apti, vel etiam necessarii sint ad studia literarum; Prælati omnes, & singuli, ad quos spectaverit, quos ad studia pronos, idoneosque noverint, consilio, gratia, industria, ac omni opera faveant, quo aptius, utiliusque iis incumbere possint; alios vero ad rem literariam minus accommodatos otio torpere nullo pacto permittant, sed ut præsertim Conscientiæ Casibus operam navent, aut si manualibus exercitiis apti fuerint, aliquam addiscant, seu quam didicerint, exerceant artem, sedulo curent. *Literis deditis.* *Aliis inclinatis.*

De Lectoribus Casuum Conscientiæ.

TITULUS II.

1. IN singulis itaque nostri Ordinis Conventibus octo Fratres ad minus alentibus Provinciales Ministri Casuum Conscientiæ Lectorem statuere teneantur, probum, eruditumque Virum; Qui singulis totius an- *Casuum Conscientiæ Lector.*

 ni

ni hebdomadibus bis saltem præfatorum Conscientiæ Casuum vernacula lingua lectionem habeat, eique omnes, & singuli illius familiæ Fratres (nemine penitus, nisi rationabili causa a Superiore approbata, excepto) interesse teneantur, semel insuper in hebdomada Confessarii omnes, aliis etiam, quantum fieri potest, præsentibus, præfatorum Casuum collationem, hyemali præsertim tempore, in sero inter sese habere teneantur; alioquin si malitiose omiserint, ab auscultandis Confessionibus suspendantur.

Ad Lectiones conveniant.

Collationes.

De Concionibus in nostri Ordinis Ecclesiis habendis.

TITULUS III.

Lectores, & Concionatores per annum.

I. IN singulis item Conventibus, etiam ubi Studia, sive Gymnasia erecta non fuerint (quantum fieri potest) opportune Populo verbum Dei subministretur. Ubique igitur a Provincialibus Ministris Sacræ Theologiæ Magistri, quos ad id muneris aptos probaverint, deputandi sunt, qui in nostris Ecclesiis opportune diebus Festis Conciones, & Lectiones ad populum habeant, tamque sic deputati, quam alii omnes ejusdem facultatis Magistri in Sacræ Scripturæ, Casuum Conscientiæ, Sacræ Theologiæ, Philosophiæ quoque, ac Logicæ, aliarumque religiosarum facultatum lectionibus assidue occupentur, qui vero hæc, cum possint, præstare recusaverint, graduum privilegiis, favoribus, honoribus, aliisque indultis nullatenus perfruantur; Hi vero sic a Ministris Provincialibus disponantur, ut in unoquoque Conventu eorum aliquis, qui cæteros in sanctis occupationibus exercere, & ab otio excitare valeat, collocetur.

Magistrorum occupationes debitæ.

Dispositio per Conv.

De literaria Fratrum Scolasticorum occupatione.

TITULUS IV.

I. NUllum est inter Religiosorum exercitia, quod majorem sibi vendicet laudem, quodve plus splen-

ſplendoris Religioni, plus utilitatis proximis afferat, quam laudabilis ſtudiorum occupatio, ſacraque divinarum literarum exercitatio. Quamvis igitur ex Regulæ textu moneantur Fratres noſtri neſcientes literas, ne eas addiſcere curent, nihilominus cum placuerit poſtmodum Summis Pontificibus, & Apoſtolicæ Sedi (morum, ac temporum viciſſitudine ſic exigente) Religioni noſtræ ſalutarium ſtudiorum ſanctam occupationem demandare, atque ut commodius id præſtare poſſet, Bona immobilia ad hunc maxime finem ei poſſidere indulſerit, eo libentius Religio noſtra viciſſim hanc occupationem amplexa fuit, quo præclaris majorum ſuorum, in primis vero S. Antonii de Padua, Seraphicæ Eccleſiæ Doctoris Bonaventuræ, aliorumque Sanctorum exemplis eſt provocata. Studia igitur, quæ laudabiliter huc uſque in noſtra Religione perſeverarunt, ut magis magiſque vigeant, infraſcripta decreta ab omnibus inviolate ſervanda ſtatuimus, & ordinamus. *Literarum ſtudia noſtro inſtituto conſentanea.* *Studiorum conſervatio.*

2. Præter Collegia, de quibus infra dicendum, tres Gymnaſiorum Claſſes ea lege diſtinguantur, ut a tertia (quæ ultima dignitate, ordine prima eſt) ad ſecundam, a ſecunda ad primam, & a prima ad Collegia gradatim aſcendatur. *Claſſes.*

3. Quicunque in tertia Claſſe collocabuntur, initiati; qui vero in ſecunda, Studentes; qui in prima, Baccalaurei; qui denique in Collegiis, Collegiales appellentur. *Studiis incumbentium cognomenta.*

4. Nemo ad tertiam Claſſem admittatur, niſi profeſſus fuerit, ac vigeſimum primum ætatis annum in Seminariis expleverit, ſacris præterea initiatus, & demum ad ſtudium literarum per rigoroſum examen admiſſus. Ad ſecundam vero Claſſem nemo item introducatur, niſi prius in tertia integrum triennium cum progreſſu confecerit, ex facultatibuſque in ea profeſſis publicas theſes habuerit, nec non a Viſitatore ſtudiorum per rigoroſum examen ad ipſam ſecundam Claſſem idoneus approbatus fuerit. Ad primam Claſſem pariter non admittantur, niſi qui in ſecunda integrum triennium proficue, laudabiliterque perfecerint, quique ex utra- *Requiſita pro tertia Claſſe.* *Pro Secunda.* *Pro prima.*

que facultate in ea professa publicas Conclusiones præclare defenderint, ac demum per Examinatores, Visitatoresque studiorum, prævio rigoroso examine, ad præfatam Classem idonei comprobentur.

Sufficientia pro Collegiis. 5 Ad Collegia denique nemo penitus admittatur, nisi in prima Classe integrum pariter triennium proficue compleverit, Conclusionesque publicas ex facultatibus in ea professis egregie sustinuerit, ac prævio rigoroso examine, ut supra, idoneus ad ea repertus fuerit. Attestationes præterea omnes a Gymnasiorum Regentibus, in quibus primæ, secundæ, & tertiæ Classis triennia compleverint, de ipsis expletis trienniis deferre, & ostendere teneantur. *Periti ad Religionem venientes.* Si quis autem in Studiis egregie versatus ad Religionem reciperetur, is eo ipso, prætermisso præfatorum Graduum ordine, ad illam Classem, quam ejus eruditio postulaverit, admittatur.

6 Eundem ascendendi Gradum Lectores pariter, & Regentes servabunt; nemo enim in prima Classe institui poterit Lector, seu Regens, nisi triennium prius in secunda compleverit, fidemque authenticam a Guardiano Conventus, ubi Lecturam compleverit, Visitatore Studiorum, ejusque Provinciæ Provinciali Ministro obsignatam de integra Lectura toto triennio expleta detulerit, & ostenderit. In secunda vero Classe non instituatur Regens, qui prius in tertia triennium non absolverit, fidemque authenticam de eo (ut præfertur) absoluto non detulerit.

Colleg. Reg. 7 Ad Collegiorum vero Regentias non assumatur, qui prius in primæ Classis Gymnasio integrum, laudabiliter triennium ad minus non absolverit, fidemque (ut præmissum est) non habuerit, Huncque ad Regentias ascendendi ordinem, nemo Superiorum, nec etiam Generalis ipse Minister, ullatenus perturbare queat.

Regentium subrogatio. 8 Si tamen infra triennium aliquis primæ Classis Regens decesserit, seu ad aliud Officium assumptus fuerit, Generalis Minister alium ex secundæ Classis provectioribus subrogare, ac substituere possit. Hæc tamen subrogatio ad ea consequenda privilegia, quæ Regentibus infra decernenda sunt, nullatenus suffragetur, sed pro

eo

eo tempore, quod sibi ad secundæ Classis triennium explendum supererat, & non aliter computetur. Id ipsum si secundæ Classis Gymnasiis, seu etiam Collegiis infra triennium de Regentibus providendum fuerit, inviolate servari præcipimus.

9 Qui vero laudabiliter, ordine superius posito, studiis uniuscujusque Classis, ac etiam alicui ex Collegiis gradatim per triennium inservierit; ita ut in aliquo tertiæ Classis studio integro triennio: in Gymnasio secundæ Classis per aliud integrum triennium: Item in prima Classe alio similiter triennio: ac tandem in aliquo ex Religionis Collegiis alio pariter integro triennio lecturam exercuerit; perpetuo suæ Provinciæ Diffinitoriatu, omnibus, & singulis gratiis, favoribus, privilegiis, indultis, & gradibus, quibus alii perpetui Diffinitores fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac si ipsimet ejusdem Provinciæ Provinciales electi forent, & ipsi similiter frui, potiri, & gaudere possint, & debeant; cæterosque Sacræ Theologiæ Magistros, & Doctores, qui Provinciales non fuerunt, in omnibus actibus tam publicis, quam privatis ipso jure præcedant, iisque in omnibus præferantur. *Privilegia.*

10 In omnibus autem cujuscunque Classis Gymnasiis Lectores ordinate deputandi sunt. In studio tertiæ Classis unicus Lector, seu Regens instituatur. In secunda vero Classe duo dumtaxat regulariter Regentes cum Magistro Artium, qui a Generali assumatur de corpore Studii. In prima vero Classe, singulisque Collegiis ultra duos Regentes Baccalaureus quoque Conventus addatur. Omnes autem præfati Lectores ordine infrascripto legere, Auditoresque diligenter instruere teneantur. *Lectorum numerus. In tertia Classe. Secunda. Prima. Lectorum debitum.*

11 In Studiis tertiæ Classis Regens primo anno totam Logicam usque ad libros posteriorum Aristotelis quam diligentissime interpretabitur; secundo anno posteriorum libros, ac reliquas ejusdem Logicæ partes; tertio demum universalia Scoti, ejusque formalitates legere teneatur. Non tamen prohibetur, quin Philosophiæ naturalis primos libros interpretari queat, si ratio id exigat, vel Alumnorum capacitas expostulet. Si ta- *Tertia Classis lectura.*

tamen ex auditoribus quispiam aliis eruditior ita præclare instructus fuerit, ut Respondentis munere fungi possit, cæteris rudioribus condiscipulis summulas, seu etiam Rhetoricam, sive Aristotelis Ethicam, prout Provinciali Ministro expedire videbitur, legere queat.

Respondens.

Lectura secundæ Classis.

12 In secundæ Classis Gymnasiis Primus Regens primo anno Physicam ad mentem Aristotelis juxta Scoti sententiam profiteatur; secundo, & tertio anno libros Metaphisicæ juxta Scoti, (ut præfertur) sententiam ex omnibus ejus operibus diligenter non minus, quam studiose collectam; secundus vero Regens primo anno libros de Cælo, & Mundo; secundo anno libros de Generatione, & corruptione; tertio demum libros de Anima ad mentem Scoti, interpretari teneatur. Quibus Regens adjungere valeat tractatum Theologiæ prologomena, & initia complectentem. Magister vero Artium Regentum arbitratu aliquam facultatem perlegat.

Lectura primæ Classis.

13 In Gymnasiis autem primæ Classis primus Regens toto triennio primum, & secundum sententiarum Scoti; secundus vero tertium, & quartum ejusdem Scoti sent. libros interpretando absolvant. Baccalaureus autem Conventus Sacros Canones legere teneatur; qui expleto triennio, Regens secundæ Classis institui valeat.

Collegiorum lectura.

14 In Collegiis autem (Romano dumtaxat excepto, in quo ex instituto Seraphici Doctoris, ejusque Collegii Protectoris Divi Bonaventuræ Theologiam Alumni profiteri debent) primus Regens controversiarum disputationes, sive ex Scoto, Divo Bonaventura, Alexandro de Ales, Francisco de Mayronis, & Ricardo, sive ex aliis quibuscunque nostri Ordinis insignioribus Doctoribus, prout Regens cum ipsis Collegialibus convenerit, legere teneatur. Secundus Regens Sacram Scripturam, passimque ex ea occasione desumpta, sacra item Fidei dogmata, Sanctorumque Patrum authoritates, Conciliorumque statuta interpretabitur, eaque omnia ab hæreticorum imposturis tutabitur. Baccalaureus vero Conventus Sacros Canones legat, qui expleto triennio, Regens secundæ Classis institui possit.

15 Lectiones in singulis cujuscunque Classis, ac etiam Collegiorum Gymnasiis statim a Festo Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, usque ad Festum Divi Bonaventuræ duraturæ absque ulla dilatione incipiant. Feriæ vero, sive (ut ajunt) vacantiæ ab ipso Divi Bonaventuræ Festo usque ad præfatam Beatæ Mariæ Virginis solemnitatem habeantur. Inceptis vero lectionibus, singulis uniuscujusque hebdomadis quintis feriis, nisi forte eadem hebdomada aliud principale Festum occurrerit; item a Festo Sanctorum Simonis, & Judæ usque ad tertiam Novembris proxime futuri, a Festo Sancti Thomæ usque ad secundam Januarii, a Dominica Sexagesimæ usque ad feriam quartam Cinerum, & a Dominica Palmarum usque ad feriam quartam post Pascha singulis annis feriæ similiter serventur. Reliquis autem diebus nulla vacantiæ occasione desumpta ordinaria Lectio ab omnibus, singulisque Lectoribus, ex uniuscujusque instituto inviolabiliter certis, ac ex locorum consuetudinibus præfixis horis habeatur.

Lectionum tempora.

Vacationes.

16. Regentibus tamen, aliisque Lectoribus, & etiam Collegialibus Baccalaureis, & Studentibus tempore Quadragesimæ ad concionandum pergere libere liceat. Eo autem casu a Dominica (ut præfertur) sexagesimæ iterum post quindenam Paschæ immediate resumendæ præfatorum solitæ cessabunt lectiones. Tempore vero Adventus si Conciones ordinariis studiorum exercitiis, præsertim autem lectionibus impedimenti fuerint, tam Lectores, & Regentes, quam Auditores quicunque nullatenus concionatum pergant. De Regentibus etiam tertiæ Classis eadem ratio habeatur. Anno vero Generalis Capituli usque ad Ascensionem Domini legendum est; nisi aliquis Lector specialiter ad Capitulum evocetur.

Quadragesimæ tempus.

Adventus.

Capituli Generalis anno.

17. Singulis igitur, quibus legendum est (ut præfertur) diebus, statutis lectionum horis, Studens, seu Baccalaureus, aut Collegialis, cui per hebdomadariam vicissitudinem ex cathalogo, sive (ut ajunt) studii tabula inviolate, imperturbateque servandam contigerit, Regentes, sive Lectores conveniat; ad eorumque nutum, dato signo, cæteros auditores advocabit, om-

Ad lectiones accessus.

nesque Regentes, seu Lectores ad lectionis locum, qua decet modestia, associantur. Cumque eo perventum fuerit, antequam nova lectio incipienda sit, ex urnula continuo ad hoc parata duorum studentium, sive auditorum nomina sorte extrahat, qui lectionem præteritam brevibus memoriter repetant. Qui autem imparati fuerint, prima vice corripiantur, secunda obsonio publice priventur, tertia ad Generalem Ministrum ejus judicio puniendi, vel etiam a Gymnasiis velut indigni pellendi deferantur, Duo interim alia Auditorum nomina ad eundem repetitionis effectum extrahantur; Factaque repetitione, nova lectio scriptis excipienda tradatur, ac si fuerit opus, viva voce dilucidetur, ne tamen Auditores nimiam prolixitatem pertœsi lectiones aversentur, decretum est, ne ipsa lectio cum sua repetitione, ac insuper, (ut præfertur) explicatione, unius horæ spatium ex horologio arenario metienda excedat.

Repetitio *Duratio.*

18. Ut autem proficue magis Fratres scholasticis literarum studiis occupentur, decernimus, ut præter lectionum repetitionem, quæ quotidie (ut dictum est) in scholis fieri debet, singulis quoque, aut saltem alternis hebdomadibus in scholis, aut alio commodiori loco, & tempore ad Regentis arbitrium omnes Baccalaurei, & Studentes, ac etiam Collegiales quorumcunque Gymnasiorum, ac Collegiorum ad repetitionem præteritarum quarumlibet lectionum conveniant; interrogabitque Regens ad arbitrium omnes, & singulos de his omnibus, quæ in ejus lectionibus Auditores docuerit. Ubi vero duo Regentes fuerint, una vice præsit alter hujusmodi repetitioni, altera vero ejus Collega. Regentes id ex negligentia prætermittentes privatione Officiorum puniantur. Auditores vero negligentes, seu ad repetitionem hujusmodi non convenientes e Gymnasiis, & Collegiis expellantur.

Conferentia. *Negligentiæ pœna.*

19. Disputationes a festo Sancti Patris Nostri Francisci, ac deinceps toto eo tempore, quo habentur lectiones, singula quaque hebdomada feria secunda, quarta, & sexta post comestionem habeantur. Propositis a Regentibus, & ad valvas Gymnasiis affixis pro sin-

Disputationes.

ſingula diſputatione duabus ex prælectis materiis conclusionibus. Diſputatio vero hoc ordine inviolate perficiatur. Qui Concluſiones publice defenſuri fuerint, æqua diſtributione privatis diſputationibus propoſita, Concluſiones defendent, arguent autem duo ex Auditoribus, quorum nomina ante diſputationem ex urnula, ut ante lectionem, ſorte educentur. Quod ſi nemo publicas theſes habiturus ſuperſit, ſorte ex eadem urnula tertii quoque nomen, qui Concluſiones defendat, pariter extrahatur. Regentes vero pro ſuis vicibus tam arguentibus, quam reſpondentibus, cum in publicis, tum etiam in privatis diſputationibus in potioribus difficultatibus, ac prout opus fuerit, præſto ſint. Hæ autem privatæ diſputationes per horam ſaltem protrahantur; Et qui forte tum ad defendendum, tum ad arguendum imparati fuerint, pari rigore corripiantur, ac puniantur, ut de his, qui ad lectiones memoriter repetendas pariter imparati deprehenduntur, ſuperius decretum eſt In Gymnaſiis autem tertiæ Claſſis ambæ Concluſiones ex ea materia, quæ pro tempore legitur, proponantur.

Earum Ordo.

Pœna.

20. Præcipitur autem juxta Sacræ Congregationis de propaganda fide Decretum, ut in omnibus cujuſcunque Claſſis Gymnaſiis, ac etiam profeſſorum Seminariis linguarum, Idiomata profiteantur Fratres, & ea addiſcantur. In ſingulis itaque Ordinis noſtri Provinciis Græcæ, vel Hebraicæ, vel Caldaicæ, vel Illiricæ, aliarumque hujuſmodi linguarum Lectores, Provinciales Miniſtri juxta Generalis diſpoſitionem, opportunamque diſpenſationem, etiam exteros ſtipendiis ductos, ſi ex noſtris non aderint, in quibuſcunque Collegiis, Gymnaſiis, & Profeſſorum Seminariis omni diligentia providere, & deputare teneantur, ac ut in eis quam maximi poterunt ab omnibus progreſſus fiant, omni ſtudio curare, ſub pœnis Generalis arbitrio reſervatis, quibus etiam, qui eas addiſcere noluerint, ſubiiciantur.

Linguarum ſtudia.

Lectores deputandi.

Col-

Collegiorum, & Gymnasiorum Cathalogus.

21. COllegia, quæ in nostris Conventibus instituuntur, hæc sunt.

Romanum, in quo	24.	Pragense, in quo	12.
Assisiense, in quo	12.	Coloniense, in quo	12.
Bononiense, in quo	25.	Melitense, in quo	6.
Neapolitanum, in quo	25.	Cracoviense, in quo	6.

Collegialium laurea. Collegiales prædictorum collegiorum, expleto triennio, si laudabiliter se gesserint; & theses publicas in eis sustinuerint, lauream Doctoratus absque alio prævio examine, & authoritate a Generali Ministro consequantur.

22. Qui vero, & quo ordine, quibusve studiorum gradibus absolutis in his Collegiis, in aliisque cujuscunque Classis Gymnasiis collocandi fuerint, supra præcedenti titulo decretum est. *Collegiorum numerus invariabilis.* Ne tamen Collegiorum, sive etiam Collegialium hujusmodi numerus augeatur, præsenti decreto statuitur. (Romano excepto) Si tamen pro ipsis Collegiis, & Collegialibus præfatis constitutiones condendæ fuerint, ad instar Romani Collegii Seraphici fiant.

Primæ Classis. 23. Gymnasia primæ Classis in Italia, & extra Italiam, quæ nonnisi per Generale Capitulum augeri poterunt, hæc sunt.

Patavinum	Perusinum
Venetum	Florentinum
Panormitanum	Viennense
Mediolanense	Januense
Ferrariense	Leopoliense.

Secundæ Classis. 24. Gymnasia secundæ Classis sunt hæc.

Messanæ	Vvilnæ
Tarvisii	Montis Leonis
Arimini	Pisarum
Avenionis	Grecii
Cesenæ	Senarum
Ravennæ	Brixiæ

Ur-

Urbini | Papiæ
Fani | Taurini
Auximi | Aquilæ
Salerni | Calaris.

25. Gymnasia Tertiæ Classis. *Tertia Classis.*

IN PROVINCIA S. FRANCISCI.

Montis Falchi | Interamnæ
Thiferni

IN PROVINCIA ROMANA.

Ferentini | Urbis Veteris

IN PROVINCIA S. ANTONII.

Veronæ

IN PROVINCIA BONONIÆ.

Parmæ | Cremonæ
Placentiæ

IN PROVINCIA MARCHIÆ.

Asculi | Æsij
Pisauri

IN PROVINCIA NEAPOLIS.

Mirabellæ | Montis Herculei

IN PROVINCIA S. NICOLAI.

Licii | Monopoli
Barii

IN PROVINCIA CALABRIÆ.

Castro Villari

IN PROVINCIA HETRURIÆ.

S. Miniati

IN PROVINCIA MEDIOLANI.

Bergomi

IN PROVINCIA JANUÆ.

Casalis

IN PROVINCIA S. BERNARDINI.

Sulmonæ | Taliacotii

IN PROVINCIA SICILIÆ.

Drepani | Agrigenti
Catanæ

IN PROVINCIA S. ANGELI.

Venafri | Bujani

IN

IN PROVINCIA POLONIÆ.

Califcii

IN PROVINCIA STIRIÆ.

Petoviæ

IN PROVINCIA BOEMIÆ.

Cromovii

IN PROVINCIA COLONIÆ.

Monafterii Trevirorum

IN PROVINCIA ARGENTINÆ.

Herbipolis Maingæ
Lucernæ

IN PROVINCIA S. BONAVENTURÆ.

Podii Salinis

IN PROVINCIA S. LUDOVICI.

Arelatæ Mentes
Bocchariæ Ambrum

IN PROVINCIA RUSSIÆ.

Zamofcii Moderetii

Gymnafia hæc tertiæ Claffis tam intra, quam extra Italiam augeri, & minui, ac alio etiam transferri, & commutari poterunt, prout Generali Miniftro falubriter expedire videbitur.

De promovendis ad Regentias, Magifterium, & Studia.

TITULUS V.

Promovere ad Reg. ad quos fpectet.

1. OMnes tam Collegiorum, quam etiam cujufcunque Claffis Gymnafiorum Regentes, Doctores, five Artium, & Sacræ Theologiæ Magiftri deputentur. Regentes tertiæ Claffis a Generali Miniftro deputentur, qui & Studentes in hujufmodi Gymnafiis fervatis (ut fupra) fervandis, & prout opus fuerit, collocabit. Regentes vero fecundæ, & primæ Claffis, ac etiam Collegiorum in Capitulo, five Generali dumtaxat Congregatione a Diffinioribus per fecreta fuffragia, dummodo fingulis jam affignatis conditionibus præditi fuerint, eligantur. Generalis vero Minifter binos pro fingulis Regentiis proponere teneatur. Si tamen

men infra triennium aliquem in demortui, sive ad aliud munus assumpti, seu alia quacunque ex causa deficientis locum subrogare necesse sit, decretum superius tit. 4. num. 8. positum inviolate servetur.

2. Ad Magisterium vero nemo nisi trienniorum gradibus, aliisque decretis conditionibus omnino servatis, nullatenus promoveatur. Si tamen aliquis Apostolicas literas intra, vel extra Ordinem ad Magisterium suscipiendum obtinuerit, Generalis Minister eum ad Doctoratum hujusmodi promovere, sive cum eo alias qualitercunque promoto, absque Capituli, sive Generalis Congregationis consensu dispensare nullatenus valeat. Ad Summum tamen Pontificem, cui præcipuam perpetuo reverentiam, obedientiamque præstare tenetur, pro revocatione, ne præter URBANAS has Constitutiones, sanctissimaque earum decreta aliquem ad hujusmodi gradum promovere cogatur, humiliter recurrere debeat; quo si Summus Pontifex his Constitutionibus, aliisque Privilegiis derogare intenderet, & promoveri præciperet, Apostolica Authoritate promoveat, eique Doctoratus lauream conferat, dummodo specialis mentio revocationis istius decreti in literis Apostolicis fiat, alioquin ipsa promotio nulla sit, nulliusque valoris.

Ad lauream promovendi.

3. Ad promovendum Tyrones, sive Seminaristas ad studia duplex fiat examen, de Moribus, & Vitæ probitate alterum, alterum vero de scientia, literarumque eruditione. De Vita, & Moribus in actu Visitationis Provincialis Minister, cum Seminarii Magistro, locique Superiore diligenter perquirat. De literarum vero sufficientia prævio (ut præfertur) rigoroso examine a Provinciali Ministro coram duobus Regentibus, seu Lectoribus inquiratur. Qui vigesimo primo anno expleto litetas mediocriter saltem, vel aptitudinaliter pollere comperiantur, ad tertiæ Classis Gymnasia de Ministri Generalis (prout decretum fuit) facultate mittantur, qui vero e contra ad studia inhabiles inveniantur, in diversis conventibus de familia collocentur, ibique conscientiæ Casus, supputatoriam, Oeconomicam, Historicam, seu aliam quamlibet artem ad Re-

E Seminariis promovendi ad studia per duplex examen.

Ineptorum ad studia, occupationes, & exercitia.

Religiosos Viros spectantem, ut pote cantum, sonum, & similia haud segniter addiscant, & exerceant.

Visitatores Studiorum. 4 Pro Studentibus vero, & Baccalaureis ad superiora studia promovendis Generalis Minister circa triennii finem Generales studiorum Visitatores destinabit. Hi autem singula Provinciarum sibi destinatarum Gymnasia invisere, duplicique & probitatis vitæ, & scientiarum eruditionis examine dignos ab indignis scernere, fideliterque Generalem Ministrum monere teneantur. Inquisitio de Vita, & Moribus locali Superiore consulto, duobusque ex probioribus Patribus vera testantibus fiat. *Examinis ordo.* Ad literarum vero examen sequenti ordine Visitator procedat; cum ad Gymnasium devenerit, coram duobus ex Regentibus, seu Lectoribus, aut Sacræ Theologiæ Magistris Generali inquisitione singulos ibi literas profitentes de literis, quæ didicerint, interrogabit. Singulique lectionem ex materia, quæ ex librorum, quibus studuerint, aperitione casu obvenerit, viginti quatuor horarum assignato termino habeant, dualque ex singulis scientiis, quibus pariter operam navaverint, Theses cum aliis condiscipulis disputandas sustineant, ipsique Visitatori, sive aliis duobus præfatis Lectoribus, vel Magistris denuo interrogare, sive etiam arguere liceat. *Examinatorum triplex genus.* Mox autem Visitator, præfatique Lectores, vel Magistri unusquisque seorsim examinatum in schedula juxta rectum de eo judicium adnotabit. Distinguant autem triplicem Examinatorum seriem, optimorum videlicet, mediocrium, & rejectorum. Inter optimos ii describantur, qui cæteris sapientiores, doctioresque, & in omnibus scientiis juxta progressus per triennium factos apprime eruditi fuerint. Qui minus eruditi reperti fuerint, inter mediocres. Qui tandem minime profecerint, inter rejectos referantur. Ne tamen eorum aliquis cœco affectu, vel humana passione ducatur, præcipimus, ut hujusmodi schedula sub pœna suspensionis a divinis ipso *Juris jurandi confirmatio.* facto jurejurando firmetur. Peractoque examine, sine alterius communicatione singuli schedulam propria manu subscribant, proprioque sigillo obsignantes claudant,

dant, & ad Generalem Miniſtrum quando Viſitator ſuam tranſmiſerit, & ipſi pariter ſimul tranſmittant.

Probitas morum in promovendis præcipua.

5 Ad ſtudia itaque ſuperiora optimi dumtaxat, & mediocres adſcribi poſſunt, qui vero moribus reprobi fuerint, & ſi optimi literarum peritia eſſent, ſimul cum aliis, qui literarum inſufficientia reperti fuerint, ad ea nullatenus admittantur; quod ſi ex his aliquis ad ſtudia ſit aſſumendus, probioris vitæ potius, minoriſque literaturæ, quam majoris eruditionis, praviſque moribus præditi aſſumantur.

Ordo promotionum.

6 Inepti a ſtudiis expellantur, mediocres in eadem Claſſe alio triennio, ſi forte profecerint, relinquantur, alias a ſtudiis & ipſi pellantur. Optimi dumtaxat ad altiora Gymnaſia gradatim aſcendant hoc ordine imperturbate ſervato, ſi fuerint in tertia Claſſe ad ſecundam, ſi in ſecunda ad primam, & a prima demum ad Collegia evehantur.

In prima Claſſi ſtudio non proficientes & proficientes.

7 Qui in primæ Claſſis Gymnaſiis duobus trienniis Baccalaurei munera ſubierit, & non profecerit, a ſtudiis cum titulo Baccalaurei exeat, ſed ſi profecerit, & optimus judicetur, Collegia prætendere poſſit.

Qui ad Collegia non fuerint aſſumpti.

8 Optimi, qui ad Collegia vocati, ad ea aſſumpti non fuerint, vel aliud triennium in prima Claſſe tranſigant, vel etiam Caſuum Conſcientiæ, vel Sacræ Scripturæ Lectores, ſeu Concionatores ad populum deſtinentur; aut ſi Generali libuerit, Lectores in ſtudiis tertiæ Claſſis inſtituantur.

Socius Regentis.

9 Regentes unum dumtaxat ſocium Laicum habeant, qui eis, ut ſtudiis facilius, commodiuſque vacare poſſint, diligenter inſerviat, iſque & Baccalaureo Conventus (ſi aderit) & alteri Lectori auxilia præſtare (quoad poterit) teneatur.

Studentes & Baccalaurei corrigendi

10 Regentes inſuper, prout opus fuerit, Baccalaureos, & Studentes, Auditoreſque ſuos in ſcholis corripere, ac niſi paruerint, ſive in moribus non probe ſe geſſerint, eorum contumaciam coercere libere, ac licite poſſint,

Lectores præſcri-

11 Nullus Lector ſuæ facultatis limites excedat, nec de genere in genus tranſcendat, ſed majori, qua pote-

rit,

ptam facultatem explicens. rit, diligentia facultates, quas interpretari tenetur, sedulo interpretari, ac Auditoribus suis exacte, dilucideque proponere curet.

Lectiones scriptis recipienda. 12 Ut autem diligentius, ac majori progressu cujuscunque Classis Auditores literis imbuantur lectiones ab omnibus scriptis excipi, studioseque memoriæ commendari omnino debeant. Singulis autem lectionibus præscribatur Dies, ut cum ad visitationem accesserit Provincialis Minister, facile quinam diligentes, qui vero negligentes fuerint, dijudicare possit.

Lectores negligentes. 13 Si quos vero repererit inter Lectores adeo segnes, ut absque legitima causa Lectiones omisisse constiterit, gratiarum, quæ Lectoribus conceduntur, severa subtractione juste punire valeat. Et si intra mensis unius spatium absque legitima, rationabilique causa a Guardiano probanda a lectionibus, aliisque functionibus septies vacaverint, eo ipso officiorum privationem incurrant, quamobrem præcipitur Guardianis eorum Conventuum, ubi studia fuerint erecta, ut circa decreti *Guardianorum cura.* istius observantiam sub pœna privationis officiorum diligenter invigilent. Quare ne sub quocunque prætextu *Lectoris alia munera exercere nequeunt.* a lectionibus vacent, interdicitur, ac penitus prohibetur, ne qui ad Regentias assumendi sunt, iis muneribus, quæ visitationibus junguntur, ut puta Provincialis Ministri, sive Custodis, nullatenus fungantur, nec dum actu Regentes existunt, fungi possint, & valeant.

Qui non fuerint lectioni præsentes notentur. 14 Prior autem Studii singulis diebus Collegiales, Baccalaureos, Studentesque & alios quoscunque studiorum Auditores, qui lectionibus non interfuerint, adnotabit. Si enim absque Regentis licentia(quæ non nisi ex gravissima causa concedetur) absfuerint, graviter *Corrigantur.* corrigantur, & ab ipso Regente, & a Provinciali Ministro, si sæpius, graviusque deliquerint, a Gymnasiis expellantur. Quod si septem lectionibus continuo *Quando a studio pellendi.* absque justissima causa Regentibus nota non interfuerint, ipso facto a Gymnasiis, & Studiis expungantur.

Regentum & Studentium exemptiones. 15 Lectoribus quibuscunque, præsertim vero Regentibus actu legentibus ad componendum, Auditoribusque ad addiscendas lectiones opportunum temporis spatium

tium concedatur, ac juxta fel. rec. Benedicti XII. & Clementis VIII. Decreta, etiam a Matutino in choro dispensentur, (diebus festivis exceptis.) *Clemens VIII.*

16 Scholæ Gymnasiorum, atque Collegiorum (quantum fieri poterit) in claustro exteriori situentur, ut commode Sæculares lectionibus (si libuerit) interesse queant. Ubi vero scholæ non in exteriori, sed intra interiorem Clausuram constructæ sunt, lectionibus, si privatæ fuerint, Sæculares nunquam intersint; si autem publicæ, a Regentibus, & Lectoribus, a Capitulo deputatis fient, recto tramite ad scholas venturi, & statim post lectionem recessuri adesse possint. *Scholarum situs.* *Ad lectiones quo pacto sæculares admissi.*

17 Generalis autem Minister raro nostri Ordinis Fratres, junioresque præsertim, ut eo magis in literarum acquisitione proficiant, in Conventibus nativis studiorum causa commorari permittat. *Extra patriam studeant.*

18 Collegialium insuper, Baccalaureorum, Studentium, aliorumque uniuscujusque Classis Eruditorum cathalogus, sive (ut ajunt) studiorum tabulæ in Capitulo Generali, sive Generali Congregatione dispositæ nullatenus varientur. Ipsi vero quicunque Auditores ad loca ubi pro studiis collocati fuerint, opportune ad studiorum initia accedere teneantur, quod si posterius iverint, nisi justissimam causam a Provinciali Ministro nativæ Provinciæ probandam Regentes admiserint, nullatenus recipiantur, nec inter Gymnasiorum Auditores cooptentur. *Tabulæ studiorum non varientur.* *Opportunus ad studia accessus.*

19 Regens, & inter Regentes is, qui antiquitate præcedit, totius studii tum Lectorum, tum Auditorum in omnibus, quæ ad studia spectant, ut sunt lectiones, publicæque, & privatæ disputationes, caput esto. Regente, seu Regentibus absentibus, Baccalaureus, Conventus vices Regentis in literario studiorum regimine subeat. Studentes itaque, Baccalaurei, Collegiales, aliique studiorum hujusmodi Auditores in his, quæ (ut præfertur) ad studia pertinent, Regenti immediate subiiciantur, nec sine ejus licentia quisquam a studiis recedere audeat Cathedras (ut ajunt) in Capitulo Generali Collegiorum, ac primæ Classis Gymnasiorum *Studiorum Antistites.* *Regentibus Studentes subiecti.* *Cathedrarum defensores.*

rum præstantiores Regentes a Generali Ministro electi defendant. Generalis autem Minister quempiam, ex secundæ Classis Regentibus vivaci, vegetique ingenio nec non eruditione præcellentem ad idem munus (quod, & de eorum Respondentibus intelligatur,) juxta ejus arbitrium vocare possit.

Capitulorum Provincialium Cathedrante.

20 In Capitulis autem Provincialibus illius Provinciæ, cujus Comitia celebrantur, tum Collegiorum, tum primæ, & secundæ Classis Regentes Provinciarum expensis cum suis Baccalaureis, & Studentibus publica Theoremata defendere teneantur.

De Academiis.

Titulus VI.

Academiarum institutio.

1 IN Collegiis, ac primæ Classis Gymnasiis Collegiales, & Baccalaurei Academias ad humanarum literarum, & quarumvis rerum, & scientiarum nostro instituto non adversantium exercitamentum erigere possint, & valeant. Guardianus vero, sive localis Superior, & Regens omnem eis opem, atque opera præbeant, nec tamen sese (nisi rogati) in actibus academicis, nisi ad conservandam instituti nostri observantiam, aut ad Academicorum rixas componendas ullatenus ingerant. Quinimmo eos omnibus humanitatis officiis foveant, ac si quid errati animadverterint, nisi grave sit, privatim corripiant, etiam si in publicis actibus quidpiam corripiendum dijudicarent.

Superiores faveant.

Academici quomodo corrigendi.

Academiæ leges.

2 Leges ad Academiæ, seu Academicorum progressum necessarias a se ipsis condere queant, præfixas exercitiis dies, horasque assignent. Eaque exercitia semel, vel bis singulis mensibus ad eorum libitum, publice tamen de Guardiani, seu localis Superioris, Regentisque licentia fieri poterunt. Stemma, & Academiæ nomen, ac singulorum pariter Academicorum (dummodo sanctis moribus, religiosæque modestiæ congruant) inter sese diligenter examinanda proponant, examinataque in lucem proferant, Sorte in ordinem, ut inter eos æqua-

Stemmata.

Præfecti electio.

æqualitas sit, disponantur, primusque Principatum teneat, cui alii omnes in gyrum ordinate succedant.

3 Quilibet Academicus specialem aliquam facultatem calleat, hic Poesim, ille Rethoricam, alter vero Geographiam, vel Historiam, Ethicam alter, aliique alias hujusmodi licitas artes profiteantur. Si quis in his, quæ ad propriam facultatem spectaverint, ullo pacto deliquerit, ejusdem facultatis Professor errata observet, ac in privatis Academicorum collationibus, sive sessionibus errata hujusmodi non ad odium, sed ad correctionem, profectumque modeste detegat. Censores præsertim, quorum munus literarum Professoribus quam maxime necessarium novimus, qui aliis præstantiores fuerint, deputentur; vel forte instituantur.

Academicorum studia.

Errarum censura, & Censores.

4 Præcipue vero orationes habendo, legendo, ac discurrendo exerceantur, & discutiantur; mitique animo, ne merito in publico reprehendendi sint, censuras ferant. Quilibet vero ex Academicis ejus, quam profitetur, artis publicum in Academia specimen præbeat, Religiosique, ac Sæculares insigni pietate, seu nobilitate viri, ut hujusmodi publicis actibus intersint, invitari possint, Invitatique omnibus humanitatis obsequiis excipiantur, Musicis (juxta Academicorum decreta) mulceantur, adeoque eruditis Academicorum actibus reficiantur, ut optimam inde de Religione, & Academia, quæ virtutum, & sapientiæ Mater sit, opinionem referant.

Compositionum examen.

Qui actibus interesse valent.

De Operibus, & Libris Typis exponendis.

TITULUS VII.

1 Præcipimus, firmiterque mandamus, ut Fratres nostri, quantum fieri potest, studiis insudantes opera, ad majorem Dei gloriam, Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltationem, Religionisque decorem in lucem ædere studeant, & quam maxime nitantur, non tamen audeant quidquam cujusvis momenti, materiæ, etiamsi opera tantum spiritualia fuerint, Typis tradere absque pe-

Licentia Generalis requiritur, a quo examinentur opera.

peculiari Generalis Ministri facultate; Is vero eam nullo pacto concedat, nisi primum per se ipsum, vel per alios hujusmodi libros examinaverit, vel examinari mandaverit, & ab Examinatoribus hujusmodi certum testimonium in scriptis receperit. Qua facultate accepta, operum auctores servata forma sacr. Conc. Trident opera prædicta in lucem ædere valeant.

Sess. 4. Decr. de Edit. &c.

De Artificiosa, Honestaque Fratrum occupatione.

TITULUS VIII.

1 QUamvis æquum sit Fratres omnes, qui literarum studiis minus idonei sunt, aliquibus occupationibus detineri, ut supra dictum est, non tamen ad illicitas artes, seu vetita exercitia transire ullatenus permittendi sunt. Prohibemus itaque ante omnia, ne juxta Sacrorum Canonum Doctrinam mercaturam nullo pacto, seu quovis prætextu, sive pecuniarum sit, sive etiam Animalium, segetum quoque, tritici, olei, & hujusmodi exercere audeant, qui vero tantum facinus perpetrarent, non his tantum pœnis, quæ infliguntur a jure, vel quæ proprietariis debentur, verum & gravioribus severe plectantur, Sorsque tota cum lucro, & aliis quibuscunque bonis communi Fratrum usui applicetur.

Exercitia prohibita Fratribus

Mercatura.

Pœna.

2. Indignum pariter, & turpe admodum cum sit Clericum negotiatorem, vel causidicum esse, idcirco sub pœna suspensionis a divinis, & ad omnia in posterum officia, dignitatesque inhabilitationis districte mandatur, firmiterque præcipitur, ne ullus unquam nostrorum Fratrum Sæcularium quorumcumque causas, in Curiis præsertim, vel extra actitare, aut ob id Patriam, seu locum quantumcumque distantem petere, sive cujusvis Principis, aut etiam Ecclesiastici Prælati, vel alterius cujuscunque etiam genere proximi, procuratorem, sive negotiatorem agere, vel quoquo modo sæcularium negotiorum actorem fieri ullo pacto præsumat. Cui vero præfata suspensionis, & inhabili-

Causarum actitatio.

ta-

tationis pœnam non competeret, per tres menses carceri mancipetur, ac totidem publicis disciplinis rigorose puniatur.

3. Medicinæ præterea artem exercere non tantum, sed nec addiscere Clericis ullo pacto permittitur: Fratribus itaque singulis, sub præfatis pœnis, ne in cura medendi, Sæcularibusque præsertim, ac ubi eorummet ægrotorum vitæ discrimen emergeret, ullatenus se se occupent, interdicitur. Si quis vero hanc artem ante Religionis ingressum callueritt, pauperibus, amicisque spiritualibus, & Fratribus, ubi eorummet ægrotorum vitæ periculum non aderit, gratis dumtaxat mederi possint. Chirurgi vero etiamsi ante Religionis ingressum artem polluerint, omnino tamen ab exercitio ejus abstineant, etiamsi Clerici tantum, nec sacris initiati fuerint. *Medicina.* *Chirurgia*

4. Operationes autem Alchimiæ, sive aliarum quarumlibet artium, & doctrinarum suspectarum, quæ in publico non traduntur, vel ab Ecclesia reprobantur, nullo modo Fratribus addiscere, exercere, docere, seu libros, scripturas vetitarum hujusmodi artium, vel doctrinarum dogmata continentes scienter retinere liceat. Transgressores, si legitime deprehendantur, & convincantur, pœna carceris ad Superiorum arbitrium puniantur. *Alchimia, &c.*

5. Non licet præterea Fratribus gladios, enses, tormenta, vel arma quæcunque bellica fabri facere, non folia lusoria, taxillos, seu latrunculos elaborare, non vana mulierum ornamenta in aures nimirum, armillas, serta, floribus, seu alias quomodolibet compacta, odores, aliaque hujusmodi ad dictum usum conficere; neque in iis denique artibus sese exercere, sub quovis prætextu, quarum usus apud sæculares mortalem culpam, seu venialem quomodolibet inducit. Qui vero prohibitas hujusmodi artes contra Superiorum inhibitiones, sanctissimaque Constitutionum Decreta exercere præsumpserint, singulis legitimis actibus priventur, & carceri ad Superiorum arbitrium mancipentur. *Bellica, ac lusoria instrumenta.* *Ornamenta mulierum.* *Regula generalis.* *Pœna transgressorum.*

6. Ludis demum, maxime vero prohibitis, otia te- *Ludus, & Ludum*

spectare. rere singulis Fratribus, quicunque hi fuerint, prohibetur. Nemo itaque aleis talis, vel aliis hujusmodi prohibitis ludis, aut ludentes spectare audeat. Transgressores pro qualitate culpæ, nostrorumque, ac exterorum scandalo puniantur. Superior vero permittens, dissimulans, vel ipse peccans, attentis circumstantiis, Officio privari possit, & aliis pœnis, prout Ministris videbitur, affici.

Superioris illicita exercitia permittentes.

Licita exercitia.

7. E contra vero Organa, aut alia Ecclesiastica Musicorum instrumenta conficere, aliasque necessarias, & honestas artes in nostris Conventibus, eorumque officinis omnibus Fratribus exercere liceat. Cantum præterea planum (ut ajunt) ac etiam figuratum inter nostros invicem docere pariter, & addiscere, musicæque instrumenta tractare similiter liceat. In aliis etiam licitis manuum artificiis, ut cæmentarii, fabrilignarii, & consimilium versari possint. Item pingere, vitreas fenestras concinnare, fixellas, aut calathos texere, aliaque religiosa, & honesta id generis exercitia addiscere pariter, docere, & exercere possint, & valeant.

De aliquibus particularium Fratrum occupationibus.

TITULUS IX.

Exercitiorum tabella.

1. Quo exactius, & ordinate magis Religiosa compleantur munera, statuitur, ut in singulis nostri Ordinis Conventibus loco aliquo conspicuo appendatur tabella, in qua distincte quidquid singuli Fratrum de familia præstare debeant, adnotetur; ut certo quoque signo præmoniti, diligenter suo muneri satisfacere queant; præter peculiaria enim uniuscujusque exercitia decernimus, ut singuli Fratrum in aliquibus occupationibus religiosos viros decentibus teneantur.

Exercitia Vicarii.

2. Vicarii, seu quicunque Choro Præfecti Missalis, Breviariique Romani Rubricas, aliosque Cæremonialis, & Ritualis pariter Rom. Sacros Ritus Choro ipsi, & Ecclesiæ inservientibus explanare teneantur.

Mag. Musices.

3. Musices moderatoris, Organorumque Pulsatores, illi

illi canendi præcepta; hi vero musicalia Ecclesiastica instrumenta pulsandi religiosas artes edoceant.

4. Sacerdotes, ac Confessarii omnes præsertim, tum humaniores literas profitentes, casuum Conscientiæ studiis vacent. *Confessariorum.*

5. Clerici professi ad eorum Magistrorum præscriptum, præter superius enumerata munera, Templum (ubi fuerit opus) & Sacrarium exornare, Conventum scopis mundare, hortos colere, vasa abstergere, aliasque necessarias functiones implere, eorum tamen Magistris præsentibus, ad Superiorum arbitrium teneantur. *Clericorum.*

6. Laici petendis eleemosynis, Coquinæ, aliarumque Officinarum ministeriis, pannorum lotionibus, hortorum culturæ, & aliis consimilibus exercitiis occupentur. *Laicorum.*

7. Si qui vero otio indulgentes deprehendantur, alicui ministerio a Superioribus destinentur, qui renuerint, vel notabiliter otiosi nullis exercitiis, nullis occupationibus incubuerint, velut ingnavum pecus ciborum subtractione puniantur, & ad opus, quantum fieri potest, compellantur. *Otio torpentes.*

De Religiosa Conventus Officinarum occupatione.

TITULUS X.

1. AD Regularis disciplinæ custodiam multum refert diligentissima Officinarum Conventuum occupatio, & custodia; eapropter Nationum varietate, morum, ac Regionum diversitate, Fratrum commorantium, ædificiorum, locorum, atque reddituum, publicoque commodo diligenter præpensis, Provinciales Ministri in aliquibus imminuere, in aliis vero Conventibus (prout fuerit opus) infrascriptas Officinas, dummodo regularis disciplinæ, exactæque observantiæ ratio non minuatur, libere, liciteque augere poterunt. Ubi verò sufficiens Fratrum numerus reperiatur, cæteraque necessaria adsint, in principalioribus saltem Conventibus infrascriptæ Officinæ instituantur, aut- *Officinarum numerus alterabilis.*

institutæ maximopere custodiantur, videlicet. Valetudinarium, Refectorium, Hospitium, Vestiarium, Bibliotheca, Archivium, Promptuarium, Tonstrina, Calefactorium, Coquina.

Officinarum supellex non asportetur. 2. Harum vero Officinarum mobilia, nec ad breve quantumvis temporis spatium amoveri, sive asportari possint. Asportantes vero, vel etiam permittentes gravi pœna puniantur, iisdemque pœnis subjectos volumus, & subiicimus officinarum hujusmodi Præfectos qui eorum incuria præfata mobilia diligenter servare, aut vetusta, seu lacera resarcire, vel ut resarcirentur, curare neglexerint.

De Bibliotheca.

TITULUS XI.

Bibliothecæ Custos. 1. IN insignioribus Conventibus, ubi præsertim Gymnasia, seu Seminaria erecta fuerint, Bibliotheca instituatur, armaria, libri, aliæque res ad eam spectantes diligenter parentur, ejusque aliquis ex insignioribus illius familiæ Patribus Custos præficiatur.

Bibliothecarii cura. 2. Si Bibliothecæ libri catenulis affixi fuerint, ejus clavis omnibus Fratribus sit communis; sin autem, Bibliothecæ Præfectus clavem perpetuo secum deferre, librosque necessarios juxta uniuscujusque professionem, iis, quæ in propria instructione servanda erunt, omnino servatis, commodare teneatur, qui postea sub pœna excommunicationis retinentibus in suum locum reponantur.

Libri, qui desunt, procurentur. 3. Cum vero Bibliothecæ Præfecto necessarios libros, sive ex vetustioribus sint, sive etiam ex recentioribus noviter in lucem editis deesse constiterit, Superiorem localem, ut eos, si possibilitas adsit, providere dignetur, instantissime rogare teneatur, quod si etiam inutiles adessent libri, ejusdem Superioris consensu, ut cum aliis utilibus commutentur, diligenter curabit.

Inhonesti, & prohibiti libri. 4. Libri vero, qui impurum aliquid, vel ab honestate alienum quidpiam continerent, aut a Sancta Roma-

mana Eccleſia prohiberentur, nec in Bibliothecis, nec eo minus in Cellis ullatenus aſſerventur, ſub gravioribus etiam pœnis a Viſitatoribus infligendis.

Librorum Bibliothecæ catalogus.

5. Habeat inſuper Bibliothecarius omnium librorum, qui in Bibliotheca cuſtodiuntur, inventarium, ſeu repertorium alphabetico ordine juxta facultatum diverſitatem digeſtum, ejuſque exemplar, ſeu tranſumptum in Archivio Conventus (ut de aliis officinis faciendum eſt) conſervetur, librorum quoque prohibitorum indicem ad expurgandam Bibliothecam penes ſe habeat.

De Archivio.

TITULUS XII.

Quæ in Archivio ſervanda.

1. IN inſignioribus etiam Religionis noſtræ Conventibus locus aliquis tutus, armariiſque & ſcamnis, ac aliis neceſſariis apte munitus ad archivium conſtituendum deligatur. In eo autem ſcripturæ omnes, privilegia, contractus, libri profeſſionis, atque informationum vitæ Fratrum, qui ex filiatione Conventus illius Ordinem ingrediuntur, ſive etiam aliorum omnium Fratrum, ſi aderint; Jura item omnia ad Domum ipſam, ſive Conventum ſpectantia diligentiſſime cum ſuis repertoriis, ſeu inventariis cuſtodiantur.

Tres claves.

2. Archivii claves tres inviolate ſint, quarum unam Guardianus, ſive localis Superior, ſecundam Archiviſta, ſive Cancellarius, tertiam vero Depoſitarius penes ſeipſos ſervabunt, curabuntque, ut exacta adeo diligentia cuncta ſerventur, ne quidpiam minimi quoque momenti ex incuria, vel negligentia pereat. Cuſtos autem in ſua Viſitatione regiſtra omnia, vel inventaria diligenter recognoſcere teneatur. Si ſecus fecerit, utraque voce biennio careat, ejuſque defectum Provincialis Miniſter in ſua Viſitatione ſupplere teneatur.

Cuſtodis viſitatio.

De

De Promptuario.

TITULUS XIII.

Quæ promptuario continenda. Præfectus & ejus munus.

1. PRomptuarium ad ea omnia, quæ pro quotidianis Fratrum necessitatibus exiguntur, conservanda opportunisque temporibus distribuenda in unoquoque Conventu destinetur. Huic officinæ discretus aliquis Pater, qui singulari charitate præditus sit, præficiatur; Ejusque præcipua munera erunt, quæ custodienda fuerint, sedulo custodire, quæ vero distribuenda, prompte pariter, & alacriter dispensare. Certo itaque cujuslibet mensis die oleum, chartam, chalamos, atramentum, & hujus generis alia ad eam quantitatem, quæ præscribenda erit, omni altercatione seclusa, unicuique proferat. Horum vero quantitas discrete adeo statuatur, ut & Fratrum necessitatibus sufficienter subveniatur, & a superfluitate omnino recedatur. Si quid autem ex his, quæ a Promptuarii Præfecto singulis (ut præfertur) mensibus recipiuntur, supererit Communitati restituatur. Si quid vero cuipiam defuerit, mox ab eodem Præfecto sufficienter subministretur.

Necessariorum e promptuario distributio.

Discreta dispensatio.

2. In hujusmodi tamen dispensatione accurate in primis personarum qualitas, ac diversitas prudenterque perpendatur. Alii enim pluribus, paucioribus alii indigent. Lectores, Concionatores, Studiorum Auditores plura nimirum ad studia, ad vigilias, ad aliaque necessaria munia obeunda, quam alii Fratres, exposcunt. Temporum quoque, & occupationum discreta ratio habeatur, ut in hyeme, & cum actu suis muneribus perfunguntur, plura, quam æstivo tempore, & dum ab ordinariis occupationibus vacant, suppeditentur.

Obsonii quantitas sufficiens.

3. In mensa vero ea, quæ pro obsonio tribuuntur, discrete adeo subministrentur, ut Fratribus ad corporis necessitatem sublevandam sufficiant, ut corpore deinceps refecto, spiritus in Dei servitium magis, magisque roboretur, & confortetur. Carnium itaque non minus sex unciis singulis Fratribus communi mensæ,

ram

tam in prandio, quam in cœna apponatur. Piscium vero in convenienti quantitate, & proportione. Pro Peregrinis autem, seu Itinerantibus Fratribus, si forte advenerint, opportuna obsoniorum præter ea, quæ Fratribus de familia subministranda fuerint, præparatio fiat, ne cum advenerint, quæ ad eorum refectionem necessaria sunt, Ministrorum, seu Officialium incuria desint. Fructus demum Agrorum, Hortorum, & hujusmodi in Promptuarium deferantur, & æquis inde portionibus in publico refectionis loco, nullo personarum discrimine habito, singulis Fratribus dispensentur. *Itinerantium refectio.* *Fructus.*

De Tonstrina.

TITULUS XIV.

1. SÆculares in posterum ad Fratrum tonsuram, quoad fieri potest, non accersantur, ubi primum Fratres, qui omnino docendi erunt, illi nimirum, qui apti videntur, literarumque studiis non incumbunt, tonsoriam artem didicerint. In unoquoque Conventu Tonsoris Officina necessariis rebus, & Instrumentis, debitaque supellectili instructa deputetur; quo in loco Frater, qui Tonsoris Ministerium perficit, certis diebus assistat, & huic charitatis officio satisfaciat, nullusque Fratrum extra Conventum tondatur, vel abradatur. Porro rasura Hyeme ad mensem, Æstate vero ad vigesimam diem ubique locorum fiat, tum vero Tonsori unus, aut (Fratrum numero exigente) plures socii, qui ei necessaria subministrent, assignentur. *Tonsoriam edisceant aptiores Fratres.* *Officina ipsa & ejus supellex.* *Tempus.*

2. In abrasura vero, Capillorumque tonsura Fratres nostri ab omni vanitatis specie procul absint, sed, ut Religiosos decet, ad necessitatem dumtaxat hoc ministerio modeste utantur. Illud præ omnibus caveatur, ut Novitii, & Professi in Seminariis commorantes præsertim, Fratresque omnes imberbes eam præcipue Capillorum partem, quæ temporibus prominet, æqualiter attonsam, sive abrasam gestent; itaut Capillorum an- *Tonsura Religiosa.*

gu-

guli hinc inde in temporibus nullo modo emineant; qui secus fecerint, seu aliis vanitatibus in Capillorum compositione, vel attonsione usi fuerint, vel Superiores, qui id permiserint, gravioribus pœnis, etiam publice, pro qualitate transgressionis severius puniantur.

Transgressores.

De Cubiculo Fratrum Calefactorio.

TITULUS XV.

Locus calefactionis.

1. LOcus aptus, & a Coquina (quantum fieri poterit) omnino distinctus pro communi Fratrum Hyemis tempore calefactorio in præcipuis Conventibus deputetur, sacris Imaginibus, scamnis, sive sedilibus in circulum efformatis, instrumentisque ad excitandum, & construendum ignem accomodatis muniatur, lampasque sive communis lanterna nocturnæ calefactionis tempore ardens paretur. Ibique Fratres omnes, nec alibi, religiosa modestia calefiant. Silentium (nocturnis præcipue horis) inibi perpetuo colant, seu (silentii hora juxta præscripta decreta transacta) sacris scripturis, conscientiæ casibus, vel aliis hujusmodi colloquiis reficiantur. Qui vero ibi res esculentas decoquere, seu eis vesci præsumerent, publicis jejuniis in pane tantum, & aqua pœnam exolvant.

Ejus supellex.

Silentium ibi servetur.

De Coquina.

TITULUS XVI.

Coquus, & ejus conditio.

1. COquinæ deinceps sæculares nullo pacto præficiantur, quoad fieri potest, ad hoc autem ministerium laicus ex nostris, qui charitate, ac munditia in primis præstet; seligatur, isque, ut singularis mundities in sua officina perpetuo niteat, utque omnia opportune pro Fratribus parentur, quam diligentissime curabit.

Particularium cibi.

2. Carnes autem, neque pulmentaria, aut alia quævis edulia pro particulari quopiam Fratre coquere, seu

ſeu condire nullo modo præſumat, alioquin publicæ diſciplinæ pœnam nullatenus differendam ſubeat. Si quis autem, vel tranſactæ abſtinentiæ cauſa, vel præſervandæ, aut etiam tuendæ valetudinis gratia aliqua ſibi utiliora edulia condiri, ſeu miniſtrari petierit, de Superioris conſenſu cum Dei benedictione condiri, & miniſtrari queant.

3. Fratres autem quicunque (Officialibus dumtaxat exceptis) eoque minus ſæculares ad Coquinam, vel ubi parantur portiones, (quas nullo pacto intra Refectorium parari volumus) ſub quovis prætextu accedere non permittantur. *In coquinam nemo intret.*

De honeſta Fratrum Recreatione.

TITULUS XVII.

1. SUperiores, ut Fratres noſtri bis quotidie ordinaria recreatione reficiantur, ſemel poſt prandium, ac iterum ſemel poſt cœnam unius dumtaxat horæ pro qualibet vice ſpatium benigne concedant, eoque tempore mutuis, modeſtis tamen, religioſiſque conſabulationibus, colloquiiſve pietatem, religionemque redolentibus, quibus ſpiritus ædificetur potius, quam deſtituatur, inter ſeſe refocillentur. *Recreationis tempus, & modus.*

2. Alias inſuper extraordinarias recreationes juxta Nationum, locorum, temporum, ac Perſonarum diverſitatem tum intra, tum extra Urbes, & Oppida (non tamen in domibus ſæcularium, quicunque hi fuerint) diſcreti Supetioris arbitrio benigne concedimus. *Extraordinaria recreationis.*

3. Spectaculis vero, Choreis, Comœdiis, Perſonis, aliiſque hujuſmodi vanitatibus nullatenus intereſſe præſumant, nec Superiores intereſſe permittant; quod ſi contra hujus Conſtitutionis præſcriptum iis impudenter intereſſe, ſive ea per ſemetipſos efficere auderent, ad Superioris arbitrium puniantur. *Recreationes prohibitæ.*

CON-

CONSTITUTIONES
IN CAPUT SEXTUM
REGULÆ.

De Cellarum, seu Camerarum, & Hortorum proprietate eliminanda.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Fratres nihil sibi approprient, nec domum, nec locum, nec aliquam rem &c.*

Cubiculorum Patentes, & usus. 1. CUbicula in posterum, seu Cameræ Conventuum juxta antiquitatis, ac dignitatis gradum distribuantur, pro concessione vero literæ patentes, si fiant, a Generali, vel Provincialibus Ministris non absolute, vel perpetuo, sed ad eorum dumtaxat arbitrium concedantur. Nullusque Cubicula, Cellas, seu Cameras sibimet ut proprias usurpare præsumat, sed singuli Cellarum, quæ sibi a Superioribus concedentur, quæve per omnia (quantum fieri poterit) uniformes erunt, simplici tantum usu fruantur.

Cubiculorum inscriptiones. 2. A privatis autem Cellis particularium nomina inscripta penitus auferantur, ac ne ad tempus tantummodo hujus decreti exequutio facienda censeatur, decernitur, ut ex eorum postibus etiam divellantur. In Valetudinario tamen, Hospitio, Seminario, Cubiculisque Prælatorum officio deputatis, ac iis insuper Cellis, quæ Concionatorum, ac Lectorum (quibus licita hæc commoditas necessaria est) usui deputantur, præfatæ inscriptiones permittantur, quin potius, ubi desint, apponantur.

3. In

3. In privatis autem Cellis, seu alicubi nullus vesci, nullus ibidem res esculentas abscondere, aut quovis modo recipere, seu recepta asservare præsumat; ex necessitate tamen, seu infirmitate, vel medicina aliquid ad Superioris arbitrium concedatur. *In Cellis epulari nefas.*

4. Vana Iconum, Imaginum, sive tabularum pictarum, vel etiam Statuarum ornamenta, sive superfluæ conopeorum delitiæ, quæ religiosam paupertatem excedunt (nisi de Superioris licentia ex urgenti dumtaxat necessitate concessa) a quibusvis, seu quorumcumque Cellis, & Cubiculis penitus auferantur. *Suppellex in Cellis non admittenda.*

5. Sint tamen (ut diximus) quoad fieri poterit, Religiosorum Cellæ per omnia conformes, lectulus simplex, humili substrato, aliisque necessariis tantummodo, non autem superfluis rebus munitus, linteis, quoque, & operimentis, quæ pauperes deceant, modeste compositus adsit, totaque suppellex, & utensilia omnia statui paupertatis, quam professi sumus, conveniat. *Supellectilis religiositas.*

6. In Cellis autem Seperiorum Officio deputatis, aut Insigniorum Patrum usui concessis plura quoque utensilia, aliaque juxta munerum, & officiorum dignitatem necessaria (modo superflui luxus, & vanitatis quælibet species absit) subministrari poterunt. Nemini tamen ad proprium usum, etiam ad breve tempus (nisi legitima causa, vel urgens adesset necessitas) concedantur. Verum a Conventus Officialibus, quibus de munere incumbit, Superioribus absentibus, sedulo custodiantur, & conserventur. *Cellis Superiorum, &c. aliquid permissum. Cella Superiorum a quibus custodienda.*

7. Omnium cellarum fenestræ, quæ in publicas vias, aut vicinas Sæcularium ædes prospiciunt, muro, vel ligneis cancellis, aut quopiam aptiori instrumento ita obstruantur, ut earum prospectus omnino impediatur. *Clemens VIII. Fenestre.*

8. Nemo peculiarem, sive privatum hortum possideat, nec ulli in posterum horti hujusmodi concedantur, si tamen aliquis adesset, qui ex particulari dumtaxat cella ingressum habeat, ejus curæ cameræ Custos pro communi tamen Conventus usu præficiatur; Si vero patentem habeat aditum, aliquis ei Laicus ad *Horti Cellarum*

cu-

Fructifera arbores custodiam deputetur, fructus tamen omnes pro Fratrum necessitatibus asserventur. Fructiferæ arbores absque Capituli Conventus licentia non incidantur qui vero eas absque præfata licentia incideret, si Superior fuerit, privetur; sin autem, arbitrio Superioris puniatur. Laici vero hortos colendi artem calentes ad id muneris etiam inviti a Superioribus compellantur.

Hortus Sacrarii Sem. Valet. 9. Separatus vero hortus Sacrario, Seminario, ac etiam Valetudinario, quantum fieri poterit, & ab horto communi distinctus assignetur.

De ratione admittendi Paternitatem, & Filiationem in Conventibus.

Titulus II.

Paternitatum & Filiationum usus. 1. PAternitatis, & Filiationis usus nullam arguit adversus Regulæ præceptum domus, aut loci appropriationem; Provinciales itaque Ministri, ut singuli Provinciarum Conventus Patres, & Filios habeant, atque ut hic usus juxta Urbanarum hujusmodi Constitutionum Decreta inviolate servetur, omnem adhibeant diligentiam.

Filiationes Conventuum non transferenda. Earum privatio ablata. 2. Filiationes itaque a Conventu in Conventum (salvo tamen decreto superius Cap II. tit. VI.) minime transferantur, nullæque deinceps, etiam in perpetrati delicti pœnam a nativis Conventibus excorporationes (ut ajunt) fieri possint.

Nativus Conventus qui. 3. Is vero Nativus Conventus appellabitur; cui aliquis in Filium a Patrum Capitulo (ut supra statuimus) cooptatus est, sive ejusdem loci sit oriundus, vel non, sive probationem in eo egerit, vel ibi professionem emiserit, sive, non. Quod si quispiam hactenus in filium Provinciæ receptus sit, in eadem Provincia possit per duas ex tribus partibus Capituli Conventus loci

Cooptationes in filium. nativi in ejusdem Filium acceptari. Quod si non acceptetur, per Provinciale Capitulum, seu Congregationem alicui illius Provinciæ Conventui cooptetur; Item si in aliena Provincia receptus sit ad habitum, & Pro-

& Professionem, tanquam ejusdem Provinciæ Filius, per Capitulum, seu Capitularem Congregationem alicui Conventui illius Provinciæ incorporetur.

4. Si quis autem Fratrum, postquam Urbanæ Constitutiones hujusmodi ad ejus notitiam pervenerint, omnia bona, quæcunque illa fuerint, sive eis de facto utatur, sive ea apud sæculares ullo pacto detineat, non revelaverit, & Conventui, cujus Filius est, quantum ad omne, & quodcunque Jus eo ipso non resignaverit, omnium legitimorum actuum Jure, & utraque voce biennio privetur, aliisque proprietariorum pœnis subjaceat. *Bona non conferentes in commune.*

5. De bonis autem stabilibus, ac etiam mobilibus indivisis hæreditatis jure, vel quomodolibet ad Fratres, & Conventus spectantibus decernitur, ut quam citius hujusmodi Conventuum jura dilucidentur, bonaque sic adiudicata nativis Conventibus [servato tamen sacræ Congregationis, ut supra Decreto de abdicanda proprietate] penitus applicentur. *Bonorum applicatio.*

6. Si quis vero extra nativum Conventum obierit, mobilium bonorum a Superioribus sibi pro necessitatibus ad usum concessorum, quæ apud se tunc haberet, deductis curationum, & funerum impensis, medietas altera nativo Conventui, altera vero ei, in quo extremum clauserit diem [dummodo ibi de familia fuerit] applicetur. *Bona obeuntium Fratrum.*

7. Conventuum autem Paternitates ideo in Ordine nostro institutæ sunt, ut Conventus magis magisque decorentur, pluriumque discretorum Patrum consilio, & prudentia Conventuum ipsorum negotia ut illius perficiantur, eorumque utilitati ex plurium auxilio magis consulatur. Ad hasque propterea non omnes passim adsumendi sunt, sed ii dumtaxat, qui egregiis animi qualitatibus ornati fuerint, annumque trigesimum quintum expleverint. Ad hoc vero (Doctoratus titulo dumtaxat excepto) nullus gradus, nullumque aliud quodcunque munus suffragetur. *Patrum Conventus qualitates.*

8. Omnes itaquæ Sacræ Theologiæ Magistri, eo ipso ac Doctoratus lauream susceperint, nativorum Con- *Magistri sunt Pa-*

tres Conventus. ventuum Patres existant. Aliorum vero Patrum electio ad Conventus Capitulum spectat, confirmatio vero, sine qua invalida esset electio, in insignoribus Conventibus ad Generalem Ministrum pertinet, in aliis vero Conventibus ad Provincialem de Capituli Provincialis, sive Capitularis Congregationis consensu.

Patrum electio, & Confirmatio.

De Paternitatibus Provinciarum.

TITULUS III.

Qui intelligantur Patres Provinciæ.

1. DE Paternitatibus Provinciarum statuitur, ut ii tantum titulo, & privilegio Paternitatis fruantur, qui vel actu sunt, vel jam Provinciales, tum in propria, tum in alienis, sive etiam titularibus Provinciis fuerunt. Eadem Provinciæ Paternitate Procurator, Socius, Secretarius Ordinis, absolutis Officiis, perfruantur; Regentes etiam, qui in Studiis generalibus, & Collegiis duodecim annorum spatio legendo laboraverint, quive per gradus præscriptos ad studiorum generalium Regentias promoti fuerint, ejusdem Paternitatis suarum Provinciarum titulis honestentur, & a Generali Ministro ad præfatas Paternitates literæ patentes, qui si laudabiliter se gesserint, negari nequeant, benignissime concedantur. Procurator vero Ordinis, expleto Officio, primus suæ Provinciæ Pater remaneat. Patres autem Provinciæ ex gratia nullatenus in posterum fiant, hactenus autem deputati nullo Paternitatis privilegio gaudeant, nisi a Diffinitorio Provinciali nativæ Provinciæ approbati fuerint, & a Capitulo Generali confirmationem, & ab ipso Generali Ministro novas patentes literas obtinuerint.

Procuratoris Ordinis privilegium.

Patres Provinciæ per gratiam.

De diversitate Conventuum, eorum fundatione, & Fratrum numero.

TITULUS IV.

Classes Conventuum.

1. COnventus omnes Religionis quoad dignitatem sic in Classes dividimus, ut primæ Classis sint, in

in quibus Fratres ultra sexaginta ali possint; secundæ Classis, supra quadraginta; tertiæ vero, supra viginti; quartæ demum, reliqui omnes.

2. Pro novis vero Conventibus ædificandis, sive fundandis, aut etiam iis, qui fundati sunt, & ædificati, acceptandis (quod tamen non nisi de Capituli Generalis licentia fieri potest) hoc inter leges habeatur. Nullatenus deinceps recipiatur locus, nisi ubi spes certa fuerit, ut ibi duodecim saltem Fratres in Dei, Populorumque famulatum, juxta Summorum Pontificum Decreta, ac Sacræ Congregationis Concilii Constitutionem die vigesima prima Junii 1625. sancitam, sufficienter ali queant. *Conventuum receptiones.*

3. Ubi vero in Conventibus jam ædificatis minor Fratrum numerus est, quam prædictus, neque is ullo pacto esse potest, ut in eis quatuor saltem Fratres permaneant, qui & fidele Deo ministerium exhibeant, & Seraphicam Regulam, Sanctissimasque Constitutiones inviolate observent, sintque Populis in ædificationem, & non in scandalum, Provinciales Ministri quam diligenter curabunt. *Conventus Minores.*

4. Ad Conventum vero recenter (servatis servandis) ædificatum, sive receptum nullatenus Fratres commoraturi accedant, donec ipsa Ecclesia, & Domus, sive Conventus ad eam structuræ formam redacta sit, quæ instituto nostro conveniat, nisi Generali Ministro una cum Provinciali, & Assistentibus pro communi Religionis bono aliter expedire videretur; nec etiam deinceps absque Generalis Capituli, seu Protectoris, & Generalis Ministri dispensatione recipi possint Conventus, quibus animarum cura annexa sit. *Novorum Conventuum inhabitatio.*

De aggregatione Locorum, & Conventuum.

TITULUS V.

1. QUoniam in Conventibus, seu locis, in quibus ad minus quatuor Fratres commode ali nequeunt, regularis disciplina, ac Religionis instituta ser- *Quæ loca Conventibus aggregentur, & quomodo.*

servari non possunt, ideo decernitur, districteque præcipitur, ut Conventus, seu loca hujusmodi, quæ quatuor, (ut præfertur) ad minus Fratres alere non valent, cum omnibus suis bonis tam mobilibus, quam immobilibus, ac etiam juribus, & privilegiis, aliisque immunitatibus, & gratiis quibuscunque vicinoribus Conventibus applicentur; neque in his Fratres nostri ullatenus commorari præsumant. Guardianus vero, sive localis illius Conventus Superior, cui locus præfatus unitus, & aggregatus fuerit, quando sibi opportunum visum fuerit, vel necessitas ipsa deposcerit, Sacerdotem exemplarem, nec semper eundem pro Sacro faciendo, & confessionibus audiendis una cum Socio eo transmittat. Sacerdos autem, & Socius hujusmdi eo loci nullo pacto, nec sub quovis prætextu pernoctare audeant, sed expleta functione, quamprimum ad Conventum reverti, ibique sub Superioris obedientia humiliter commorari teneantur.

Loci aggregati cultus.

In loco aggregato pernoctare non licet.

2. Loca vero Ruralia, & Silvestria, ubi nulla est Missarum ad Populorum satisfactionem, seu audiendarum confessionum indigentia, penitus dimittantur.

De Conventus Sanctorum duodecim Apostolorum de Urbe.

Titulus VI.

Ejus regimen.

1. Romanus Sanctorum duodecim Apostolorum Conventus peculiari providentia, sancta reformationis disciplina, sacrorum studiorum propagatione, divinarum rerum obsequio, ac temporalis administrationis cura quam diligentissime regendus est. Statuimus propterea, ut ex quibuscunque, tam ultra, quam citra Montes Provinciis, Patres, & Fratres, qui vitæ integritate, morum compositione, ac sapientia inter cæteros conspicui sint, ibi de familia collocentur. Sint tamen ad Superiorum arbitrium amovibiles; Inutiles vero Fratres a Generali Ministro omnino removeantur. Sint vero ea vitæ innocentia, eaque puritate conspi-

Familia amovibilis.

ſpicui, ut nec Prælaturas ambitioſæ prætenſionis titulo, nec aliud quidpiam, quod religioſos viros dedeceat, ullo pacto perquirere, vel attentare præſumant.

De Conventibus in Terris Infidelium conſtitutis.

TITULUS VII.

1. CONventus, qui in Infidelium, ſive Hæreticorum, aut Schiſmaticorum Terris, aut confiniis ſiti ſunt, maxima Superiorum pro bono eorum regimine prudentia, ac diligentia indigent, ut ii nimirum, qui eis præfuerint, aut vitam ibi traduxerint, Populis in errorum caligine, ac infidelitatis tenebris ambulantibus ſanctiſſimis moribus, & integerrimæ vitæ probitate, devotionis, atque doctrinæ lucerna, lumen, & candelabrum exiſtant. Provinciales itaque Guardiani, ſive alii quicunque Superiores, & Fratres de familia collocandi vita, moribus, devotione, atque doctrina inſignes eligantur, nec eo, niſi his qualitatibus præditi, ullo pacto mittantur. *Qualitas in his Convent. collocandorum.*

De petendis Eleemoſynis.

TITULUS VIII.

Tex. *Vadant pro eleemoſyna confidenter &c.*

1. FRatres noſtri quotieſcunque, vel ſanctæ obedientiæ mandatum, vel alendorum Fratrum neceſſitas poſtularet, oſtiatim mendicare juxta Regulæ præcepta non erubeſcant. Ubi vero ex Conventus redituum tenuitate alienis piorum eleemoſynis ut plurimum vivendum eſt, hoc mendicandi onus Fratribus laicis imponatur. *Eleemoſynis conquirendis deſignentur Laici.*

2. Licet autem hæc de quæritandis eleemoſynis cura ſolis Laicis regulariter committenda ſit, non improbamus tamen, quin humilitatis exercendæ gratia, Fratres omnes eleemoſynas hujuſmodi quærere queant. *Juniores ad eleemoſynas petendas miſſi.*

Quin immo si quando ad eorum mortificationis experimentum, virtutumque acquisitionem salubriter opportunum Superiori videbitur, eos ad eleemosynas petendas mitti libere concedimus, adiuncto tamen juniori- bus, si ad id ii deligantur, maturioris ætatis, spectatæque probitatis Socio. Ubi vero, & quando consuetum fuerit, messis præcipue, atque vindemiæ tempore, Guardiani, seu locales quicunque Superiores Fratres omnes in petendis eleemosynis frequenter exerceant.

Messis, & Vindemiæ eleemosynæ quæsita.

Eleemosynas quæritantium indulgentia.

3. Nemo itaque ex nostri Ordinis Fratribus, quicunque hi fuerint, juxta Regulæ monitum eleemosynas quæritare erubescant, eoque magis quod a quibusdam Summis Pontificibus concessam fuisse Fratribus pro Dei amore quæstuantibus quadraginta dierum indulgentiam cognoscamus, quam & confirmandam a S. D. N. URBANO Octavo humiliter petimus. De ejusdem insuper Apostolicæ benignitatis concessione a quibusvis etiam utcumque excommunicatis eleemosynas quæritare Fratribus nostris libere, liciteque permissum est.

Ab excommunicatis eleemosyna etiam petenda.

Pro quibus non petenda eleemosyna.

4. Pro consanguineis vero, ac etiam quibusvis, & cujuscunque conditionis amicis nemini ex nostris Fratribus eleemosynas quærere liceat. Confessarii sub pœna suspensionis a Confessionibus audiendis ipso facto incurrenda penitentiam de dando sibi eleemosynas nullo pacto imponant.

Confessariis quid vetitum.

Eleemosynæ pauperibus distribuendæ.

5. Quia demum gratis acceptum, gratis quoque tradendum est, idcirco statuitur, ut in commodioribus nostri Ordinis Conventibus, loco, & tempore a Superiore deputandis, bis, vel ter in hebdomada juxta Conventuum facultates per probum quempiam, ac pium Patrem ex his, quæ supersunt religiosis Fratrum necessitatibus, eleemosynæ pauperibus distribuantur.

De

De mutua inter Fratres Charitate.

TITULUS XI.

Tex. *Si mater nutrit, & diligit Filium suum carnalem, quanto diligentius debet quis diligere, & nutrire Fratrem suum spiritualem.*

1 QUi pacem, mutuamque fraterni amoris charitatem, ac dilectionis tranquillitatem turbaverint, seu rixas, odia, & scandala inter Fratres, aut Sæculares disseminando, seu verbo, facto, vel scripto detrahendo, aut graviter obmurmurando, seu adversus Prælatos præsertim, aut alios quoscunque maligna, temerariaque inventa moliendo, seu denique rebellionem impudenter struendo, aut alio quovis modo discordiæ pestilentiam in Conventibus excitando, ab iisdem Conventibus ipso facto expellantur: ac si ab eis hæc male facta fuisse constiterit, graviter, severeque, omni postposito humano respectu, puniantur, & ad pœnam talionis, qui conficta quomodolibet adversus quempiam, præcipue vero Prælatos componere ausi fuerint, rigorosissime coerceantur. *Religiosam quietem perturbantium pœna.*

2. Custodes itaque hos omnes, & consimiles, itemque eos, qui communiter a Prælatis ob pravam eorum, intolerabilemque conversationem refutari solent, diligenter inquirere, & ad Capitulum Provinciale deferre teneantur, Provinciales autem ad Generalem Ministrum, sive Generale Capitulum, vel Congregationem eorum informationem (si fuerit opus) traducant. Fratres vero hujusmodi e Custodiis a Custodibus arceantur, & ad Ministros Provinciales mittantur. Hi vero in alia Custodia, & sub certi cujuspiam Patris ad eorum libitum deputandi disciplina collocentur; ac, si præfixo tempore corrigantur, ad Custodiam reduci, ibique permanere queant; Si vero nec intra id tempus mutentur, a Provinciis expellantur, & ad alias etiam corrigendi a Generali Ministro mittantur, nec ad pro- *Circa turbatores Pacis Custodum diligentia, & munus.* *Relegatio*

 prias,

prias, nisi prius emendentur, ullatenus revocentur, aliisque pœnis Superiorum arbitrio plectantur, & quousque de emendatione non constiterit, utraque voce priventur. At si demum incorrigibiles comperiantur, juxta propria de incorrigibilibus Decreta Prælati in eos animadvertant.

Incorrigibiles.

3. Provinciales vero Ministri in suis visitationibus perpetuos inter Fratres charitatis ignes excitare tenentur. Idcirco si quos repererint aliqua inter se levitate dissentientes, paterne concilient, si qui vero paci, seu reconciliationi adversentur, a Conventu statim nulla tituli, nulla gradus, nullaque Personarum ratione habita, ipso facto expellantur.

Provincialium cura de reconciliatione.

4. Qui odiosi alicujus nominis per contemptum maliti ose author fuerit, graviter puniatur. Ob idque decernitur, ne quispiam agnomen alicui imponere, cum Fratres omnes proprio (ut decet) nomine, vel Patriæ saltem appellandi sint, ullatenus audeat,

De Curandis Infirmis, & Valetudinario Custodiali

TITULUS X.

Tex. *Et si quis eorum in infirmitatem ceciderit, &c.*

Institutio ejusdem.

1. UT eo diligentius Infirmorum obsequiis satisfiat, decernimus, ut non solum in unoquoque Conventu Valetudinarium (si fieri potest) habeatur, sed alterum insuper in unaquaque Custodia loco ad id per Provinciale Capitulum, seu Capitularem Congregationem aptiori, salubriorique delecto commodius omnino, & quamprimum instituatur, multis mansionibus, melioribus item, ac splendidioribus supellectilibus ditetur, omnibusque necessariis pro singulis totius Custodiæ infirmis ejusdem Custodiæ Conventuum pro rata expensis copiosius instruatur.

Præfectus Infirmarius, & Coadiutores.

2. Primus Custodialis hujusmodi Valetudinarii Præfectus Custos ipse in sua Custodia instituitur; Infirmariusque præterea, & si fuerit opus, alii Coadiutores eli-

eligantur. Si quando Cuſtodem abeſſe contigerit, alium ex probioribus Patribus in ſui vices, qui Valetudinarii curam gerat, idem ipſe Cuſtos ante diſceſſum deputare tenetur, ejuſque quoad hoc munus erit, infirmos frequenter inviſere, ac blande conſolari; Guardianum, ſeu localem Superiorem, Infirmariumque, prout expedire judicaverit, ut exactiſſime infirmis ſatisfiat, ardenter ſolicitare. Provinciales vero Miniſtri, ſi quos Cuſtodes, Guardianos, alioſque locales Superiores circa infirmorum curam notabiliter adeo deliquiſſe compererint, ut ægrotantibus hujuſmodi viſitationes, cohortationes, aliaque neceſſaria tum medicamenta, tum edulia a Medicis ordinata defuerint, privationis officiorum eo ipſo pœna coerceant.

Cuſtodis partes.

Negligentes puniantur.

3. Infirmarium vero, qui Cuſtodiali præfato Valetudinario præficiendus eſt, ſolertem oportet eſſe virum, laboris patientem, charitate fervidum, validiſque viribus; Ejus circa infirmos munera erunt, ſedulo ipſis, punctuatimque providere, Superiorem, ſi res aliqua ad expellendum morbum defuerit, ſtatim monere, modum in propria inſtructione ſibi tradendum rite perſolvere ſpecialemque ſeniorum, atque debilium Fratrum, non ſecus ac graviter ægrotantium curam habere, omnem denique diligentiam in hoc maximo charitatis miniſterio adhibere, quod ſi ipſe, ſive coadiutores defecerint, ſeverioribus pœnis juxta delicti qualitatem graviter puniantur.

Infirmarii qualitates.

Munus.

4. Inſtituatur præterea in unoquoque hujuſmodi Valetudinario peculiaris miniſter, qui coquinæ Valetudinarii præſit, deputeturque hac de cauſa locus ad id quam maxime aptus, ſingulis utenſiliis ad cibaria pro ægrotis excoquenda ſingillatim munitus.

Ciborum parator.

5. Singuli vero Conventus, iſque maxime, ubi Cuſtodiale hujuſmodi valetudinarium inſtitutum fuerit, pro infirmis diligenter curandis medicum eo loco fama celebriorem a ſolo Superiore de localis Capituli conſenſu deligendum adhibeat.

Medicus.

6. Ad hoc itaque Valetudinarium totius Cuſtodiæ Fratres infirmi, ſive ejus Cuſtodiæ nativi fuerint, ſive tan-

Qui ad Valet. tranſmittendi.

tantum in præfatæ Custodiæ Conventibus de familia collocati, statim ac in morbum aliquem gravem, diuturnumque inciderint, Equo, vel alia quacunque necessaria commoditate vecti a Guardianis, aut localibus quibuslibet Superioribus sub pœna privationis officiorum, & inhabilitatis per triennium ad alia quælibet transmittantur. Qui autem incurabili detinerentur infirmitate, ad nativos Conventus remittantur; si tamen ab incurabili hujusmodi infirmitate in aliquo Conventu, ubi longum vitæ spatium in ejus servitio traduxissent, correpti fuerint, inibi remanere ad Ministri Provincialis arbitrium valeant.

Incurabili morbo detenti.

7. Alienarum insuper Provinciarum Fratres advenæ, seu Peregrinantes, si in morbum incidant, ad ipsum idem Valetudinarium, ac si ejusdem Custodiæ essent, aut ibi de familia collocati, eo ipso curationis gratia mittantur. Nemo vero eorum in quavis ægritudine quantumvis accidentaria, & non febrili, ac etiam ex actu quocunque spontaneo contracta destituatur, quinimmo si quas pœnas demeruisset, is ante curationem non plectatur, curatus vero, si non satis passus sit, cum misericordia puniatur.

Ægroti peregrinantes.

Accidentaria, & conquisita ægritudines.

8. Expensæ vero, quæ pro peregrinantibus (ut præfertur) infirmis Fratribus faciendæ sunt, ab eorum nativa Custodia, vel Provincia Valetudinario hujusmodi solvantur; quod si præ morbi gravitate ad Custodiale præfatum Valetudinarium eorum peregrinorum, infirmorumque Fratrum quispiam transmitti non posset, in ejus loci, ubi eum infirmari contigerit, Valetudinario omnibus charitatis obsequiis recipiatur, & curetur. Quidquid vero expensum fuerit, a nativa ejus Custodia, vel Provincia, juxta Provincialis illius dispositionem exolvatur.

Expensa pro peregrinis ægrotis.

Quando in Conventus valetudinario peregrini detinendi.

9. Ubi primum Fratres aliquo morbo affecti decubuerint, devotissime confiteantur, eisque JESU CHRISTI (qui verus animarum, corporumque medicus est) Sanctissimum Corpus deferatur, quod si ita ingravesceret morbus, ut infirmi diutius lectulo decumbere cogerentur, si Sacerdotes fuerint, singulis saltem hebdo-

Confess. & comm. ægrotantium.

domadibus ſanctiſſima Communione reficiantur; periculoſiori vero valetudine laborantes eo frequentius communicent, quo reverentia tanti Sacramenti permiſerit: Si vero Sacerdotes non ſint, ad Confeſſarii arbitrium de Superioris conſenſu Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumant.

Viſitationes infirmorum.

10. Non minus tamen de viſitatione, quam de ſolerti ægrotantium cura providendum eſt. Superiores igitur, & Cuſtodes præſertim infirmos non ſemel quotidie viſitare, ſanctiſſimis verbis mulcere ſolari demum, & ad patientiam confortare tenentur.

Viſitatores ægrotantium.

11. Quia vero non ad Superiores modo, ſed & ad cæteros quoſcunque Fratres infirmorum viſitatio ſpectat, ſingulis propterea, aut ſaltem per vices alternatis diebus hoc charitatis officium ardenter ab omnibus præſtandum eſt; quod tamen ut diligentius compleatur, ſtatuitur, & decernitur, ut qualibet hebdomada in conſueta Sabbathi tabula duo ex Patribus (nemine prorſus excepto) infirmorum viſitatores, qui eos quotidie viſitent, deputentur. Excipiuntur tamen Novitii; & Profeſſi intra Seminaria degentes; qui tamen hoc ipſum, ſi quando accidat, inter ſeſe præſtare debebunt.

Munus eorum.

12. Viſitatorum itaque hujuſmodi munus erit ægrotantes frequenter inviſere, conſolari, & ad patientiam cohortari; Superiores vero præſertim, cum infirmorum aliquis in agoniam devenerit, poſtrema, eaque maxima charitatis munera compleant. Adſint propterea ſpeciales libri ad infirmorum ſolamen, & ad animarum commendationem, eaque diligentiſſime adeo compleatur, ut in extremis laborans ægrotus nullatenus etiam per minimum temporis ſpatium deſeratur.

Animæ commendatio.

Obſequia defuncti Fratris.

13. Si Fratrem mori contigerit, quicunque ille ſit, eo ipſo ſigno campanæ manifeſtetur, & Fratres ſinguli audientes Pſal. *De profundis* recitare teneantur, ex corde Deo animam ejus commendando deinde per Infirmarium, & alios hujus muneris officium; tam pium exercere volentes, lavetur corpus, & in locum Capituli deferatur, Fratribus omnibus aſſociantibus, & Pſal. *Miſerere* recitantibus, ac uſque ad horam ſepulturæ

duo

duo Fratres alternatim ibi assistant, Officium Defunctorum recitando. Denique Missæ celebrentur pro ejus anima, & processionaliter deferatur circum septa Conventus ad Ecclesiam, adhibitis cereis pro qualitate Personæ, & aliis solemnitatibus secundum Ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, sepulturæ tradatur; Provincialis Minister de ejus morte certior fiat, qui suæ Provinciæ pro defuncto Fratre suffragia persolvenda præscribat, juxta ea, quæ cap. 3. Tit. 7. dicta fuere.

Proprietariorum sepultura. 14. Si vero (quod Deus avertat) proprietarius quispiam in ea proprietate obstinatus moreretur, Ecclesiastica sepultura juxta Sacros Canones legitime careat, ejusque cadaver ad sterquilinium deferatur; quod si forte Ecclesiastica sepultura potiretur, statim ac ipsum eo modo decessisse constiterit, exhumetur.

Convalescentes. 15. Si quis vero ad bonam valetudinem recuperandam, seu recuperatam tuendam aeris mutatione indigeat, de Provincialis licentia ad opportunum locum sese transferre cum Dei benedictione queat.

Omnino curentur infirmi. 16. Demum vero decernitur, ut tanta in ægrotis Fratribus curandis adhibeatur charitas, & solertia, ut nemo penitus, aut æger, aut debilis, aut senior, quicunque is fuerit, necessariis auxiliis, omni avaritia pulsa, omni subterfugio seposito, etiam si sacra deberent venundari vasa, ullatenus destituatur.

Superiores erga infirmos male se gerentes. 17. Localis vero quicunque Superior, qui ægrotantem, senem, aut debilem, vel alio quopiam modo indigentem de sua familia collocatum, aut etiam adventitium directe, vel indirecte expulerit, aut improba tractatione per se, vel per alium ad exeundum de Valetudinario, vel Conventu adegerit, duabus publicis disciplinis severe mulctetur, Officio statim privetur, ad sex menses carceri mancipetur, ac in perpetuum ad Prælaturas quascunque inhabilis omnino reddatur.

Visitatorum Provinciarum cura. 18. Visitatores autem Provinciarum in suis visitationibus, an hujusmodi de infirmorum cura Constitutiones serventur, inquirant. Si quos vero negligentes, aut transgressores offenderint, graviter puniant, & in Capitulo præsertim Provinciali de remedio tum

cor-

corrigendo, tum puniendo provideant; Si vero in aliquibus Provinciis negligentiam hanc, seu crudelitatem potius quomodocunque vigere compererint, ad Generale Capitulum fideliter referant. Ejus autem partes erunt Decretorum hujusmodi observantiam rigorosissime ab omnibus indifferenter expetere.

De Valetudinario locali.

TITULUS XI.

1. PRæter locum tamen hujusmodi pro Infirmis curandis in unaquaque Custodia (ut dictum est) constituendum, aliud quoque Valetudinarium in certo, ac salubriori singulorum Conventuum loco, quod juxta loci situm, Fratrumque commorantium numerum (quoadfieri poterit) aptissimum sit, omni diligentia deputetur. *Valetudinarium Conventus.*

2. In eo itaque Fratres omnes, qui in morbum non valde gravem, aut curatu difficilem, juxta peritorum Medicorum fidem inciderint, omni charitatis affectu excipiantur; curentur, & gubernentur, indeque non nisi plene, integreque sanitate recuperata, ullatenus abire permittantur. *In eo curandi.*

3. Quod si diuturnior futurus sit morbus, ad suprascriptum Custodiale Valetudinarium transferantur; Fratres itaque omnes, quicunque hi fuerint, morbo aliquo laborantes in alterutro Valetudinario, prout morbi ratio postulaverit, diligenter curentur, extra Valetudinarium vero (nisi ex rationabili causa aliter Superior judicaverit) nullum quibusvis Fratribus ægrotis Medici, aut medicamentorum, vel servitutis adjumentum exhibeatur. *Ab eo ad Custodiale transferendi.*

4. Qui jejunare non possent, obtenta (prout decretum fuit) licentia, in Valetudinario vescantur, ibique in loco ad id munde, religioseque parato omni religiosa modestia, debitoque silentio, ac si communi adessent mensæ, sacram lectionem auscultantes reficiantur. Cum vero ob eam causam ad Valetudinarium accesserint, *In Valetudinario vesci debent, & quomodo.*

rint, ante omnia Infirmario (a quo aliter non admittantur) licentiam legitime datam ostendere teneantur.

Valetudinarii supellex. 5. Mobilia Valetudinario applicata ibidem relinquantur, neque etiam ad breve quantumvis tempus amoveri, sive asportari possint; asportantes vero, aut permittentes gravi pœna puniantur. Valetudinarii itaque Præfectus, vel Infirmarius omnia bona hujusmodi sibi per proprium Inventarium tradita diligenter custodiat, Infirmorumque tantum usui applicet.

Valetudinarii Commissarius, & ejus munus. 6. Præter Infirmarium utrique Valetudinario tam locali, quam Custodiali aliquis probatæ vitæ, spectatæque prudentiæ Pater insigni charitate præditus sub titulo Commissarii Valetudinarii hujusmodi præponatur. Is, ubi fuerit opus, Infirmarium corrigendi facultatem habeat, redditutum præfato loco applicatorum, sive applicandorum, item supellectilium, aliorumque bonorum tam mobilium, quam immobilium, rerumque omnium ad illud qualitercunque spectantium curam gerat, rationem suæ administrationis, sicut alii Conventus Ministri, & Officiales, reddere teneatur, ac præfatorum bonorum Inventarium, cujus exemplar penes se retinebit, absoluto Officio, Successori tradat.

Aromataria. 7. Pro Infirmorum denique necessitatibus aptius, exactiusque reparandis, minoribusque pro eis sumptibus faciendis opportunum, & utile quidem esset, in Conventibus, iisque præsertim, ubi Custodiale Valetudinarium erigetur, Aromatariam instituere. Decernimus itaque, ut Provinciales Ministri in hoc quantum fieri poterit, incumbant, ut Aromatariæ hujusmodi passim, & opportune in prædictis præsertim Conventibus, prout redditurum emolumenta permiserint, totius Custodiæ Conventuum sumptibus pro rata contribuendis erigantur; erectæque diligentissime custodiantur; omnium earum bonorum Inventarium conficiatur, terque saltem in anno a Guardiano, sive locali Superiore, Valetudinarii Commissario [qui eo casu etiam Aromatariæ præficiatur] & aliis Patribus diligenter recognoscatur.

CON-

CONSTITUTIONES
IN CAPUT SEPTIMUM.
R E G U L Æ.
De Casuum reservatione.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Pro illis peccatis, de quibus ordinatum fuerit inter Fratres, ut recurratur &c. teneantur ad eos recurrere, quam citius poterunt sine mora &c.*

1. CUm satis re ipsa compertum sit, juxta Clementis Octavi Constitutiones, *quod reservatio facultatis absolvendi Religiosos pœnitentes a peccatis quibusdam gravioribus, nisi Superiores admodum prudenter, ac moderate illa utantur, non nullos infirmiores, qui interdum Superiori suo conscientiæ maculas detegere formidant, adducere posset in æternæ damnationis periculum, & spiritualis remedii desperationem, ideo, ut huic malo opportune prospiceretur, præfatus Pontifex decrevit, ut nemo ex Regularium Superioribus peccatorum absolutionem sibi reservet, exceptis his, quæ sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout Subditorum utilitati magis conferre prudenter in Domino judicaverit.* *Clemens VIII.* *Casuum reservandorum moderatio.*

Veneficia, incantationes, sortilegia.

Apostasia a Religione, sive habitu dimisso, sive retento, quando eo pervenerit, ut extra septa Monasterii, seu conventus fiat egressio.

Nocturna, ac furtiva a Monasterio, seu Conventus egressio, etiam non animo apostatandi facta.

Pro-

Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale.

Juramentum falsum in Judicio regulari, seu legitimo.

Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum fœtum, etiam effectu non secuto.

Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterii, seu Conventus.

Furtum de rebus Monasterii in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale.

Lapsus carnis voluntarius opere consumatus.

Occisio, aut vulneratio, seu gravis percussio cujuscunque Personæ.

Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio literarum a Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud peccatum grave pro Religionis conservatione, aut pro conscientiæ puritate reservandum videbitur, id non aliter fiat, quam Generalis Capituli in toto Ordine, aut Provincialis in Provincia matura discussione, & consensu.

Hæc Clemens VIII.

Casuum distributio

2. Decernitur itaque, ut pro singulis nostri Ordinis Superioribus eo prorsus modo, eaque forma, quæ ab eo hucusque tempore in Religione persevcraverit, præfatorum reservatorum casuum distributio fiat. Videlicet.

Ministro Generali reservantur.

1. *Apostasia vera, & formalis a Religione, sive habitu dimisso, sive retento, quando eo pervenerit, ut extra septa Monasterii, seu Conventus fiat egressio.*

2. *Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum fœtum, etiam non consequto effectu.*

3. *Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterii, aut Conventus.*

4. *Occisio, seu vulneratio, & gravis percussio Prælatorum.*

5. *Ma-*

5. Malitiosum impedimentum, aut retardatio, sive aperitio literarum a Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

6. Furtum de rebus Monasterii, seu Conventus in ea quantitate, quæ sit supra summam scutorum triginta.

Ministro Provinciali.

1. *VEneficia, incantationes, sortilegia.*
2. *Nocturna, vel furtiva e Monasterio, vel Conventu egressio, etiam non animo apostatandi facta.*

3. *Juramentum falsum in Judicio Regulari, seu legitimo.*

4. *Furtum supra summam scutorum decem de rebus Monasterii, seu Conventus.*

5. *Quævis percussio cum effusione sanguinis cum scandalo publico.*

Custodi.

1. *GRavis percussio Sacerdotum.*
2. *Furtum infra summam scutorum decem.*
3. *Proprietas in quatuor ultimis gradibus.*

Declaratur, quod in Provinciis, in quibus non sunt Custodes, ut sunt Provinciæ Orientis, & Romaniæ, Casus Custodi reservati a Guardiano loci, seu Conventus absolvi possint.

Guardiano.

1. *LApsus carnis voluntarius opere consummatus.*
2. *Gravis percussio cujuslibet Fratris non Prælati, nec Sacerdotis.*

3. *Proprietas, & furtum peccati mortalis, quod ad valorem trium (ut vocant) Juliorum ascendat.*

3. Verum ad cognitionem graduum proprietatis pro Confessariis e gravioribus casibus quidam extracti hic apponuntur, & ut supra reservantur.

Proprietatis actus potiores.

1. QUicunque propria authoritate assumpserit in usum sibi, vel aliis specialem rem communem aliis Fratribus, puta libros, vestes, &c. contra voluntatem expressam, vel probabilem sui Superioris.

2. *Qui res aliquas Prælato petenti, & visitanti celat, vel claves earum abscondit, vel retinet, ne Prælatus tollat, & ne ad libitum de illis disponat.*

3. *Qui contra voluntatem sui Prælati coram eo cum aliquo Fratre de re aliqua sibi appropriandâ contendit: aut qui in cella aliqua, vel in particulari Conventu permanere procurat.*

4. *Qui domus, & possessiones proprio nomine, & propria authoritate alteri locat, & illorum fructus, census, vel canones expetit, vel recipit.*

5. *Quicunque res superfluas, vel curiosas, & pecuniam ipsam apud se habuerit, iisque utatur, etiam de voluntate, & permissione Prælati.*

6. *Quicunque alienaverit, vel disposuerit propria authoritate de re sibi concessa, vel a se quocunque modo acquisita.*

7. *Qui contractus, vel schedulam fecerit, in quibus se aliquid dare, teneri, vel sibi ab alio deberi confiteatur.*

8. *Quicunque absque Prælati consensu, & assensu res sibi concessas, vel non concessas apud Sæculares reposuerint, & custodierint.*

9. *Quicunque in lucro mercaturæ cujuscunque generis, sive possessionum, sive animalium, sive mercium omnis generis partem habuerit.*

10. *Si quis Superior concedat, & Subditus teneat bona stabilia ad usum, usumfructum, administrationem, vel comendam etiam nomine Conventus.*

De

De Confessariis Fratrum.

TITULUS II.

Tex. *Si quis Fratrum instigante inimico mortaliter peccaverit &c.*

1. DE Confessariis Regularium extat fel. rec. Clementis Octavi Decretum, cujus alteram partem super casuum reservatione præmisimus, alteram vero de Confessariis opportune subiicimus. Videlicet. *Clemens VIII.*

Non liceat Superioribus Regularium Confessiones Subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reservatum admiserint, aut ipsimet Subditi sponte, ac proprio motu id ab iis petierint. *Superiores non audiant confessiones, &c.*

Superiores in singulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confessarios pro Subditorum numero majori, vel minori, iique sint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui a non reservatis eos absolvant, & quibus etiam reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eum debere committi ipse in primis Confessarius judicaverit. *Confessarii deputati.*

Tam Superiores pro tempore existentes, quam Confessarii, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentissime, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confessione habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur. *Notitia per confessiones.*

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graves quibusdam peccatis, etiam non reservatis a Confessariis imponendas, quæ Subditos ab hujusmodi perpetrandis cohibere possint.

Atque ita per quoscunque Regularium Superiores, quicunque illi sint, observari mandavit, non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac cujusvis Concilii, etiam Generalis, Decretis, necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore observatis, aut Regulis in Generalibus, seu Provincialibus Capitulis editis, Statutis, & Constitutioni- *Pœnitentiarum Canones.*

bus, etiam Apostolica authoritate confirmatis, privilegiis, indultis, & concessionibus quibuscunque, quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, ceterisque in contrarium facientibus quibuscunque Dat. Romæ apud Sanctum Petrum die 26. Mensis Maii 1593.

Reservatorum absolutio. *Sanctitas sua deinceps declaravit, & declarat, ut si hujusmodi Regularium Confessariis casus alicujus reservati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarii illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta a Superiore facultate, absolvere.* Hæc ex præfata Const. Quæ omnia ut supra inviolabiliter observari mandamus.

Subrogatio Confessariorum. 2. Declaratur insuper, & decernitur, ut si ex his Fratribus, qui ad aliorum Fratrum pœnitentium confessiones audiendas deputati fuerint, aliquis, vel aliqui a Conventu discesserint, alter, vel totidem in eorum vices, qui tamen ab Ordinario Provinciæ admissi fuerint, subrogentur, eorumque nomina in ipsa Confessariorum tabella publice in loco Sacristiæ conspicuo affigenda scribantur.

Pro reservatis quomodo petenda facultas. 3. Ad tollendam vero Fratrum vagationem, qui ob reservatas culpas adeundi Superiores velamine divagarentur, statuitur, ut hujusmodi Superiores per litteras a Confessariis, vel ipsis pœnitentibus, aut cum advenerint, ab iisdem personaliter, & oretenus consulantur, & tam quoad præsentes, quam quoad absentes Superiores supra positum Clementis Octavi Decretum circa recursum hujusmodi inviolate servetur. Interim vero directe (ut ajunt) a non reservatis, indirecte autem, sive ad cautelam a reservatis culpis absolvant.

Exteros Confessores adhibentes. 4. Nemo vero Fratrum copiam Confessariorum nostri Ordini habens extraneos Confessarios, tum aliorum Ordinum Regulares, tum etiam Sæculares pro Sacramentali Confessione facienda ullatenus adire præsumat; alioquin Confessio irrita sit, & nulla; nostri vero Confessiones audire non audeant, nisi prius a Superioribus approbentur, alias suspensionis a Divinis pœnam eo ipso incurrant.

Procur. Ordin. facultas. 5. Procurator Ordinis, qui nec Guardiano, nec Pro-

Provinciali subiicitur, eadem in reservatis casibus facultate gaudeat, qua etiam ipsi Provinciales actu existentes in suis Provinciis potiuntur, qua & suæ familiæ Fratres ab hujusmodi casibus dispensare queat. Si vero a Generali Ministro Generalis Commissarius deputetur; Casus Ministro Generali reservatos nullatenus dispensare possit, nisi talis facultas ab eodem Generali expresse sibi fuerit delegata.

6. Socio vero, & Secretario Ordinis, cum Guardiani, vel Provincialis obedientiæ non subjaceant, concessum est, ut de Generalis Ministri licentia Confessarium sibi ad arbitrium deligere possint, quemadmodum Provinciales, & Guardiani, *juxta Sacros Can. c. fin. Ne pro dilatione extra pœnit. & remiss.* Reliqui vero de familia Generalis casuum reservatorum facultatem toties quoties petere teneantur. *Socii, & Secretarii Ordinis.*

De Sæcularium Confessariis.

TITULUS III.

1. **QUi ad Sæcularium Confessiones adsumendi fuerint, hi eximia probitate vitæ, sufficienti scientiarum peritia, prudentia, & fidelitate, ac studio præsertim Summarum, casuumque conscientiæ emineant, & antequam ad Confessiones audiendas admittantur, ab Examinatoribus in Capitulo Provinciali, sive Capitulari Congregatione ad id specialiter deputandis, vel extra Capitulum a Provinciali Ministro, & Assistentibus rigorose examinentur, & approbentur.** *Conditiones eorum & examen.*

2. **Confessiones, nisi ex rationabili causa, semper in Ecclesia parato ad id, patenti, decentique loco audire teneantur. In singulis itaque nostrarum Ecclesiarum locis Confessaria (ut ajunt) cum grate parvis foraminibus inter Sacerdotem, ac Pœnitentem perforata conspicuis locis collocentur. Bulla Cœnæ Domini, & Casuum Ordinario reservatorum index ex parte Confessarii apponantur, ex parte vero Pœnitentis sacræ Imagines affigantur.** *Confessionalia.*

CONSTITUTIONES IN CAPUT OCTAVUM REGULÆ.

De indicendo, & convocando Generali Capitulo.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *In Capitulo Pentecostes Provinciales Ministri teneantur insimul convenire, ubicunque a Generali Ministro fuerit constitutum.*

Indictionis temporis. 1. Opportune Generalis Minister eis, qui ad Capitulum convocandi sunt, per litteras citatorias constitutum tempus, præfixam diem, certumque locum Generalis ipsius Capituli significabit. Ultramontanis nimirum, & Ultramarinis sex, in Italia vero constitutis tribus saltem ante ipsum Capitulum mensibus.

Commissarii munus. 2. Commissarium ad necessarias Capituli provisiones, Eleemosynarum Collectores, Concionatores, Cathedrantes, Oratoresque, ac cætera omnia necessaria opportune item, prudenterque deputabit. *Indulgentia pro Capitulo.* Procurator vero Ordinis Indulgentiam a Summis Pontificibus hucusque de more concessam a Sanctissimo Domino nostro impetrare tenetur.

Locus Capituli Sexto anno celebretur. 3. Convocetur autem Generale Capitulum, prout Seraphicus Pater in Regula præcipit, ubicunque a Generali Ministro fuerit constitutum, sexto quolibet anno ex felicis recordationis Pauli Quinti Constitutione, quæ incipit; *Ut ea &c.* Consultius tamen esset, si in præcedenti Capitulo locus determinaretur, ubi futurum

tum celebrandum esset, ea tamen lege, ut Generalis Minister ex gravi aliqua necessitate, seu evidenti utilitate præfixum locum immutare, alioquè Generale hujusmodi Capitulum transferre posset. Pentecostes autem tempus pro Generalium Comitiorum celebritate a Regula diffinitum immutari, aut Generale Capitulum differri, seu alio quovis modo longius protrahi nullatenus possit; Singulis itaque sex annis Sabbatho die Vigilia Pentecostes Generalis electio penitus absolvatur. *Capituli tempus.*

De his, qui ad Generale Capitulum profecturi sunt.

TITULUS II.

Tex. *Electio Successoris fiat a Ministris Provincialibus, & Custodibus.*

1. PRimum quidem Generalem Ministrum, vel si ordinario Generali careat, Vicarium Generalem Apostolicum Generali Capitulo interesse oportet; quod si ex urgentissima, eaque legitima causa abesse cogatur, Commissarium instituat, eoque opportune transmittat; Is autem Generalis præfati vices, personamque sustineat, ejusque nomine requisitus Sigilla Ordinis restituere, Officiumque deponere teneatur; adquæ, si renuerit, etiam a Diffinitorio compellatur. Si tamen nec ipse accesserit, nec statuta ad celebrationem Capituli die Commissarium miserit, sive deinceps veniat, vel Commissarium mittat, sive non ejus Officium expirasse, ipsumque in Ordinem redactum fuisse declaramus. *Capitulo Generali intersit, vel ejus Commissarius.* *Quid præstare teneatur.*

2. Quo casu Minister Provincialis Diœcesanus, vel eo absente, Provincialis Sancti Francisci Generalis vices suppleat, idque totum usque ad publicationem Præsidentis Capituli a Sede Apostolica declarandi peragat, quod ad Generalem ipsum Ministrum, si adesset, spectaret. Nemo tamen absque speciali Generalis Ministri, seu Vicarii Generalis licentia ante præfixum terminum eo convenire præsumat. *Generali, & Commissario absente.* *Conveniendi tempus.*

Provinciales, & Custodes Cust. conveniant.

3. Ad Generale vero Capitulum hi omnes convenire tenentur, qui vocem in eo, seu suffragium tum ex præscripto Regulæ, tum ex privilegio habent, Provinciales nimirum, & Custodes Custodum. Provincialis autem, qui non legitime impeditus accedere prætermiserit, ab Officio deponatur, si tamen legitimum impedimentum adesset, Commissarium instituere, eumque sua vice cum authentica excusatione mittere queat.

Provincialis Commiss.

Commissarius autem hujusmodi, proinde ac si Provincialis esset, jus suffragandi, eaque omnia peragendi, quæ Provinciales solent, absolutam, omnimodamque facultatem in Capitulo habeat. Quoad præcedentiam vero post omnes Provinciales inter cæteros (si plures adessent) Commissarios sedeat, eumque locum inter eos teneat, qui ejus Provinciæ, cujus Ministri vices obtinet, jure debetur.

Si moriatur Custos Cust. quid agendum.

4. Si autem Custodem Custodum infirmari, seu mori contigerit, alter ab eis, ad quos spectat, licet extra Provinciale Capitulum, seu Capitularem Congregationem eligatur; quod si Electores intra præfinitum terminum non convenerint, prout inferius Tit. sequenti, electio ad Generalem eo ipso devolvatur.

Alii Vocales qui sint.

5. Præter hos autem, qui ex Regulæ præcepto ad Generalis electionem suffragaturi Generalibus Ordinis Comitiis interesse tenentur, alii insuper, qui ex privilegio suffragia hujusmodi in electione Generalis habuerint, eo accedere debent. Sunt autem, qui Generales Ordinis fuerunt, qui perpetui totius Ordinis Diffinitores sunt, Procurator, Socius, & Secretarius Ordinis, Custos Sacri Conventus Assisiensis, Guardianus Sanctorum duodecim Apostolorum de Urbe, & Guardianus Capituli. Si tamen ex omnibus præfatis aliquem, seu aliquos deesse contigerit, nihil tamen eorum, quæ per Generale Capitulum expedienda sunt, omittatur.

Nunquam omittatur.

Capitulum per absentiam alicujus.

Visitatores Provinciarum referant.

6. Accedant præterea Generales Provinciarum Visitatores, qui Generali Ministro, totique Generali Capitulo earum, quas visitaverint, Provinciarum statum denunciare teneantur. Votum tamen (ut ajunt) seu vocem non habeant.

7. Ac-

7. Accersendi præterea sunt celebriores Ordinis Concionatores, quibus a Generali Ministro, pro cujusque dignitate, locus, & ordo congrue præscribatur. Pro disputationibus vero tres, vel quatuor ex doctioribus nostræ Religionis Patribus, qui cunctis disputationibus generaliter præsint, evocentur; Cathedrantes insuper pro singulis Comitiorum diebus, qui ad publicas disputationes sufficiant, ex doctioribus accersantur. Hique diversarum facultatum quæstiones, pro suis vicibus opportune a Generali Ministro designatis, singulis Capituli (ut præfertur) diebus publice ad disputandum proponant, & defendant. *Concionatores. Assistentes Cathedrantes.*

8. Magister præterea Musices extraordinarius, excellentioresque nostri Ordinis Cantores, Ecclesiasticorumque Instrumentorum pulsatores vocentur. *Musica.*

9. Juniores vero in sacris nondum constituti sub quovis prætextu nullatenus admittantur. Pro sacris autem functionibus in Ecclesia obeundis Studentes, ac simplices Sacerdotes adhibeantur. Missarum autem privatarum ministerio Laici deputentur, qui & Mensæ in Refectorio inservire debebunt. Hi autem omnes, qui ad Capitulum accessuri sunt, juxta sibi præfixum a Generali Ministro in literis convocatoriis tempus, singillatim accedant. *Qui non admittendi. Servitiis applicandi.*

10. His tamen exceptis, nemini prorsus ad Generale Capitulum, nisi ex urgenti, eaque legitima causa, a Protectore Ordinis, vel Generali Ministro evocetur, accedere liceat. *Prohibitio.*

De his, quæ servari debent in Electione Superiorum, & Officialium Ordinis.

TITULUS III.

1. ANte omnia Electores, Vocalesque monemus, ut in omnium Superiorum, & Officialium Religionis electionibus nil aliud, quam Dei honorem, animarum salutem, Ordinis necessitatem, regularisque disciplinæ observantiam præ oculos habeant; nullum- *Vocalium quis scopus.*

lumque majus obsequium se Deo præstare arbitrentur, quam si bonos, idoneósque animarum Pastores elegerint. Et ad hunc effectum in prima sess. antequam ad electionem Ministri deveniatur, ex Decretis Clem. VIII. statuitur, ut congregatos, recognitosque Vocales Præsidens in hæc verba interroget. *Juratis ne secundum veritatem conscientiæ vestræ eum vos ad officium N. electuros, qui ad id magis idoneus in Domino videbitur?* Vocales vero ipsi more Sacerdotum jurantes pectori admoveant manum; quo signo præstito, sciant se jurasse, proindeque Deo injuriam se facturos agnoscant, si quid in ea electione contra rectæ conscientiæ dictamen præsumpserint. Ideo etiam ne ignorantiam quicunque incusare valeat, decernitur, ut immediate Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum; item de forma eligendi, & aliis singulis necessariis coram omnibus perlegantur; quod & in aliis omnibus electionibus uniuscujusque Religionis Prælati servandum est.

Clemens VIII. *Juramentum vocalium.* *Constit. de qualit. eligendorum legantur.*

2. In electione itaque Generalis Ministri, Provincialium, Procuratoris Ordinis apud Apostolicam Sedem, Custodum, Guardianorum, aliorumque omnium Officialium, quibus aliquis administrationis, seu Superioritatis gradus ex electione accedit, statuitur, ut omnes supradicti eligi debeant per vota secreta, itaut singulorum eligentium nomina numquam publicentur; nec inposterum liceat quoscunque Superiores, aut Vocales titulares ad effectum electionis faciendæ constituere, aut voces, & suffragia absentium supplere, alias electio irrita sit, & electus, qui permiserit eligi, deinceps ad omnia Officia inhabilis existat.

Concil. Trid. vota secreta. *Absentium vota non suppleantur.*

3. Qui vero ad Prelaturas Ordinis concurrit, a concursu hujusmodi non impediatur, etiamsi quibusvis malis notis affectus foret, nisi eas per propriam confessionem accusaverit, vel per facti evidentiam, quæ nulla possit tergiversatione celari, eæ palam omnibus constiterint, vel per sui legitimi Judicis sententiam, tribus saltem mensibus ante Capitulum latam, de eis convictus fuerit.

A concursu nemo reiiciatur, vel qui.

4. Si quis autem decennio a perpetrata culpa imma-

Culpa nemati quan.

maculate vixerit, neque pœna ipsi pro crimine imposita productior fuerit, ad electionem, præfata culpa non obstante, concurrere, in eaque eligi possit. *do ab Officiis non impediantur.*

5. Natalium defectum patientes, quicunque hi fuerint, ad Prælaturas, gradus, & Officia Ordinis inhabiles sint, & in Officiis tantum Guardianatu inferioribus ministrare queant. *Spurii.*

6. Si de alicujus Prælati, sive Officialis electione dubium aliquid occurrat, in Capitulo Generali, Generalis Minister cum Diffinitoribus, in Provinciali vero Provincialis item Minister cum Diffinitoribus infra unius naturaliter diei terminum per majorem Diffinitorii partem illud decidere teneatur, decisioni vero, & resolutioni hujusmodi nemo penitus contradicere audeat; quod si quis secus attentare præsumpserit, utriusque vocis, officii, & loci privationem irremissibiliter incurrat. *Dubia circa electiones quomodo discutienda.*

7. In scrutinio per schedulas hic ordo servandus est; unusquisque Elector de manu Præsidis schedulam unam accipiat. Sint autem multæ hujusmodi schedulæ omnes uniformes, opportuneque paratæ. Accepta schedula, in loco ad id parato, ejus, quem eligere voluerit, nomen in ipsa sub hac forma describat. *Eligo admodum Reverendum Patrem Magistrum N. de N. in Generalem*, receptamque schedulam complicet, itaut a nemine ante ejus aperitionem legi ullatenus queat, complicatamque demum in vas coram Præside super mensam paratum coniiciat. Peracta vero schedularum scriptione, ab ipso Præside in eodem vase confundantur, & misceantur. Tunc vero omnes ter alta voce interroget: *Placet ne vobis, ut numerentur schedulæ?* Quibus omnibus, nemine discrepante, ter respondentibus (*Placet*) numerentur, & an suffragia suffragantibus paria sint, observetur; si inæqualia videantur, tamdiu de errore disquiratur, donec æqualia reperiantur; statimque æqualitate reperta, qui electioni præest, omnes ter alta voce interroget, *Placet ne Vobis, ut aperiantur, & legantur schedulæ?* quibus item, nemine opponente, ter respondentibus (*Placet*) mox co- *Scrutinii ordo.* *Schedula electionis.* *Numeratio schedularum* *Aperitio, & lectio. Electionis termini.*

coram omnibus aperiantur, & perlegantur. Electio vero ultra naturalem diem nullatenus prorogetur.

Qui schedulas legent. 8. Pro lectione vero schedularum hujusmodi duo, vel tres Fratres, qui scrutatores appellantur, tamen de Diffinitorii corpore non sint, quive minus characteres agnoscere judicabuntur, a Capituli Præside Diffinitorio annuente seligantur.

Electio diem transcendens. 9. Electiones, quæ intra præfixum unius naturalis (ut præfertur) vigintiquatuor horarum diei tempus non fiunt, ad immediatum Superiorem, qui ordinario jure, non autem delegato electioni præest, ipso facto devolvantur.

In electione quæ prohibentur. 10. Nemo in electione vocem suam alteri delegare, nec in una, eademque electione duobus electivis votis simul potiri, neque seipsum eligere ullatenus possit.

Rejecti, 11. Semel in suffragatione rejectus, ad idem iterum officium ea vice proponi nequeat. Ad officium tamen Guardianatus rejectus pro uno Conventu, pro alio tamen eadem vice proponi possit, ac de similibus idem statuitur.

Num. inclusivus. 12. Qui vota affirmativa in electionibus supra medietatem habuerint, jure censeantur electi. Antequam autem comburantur schedulæ (quæ in quacunque electione ante publicationem semper comburendæ erunt) *Si quis velit opponere interrogetur.* *An aliquis vel personæ electæ, vel electionis modo opponere velit*, coram omnibus acclametur, nullo tamen opponente, hi legitime censeantur electi, qui (ut præfertur) plura affirmativa vota supra medietatem habuerint.

Electionum libertas. Dum Vota non excedunt medietatem quid. 13. Electio Generalis Ministri, & Provincialium adeo libera sit, ut nemo penitus proponatur. Si nullus tamen vota supra medietatem habuerit, iterum ferantur suffragia, quod si nemo denuo ea supra medietatem receperit, si Generalis sit, ad Summum Pontificem, si vero Provincialis, ad Generalem Ministrum devolvatur.

Dif Cust. & Guar. electio per propositionem. 14. Electio vero Guardianorum, Custodum, & Diffinitorum per balotationes (ut ajunt) facienda est. Antequam tamen ad suffragia veniatur, congregentur omnes illius Provinciæ Diffinitores tam perpetui, quam tem-

temporanei; ibique inter ſeſe de proponendis ad hujuſmodi munera aptis, idoneiſque Patribus diſcutiatur. Proponatque alterum Provincialis Miniſter, alterum vero illius Cuſtodiæ temporaneus Diffinitor; quod ſi propoſiti hujuſmodi inepti judicentur, alii proponantur, ac tandem, quinam in Diffinitione proponendi ſint, ſtabiliatur. In Diffinitione vero Capituli Præſidens ipſe duos jam ſtabilitos pro quolibetConventu proponat; in Congregatione vero Capitulari Provincialis Miniſter, eadem forma ſervata, eos proponat. Et qui ſupra medietatem plura affirmativa ſuffragia receperit, canonice cenſeatur electus. Quod ſi ex propoſitis nemo ſuffragia ſupra medietatem recipiat, Superior ipſe alios iterum duos ad idem Officium proponere teneatur. Animadvertat tamen ne cum apto, & idoneo ineptum, ſive inhabilem nominet, ſed proponendi omnes ad illud onus laudabiliter exequendum idonei ſint. *De proponendis diſcuſſio. Propoſitio. Quando quis electus? Dum nemo medietatem excedit quid?*

15. Præſidentes electionibus electivum votum habeant, hoc tamen non obſtante, etiam deciſivum, ubi vota poſt ſecundum (ut præfertur) ſcrutinium ſupra medietatem paria fuerint, habere poſſint; in eo tamen Capitulo ad quodcunque Officium, & Prælaturam voce paſſiva penitus careant. *Præſidens habet votum electivum, & deciſivum, At non paſſivam vocem.*

16. Nullus duobus ſimul Officiis fungi, nec ad ipſa ſimul eligi poſſit; quapropter decernitur, ut nemo poſ ſit eſſe Provincialis Miniſter ſimul, & Guardianus, vel Procurator, Socius, aut Secretarius Ordinis: ſtatim vero ac quiſpiam ad aliquod eorum promotus fuerit, aliud Officium eo ipſo expiraſſe cenſeatur. Quo caſu nec Generalis Miniſter ſine expreſſo Capituli Generalis conſenſu, & ſpeciali, eaque urgentiſſima cauſa diſpenſare valebit. Decretum hoc tamen non extenditur ad Provinciales Titulares, qui in aliis Religionis oneribus exercendi ſunt. *Officiorum pluralitas*

17. Ad coercendum vero quorumdam ambitum, qui ad Officia, & Prælaturas Ordinis ſuffragia, ſeu voces promiſſione, terrore, odio, paſſione, Principum, aut Prælatorum favore, maxime vero cum ſimoniæ nota procurant, decernitur ut felicis recorda- *Suffragia procurantes.*

tio-

tionis Clementis Octavi Decretum, quod inferius apponetur, inviolate servetur.

De sollicitantibus suffragia inquisitio.

18. Qui vero Capitulo præest, ante electionem sedulo de his ambientibus, diligenterque perquirat, ac si quos juridice vota hujusmodi callide, ambitioseque procurasse compererit, carcere, aliisque pœnis severe puniat, juxta præfati Pontificis infrascriptum Decretum. Videlicet.

Eorum pœna.

Clemens VIII. Suffragiorum procuratio prohibita omnino.

19. *Ut omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caveant omnes a directa, vel indirecta vocum, seu suffragiorum procuratione, tam pro se ipsis, quam pro aliis, tum in Capitulis locorum, tum in cæteris præsertim Generalibus Capitulis, aut Congregationibus, seu alibi. Quicunque secus fecerint, præter alias pœnas, & censuras hactenus contra hujusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pœnam privationis Officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quæcunque pariter inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari a nemine possit, nisi a nobis, vel successoribus nostris, & pro qualitate culparum gravius etiam plectantur. Porro supradictas pœnas ad complices, & simpliciter scientes, & non revelantes extendimus.*

Pœna.

Complices, & scientes.

Hæc Clem. VIII.

Licita discussio de aptis ad munus.

20. Ob id tamen non interdicitur, quod Ministri, & Vocales ante electionem mature, prudenter, sincereque absque omni odio, & conventionibus inter sese de bono Pastore consulere, ac tum privatim, tum publice colloqui possint.

Indictio electionis.

21. In omnibus, & singulis electionibus ad signum campanulæ Vocales omnes, seu Electores in præfixum locum conveniant, ibique coram omnibus officiorum, quibus de idonea subroganda, eligendaque Persona agendum est, publica denunciatio a Capituli Præside fiat, tresque Canonici termini ad deliberandum sufficientes Electoribus assignentur.

Termini.

Vocalium discussio.

22. Fiat præterea singulorum vocalium matura discussio, ter alta voce coram omnibus interrogante Præside, *num adsit, qui alicui Vocalium opponere velit.*

lit. Si nullus opponat, omnes, ea discussione facta, his verbis a Præside legitimentur. *Absolvo Vos ab omni excommunicatione, suspensione, interdicto, & dispenso super irregularitatibus ad hujus tantum electionis effectum; Vosque legitimos Vocales declaro. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.* *Habilitatio.*

De modo, & ordine Actionum Capitularium ante electionem Ministri Generalis.

TITULUS IV.

1. FEria sexta, quæ prima dies est infra Ascensionis Domini nostri octavam summo mane, Missa de Spiritu Sancto ad ejus assistentiam invocandam solemniter celebretur, eaque peracta, ad Diffinitorii locum omnes, qui sunt de corpore Capituli, immediatè se conferant, ibique dictis de more precibus, omnibus juxta gradum, dignitatemque sedentibus, Cathalogus Patrum, & Fratrum pro Capituli Generalis servitiis, tam spiritualibus, quam temporalibus deputatorum perlegatur. Cathalogus autem, & Officiales hujusmodi a Præside Capituli instituantur, in eoque omnes, & singuli Officiales præfati, ut puta Guardianus Capituli, Moderator Chori, solemniter Comitiorum tempore Celebrantes, Concionatores, Cathedrantes, causarum Auditores, Concionatorum, Confessariorum, ad sacros Ordines, & ad Religionis habitum Promotores describantur. *Spiritus Sancti imploratio.* *Tabula Capituli legatur.*

2. Prælecto (ut præfertur) Cathalogo, qui Capitulo præest, unumquemque ad munus sibi impositum sedulo perficiendum omni sermonis efficacia adhortetur; de incepsque pro prima futura Capituli actione canonicos terminos ferat. Erit autem prima Capitularis actio Custodum literas, eaque omnia, quæ Custodes ad Capitulum referent, quam diligentissime observare. *Indictio primæ actionis.* *Quid ea contineat.*

3. Quoniam autem in præscripto Cathalogo unum ex Ecclesiæ Altaribus ad Sacra facienda unicuique Provinciæ destinandum erit, in hanc præcipue curam Provin- *Cura Provinciarium circa cele-*

brationem Missarum. vinciales Ministros incumbere opus est, ut quotidie a summo mane usque ad meridiem ad altare suarum Provinciarum Sacerdotes sibi subjecti pro Religionis benefactoribus devotissime celebrent, omnesque sibi subjectos Fratres ad Populorum ædificationem, Chori frequentiam, sæcularium negotiationum fugam sæpius adhortentur.

Ordo inter Provinciales. 4. Ad Confusiones autem tollendas statuitur, ut Capituli Generalis initio, lecto ut supra Cathalogo, Secretarius Ordinis Provinciales omnes, singulosque Vocales eo ordine, quem inter sese juxta præscribendum decretum servare debuerint, in schedula diligenter describat, eaque publico, conspicuoque loco, quo a singulis legi possit, affigatur. Si quis autem Vocalium hujusmodi præfatorum loca usurpare, sive etiam malitiose occupare præsumpserit, publice a Guardiano Capituli corrigatur, & (si fuerit opus) puniatur.

De discussione Custodum Vocalium Capituli Generalis.

TITULUS V.

Discussionis ordo. 1. Die itaque immediate sequenti, terminis a Capituli Præside assignatis jam peractis, terque hora competenti debito intervallo pulsata campanula, pro discussione Custodum ad deputatum Capituli locum Vocales omnes accedant; ibique Spiritus sancti gratia de more implorata, Capituli Præsidens Custodes omnes a Capituli Secretario debito ordine evocandos in medium accedere jubeat.

Discussio. 2. Custodes itaque cum evocati fuerint, singillatim accedant, suæque electionis patentes (ut ajunt) testimonialesque literas proferant. hæ vero, posteaquam coram omnibus perlectæ fuerint, si authenticæ sint, ac juxta formam inferius suo loco præscribendam, admittantur; sin autem, reiiciantur, nullumque jus præfatis Custodibus ex literis hisce rejectis accedat, sed ipsi pariter a Capitulo, velut non legitime instituti, pellantur. Admissis vero literis, an qui eas protulit, omnes,

Qui non admittendi, & qui recipiendi sint Custodes.

Admiſſis vero literis, an qui eas protulit, omnes, & ſingulas conditiones juxta URBANAS has Conſtitutiones in Cuſtodes Cuſtodum prærequiſitas habuerit, explorandum eſt, ſi non habuerit, admiſſis, ut ſupra literis non obſtantibus, ipſe nullatenus admittatur; ſi vero eas habuerit, quæ ad propriam ſpectabunt Provinciam (ut infra Tit. de Cuſtodis Cuſtodum Officio præſcribetur) toti Capitulo ſingillatim proferat.

3. Antequam vero Capitulares Seſſiones incipiantur, Capituli Secretarius Vocales omnes, & ſingulos nominatim appellet, iique cum appellati fuerint, reſpondeant *Adſum*. Deinceps Decretum de non recedendo a Seſſionibus de mandato Præſidis publicetur. Nemini videlicet Vocalium ante completam Seſſionem, gratiarumque actiones e Diffinitorii loco diſcedere abſque expreſſa Præſidis licentia ullo pacto licere. His peractis, qui Vocales non fuerint, dimittantur, Diffinitoriique januæ claudantur, nec per alium, quam per Capituli Guardianum, quando fuerit opus, reſerentur. *Vocales nominatim appellentur.* *A ſeſſionibus non recedant vocales.*

4. Iis autem, quæ circa Cuſtodes Cuſtodum, Provinciaſque diſcutienda ſunt, abſolutis, ante Miniſtri Generalis electionem, num plena, legitimaque ſit Congregatio, a Præſide diſquiratur, ſi qui abſuerint, quinam ſint, & quanam fuerint occupatione detenti, perquiratur, & dignoſcatur. Poſt hæc autem Capituli Præſidens omnes, ſinguloſque præſentes Vocales a cenſuris abſolvat, votaque omnia ut ſupra Tit. 3. num. 22. decretum eſt, eaque forma legitimet. *Totius Diffinitorii diſquiſitio.*

De Oratione quadraginta horarum ante electionem Generalis Miniſtri inſtituenda.

TITULUS VI.

1. Feria quinta ante Feſtum Pentecoſtes mane hora competenti Fratres omnes tam Vocales, quam non Vocales in Eccleſia congregentur, adſintque Miſſæ de Spiritu Sancto, quam Miniſter, aut Vicarius ipſe Generalis, vel alius eo jubente ſolemniter cantabit, ea- *Inſtitutionis tempus, & modus.*

que absoluta, statim quadraginta horarum solemnis Oratio instituatur. Sacerdotes omnes eodem pariter die Missam de Spiritu Sancto celebrabunt, & qui non fuerint actibus Capitularibus legitime impediti, omnes, juxta Provinciarum ordinem in tabella publice affigenda conscribendum, alternatim per vices bini superpelliceo induti in singulas horas Orationi assistant; quotidie vero in sero prædicta Oratio concludatur, cunctisque Fratribus ad signum præfixum processionaliter convenientibus, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reponatur juxta formulam in nostro Cæremoniali præscriptam.

Sacerdotum & cæterorum preces.

De qualitatibus Ministri Generalis.

TITULUS VII.

Inter ejusdem electiones sit intervallum.

1. AD præfecturam Generalatus is minime assumendus est, qui actualiter sit, vel immediate fuerit Generalis Religionis Minister, nisi post triennium absoluto Officio.

Sit Vir insignis.

2. Inter cæteras Generalis Ministri eligendi qualitates, ea quidem prima est, ut eo sit ornamento insignis, ut subditos ad easdem sibi virtutes studiose comparandas suimet exemplo instituat, & alliciat.

Qualitates, & virtutes ejus.

3. Ipse charitatis præcipue, humilitatis, patientiæ, mansuetudinis, fortitudinis, cæterarumque virtutum splendore præfulgeat, tantaque modestia, affabilitate, atque familiaritate noverit sibi subjectos gubernare, ut non Prælatus, sed omnino servus, & subditus esse videatur; & cum alias sit omnium Dominus, ac Reverendissimus Pater, non se tamen Religionis, seu Religiosorum Dominum, sed Ministrum, & servum juxta Regulam esse meminerit: seque Fratrum necessitatibus prompte inservire debere sedulo arbitretur, ac sciat.

Doctrina.

4. Accedat doctrina, & scientia, quæ licet præferenda non sit prudentiæ, ea tamen præditus esse debet.

Ætas.

5. Illius autem ætatis, quæ quadragesimum superet, nec septuagesimum annum excedat, viribus va-

validus, robuſtiorique corporis habitudine firmus.

6. Illius ad ſpiritualem vitam propenſionis, ut in ſpiritualibus rebus non vulgariter fuerit exercitatus. *Spiritualitas.*

7. Ejuſque probitatis morum, ac vitæ integritatis, ut nullum habeat canonicum impedimentum. *Integritas*

8. Quæ ſane conditiones, & qualitates in ipſis etiam Provincialibus, aliiſque reſpective Superioribus, quantum fieri poterit, deſiderantur. *Extenſio ad alios Superiores.*

De Syndicatu Miniſtri Generalis habendo, & aliis ad Seſſionem pertinentibus.

TITULUS VIII.

1. FEria ſexta ante Pentecoſtes, omnibus, ſinguliſque Vocalibus ad deputatum Diffinitorii locum con venientibus, Præſidens Capituli, facto prius (ſi fuerit opus, opportunumque judicabitur) cohortationis verbo, Generali Miniſtro ſyndicationem juxta Conſtitutiones de illo faciendam indicet. Generalis vero Miniſter, ut in ejus adminiſtratione, moribuſque liberius agi poſſit, utque nullus accuſandi libertate careat, a Diffinitorio ſtatim diſcedat. *Syndicatus indictio.*

2. Singuli itaque poſt Generalis Miniſtri diſceſſum quidquid gravius deferendum de ejus erratis habeant, per literas authenticas a Provinciis tranſmiſſas, quæ inſuper, qualeſve fuerint accuſationes bona fide, Dei tantum honorem zelantes manifeſtare teneantur, Si notabiles exceſſuum accuſationes delatæ fuerint, Provinciarum hujuſmodi literæ publice in Diffinitorio perlegantur. Prelectis autem literis, Generalis ad Diffinitorium revocetur, eique literarum, & accuſationum ſubſtantia exponatur, ſuamque tuendi cauſam abſoluta facultas concedatur. Afferat ille ad ſui defenſionem quaſcunque voluerit potiores rationes, hiſque productis e Diffinitorio iterum egrediatur. Generali Miniſtro egreſſo, accuſationes ſimul, & defenſiones diligentiſſime conferantur, nihilque improbatum, indiſcuſſumque nihil relinquatur. *Objectionum productio.* *Defenſiones audiantur.*

Missa de Spiritu Sancto. 3. Sabbato demum Vigilia Pentecostes summo mane post primam Missam a Capituli Præside Missa de Spiritu Sancto solemniter celebretur, eique Fratres omnes tum vocales, tum non vocales dato signo interesse teneantur, singulisque Electoribus, qui non celebraverint, ab eodemmet celebrante sacra Communione refectis, expletaque Missa bini, & bini de more præ *Processio ad locum Capituli.* intonatum hymnum *Veni Creator Spiritus* devote cantantes ad Diffinitionis locum accedant. Hymno cantato soliti Verf. & Oratio devotissime pariter recitentur. Expleto cantu, cunctis attente audientibus, Ca- *Sermo Præsidens.* pituli Præsidens sermonem ad Fratres, prout magis expedire judicaverit, habeat; Eoque demum absoluto, omnes, qui Vocales non fuerint, a Diffinitorio excludantur, ejusque januæ a Capituli Guardiano aliquibus ejus Conventus discretis Patribus secum assumptis diligentissime claudantur, seduloque custodiantur. Exeat & Generalis Minister syndicationis actibus expletis *Comestibilia non inferantur in locum Diffinitorii.* mox reversurus. Præcipitur autem præterea sub excommunicationis latæ sententiæ pœna ipso facto incurrenda, ne Guardianus Capituli, aut alius, quicunque is fuerit, comestibile quidquam Vocalibus hujusmodi in Diffinitorio reclusis, donec Generalem Ministrum elegerint, ullatenus afferre præsumat.

Syndicationis complementum. 4. Primum vero, posteaquam Electores in Diffinitorio reclusi fuerint, ad inceptæ syndicationis actum procedatur. Præsidens itaque Capituli sententiam, & singulorum vota, quæ conscribenda, palamque legenda erunt, perquirat, ac juxta majoris Capituli partis sententiam, ad correctionem, vel liberationem Generalis deveniatur. Auditis propterea (ut præfertur) Vocalium votis, Generalis Minister in Diffinitorium revo- *Renunciet Officio Generalis.* cetur, Ordinis Sigilla Præsidenti Capituli publice reddat, Officio suo renuntiet, & coram Vocalibus præfatis de suis negligentiis, & erratis culpam humiliter dicat, statimque si corrigendus sit, corripiatur, si vero *Absolvatur ab Officio.* commendandus, a Præside commendetur; moxque ab Officio absolvatur his verbis, *Absolvo te ab Officio tuo, in nomine Patris, & Filii &c.* atque ad Generalis Ministri electionem deveniatur. ni-

5. In eo vero Generali Capitulo, si Generalis Minister ex syndicatione liber evaserit, omnibus aliis actibus, electionibus, & Diffinitionibus adesse, vocemque habere, ac etiam (nisi Præsidens Apostolicus adsit) in sui successori electione libere, liciteque præsidere possit, & valeat. *Actibus Capitularibus, quando interesse potest.*

6. Quandocunque autem Generalis Minister e Diffinitorii loco egreditur, vel ingreditur, aut causam suam tuetur, vel culpam dicit, omnes (unico dumtaxat excepto Capituli Præside) detectis capitibus stare, eique reverenter assurgere teneantur. *Reverentia Generali renuntianti debita.*

De Ministri Generalis electione.

TITULUS IX.

1 ABsolutis his, quæ de syndicatu decreta sunt, si Capituli Præsidens non fuerit extra Ordinem ab Apostolica Sede deputatus, sed vel ipse Generalis Minister, vel ex nostris alius quispiam electioni præsideat, ut electio ipsa canonice magis, riteque procedat ab eo, qui post se primus sedet, ad cautelam dumtaxat a quacunque censura absolvatur, & ab irregularitatibus dispensetur, ac iterum Vocales omnes juxta formam superius Tit. 3. num. 22. descriptam absolvat; mox omnibus, singulisque Vocalibus stantibus, Secretarius Ordinis singulos Provinciales juxta Provinciarum Ordinem nominet. Hi vero, prout nominati fuerint, se adesse respondeant. Custodes item a Secretario Ordinis juxta Provinciarum dignitatem, ordine inferius præscribendo non secus ac Provinciales appellentur, Ordo vero, sive Provinciarum dignitas ita servetur, Videlicet. *Præsidens si ex nostris sit absolvatur. Absolutionis universalis repetitio. Vocales nominatim recenseantur.*

P R O V I N C I A.

Ordo inter Provincias.

Sancti Francisci	Bononiæ
Romæ	Neapolis
S. Antonii	Siciliæ

Marchiæ	Styriæ, & Charinthiæ
Sancti Nicolai	Coloniæ
Mediolani	Argentinæ
Tusciæ	Leodii
Januæ	Romaniæ
Sancti Bernardini	Austriæ
Calabriæ	Bohemiæ
Sancti Angeli	Orientis
Sardiniæ	Transilvaniæ
Dalmatiæ	Terræ Sanctæ
Sancti Bonaventuræ	Angliæ
Sancti Ludovici	Hiberniæ
Occitaniæ	Saxoniæ
Poloniæ	Daniæ
Russiæ, & Lithuaniæ	Hungariæ

Post nominationem vero, fel. rec. Clementis Octavi decretum superius positum Tit. 3. n. 19. perlegatur, inviolabiliterque servetur. Perlegantur etiam Constitutiones de Qualitatibus Generalis Ministri, ut supra Tit. VII.

Schedulæ 2. Demum cum in Generalis (ut præfertur) electione suffragia ab Electoribus ferenda sint, Capituli Præsidens tot ante se paratas habeat schedulas utraque facie albas, & nullo pacto, seu quovis modo conscriptas, quot fuerint Electores, seu Vocales. Hi vero bini, & bini ordine jam præscripto evocentur.

Earum distributio. 3. Unica de manu Præsidentis accepta schedula, ut superius decretum est, ad mensam ejus longitudinis, latitudinisque, ut alter alterius scriptionem legere nequeat, in medio Diffinitorii ad hunc dumtaxat effectum paratam accedant, moxque juxta formam superius traditam nomen, & Patriam ejus, quem eligere voluerint, intelligibili manu describant, descriptasque, ac complicatas schedulas Præsidenti Capituli singuli reddant, qui eas in urnam ante se positam publice, patenterque coniiciat. *Voti conscriptio.*

Scrutatores. 4. Schedularum scriptione peracta, duo, vel tres extra Diffinitorium scrutatores, sive præfatarum schedularum lectores adhibeantur.

5. Post

5. Postea excutiatur urna, suffragia misceantur, schedulæ confundantur, deincepsque singulæ numerentur, & (ut supra decretum est) an paria sint perquiratur. Æqualitate reperta, unamquamque illarum seorsim apertam alter Lectorum alta voce, clare, & distincte coram omnibus legat, eamdemque alter alta pariter voce coram omnibus repetat. Quoad omnia vero ordo superius præscriptus Tit. III. respective servetur. *Numeratio & publica lectio.*

6. Interim dum schedulæ perleguntur, Capituli Secretarius unumquodque suffragium sua scriptura excipiet, electi nomen prænotando, quod & a diversis Diffinitoribus (tribus saltem) a Præsidente Capituli designandis pariter fiat. *Suffragiorum notatio.*

7. Perlectis demum schedulis ut supra, quisnam rite, canoniceque fuerit electus, juxta superius decretum judicetur, omnibusque sequenti ordine publicetur. *Electus publicetur.*

8. Primum Diffinitorii Januæ aperiantur, Capituli Campanula, omnesque deinde Campanæ Conventus pulsentur, omnibusque in Capitulo existentibus congregatis, Secretarius in altum conscendens, electionem factam sub hac verborum formula plena voce enunciabit. *Publicationis ordo, & publicator.*

Formula publicationis post novi Generalis Electionem faciendæ.

IN nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen. Anno Domini millesimo &c. die &c. mensis &c. Ego Frater N. nomine meo, & nomine omnium, ad quos juxta Regulam in præsenti Conventu N. Civitatis N. legitime in Spiritu Sancto congregatos electio Generalis Ministri pertinet, nomino, & publico in Ministrum Generalem totius Ordinis Minor. Conv. Sancti FRANCISCI Reverendissimum Patrem N. de N. in quem major Vocalium pars scilicet [numerus] *favorabilibus votis consensit.* [vel] *omnia vota, dempto uno consenserunt, sicque legitime electum omnibus denuntio. In nomine Patris &c.*

9. Quo facto, statim a Cantoribus intonetur *Te Deum laudamus*, & tunc præcedente Cruce cum Acoli- *Processio post electionem.*

lithis ad Ecclesiam omnes processionaliter pergant, ubi expleto hymno, si Generalis electus præsens fuerit, statim ambabus super Missali extensis manibus coram Altari majori flexis genibus in manibus Præsidentis Capituli teneatur Fidei professionem cum juramento alta, intelligibilique voce sequenti Forma emittere.

Professio fidei.

Formula Professionis Fidei a Ministro Generali electo emittendæ cum juramento.

Ego Frater N. Generalis Minister Ordinis Fratrum Minorum Conventualium firma fide credo, & profiteor omnia, & singula, quæ continentur in Symbolo Fidei, quo Sancta Romana Ecclesia utitur, videlicet.

Credo in unum Deum Patrem Omnipotentem, factorem Cæli, & Terræ; Visibilium omnium, & invisibilium, & in unum Dominum Jesum Christum Filium Dei unigenitum, & ex Patre natum ante omnia sæcula, Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt: Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de Cœlis & incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine, & Homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus, & sepultus est; Et resurrexit tertia die secundum scripturas, & ascendit in Cœlum, sedet ad dexteram Patris, & iterum venturus est cum gloria judicare vivos, & mortuos, cujus regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum Dominum, & vivificantem, qui ex Patre, Filioque procedit, qui cum Patre, & Filio simul adoratur, & conglorificatur, qui locutus est per Prophetas: Et unam Sanctam Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum; & expecto resurrectionem mortuorum; & vitam venturi sæculi. Amen. Apostolicas, & Ecclesiasticas traditiones, reliquasque ejusdem Ecclesiæ observationes, & Constitutiones firmissime admitto, & amplector. Item

Sacram Scripturam juxta eum sensum, quem tenuit, & tenet Sancta Mater Ecclesia, cujus est judicare de vero sensu, & interpretatione Sacrarum Scripturarum, admitto, nec eam unquam, nisi juxta unanimem consensum Patrum accipiam, & interpretabor.

Profiteor quoque septem esse vere, & proprie Sacramenta novæ Legis a Jesu Christo Domino Nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis necessaria, scilicet Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Pœnitentiam, Extremam Unctionem, Ordinem, & Matrimonium, illaque gratiam conferre, & ex his Baptismum, Confirmationem, & Ordinem sine sacrilegio reiterari non posse. Receptos quoque, & approbatos Ecclesiæ Catholicæ. Ritus in supradictorum omnium Sacramentorum solemni administratione recipio, & admitto: omnia, & singula, quæ de peccato originali, & de justificatione in Sacrosancta Tridentina Synodo definita & declarata fuerunt, amplector, & recipio. Profiteor pariter in Missa offerri Deum verum, proprium, & propitiatorium Sacrificium pro vivis, atque defunctis, atque in Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento esse vere, realiter, & substantialiter Corpus, & Sanguinem una cum anima, & divinitate Domini Nostri Jesu Christi, fierique conversionem totius substantiæ panis in Corpus, & totius substantiæ vini in Sanguinem, quam conversionem Ecclesia Catholica transubstantiationem appellat. Fateor etiam, sub altera tantum specie totum, atque integrum Christum, verumque Sacramentum sumi: costanter teneo purgatorium esse, animasque ibi detentas fidelium suffragiis adjuvari. Similiter & Sanctos una cum Christo regnantes venerandos, atque invocandos esse, eosque orationes pro nobis Deo offerre, atque eorum Reliquias esse venerandas firmissime assero.

Imagines Christi, & Deiparæ semper Virginis, nec non aliorum Sanctorum habendas, & retinendas esse, atque eis debitum honorem, & venerationem impertiendam, Indulgentiarum etiam potestatem a Christo in Ecclesia relictam fuisse, illarumque usum Christiano

Po-

Populo maxime salutarem esse affirmo. Sanctam Catholicam, Apostolicam Romanam Ecclesiam omnium Ecclesiarum Matrem, & Magistram agnosco, Romanoque Pontifici Beati Petri Apostolorum Principis Successori, ac Jesu Christi Vicario veram obedientiam spondeo, ac juro: Cætera item omnia a Sacris Canonibus, & Oecumenicis Conciliis, ac præcipue a Sacrosancta Tridentina Synodo tradita, definita, & declarata indubitanter recipio, atque profiteor, simulque contraria omnia, atque hæreses quascumque ab Ecclesia damnatas, & rejectas, & anathematizatas ego pariter damno, rejicio, & anathematizo. Hanc veram Catholicam fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in præsenti sponte profiteor, & veraciter teneo, eamdem integram, & inviolatam usque ad extremum vitæ spiritum constantissime (Deo adiuvante) retineri, & confiteri, atque a meis subditis, vel illis, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit, curaturum. In correptionibus judicialibus gravium criminum, & in provisionibus, promotionibus, confirmationibus, destitutionibus, & repulsionibus faciendis de personis dicti Ordinis fideliter secundum Deum, & regulam Beati Francisci, puramque & rectam conscientiam me habebo, ac toto meæ gubernationis tempore (quantum in me fuerit) adnitar studiosissime, ut Regulæ, & Constitutionum nostrarum observantia in Religione exquisite vigeat, itaut de cultu divino, & de regulari disciplina, si quid ad meliorem formam redigendum comperero, non patiar, ut cura mea, labor, studium, & industria desideretur.

Prates dicenda. *Ego idem F. N. spondeo, voveo, ac juro, sic me Deus adiuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.*

Obedientia præstanda 10. Peracta Fidei Professione, Generalis Minister electus ad Altare majus accedens, consuetas preces, ac orationes dicat, statimque sedens, universos Fratres obedientiam sibi præstantes amplectatur, quo interim Cantores Antiphonas, & Hymnos, prout in Rituali nostro habetur, solemniter cantent.

11. Li-

11. Licet autem Generali Ministro electo alia confirmatione opus non sit, nihilominus si Generale Capitulum extra Urbem celebretur, post electionem factam, Nuntius ad Summum Pontificem, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, totius Capituli nomine cum literis electionem ipsam, aliaque Capituli gesta, & gratiarum actiones referentibus destinetur. *Electionis nuntius ad Pont.*

12. Si vero Generalis Minister electus absens fuerit, electionis suæ accepto decreto, præsente ejus loci, ubi eum esse contingat, Fratrum Conventu, fidei professionem, cum juramento præscripto in manibus Superioris illius Provinciæ statim emittere teneatur, moxque Generalatus Officio, ac potestate plene, absolute, legitimeque fruatur, potiatur, fungatur, & gaudeat. *Si electus Generalis absens fuerit quid?*

13. Si autem Generalem Ministrum noviter electum longius extra Italiam abesse contigerit, donec hujusmodi electionis de se, ut præfertur, factæ decretum accipiat, Præsidens ipse Capituli, sive Vice præsidens ab ipsomet institutus, aut alius quispiam a Sede Apostolica deputatus plenariam gubernandi Ordinem facultatem, ac potestatem habeat. Quod si infra triennium Generalem Ministrum sic infirmari contingat, ut de vita ipsius suspicari rationabiliter possit, coram Socio, & Secretario Ordinis, item illius Provinciæ (si aderit) Provinciali Ministro, ejus Conventus Guardiano, aliisque nonnullis discretis ejusdem Conventus Patribus Sigilla Ordinis, cæteraque omnia, quæ ad Religionem spectaverint, fideliter resignare teneatur. Eaque in arca trium clavium a dictis Patribus conserventur, & usquequo per Apostolicam Sedem de Apostolico Vicario provisum fuerit, fidelissime asserventur. *Si multum absens sit Generalis electus quis ejus vices gerat.* *Si Generalis vita in discrimine sit quid faciendum.*

14. Quicunque tamen Ordinis regimini Apostolica fuerit authoritate præpositus, si Generalis Minister ante Festum Sancti Michaelis Mense Septembris obierit, Ministrorum, & Custodum universitatis ejus obitum significare, futurique Capituli Generalis pro Festo Pentecost. proxime sequenti celebrationem absque ulla dilatione intimare, ad eamque Vocales, & Electores omnes convocare teneatur. Si vero præscripto Sancti Mi- *Obeunte Generali quando celebrandum Capitulum.*

Michaelis Festo transacto, Generalis decesserit, ejus dumtaxat obitum singulis Provincialibus Ministris denuntiet, Generale tamen Capitulum ad annum proxime sequentem (nisi tamen eo anno celebrari debuisset) differatur. Eoque loco, ubi a Generali Ministro præterito Capitulo fuerat intimatum, nisi Summus Pontifex aliter expedire judicaverit, celebretur.

Vicarii Generalis authoritas

15. Vicarius autem Generalis hujusmodi eadem prorsus authoritate, potestate, favoribus, honoribus, oneribusque & privilegiis, aliisque indultis; quibus Generalis Minister fruebatur, quousque novi Generalis electio compleatur, & ipse libere, absolute, ac plenarie perfrui possit, & valeat.

Idem servandum sit aliter vacet Generalis Offic.

16. Id ipsum in quacumque extra Capitulum vacatione, sive per mortem, sive per renuntiationem, sive per promotionem, sive alia quacunque ex causa occurrat (nisi tamen aliter Summus Pontifex judicaverit) inviolate servetur.

De his, quæ post Ministri Generalis electionem agenda sunt.

TITULUS X.

Generalis electi sermo.

1. GEneralis Minister electus, ubi primum commode fieri poterit, post exhibitas Deo debitarum gratiarum actiones in loco Capituli Fratres omnes ad regularis vitæ cultum, Populorum ædificationem, ad exactam Constitutionum observationem, Religionisque splendorem efficacioribus verbis omni charitatis ardore cohortetur, profanas pompas, vanas acclamationes, immodestos quoscunque actus contemnat, severeque damnet. Æternam benedictionem iis impertiat, qui sancte in Ordine, & laudabiliter vixerint, fideliterque in sua vocatione perseveraverint; Apostatis vero (si qui fuerint) æternam maledictionem nominatim etiam, nisi resipuerint, comminetur.

De

De Auditoribus causarum, & Promotoribus Capitularibus.

TITULUS XI.

1. GEneralis ad arbitrium suum in Capitulo Generali quatuor, aut plures eliget Provinciales Ministros, seu alios ex Patribus prudentes, rerumque experientia insigniores, quibus in duas Classes distinctis, Provinciarum, Regionumque ratione habita, causas omnes, tam civiles, quam criminales tum Fratrum, tum sæcularium ad Capitulum quomodolibet spectantes cognoscendi potestas, & cura demandetur. Hique causarum propterea Auditores appellentur. *Auditorum Deputatio, & potestas.*

2. Civiles causæ statim transigantur, ac decidantur, decisiones vero in peculiari libro, ad hunc dumtaxat effectum destinato, conscribantur, propriarumque singulorum Auditorum hujusmodi manuum subscriptionibus firmentur. *Civiles causa terminentur. Determinatio libro notetur.*

3. Criminales autem, postquam diligenter cognitæ fuerint, seduloque ab ipsis Auditoribus examinatæ, ad Generalem Ministrum reiiciantur, eique Auditores suos sensus aperiant, tum vero Generalis Minister diffinitivam ex instituto sententiam ferat, quosve innocentes repererit, absolvat, quos autem culpis obnoxios, reos declaret, & puniat. *Criminalium judicium ad Generalem spectat.*

4. Præsenti tamen decreto statuitur, ne quis causas quascunque, quæ in Capitulo Provinciali, vel per ipsum Provincialem Ministrum expediri possunt, ad Generale Capitulum, seu causarum Auditores hujusmodi transferre, sive traducere audeat. Qui secus fecerint, non modo non audiantur, sed pro temeritate ad Generalis arbitrium puniantur. *Causa ad Provinciales pertinentes.*

5. De appellationibus autem, quæ in Capitulis, tam Generali, quam Provincialibus sæpius a quibusdam interponi solent, decernitur, ne quoad effectum devolutivum ullatenus impediatur, quoad effectum tamen suspensivum omnino tollantur, itaut appella- *Appellationum admissio.*

tio-

tione quacunque non obstante, omnia, singulaque Capituli acta perficiantur, deincepsque si minus canonice facta fuerint, Generalis Minister cognoscat, ac prout de jure diffiniat. Idem decernitur, si forte fieret ad Summum Pontificem, & Apostolicam Sedem appellatio. Contingit enim interdum aliquos reperiri, qui ex quacunque causa appellationes hujusmodi interponunt, sicque omnia in Capitulis pertractanda perturbare, & inania reddere conantur: quod cum non sine magno ordinis detrimento, ac dedecore fieri possit, ad horum pervicaciam retundendam decretum hoc sancitum est, quod ab omnibus omnino servandum esse mandamus.

Appellantium pertinacia tollenda.

Ordo cognitionis causarum. Causæ Apostatarum.

6. Capituli Generalis perdurante tempore omnes Auditores præfati ad cognoscendas, examinandasque causas quotidie congregentur; in eorum sententiis proferendis per suffragia secreta semper procedant. Auditores insuper Apostatarum eodem modo deputentur.

Promotores, & Examinatores Capitulares.

7. Examinatores præterea ad Verbi Dei prædicationem, ad Confessiones audiendas, ad sacros Ordines, & ad habitum Religionis promovendum instituantur. Horumque munus sit causas cognoscere, ad examen singulis Capituli diebus convenire, & illud cum opus fuerit, exercere, omniaque, & singula propriis manibus adnotare, eaque adnotata ad Generalem Ministrum pro diffinitiva resolutione deferre.

Pro studiis.

Eorum munus.

8. Ad Ordinationes autem, sive Gymnasiorum dispositiones sex item Regentes præcipui, seu alii idonei Patres ad Generalis arbitrium destinentur, isti vero, prout occasio postulaverit, debitis horis quotidie Capituli tempore congregati ea, ad quæ destinati sunt, exequantur, & executiones factæ in peculiari libro adnotentur, propriisque exequentium manibus subscribantur, & Generali Ministro tradantur.

Ratiocinatores Capitulares.

9. Tres itidem ex Insignoribus Ordinis Patribus status omnium Religionis Conventuum revisores destinentur. Singuli vero Provinciales Ministri singularum Provinciarum statum, ut superius decretum est, ad eos summatim deferre teneantur.

10. Qui-

10. Quibus bene visis, & ab hujusmodi Revisoribus consideratis, de his omnibus Generalem Ministrum certiorem faciant, ipseque prout melius judicaverit, arbitrio suo juxta Constitutionum decreta diffiniat. *Decisio Generalis.*

De Procuratore Generali eligendo.

TITULUS XII.

1. POst Ministri Generalis electionem diebus proxime sequentibus, quoad Generale Capitulum perduraverit, omnes, & singuli Religionis Diffinitores, una cum Præsidente Capituli Generalique Ministro ad Diffinitorii locum, sanctissimo Missæ Sacrificio (ut decet) præmisso, signoque dato, de aliis quoque rebus, & electionibus tractaturi conveniant. Custodibus tamen Provinciarum, itemque sacri Assisiensis Conventus Custode, Sanctorum duodecim Apostolorum de Urbe, ac etiam Capituli Generalis Guardianis, qui in electione dumtaxat Generalis Ministri Electores existunt, exceptis. *Vocales exclusi.* *Sessio hujus electionis.*

2. Feria itaque secunda, ubi (præmittendis de more, ut supra præmissis) ad solitum Diffinitorii locum convenerint, de Procuratoris Ordinis electione agatur. *Conveniant ad locum.*

3. Ad nutum igitur Præsidentis, qui aliqua prius, si videbitur, de electione hujusmodi verba faciat, Procurator Ordinis tunc existens assurgat, & coram illo genuflexus palam de suis erratis, ac negligentiis humiliter se ipsum accuset, itemque ad Præsidentis mandatum e Diffinitorio egrediatur. Egresso Procuratore Ordinis, an adsit, qui adversus Procuratorem quidquam habeat deferendum, trina proclamatione interroget, sicque cum cæteris circa Procuratoris vitam, mores, merita, qualitates examinet, matureque discutiat, & an hujusmodi Procurator secunda vice sit adsumendus, an potius cum alterius subrogatione amovendus, de Diffinitorum consilio determinet. *Procuratoris Ordinis Syndicatio.* *De subrogatione alterius, vel confirmatione disceptatio.*

4. Si quid vero probetur, quo puniendus sit, ad idem Officium secunda vice illum assumere, eique *Si pœnas mereatur*

in

quid agendum. in Diffinitorio locum dare minime liceat, deinceps bene consideratis, probatisque causis, ob quas pœnis afficiendus fuerit, eis prout de jure plectatur.

Si nihil contra actum sit suo loco sedeat &c. 5. Cæterum si nulla correctionis, nullaque punitionis aderit causa, ad Diffinitorium revocetur, solito suo loco inter alios sedeat, vocemque activam in Officialium electionibus, aliisque capitularibus actionibus legitime habeat.

Diffinitorii accurata disquisitio. 6. Antequam igitur ad novi Procuratoris Ordinis electionem deveniatur, causæ, ob quas prior esset deponendus, juxta harum Constitutionum Decreta inferius posita Tit. sequenti coram omnibus perlegantur, seduloque animadvertant Electores, ne iisdem causis detentum, convictum, seu convincendum denuo eligant, alias electio eo ipso irrita sit, & nulla.

De causis depositionis Procuratoris Ordinis.

TITULUS XIII.

Vitæ relaxatio. 1. SUnt autem potissimæ; & sufficientes ejus amotionis causæ, quando scilicet, timore Domini postposito, vitam solutiorem duceret ab instituto religioso alienam.

Reformationis negligentia. 2. Quando ipse præ cæteris irreformatus reformationi Ordinis totis viribus non faverit, & a regularis disciplinæ observantia aberraverit, & ad eam promovendam operam suam fideliter præstare coram Summo Pontifice, & Cardinalibus aperte neglexerit.

Circa causas ordinis incuria. 3. Quando in rebus Ordinis ita remissus fuerit, ut ex ipsius negligentia, & incuria aliquid contra Ordinis libertatem impetratum fuerit, vel aliquod privilegium ablatum.

Conv. ablationis permissio. 4. Quando (non faciendo quod in se est) Conventus a Ministrorum Religionis obedientia auferri permiserit.

Transgressorum circa venientes Romam toleratio. 5. Quando absente Generali Fratres vagos, & discurrentes, qui sine legitima Superiorum licentia ad Urbem venerint, debitis modis non ejecerit; ac puniri curaverit.

6. Quan-

Bonorum defraudatio.

6. Quando in administratione pecuniarum, aut expensarum fraudem aliquam commiserit, vel alias dolo, aut lata culpa in ea re deliquerit.

In Generalem conspiratio.

7. Quando contra Generalem Ministrum conspiraverit, aut conspirantes non revelaverit, & puniri curaverit.

Super culpas Procuratoris Ord. invigilatores.

8. Quamobrem mandatur Ministro Provinciæ Romanæ, & Guardiano Romæ, ut suis literis Generalem (fortasse absentem) illico moneant, si Procurator in jam dictas, vel similes culpas incidisset. Si vero tam Provincialis, quam Guardianus prædicti in hoc negligentes se præbuerint, ab officio suo per sex menses suspendantur.

Depositio ab Officio

9. Minister vero Generalis juridico processu formato deponere potest Procuratorem de prædictis, & aliis culpis accusatum, & alium subrogare, sicuti etiam, si Procurator aliquo longiori morbo detineretur, aut alias sic impediretur, quominus suo muneri utiliter satisfacere posset, per eumdem Ministrum Generalem alius sufficiens, & idoneus subrogandus erit, qui Coadiutor appelletur, & cessante infirmitate, vel impedimento, illius etiam subrogatio cesset.

Subrogatio alterius.

In casu mortis substitutio alterius.

10. Similiter decernimus, ut Minister Generalis possit (si mori contingat Procuratorem) consulto Protectore, & Assistentibus, in ejus locum alterum idoneum substituere, & substitutus, vel causa mortis, vel causa depositionis propter aliquod crimen Procurator item appelletur, & in eo Officio usque ad Capitulum Generale permaneat.

Ejus nomen & duratio.

Unicus Procurator, vel quando geminatus.

11. Volumus autem, ut ad evitandam discordiam unus tantum sit Procurator, non autem plures, nisi pro Ultramontanis Provinciis alterum constituere necesse sit.

De qualitatibus Procuratoris Generalis.

TITULUS XIV.

Qui eligi non possit.

1. IN electione Procuratoris Ordinis sciant Electores ad hoc Officium assumendum non esse, qui se-

cundo triennio antea confirmatus est, nisi ab eo Officio absoluto triennium aliud sine officio transegerit, sed alium in nomine Domini eligendum esse, virum scilicet prudentia præditum, doctrina conspicuum, rerum usu probatum, negotiis gerendis aptum, fidelem promptum, sollicitum, bonæ famæ, amabilem, affabilem, qui conspectui Summi Pontificis, & Cardinalium apparere possit, qui Religionis muneribus, & omnibus, quæ exercuit, laudabiliter functus fuerit, qui non sit cupidus, & ambitiosus, paratus pro Republica Ordinis, & pro observantia, & defensione Regulæ, & Constitutionum nostrarum omnia perpeti incommoda. Ætatis sit quadraginta annorum, vel circa, qui & latini sermonis facundia, & elegantia polleat, quippe in Capella Sanctissimi Orationem habere, & in loco Sapientiæ Romanæ promovendos ad Sacræ Theologiæ Doctoratum examinare valeat. In Regularium materiis exercitatus, ad casus occurrentes enodandos aptus, & idoneus.

Qualis debeat. *Ætas.* *Eloquentia.* *Doctrina.*

De electione Procuratoris Ordinis.

TITULUS XV.

Suffragia electionis. 1. PRælectis causis depositionis, itemque titulo de qualitatibus, pro ejus electione ferantur suffragia. In quem vero supra medietatem vota consenserint, is Procurator Ordinis jure censeatur electus.

Quid jurare debeat. 2. Decernitur tamen, ut Procuratori Ordinis statim electo, nondum autem confirmato decreta omnia, quæ infra de authoritate, & Officio Procuratoris Ordinis statuuntur, perlegi debeant. Eaque jurejurando observaturum se spondeat, alioquin electio irrita sit, & nulla, nullumque robur, aut vigorem obtineat.

Formula Professionis, & Juramenti Procuratoris Ordinis.

EGo Frater N. Ordinis Fratrum Minorum Conventualium, & Reverendissimi Patris Generalis Mi-

Ministri in Romana Curia Procurator electus promitto esse fidelis dicto Ordini, & Reverendissimo Patri Generali, ac ejus Officio, & Successoribus canonice intrantibus, in sumendis, prosequendis, & defendendis causis omnibus commissum mihi Officium tangentibus. Nec unquam verbo, scripto, vel facto consiliarius ero alicujus consilii, tractatus, aut informationis, quæ in fraudem dicti Ordinis, vel ipsius Generalis Ministri, aut Successorum suorum utcunque possint, & valeant redundare, & in commisso mihi Procuratoris Officio, quam fidelissime potero, & novero, secundum Deum, & rectam conscientiam, me habebo.

Præterea testem invoco Dominum Jesum Christum, cui jurejurando firmiter promitto, me dignitatem ullam, maxime Generalatum in Religione non esse ambiturum, neque ad eum obtinendum passivam vocem unquam petiturum, aut acceptaturum nisi elapso post absolutum meum Officium triennio. Insuper promitto nunquam immediate, vel mediate me petiturum absolutionem, sive dispensationem ab hoc juramento ad effectum cujuscunque dignitatis consequendæ. Juro itidem me observaturum omnia decreta pro reformatione Procuratoris Generalis Ordinis facta, & approbata; sic me Deus &c.

De qualitatibus, & electione assistentium Generalis Ministri, Socii videlicet, & Secretarii Ordinis.

TITULUS XVI.

1. Socius, & Secretarius Ordinis, ut ii sint, quibus hoc Generalis assistentiæ munus merito conferatur, debent in primis esse vitæ innocentia, usu rerum, ac doctrina conspicui, ejusque bonæ apud omnes existimationis, ut Fratres de eis in Religione optime sentiant. Sint itaque Sacræ Theologiæ Magistri, ad spiritualium rerum studium quam maxime propensi, in Decretis, & constitutionibus Religionis versati, prudentiaque insignes. *Assistentium qualitates, & Doctrina.*

Socii conditio. 2. Socius Ordinis ejus experientiæ, & qualitatis sit, ut Provincialatus, vel saltem in insignioribus Conventibus Guardianatus munere laudabiliter perfunctus *Ætas.* sit, ætatis vero quadraginta circiter annorum.

Secretarii eruditio. Ætas. 3. Secretarius autem Ordinis iisdem prudentiæ insignibus conspicuus sit, latinisque, & politioribus literis eruditus, ætatis vero triginta annorum.

Assistentium exigentia. 4. Ut ea igitur, quæ ad rationem Officii sui pertinent, facilius, & accuratius perficere possit Minister Generalis, tuncque maxime, cum res aliqua incidit gravis, & difficilioris momenti, præ cæteris, quos (ut infra) debet Consultores adhibere, Patres duos penes se habere perpetuo tenetur veluti Assistentes, quorum consilio, & in rebus gravioribus inferius assignandis consensu utatur.

Nomina. 5. Horum alter Socius, alter vero Secretarius Ordinis appelletur, qui ambo tamquam Assistentes Generali in rebus agendis assistere, illumque quoquo se verterit, comitari debebunt: Idcirco (quoad fieri poterit) aliis negotiis non occupentur, quibus ab officio sibi injuncto notabiliter abducantur, & impe-*Munus.* diantur. Neque separentur a Generali, nisi mittantur, vel ad celebrandum Capitula Provincialia, vel alias ob gravissimas causas.

Officii duratio, & ejus terminus. 6. Eorum Officium sit triennale; completo triennio, post electionem Procuratoris Ordinis in Capitulo, seu Congregatione Generali intermedia debeant ipsi quoque Officio suo renuntiare, & Syndicatum subire; deinde vel ipsi secunda vice, vel alii de novo eligan-*Quomodo deponi possunt.* tur. Eorum electio fiat a Diffinitorio per suffragia secreta, ut dictum est; Datur tamen facultas Ministro Generali, eos, vel aliquem eorum, æqua accedente, & rationabili causa cum Illustrissimo Protectore communicanda, ab Officio suspendendi, atque etiam de consensu præfati Illustrissimi penitus removendi & alios subrogandi.

Decreta ab illis observanda. 7. Facta eorum electione, Decreta, quæ ad illorum officium spectant, inferius Tit. seq. præscribenda le-

legantur, deinde jurent ea se observaturos, quod si jurare recusent, confirmati non possint, & eorum electio nulla sit, & irrita. *Et eorum Juramentum.*

De authoritate, & officio Socii, & Secretarii Ordinis.

TITULUS XVII.

1 AD Socium pariter, & Secretarium Ordinis spectat a Generalis Ministri latere numquam abesse, eique semper assistere, debitaque cum reverentia, modestia, ac libertate suam in arduis casibus sententiam illi aperire. *Assistentium præsentia.*

2. Casus vero præcipui, in quibus Generalis Minister horum duorum nedum consilium, sed & consensum adhibere tenetur, sunt sequentes, cum videlicet agitur. *Quando exigitur consilium Assistentium. Clemens VIII.*

De Guardianorum electione in Conventibus de mensa Generalis extra Capitulum.

De Visitatoribus, & Commissariis in Provinciis deputandis.

De promovendis ad Sacræ Theologiæ Doctoratum, si contingat.

De pœna perpetui, vel supra annum carceris.

De pœna triremium, vel ergastuli.

De pœna exilii supra biennium.

De privatione Officii Provincialatus, aut Guardianatus primæ Classis, vel longioris temporis suspensione a legitimis actibus Ordinis.

De acceptione, & receptione novi loci, & Conventus, si gravis necessitas urgeat, extra Capitulum.

Omnesque præterea consimiles casus, in quibus tum pro gravitate, & magnitudine rei, tum pro aliis hujusmodi circumstantiis Assistentium consensus opportune requirendus videretur.

3. Consilii vero hujusmodi, sensusque præstiti testimonium in singulis expediendis actibus, literis patentibus, sententiis, concessionibus, & aliis quibuscunque Secretarius Ordinis in hæc verba, pro ut *Hujusmodi consilii mentio.*

 rei

rei qualitas postulaverit, adiungere teneatur, *De consilio. vel consensu suorum Assistentium &c.*

Clemens VIII. Dum consilia sunt varia quid? Decreta absque hoc consilio.

4. Si vero contingat horum suffragia esse diversa, Generalis Minister eam tunc sequatur sententiam, quæ magis sibi placuerit.

5. Si autem in hujusmodi casibus absque Assistentium (ut præfertur) consensu quidpiam Generalis Minister attentare præsumpserit, eo ipso irritum sit, possitque Generalis ad Protectoris arbitrium respective puniri.

Secretarius scribat Patentes. Liber registri. Liber Facinorosorum & delatorum.

6. Secretarii præterea Ordinis peculiaria munera sunt, patentes (ut ajunt) Ministri Generalis literas propria manu scribere, nomine suo in calce munire, easque in libro Registri ad hoc dumtaxat deputato diligenter referre; in alio item libro Fratres omnes facinorosos ad Generalem Ministrum quacunque via, & modo delatos adnotare, ibique accusationes, querimonias, quæstiones omnes ad Ministri Generalis Tribunal quoquo pacto obvenientes, compendiose [clare tamen] die, mense, anno, nomineque sedulo adnotatis, describere.

Privilegia.

7. Durante eorum officio, utrique totius Religionis temporanei Diffinitores sint, sicut & Ordinis Procurator, itaut ipsi in omnibus Capitulis tam Provincialibus, quam Generali votum habeant. Expleto vero Officio, dummodo in eo sese laudabiliter gesserint, nativarum Provinciarum perpetui Diffinitores remaneant, ac si nativarum Provinciarum Provinciales extitissent.

Potestas eis competens.

8. Nullam tamen, sive actualiter Generali Ministro assistant, sive alibi etiam pro causarum, negotiorumque Religionis expeditione commorentur, ordinariam potestatem in Ordinem habeant, sed delegatam dumtaxat, prout eis Generali Ministro delegare placuerit.

Negotia Religionis non revelent. Non conspirent in Generalem.

9. Neuter illorum præterea de Religionis negotiis ad alios literas scribere, seu ad sese scriptas recipere absque Generalis Ministri licentia possit si quando tamen seu hujusmodi literas scripsisse, vel recepisse, aut in Religionis pernitiem, vel Generalis damnum quidpiam, tum verbo, tum scriptis attentasse, sive se-

fecreta fibi commiſſa revelaſſe legitime convicti fuerint, eo ipſo ab officiis deponantur, ad eaque ulterius exercenda nullatenus admittantur. *Pœna depoſitionis.*

De Viſitatoribus Provinciarum ſub finem triennii deſtinandis.

TITULUS XVIII.

1. CUm nihil ſit, quod ad rectum totius Ordinis regimen magis conferat, quam frequens per idoneos viros, regulariſque diſciplinæ cupidos Viſitatio, qua omnium Religionis Conventuum, ſingularumque Provinciarum vivendi ratio exploretur; decernitur propterea, ut Generalis Miniſter, vel per Viſitatores univerſam Religionem, quemadmodum & Provincialis totam Provinciam, ex officio viſitare debeat, Provincialis ſingulis annis, Generalis autem ſex annorum ſpatio; Quod ſi nondum completa Viſitatione novus Generalis expleto ſexennio deligeretur, ubi Prædeceſſor deſierat, inde ſucceſſor Viſitationem auſpicetur, & proſequatur. *Viſitationum neceſſitas.* *Generalis & Provincialis viſitatio ordinaria.*

2. Decernitur præterea, ut unaquæque Provincia ſingulis quoque trienniis ſub finem cujuslibet provincialatus generaliter viſitetur. Si itaque per ſeipſum Generalis Miniſter, aliis neceſſario detentus negotiis, hoc præſtare nequiverit, Patres, qui & Magiſterii inſignibus, & vitæ probitate, & regularis diſciplinæ zelo, aliiſque conſpicuis conditionibus in Religione emineant, dummodo illius Provinciæ, quæ viſitari debet, non ſint, ad id muneris eligere, ac deputare debeat. *Viſitatorum miſſio loco Generalis.*

3. Hi vero ſub finem (ut præfertur) triennii infra quatuor ultimos cujuſcunque Provincialatus menſes ante futuram Provincialis Capituli celebrationem aſſignatas ſibi Provincias viſitare teneantur. In hujuſmodi viſitationibus autem Miniſtrorum Provincialium gubernandi rationem exacte perquirant, recta ne, an prava ſit, ut juxta methodum ſibi præſcriptam Generalem Miniſtrum opportune moneant, & Comitiorum *Viſitandi tempus.* *De Provincialis regimine inquirant.*

Referant opportuna. Provincialium tempore, quæ referenda fuerint Diffinitorio Provinciali, fideliter referant, ut Provinciales Ministri in syndicatu eorum juxta Visitatorum relata consequantur laudem, vel correctionem subeant.

Visitatores Provincialibus mandata ostendant. 4. Provinciales itaque Ministri Visitatores Provinciarum suarum a Generali Ministro opportune petere, eosque cum in Provincias advenerint, benigne, ac peramanter excipere teneantur. Ipsi vero Visitatores non prius visitationem aggredi, quam cum ipsarum Provinciarum Ordinariis egerint, eisque Generalis Ministri commissiones ostenderint, ullo pacto præsumant.

De Visitatoribus Generalibus Ultramontanis.

TITULUS XIX.

Eorum deputatio. 1. PRo Provinciis vero Ultramontanis Generale Capitulum Ultramontanum Visitatorem Generalem deputare teneatur, qui etiam extra Capitulum ab ipsomet Generali Ministro consilio Assistentium institui possit.

Qui deputandi. 2. Ut autem minoribus impensis, & salubriori fructu præfatarum Provinciarum visitatio peragatur, decernitur, ut quantum fieri potest, Visitatores hujusmodi, vel ex his, qui actu earum Ultramontes Provinciarum Provinciales existunt, vel aliis ex iisdem Regionibus, seu vicinioribus viri moribus, doctrina, exemploque vitæ insignes, ac linguas maxime earumdem Provinciarum callentes, sedulo deligantur.

De electione Provincialium extra Italiam.

TITULUS XX.

Provinciarum Jus. 1. DEcernitur, ut Provinciæ omnes cum Ultramontanæ; tum Transmarinæ proprium sibi Provincialem Ministrum eligere possint, & valeant, ac ipso facto legitime eligant. Qua propter decernitur, ut

ut Generalis Minister Fratres, vel Magistros alienæ Provinciæ Provinciis, quæ sibi Provinciales (juxta harum Constitutionum Decreta) eligere possunt, Provinciales dare minime valeat. Hæ vero Provinciæ, quæ ex propriis vocalibus electionem habere non possunt, ut sunt Provincia Romaniæ, Orientis, ac Transilvaniæ, & aliæ, si quæ sint, quæ vocalium defectu electionem rite, canoniceque (ut præfertur) habere nequiverint, Provinciales sibi deligere nullo pacto presumant, sed in Capitulo Generali eligantur, vel extra Capitulum ab ipso Generali Ministro de consilio, & consensu Assistentium instituantur; ac ut infra dicetur, professionem fidei, & juramentum emittant.

Quales Provinciæ eligere non possunt Provinciales. Electio ipsorum.

Horum Provincialium residentia.

2. Ut autem sic instituti a Generali Ordinis præfatarum Provinciarum Ministri omnibus privilegiis, favoribus, aliisque honoribus, & indultis, quibus alii Provinciales in Ordine nostro de jure, & approbata consuetudine (juxta harum Constitutionum Decreta) potiuntur, fruuntur, & gaudent, & ipsi potiri, frui, & gaudere possint, decernitur, & statuitur, ut saltem biennio in suis Provinciis permaneant, easque personaliter visitent. Item quod cum Provinciale Capitulum, seu Capitularem Congregationem celebrare non possint, in deputandis Guardianis quatuor saltem ex insignioribus illarum Provinciarum Patribus adhibeant, easque deputationes per suffragia secreta perficiant, non obstante quavis alia consuetudine, sive usu in contrarium, Privilegiis quoque, exemptionibus, & indultis, aliisque contrariis quibuscunque, alias deputatio, sive institutio irrita sit, nulliusque roboris, vel momenti.

Quomodo Guardianos deputare debent.

De electione, ac institutione Provincialium Titularium in partibus Infidelium, & Hæreticorum.

TITULUS XXI.

Ratio deputationis

1. SEraphica nostra Religio, quæ velut Vinea Domini per totum Orbem longe, lateque diffusa usque

ad

Provincialium Titularium. ad mare propagines, ac usque ad flumina ramos suos extendit, multas jam Provincias ab Infidelibus, seu Hæreticis occupatas, earumque religiosissima, innumeraque Monasteria magno cum fidei detrimento non sine mœrore omisit; Cum autem occupata per Tyrannidem possessione, Jus neutiquam amittatur, Deique misericordia succurrente, sperandum sit brevi Provincias hasce ad Romanam fidem, Imperiumque Romanum reversuras, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exempla sectantes, Provinciarum hujusmodi Titulares *Provinciæ Titulares.* Ministros eligi, institui, ac deputari decernimus, & ordinamus, ac antiquæ proinde Religionis divisioni inhærentes, sequentium Provinciarum titulos perpetuo deinceps erigimus, erectosque declaramus, & approbamus. Videlicet.

TERRÆ SANCTÆ	DANIÆ
ANGLIÆ	SAXONIÆ
HIBERNIÆ	HUNGARIÆ

Qualitates assumendorum ad hos tit. 2. Ad hos igitur Provinciarum Titulos ii dumtaxat assumendi sunt, qui iisdem qualitatibus, ac insignibus decorentur, quibus in tota Religione alios ad Provincialatus, sive per electionem, sive per institutionem assumendos decoratos esse oportet: iisdemque omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, honoribus, vocibus, indultis, exemptionibus, & præcedentiis, quibus alii Provinciales, tam alienarum, quam nativarum Provinciarum in Ordine nostro fruuntur, & gaudent, ipsi quoque, ac si nativarum Provinciarum Provinciales existerent, legitime fruantur, & potiantur. *Privilegia.* Eoque pariter modo, ut superiori titulo de Provincialibus extra Italiam deputandis, in Capitulo Generali eligantur, sive extra Capitulum ab ipso Generali Ministro deputentur. *Electio.* Professionemque Fidei, & juramentum, ut alii Provinciales, quibus per omnia æquiparantur, emittant.

For-

Formula Professionis Fidei Provincialium Titularium.

Professio Fidei.

EGo *Frater N. Ordinis Minorum Conventualium Provincialis electus (vel deputatus) Provinciæ N. firma fide credo, & profiteor omnia &c.* habetur supra Tit. de electione Ministri Generalis, eamque his verbis concludat.

Eandem integram, & inviolatam usque ad extremum vitæ spiritum constantissime (Deo adiuvante) retineri, & confiteri, atque a meis subditis (si quos unquam habuero) vel illis, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit, curaturum.

In correptionibus judicialibus gravium criminum; & in provisionibus, promotionibus, confirmationibus, destitutionibus, & repulsionibus faciendis de personis dictæ Provinciæ (si quando fuerit opus) fideliter, & secundum Deum, & Regulam Beati Francisci, secundum puram, & rectam conscientiam me habebo, ac toto meæ gubernationis tempore (quantum in me fuerit) totis viribus, totoque cordis affectu studiosissime nitar, ut Jesu Christi Domini nostri, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Catholica Fides, Regulæ, & Constitutionum observantia in hac Provincia N. exquisite colatur, & vigeat, ita ut ad verum Dei cultum, & regularem disciplinam, quantum fieri poterit, ut Provincia hæc N. redigatur, non patiar, ut cura mea, labor, studium, atque industria desiderentur.

Insuper tibi Reverendissimo Patri Minorum Generali, & successoribus tuis canonice intrantibus ad Generalatus Officium, quamdiu in obedientia, ac unitate Ecclesiæ fuerint, perpetuam subjectionem, reverentiam, & obedientiam promitto, fidelitatemque sinceram me tibi sanctissime præstiturum jurejurando polliceor.

Præterea testem invoco Dominum Jesum Christum, quod omnia, & singula contenta in Constitutionibus, ac Decretis Officium meum tangentibus (quantum in me erit) inviolate observabo, ac ut ab omnibus meæ

curæ subjectis (si quos unquam habuero) exacte serventur, diligentissime curabo, nihilque fraudis, nihil insidiarum, neque dicto, neque facto, neque scripto moliar contra te Minorum Generalem, vel Successores tuos canonice intrantes; neque directe, vel indirecte, mediate, vel immediate præfecturas extra Ordinem nostrum Ecclesiasticas, toto hoc mei Provincialatus tempore mihi procurabo.

Ita ego idem Frater N. spondeo, voveo, & juro, sic me Deus adiuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia &c.

Horum Provincialium exercitia.

3. Ut autem non sine laboribus hujusmodi Provinciarum titulis, ac privilegiis quicunque Fratres fruantur, decernitur; & statuitur, ut ad eos, ii præsertim assumantur, qui pro Religione assidue laboraverint, ejusque negotiis insudaverint, ac illius utilitati tum studiorum lucubrationibus; cum negotiorum occupationibus consulerint. Qui vero actu hujusmodi Provinciarum titulis, & privilegiis potiuntur, sive in Provinciarum visitationibus, sive in commissionibus, aliisque Religionis oneribus, & functionibus a Generali Ministro exerceantur. Expleto vero Provincialatus hujusmodi tempore, ad successores Sigilla Provinciarum transmittere, eosque (si quæ aderint) de earum negotiis certiores reddere teneantur. Ac deinceps nativarum Provinciarum Patres, perpetuique Diffinitores, ac si earum Provinciales extitissent, jure, legitimeque remaneant.

Expleto Officio Sigilla tradant Successori. Sint Patres Provinciæ.

De electione Custodis Sacri Assisiensis Conventus, & Guardiani Sanctorum duodecim Apostolorum de Urbe.

TITULUS XXII.

Electio, & ejus reiteratio.

1. CUstos Sacri Conventus Assisii, & Guardianus Sanctorum duodecim Apostolorum de Urbe, per secreta suffragia in Capitulo Generali eligantur, vel extra Capitulum a Generali Ministro de consilio, & consensu Assistentium deputentur, si vero prudenter, religioseque in administratione se gesserint, pro

pro secunda dumtaxat vice (amplius vero nequaquam) præscripto modo confirmari queant.

De electione Guardianorum Primæ Classis & eorum qualitatibus.

TITULUS XXIII.

Qui primæ Class. Guardiani.

PRimæ Classis Guardiani ii dumtaxat in Ordine nostro nuncupentur, qui Conventibus ex veteri, & immemorabili consuetudinis privilegio a quampluribus generalibus Religionis Capitulis approbato sub immediata Generalis Ministri protectione, curave positis, ab ipsomet Generali deputati, sive in Capitulis Generalibus canonice electi legitime præsunt, iisque Generales Ministri causas sibi visas in unaquaque Provincia ad evitandas Commissariorum expensas committere, ac demandare consueverunt. Hi vero primæ Classis Conventus ex harum Constitutionum Decreto sequentes sunt, videlicet.

Causarum commissiones eis demandantur.

CONVENTUS.

Conventus Primæ Classis.

S. Antonii de Patavio	Aquilæ
Magnæ Domus Venetiarum	Perusii
Bononiæ	Firmi
Ferrariæ	Urbini
S. Laurentii de Neapoli	Fani
Panormi	Bitunti
Messanæ	Liciæ
Mediolani	Trojæ
Brixiæ	Montis Leonis
Januæ	Cracoviæ
Ticini	Coloniæ
Florentiæ	Pragæ
Senarum	Viennæ
Pisarum	Avenionis

2. Horum itaque Conventuum Guardiani in Capitulo Generali, sive Generali Congregatione ad annum dum-

Assistentes electionis.

dumtaxat eligantur; extra Capitulum autem, seu Congregationem ab ipsomet Generali, adhibitis tamen Socio, & Secretario Ordinis Assistentibus, Provinciali, ac duobus antiquioribus perpetuis Diffinitoribus illius Provinciæ, in qua hujusmodi electionem fieri contigerit, nec non Guardiano ejusdem Conventus, ac servatis servandis eligantur.

Pius V. Confirmationes. Ætas. 3. Hujusmodi vero Guardiani secunda, & tertia vice, amplius vero nequaquam in eadem Conventus Prælatura confirmari possint; sint autem ad minus triginta, vel circiter annorum ætatis, & spectatæ vitæ, exemplaris disciplinæ, prudentes, pacifici, benigni, liberales, in œconomia versati, in temporalibus rebus solertes, in providendis, ac reparandis erroribus sagaces, omnibus tum exteris, tam nostratibus affabiles, ac super omnia charitate præditi, & divinis obsequiis, ac Regulæ, & Constitutionum observantiæ quam maxime addicti. *Qualitates.*

Si quis velit opponere acclametur. 4. Expletis itaque in Capitulo Generali singulis (ut præfertur) electionibus, an adversus electiones hujusmodi, aut electas personas quidquam obiiciendum sit, trina de more acclamatio fiat, & ad reliquos actus canonice perficiendos deveniatur.

De Reliquis Capituli Generalis Actibus.

TITULUS XXIV.

Regentum electio. 1 Facta Guardianorum electione, Collegiorum, Studiorumque Regentes per secreta suffragia deligantur; ac deinceps eorumdem Collegiorum, ac Studiorum tabulæ ordinentur. *Studiorum tabula.* Quo vero citius actiones hujusmodi perficiantur, neve longius æquo Capitulum protrahatur, singuli Provinciales Ministri singularum Provinciarum Patrum, ac Fratrum studiis incumbentium, (sive Magistri, sive Baccalaurei, sive Studentes fuerint) nomina, ætates, scientiam, ac sufficientiam in tabella fideliter descripta ad Generalem deferant, Visitatoresque pariter studiorum eandem debitæ diligentiæ operam compleant. *Provincialium nota pro studiis.*

2. Pro-

2. Provinciales posthac Apostatarum, & incorrigibilium nomina proferant, quæ Provinciales omnes scriptis excipient, & ad suas Provincias deferent. Denique ea omnia, quæ tum universaliter, tum particulariter in administrationibus egerint, in scriptis fideliter adnotata exhibeant. Cæteraque omnia, quæ ad rectum Provinciarum suarum regimen spectant, coram Diffinitoribus diligenter aperiant. *Apostatarum & incorrigibilium publicatio. Acta referant Provinciales.*

3. Disquirat tamen Generalis Minister, num præsertim Provincialium quispiam in turpi proprietatis vitio contra Constitutionum Statuta sordescat; num Fratres profugos in Provinciam exceperit, vel commorari, pacificeque degere passus sit, num demum regularis disciplinæ cultum, harumque Constitutionum observantiam pro viribus diligenter promoverit, ac denique quidquid laudis, & quicquid correctionis promoverit, diligenter scrutetur. *De Provincialium moribus inquisitio.*

4. Defunctorum Fratrum nomina scriptis tradita ad omnes Provincias transmittantur, ut pro eorum animabus in earum Capitulis piæ ad Deum præces de more fundantur, eorumdemque præterea defunctorum Fratrum nomina publice coram toto Generalis Capituli Diffinitorio legantur. Quibus perlectis Psal. *De profundis* cum solitis Precibus, & orationibus recitetur. *Mortuorum Fratrum nomina, & preces.*

5. Mox autem totius triennii, tum a Generali, tum a Procuratore Ordinis accepti, & expensi rationes dignoscantur, Postea vero quam publice lectæ fuerint, & a toto Diffinitorio approbatæ, aliquot ex Provincialibus, aliisque insignioribus Patribus in hac arte peritis ab ipso Diffinitorio deligantur, quibus easdem rationes recognoscendi, & confirmandi authoritas demandetur. Rationes autem præfatæ in librum Religionis (ut vocant) Magistralem referantur, & liber ipse Sigillo Ordinis subsignetur, & in Archivio reponatur.

6. His omnibus jam expletis, literæ ad Capitulum missæ resignentur, publiceque aperiantur, & perlegantur, quidquid autem decernendum, seu decidendum fuerit, statuatur, ac per deputatos Fratres in peculiari libello adnotetur. Si tamen responsionibus *Epistolæ ad Capitulum missæ.*

opus

opus sit, maxime ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, Prælatos, aut Principes, vel Communitates, statim, nulla interposita mora, servato tamen Religionis jure, rescribatur.

Qui Capitulo eleem. contulerunt. 7. Nominentur præterea, qui eleemosynas Capituli Patribus erogaverint, quibus etiam inter cætera de more suffragia in ipso Capitulo a Generali Ministro disponenda, & a cunctis Fratribus adimplenda devotissime satisfiat.

Loci determinatio pro futuro Capitulo. 8. Postremo de loco futuri Generalis Capituli, ac etiam de loco, & ordine, ut infra statuemus, futuræ Generalis Congregationis diligenter agatur, & disponatur.

De fine, & dimissione Capituli Generalis.

TITULUS XXV.

Generalis exhortatio. 1. AD extremum igitur feria quinta post Pentecost. ad solitum signum omnes tum Diffinitores, tum Privati generalis Capituli Fratres in unum conveniant, ibique a Generali Ministro exhortantis verba suscipiant. Generalis vero Minister pro sui Officii munere omnes ad divinum obsequium, regularis disciplinæ, Seraphicæ Regulæ, & Constitutionum observantiam, tum vero ad mutuam charitatem, & pacem, aliasque religiosas virtutes, & obedientiam in primis adhortetur. *Officialium tabula publicetur.* Secretarius autem Ordinis, sermone peracto, omnium sive electorum, sive institutorum Superiorum, & Officialium seriem tabella conscriptam publice legat.

Generali negantes obedientiam. 2. Si quis vero Fratrum Generali Ministro canonice in eo Capitulo (ut præfertur] electo debitam reverentiam, obedientiamque subtraxerit, sive verbo, vel scripto ei obediendum non esse, nec ipsum verum Ordinis Generalem esse quoquo pacto asserere præsumpserit; vel ore blasphemo de his, & similibus disputaverit, seu alicujus delicti prætextu ab illo obedientiam amovendam esse pertinaciter asseruerit, excommunica-

cationis latæ sententiæ pœnæ, aliisque ad Generalis arbitrium ipso facto subjaceat, nec a quopiam (unico Generali Ministro excepto) ullatenus absolvatur, carcere ad hæc ad Generalis libitum maceretur, & cum demum de tali delicto per competentem Judicem convictus fuerit, pœnis a jure latis severissime puniatur.

3. Suffragia demum pro vivis, defunctisque Benefactoribus ordinentur, & ultimo loco, si quæ noviter factæ fuerint, aut ex jam factis abrogatæ, immutatæ, vel innovatæ Constitutiones e sublimi loco altiori voce legantur, earumque transumptum Ordinis Sigillo munitum Provinciales Ministri in suas Provincias ad exactissimam observantiam deferant. *Piæ preces.* *Decret. publicatio*

4. His tandem omnibus (ut præfertur) expletis, Fratres omnes flexis genibus generalem de more confessionem habeant, & a Generali Ministro absolutionem accipiant. *Consueta absolutio.*

5. Reservatorum casuum, ac censurarum pro una tantum vice singulis Religionis Fratribus facultas concedatur, Indulgentia, quæ a Summo Pontifice concessa fuerit, promulgetur, ac demum benedictionem suam cunctis Fratribus tum præsentibus, cum absentibus Generalis Minister impertiatur. Expletisque post Canticum *Te Deum*, gratiarum actionibus, Generale Capitulum absolvatur, ac unusquisque cum Dei benedictione Religiose discedat; Si quid tamen de bono Religionis statu esset ulterius consulendum, quicunque ad Generalis Ministri nutum juxta rei exigentiam detenti fuerint, nullo pacto recedant; Eademque capitularis dimissionis solemnitas in omnibus aliis Congregationibus, & Capitulis Provincialibus, ac etiam in Generali Congregatione servetur. *Indultum de Reservatis Casibus. Indulgentia promulgatio Benedictio. Gratiarum actio & Capituli absolutio.*

De Capitulo, seu Congregatione Generali.

TITULUS XXVI.

1. CApitulum Generale, seu Generalis Congregatio intermedia post expletum a Generali Mi- *Tempus.*

nistro sui Generalatus triennium de sexennio in sexennium in festo sacratissimo Pentecostes, vel circiter celebretur.

Loci determinatio. 2. Præcedens itaque Generale Capitulum, ubi proxime futura Congregatio Generalis habenda sit, statuat, & decernat. Adventante vero celebrationis tempore, debitisque provisionibus præparatis, prævia citatione omnes, qui præfatæ Congregationi interesse debuerint, opportune a Generali Ministro evocentur. *Citatio.*

Vocales. Vocales vero hujus Congregationis generalis ad evitandos immoderatos sumptus erunt tantum infrascripti, videlicet, Reverendissimus Pater Generalis. Admodum RR. PP. Provinciales.

S. Francisci	Marchiæ	Calabriæ
Romæ	S. Nicolai	S. Angeli
S. Antonii	Mediolani	Procurator
Bononiæ	Januæ	Socius, &
Neapolis	S. Bernardini	Secretarius
Siciliæ	Tusciæ	Ordinis.

Qui omnes eamdem omnino facultatem habeant, quam in ipso Generali Capitulo omnes simul Provinciales habent, in ipsisque tota Generalis diffinitorii facultas resideat.

Qui ad locum & vocales potestas Generalis. 3. Si tamen Congregationis locus a Capitulo Generali præfixus non sit, aut urgenti aliqua causa præfixum mutare contigerit, vel alios insuper Religionis Patres, præter deputatos ob ardua fortasse negotia convocare necesse sit, Generalis Minister, Ordinis Protectore consulto, & locum præfigere, vel mutare, & alios quoque ad Congregationem vocare libere, ac licite possit, & valeat.

Præsidens *Quæ in Congreg. fieri nequeunt.* 4. In hoc itaque Capitulo, seu Generali Congregatione intermedia Generalis Minister præsideat; Ibique (exclusa Ministri Generalis electione, ac novarum Constitutionum sanctione, vel veterum abrogatione, sive moderatione, quæ non nisi de sexennio in sexennium in Capitulo Generali non intermedio fieri possunt (electiones omnes tam Procuratoris Ordinis, quam Assistentium, & Guardianorum de mensa Reverendissimi,

mi, aliorumque Religionis Officialium, quæ in Generali Capitulo fieri solent, eadem ipsa auctoritate ab iis rite, recteque habeantur, eaque omnia, quæ in Capitulis Generalibus de sexennio, ut supra in sexennium celebrandis, effici, statuique solent, efficiantur, ac legitime statuantur, eamdemque vim, & robur habeant, ac si in Generali Capitulo acta forent.

De potestate Diffinitorii Generalis.

TITULUS XXVII.

1 DIffinitorium Generale in Ordine nostro est omnium Religionis Diffinitorum tum perpetuorum, cum temporalium aggregatio. Sunt autem, ut superius decretum est, Religionis Diffinitores ii Patres dumtaxat, qui vocem electivam, ac respective decisivam cum Præsidente Capituli, qui primus est Diffinitor, canonice habent. Perpetui Diffinitores sunt Generales Ministri tam actualiter perfungentes, quam Officio jam functi; itemque Vicarii Religionis Apostolici. Temporanei vero sunt omnes tam nativarum, quam alienarum, ac etiam titularium Provinciarum Provinciales Ministri actuales, eorumque Commissarii, ipsis legitime (ut præfertur) absentibus, itemque Procurator, Socius, & Secretarius Ordinis. *Diffinitorii partes.*

2. Diffinitorii itaque Generalis ex prædictis Præside, aliisque perpetuis, & temporaneis Diffinitoribus constituti, ac in Spiritu Sancto legitime congregati maxima absolutaque (ut passim superius decretum est, nunc autem compendiose statuitur) in toto Ordine authoritas est. Quamobrem singulari prudentia, insigni pietate, zeloque decoratum esse oportet, quippe quod tanti sit, ut tota ab ipso Religio, tum in spiritualibus, tum in temporalibus absolute dependeat. *Summa Potestas.*

3. Potest autem generale Diffinitorium Generalis acta in syndicatu dijudicare, corrigere, & approbare, novumque Generalem Ministrum eligere, & deponere. *Super Generalem.*

Super omnes causas 4. Generalis insuper Ministri, Provincialium quorumcunque, aliorumque omnium, & singulorum totius Ordinis Fratrum causas, & quærimonias audire, prosequi, decidere, specialiterque committere.

Prælatorum potestatis coarctatio. 5. Generalis prærerea Ministri, aliorumque omnium Religionis Prælatorum, & Officialium authoritatem arctare, præscribere, & ampliare, prout ad regularem observantiam, regiminis opportunitatem, & Regulæ puritatem expedire judicabitur.

Nova Decreta. 6. Novas constitutiones, seu leges condere, præcepta, ac decreta sancire, veteresque leges pro opportunitate, ac indigentia, sive Capitulorum Provincialium, vel etiam Generalium, sive Prælatorum sint, penitus abrogare, seu etiam immutare, & renovare.

Administrationum Calcolatores. 7. Generalis Ministri, & Procuratoris Ordinis expensas judicare, acceptique ac dati rationes approbare, vel reprobare.

Ad confess. conciones Ord. 8. Ad confessiones præterea, & conciones, ad sacros Ordines, & ad habitum Religionis admittere.

Actuum revocatio. 9. Gratias insuper, & pœnas a quibusvis Superioribus collatas, seu inflictas revocare,

10. Litteras quoque Custodum legere, atque omnia de singulorum Provinciis ab illis relata discutere, Procuratorem, Socium, & Secretarium Ordinis, itemque primæ Classis Guardianos, Regentes omnes Collegiorum (unico dumtaxat Seraphico Romano Divi Bonaventuræ excepto) aliorumque primæ, ac secundæ Classis Gymnasiorum, itemque Provinciarum Visitatores, ac Ultramontanos Commissarios, sive etiam Visitatores legitime eligere, eorumque omnium, ac singulorum electionem in Generalem Ministrum compromittere, aliaque multa de jure, & approbata consuetudine, & juxta harum Constitutionum decreta potest, & valet.

Electiones, & deputationes.

De

De Generali Ministro expleto sexennio.

TITULUS XXVIII.

1 GEneralis Minister, elapso sui Officii spatio, si contigerit, ut intra Claustra remaneat, totius Religionis, sit Pater, Conventum regulari disciplinæ quam maxime accommodatum, ejus vita durante, sibi deligere possit. (Conventibus primæ Classis exceptis.) Superior vero a Capitulo, seu Congregatione Generali, velut si talis Conventus de mensa ipsius esset, ejusque protectioni immediate subesset, ad ejus quoque instantiam deputetur. *Conventum eligere potest.* *Ejus Guardianus a Generali deputetur.*

2. Ab eo itaque Conventu quæcunque cum ad victum, tum ad vestitum necessaria, ejusque religioso statui accommodata diligentissime subministrentur, duosque Fratres Sacerdotem alterum in Socium, alterum vero Laicum in obsequium assumere sibi possit, & valeat, qui quidem Reverendissimus cum duobus ejus Sociis Generali Ministro immediate subiiciuntur. *Necessariorum sub ministratio.* *Socii.*

3. Nec deinceps peracto sexennio ad alias Religionis Præfecturas promoveri possit, nisi forte intermedio absoluto triennio Generalis iterum eligeretur, aut Vicarius Generalis ab Apostolica Sede institueretur, Reverendissimi tamen titulum, dum vixerit, retineat. *Ad Præfecturas nequit promove vel quomodo, Titulus Reverend.*

De Authoritate, & Officio Procuratoris Ordinis.

TITULUS XXIX.

1 AD hoc præcipue Procuratoris Ordinis munus in nostra Religione jam diu viguit, ut causæ omnes, quæ ad Religionem spectaverint, ab eo fideliter curentur, totiusque Ordinis jura, privilegia, gratiæ, immunitates, & favores, bonaque omnia Conventuum, & Fratrum ab eo quam diligentissime tutentur. Causas igitur omnes, & quæ agitandæ fuerint Romæ, omniaque totius Religionis negotia omni co- *Ejus munus negotia Religionis, & Fratrum tractare.*

natu, omnique diligentia transigere, ac expedire præcipua ejus officii cura sit. Singulis autem Fratribus cujuscunque Ordinis, gradus, status, vel conditionis extiterint, negotia hujusmodi tractare, sive sese quomodolibet in eis intromittere penitus interdicitur, nisi de ipsius Generalis Procuratoris licentia, & consensu. Provinciales tamen Ministri actu existentes, dum Romæ fuerint, Provinciarum, quibus præsunt, consulto tamen prius, licet non consentiente, vel etiam renuente Procuratore Ordinis, causas, & negotia tractare, agitare, seu quomodolibet expedire libere, & licite possint, & valeant.

Provinciales negotia tractare valent.

2. Antequam igitur Generalis Ordinis Procurator sui officii munus excipiat, a Prædecessore suo omnia, quæ ad munus præfatum spectaverint, tum Ordinis privilegia, tum literas, & instrumenta causarum, aliarumque singularum rerum statum sub Inventario, vel speciali registro coram Sanctorum duodecim Apostolorum Guardiano, aliquibusque aliis discretis Patribus ad hoc specialiter evocatis recipiat, inventarium autem hujusmodi fideliter, ac diligenter conscriptum, ac ipsius Procuratoris, Guardiani, aliorumque præfatorum Patrum subscriptione firmatum in Archivio Conventus præfatus Guardianus asservari curabit, ut cum novum Procuratorem ad id muneris assumi contigerit, omnia ei eodem ordine assignentur.

Inventarium attinentium, ad Procuratorem Ord. & eorum consignatio.

3. Ad Procuratorem Ordinis, Generali Ministro absente, Fratres omnes Romam advenientes quidnam negotii in Urbe habeant, examinare spectat. Quod si eos iis negotiis, quæ facile ab ipso expediri possint, detineri cognoverit, eo ipso dimittat, & ad eorum obedientiæ loca redire compellat.

Generali absente munus Procuratoris.

4. Hoc tamen super omnia Procuratori Ordinis præcipitur, districteque mandatur, ut totis viribus, totoque conatu diligentissime curet, ne a Fratribus (quicunque ii fuerint) aliquid quomodolibet obtineri sinat, quod his Constitutionibus URBANIS adversetur. Si quid vero quomodolibet extortum fuerit, nullatenus admittatur, & si fuerit opus, ad Apostolicam Sedem,

Constitutionibus repugnantia impetrari non sinat.

ne

ue quid adversus sanctissima hæc Religionis Decreta attentari incipiat, recurratur.

De residentia Procuratoris Ordinis.

TITULUS XXX.

1. PRocurator Ordinis toto suo triennali tempore in Urbe resideat, ac in Conventu Sanctorum duodecim Apostolorum cum aliis Superioribus communiter vivat, ob id præsertim, ut iis, qui ad ipsum causas agitandi gratia recurrere solent, divagandi occasio penitus auferatur. Cellas autem, sive mansiones officio suo accommodatas, ubi cum Secretario, & Socio degere possit, apud præfatos Sanctorum Apostolorum Ædes obtineat.

De indicendo Capitulo Provinciali.

TITULUS XXXI.

Tex. *Ministri possint eodem anno semel Fratres suos ad Capitulum convocare &c.*

1. TErtio quocunque anno, quo Provincialatus absolvitur, Provinciale Capitulum inviolabiliter celebretur in loco a præcedenti ejusdem Provinciæ annua Congregatione, seu in præcedenti Capitulo jam præfixo, & Generalis Ministri authoritate approbato. Qui proinde statim de loci electione certior faciendus est, ut si illum reprobaverit, alius eligatur. Semel autem ab ipso approbatus, non nisi ex urgentissima causa, ipsoque denuo consulto, mutari poterit. *Tempus, & locus*

2. De tempore vero quo tum Provinciale Capitulum, tum Capitularis Congregatio celebranda erit, statuitur, & decernitur, ut in singulis nostræ Religionis Provinciis tam Provincialia (ut præfertur) Capitula, quam etiam Capitulares Congregationes post quindenam Paschæ deinceps perpetuo celebrentur; nec *In quindena fiat Congregatio.*

Provinciali deficiente Commissarius statuatur. ultra Festum Ascensionis celebrationes hujusmodi ullo pacto protrahi possint. Quod si interim Provincialis decesserit, renuntiaverit, vel depositus fuerit, Generalis Minister Commissarium Generalem ad futurum usque Capitulum, etiam si statim post Pascha probabiliter celebrari non possit, duraturum, ad ejus Provinciæ regimen, servatis servandis, instituere possit, & valeat.

Provisionum Commiss. 3. Quo vero exactius, commodiusque Capituli provisiones fiant, omniaque ad Capitulum hujusmodi Provinciale ex instituto necessaria opportune parentur, decernitur, ut certa celebrationis dies a Præside Capituli præfiniatur, & assignetur. Provincialis vero vel ejus Conventus, ubi Comitia celebranda fuerint, Guardianum, vel quempiam idoneum Patrem Capituli Commissarium, & expensorem instituat; cujus præcipua cura sit, ea omnia providere, & opportune parare, quæ necessaria fuerint. Si vero præterea opus sit, instituat & eleemosynarum collectores, & Concionatoribus etiam fidelium eleemosynas colligendi curam committat. Harumque omnium eleemosynarum Provincialis Minister absolutus, una cum Commissario, vel expensore hujusmodi coram Diffinitorio rationem reddere teneatur.

Eleemosynarum collectores Earum rationes.

Concionatores. 4. Celebriores præterea ejus Provinciæ Concionatores in Capitulum evocentur, dies eis certa constituatur, eaque diligentia disponatur, ut quinque saltem ipsa Capituli Provincialis hebdomada conciones ad populum habeantur.

Disputationes. 5. Toties insuper diversarum facultatum disputationes publice a studiorum illius Provinciæ Professoribus juxta ipsorum Gymnasiorum dignitatem, & ordinem habeantur. Quod si in ea Provincia sex, aut saltem quinque Gymnasia non reperiantur, Provincialis Minister alios ex sua Provincia Magistros, sive alios tum Scholasticos, tum Lectores ex vicinioribus Provinciis (qui nullatenus accedere renuant) accersere possit.

De

De his, quid ad Provinciale Capitulum convenire debuerint.

TITULUS XXXII.

Vocales pro electione Provincialis.

1. IN Provincialium Ministrorum electione votum, seu vocem electivam habeant Minister Generalis, vel eo absente, Visitator, sive Commissarius Generalis, qui ejus loco Capitulo præfuerit, Capituli Secretarius, Socius Ordinis, & Procurator, si adfuerint, omnes præterea ejus Provinciæ Sacræ Theologiæ Magistri, Diffinitores, Discreti, qui præterea Magistri Seminariorum per duodecim annorum tempus continuo laudabiliter extiterint, Guardiani item locorum, ubi Discretorum electio haberi non potest, Diffinitor denique ex gratia, & Guardianus Capituli, omnesque loco Capituli congruo tempore ab ejusdem Capituli Præside opportune indicto adesse teneantur. Aliarum Provinciarum Ministri (si Capitulis Provincialibus extra eorum Provincias eos interesse contigerit) vocem activam in electione dumtaxat Provincialis Ministri obtineant. Visitator item hanc vocem in electione Provincialis tantum, etiam si non fuerit Præses.

In aliis electionibus.

2. Patres vero extranei, etiamsi propriarum Provinciarum Patres, ac perpetui Diffinitores existant, si Provincialibus Capitulis extra eorum Provincias interfuerint, nullam electivam vocem in cujusvis electione, nec etiam Provincialis Ministri habere queant. In aliorum vero Officialium, Custodum scilicet, Diffinitorum, Guardianorumque electione Præsidens, & soli illius Provinciæ Diffinitores tum perpetui, tum temporanei votum, seu vocem electivam habeant.

Syndicatus.

3. Actiones autem omnes Capitulares eo prorsus ordine perficiantur, qui supra de Capituli Generalis actionibus præscriptus est. Primo itaque adversus Provincialem Ministrum accusationes (si quæ aderint,) & quærimoniæ in syndicatu (ut ajunt) ipso Provinciali Ministro a Diffinitorio recedente, audiantur. Audi-

ditisque maioris partis Diffinitorum votis, Præsidens Capituli revocatum Provincialem Ministrum vel corrigat, vel (prout ejus gesta poposcerint) accurrate commendet.

Electio uno die clauda-tur. 4. Ministri Provincialis electio statuto die omnino fiat, quod si intra naturalis hujusmodi præfixi diei terminum non compleretur, Electoresque de Provincialis electione haud quaquam consenserint, mox expirata die, a jure eligendi cadant, electioque ipsa (ut superius decretum est) ad Generalem Ministrum legitime, canoniceque devolvatur.

Qui eligi possunt, & qui non. 5. Ad Provincialatus dignitatem nativi tantum illius Provinciæ Sacræ Theologiæ Magistri (dummodo passiva voce privati non fuerint) assumi queant. Visitator autem, vel Commissarius Generalis, qui electionibus, & Capitulo præest, sive in Provincialem, sive ad aliud quodvis munus, Officiumque nullatenus eligi possit. Secretarius quoque Provinciæ in Capitulo Provinciali immediate sequenti voce passiva ad Provincialatum penitus careat, nisi urgentissima causa a Generali Ministro in scriptis approbanda dispensetur. Possit tamen assumi, & eligi intermedio expleto trriennio, dummodo omnibus, & singulis requisitis conditionibus (quæ inferius proprio titulo præscribendæ sunt) decoretur. Idem quoque de Provinciali Ministro actu existente decernitur in iis tantum Provinciis, ubi ob penuriam Fratrum, qui ad tale Officium requisitis conditionibus, & qualitatibus præditus sit, non reperitur.

Discreti electio. 6. Ne igitur in Capitulo Provinciali, quæ pro bono Conventuum statu, regiminque peragenda fuerint, negligantur, enuntiato, ac de more indicto Provinciali Capitulo, in quolibet Conventu legitimum, canonicumque impedimentum non habente (prout in sequenti titulo statuemus) electio Discreti celebretur.

De

De qualitatibus, & electione Discreti ad Provinciale Capitulum ituri.

TITULUS XXXIII.

1. Multa sunt, quæ in his, qui Discreti Conventuum eligendi sunt, necessario requiruntur. Primo quidem, ut in eo Conventu de familia collocatus sex saltem integris ante Capitulum mensibus permanserit, super quo non possit dispensari, nisi a Generali, causa bene visa; præterea ut vitæ probitate, morum honestate, regularisque disciplinæ cultu insigniter sit præditus; sit per aliquot annos expresse in Religione professus; sit (si fieri poterit) Sacerdos, sin minus saltem in Sacris constitutus; Non sit illius Conventus Guardiano ullo modo cognatus, aut affinis, vel genere conjunctus; Non denique Procurator illius Conventus. Vicarius vero, si non administraverit bona Conventus, in Discretum eligi valeat. *Discreti eligendi qualitates.*

2. In electione Discreti cujusvis Conventus electivam vocem libere, ac licite habeant Fratres omnes in eo de familia collocati (etiamsi laici sint) ibique per duos saltem ante electionem immediatos menses commorati, & expresse professi. *Electores qui.*

3. Ubi vero tres saltem Vocales non fuerint activam, ut præfertur, vocem habentes, duoque saltem passivæ vocis capaces, hujusmodi discretorum electio canonice fieri nequit. Ac proinde statuitur, & decernitur, ut in Conventibus canonicum electionis impedimentum habentibus Guardianus, sive localis Superior, (qui alias nullo pacto in Discretum eligi possit) Discreti loco ad Provinciale Capitulum proficiscatur. Quo casu mandamus, & ordinamus, ut Custos statum, & conditionem illius Conventus, vel loci diligentissime a se perquisitam coram Diffinitorio, ac si illius Conventus Discreti munus obiret, exponere teneatur. *Ubi nequit eligi Discretus quis mittendus.* *Custodis relatio.*

4. Ad submovendum vero omnem in hujusmodi Di- *A Conventibus amotio.*

Discretorum electionibus fraudem præcipitur, districteque mandatur, ne quis Fratrum sex mensibus ante Capitulum a Conventu, ubi de familia collocatus manet, quovis prætextu, nisi delicti gravioris, sive notorii causa, amoveatur.

Schedulæ. 5. Electio Discreti (ut de aliis primariis electionibus superius præmissum est) per schedulas fiat, ac in ea omnia, singulaque ibi statuta inviolate serventur.

6. Electione vero canonice absoluta, literæ in hanc formam expressæ, Sigilloque Conventus firmatæ electo Discreto consignentur.

Formula literarum, quæ ad Provinciale Capitulum per Discretos Fratres a Conventibus transmittendæ sunt.

IN *Conventu nostro N. Præsidente Patre Custode Fr. N. vel Patre Guardiano Fr. N. latis prius, & præfixis ad nostrarum Constitutionum præscriptum tribus canonicis terminis, adhibitisque ad secreta suffragia schedulis, electus fuit in Discretum per nos legitimos Electores infrascriptos Fr. N. N. de N. servatis servandis, juxta nostrarum URBANARUM Constitutionum Decreta, in quem datis suffragiis (decem, octo, vel sex) Vocales consensere. Qui de ipsius Conventus conditione, & statu rationem nomine nostro exactissime redditurus est, Provinciali Ministro votum suum daturus, Paternitatibusque vestris obedientiam præstaturus. Datum &c.*

His literis Vocales omnes propria manu subscribant, eisque jam Sigillo Conventus obsignatis hujusmodi suscriptio adiiciatur.

Admodum Rev. Patri, Patri Ministro Provinciali, cæterisque Patribus, & Fratribus Provinciæ in Capitulo Provinciali apud Civitatem [vel oppidum] N. congregatis.

Litera status Conv. & querela. 7. Præter has, aliæ quoque literæ Sigillo pariter Conventus munitæ, in quibus status, & rationes Conventus, rerumque consumptibilium residua. Item si

si qaæ fuerint adverſus Provincialem, Cuſtodem, vel Guardianum accuſationes; vel querimoniæ, contineantur, præfato Diſcreto, ut ad Capitulum fideliter deferat, conſignentur.

De Officio Diſcreti.

TITULUS XXXIV.

1. DIſcretus canonice electus ad Provinciale Capitulum profecturus, ſui Conventus ſtatum, & conditionem tum in ſpiritualibus, tum in temporalibus ſcriptis fideliter expreſſam ſecum deferre, & coram omnibus in publico Diffinitionis loco, ea omnia, quacunque ſepoſita humana paſſione, producere teneatur. Num ſcilicet debito cultu Dei obſequium frequentetur; Num ſtatutis horis divinum Officium in Choro devote (ut decet) perſolvatur; Num Miſſarum, & legatorum obligationibus ſedulo ſatisfiat; Num Conſtitutionum obſervantia vigeat; Num Seminaria, ubi fuerint, debita diligentia, Tyroneſque Seminariorum religioſa educatione cuſtodiantur; Num bonorum temporalium ſit fidelis adminiſtratio; Num alieno ære gravetur Cœnobium; Num adminiſtrationis rationes coram Fratribus juxta ſtatuta legantur; ac reliqua demum omnia, quæ ad regularis diſciplinæ cuſtodiam, rectumque Conventus regimen ſpectant.

Relatio Diſcreti de ſpirituali regimine Conv.

De Temporali adminiſtratione.

De qualitatibus Miniſtri Provincialis.

TITULUS XXXV.

1 IN eo, qui ad Provincialatus Officium aſſumendus eſt, ea neceſſario requiruntur ornamenta virtutum; ut bona in primis fama; & apud omnes exiſtimatione laudabilis ſit, nulla proprietate notatus, Sacræ Theologiæ Magiſter, in Ordine expreſſe profeſſus, regularis diſciplinæ zelo inſignis, Conſtitutionum obſervantiæ addictus, eiſque animi dotibus

Qualitates Provincialis eligendi.

exor-

exornatus, quas in Generali Ministro requirendas esse monuimus. Ætatem vero triginta, vel circiter annorum sufficere declaramus.

De electione Ministri Provincialis.

TITULUS XXXVI.

Electionis dies. 1 ELectio Provincialis Ministri die Sabbati regulariter habeatur. Generalis vero Minister, vel eo absente, Generalis Visitator, vel Commissarius, aut Præsidens delegatus opportune Capitulo interesse diligentissime curent die saltem Mercurii celebrationi proximo. Eademque præterea ipsa die ab eodem, prælectis prius (nisi fuerit Generalis Minister) suæ Præsidentiæ literis, sermoneque de more habito, Provinciale Capitulum aperiatur, ac postridie primus Vocalium consessus habeatur, *Apertio Capituli Commiss. Præside.*

Actiones Capitulares. 2. In Provinciali Capitulo omnia juxta ordinem in Capitulo Generali præscriptum serventur; Officialiumque propterea, Concionatorum, Disputantium, aliorumque Capituli ministeriis deputatorum series, sive Tabella legatur; Vota, seu Vocales omnes explorentur, ac de more legitimentur; Missa de Spiritu Sancto solemniter cantetur; Oratio Quadraginta horarum instituatur, Sancti Spiritus gratia in cujuslibet sessionis principio imploretur; Electionis termini præfigantur; Novæ electionis causa, vel ex completo officio, vel ex morte, aut privatione (quo casu ex propria constitutione inferius præscribenda depositionis causæ perlegantur) aut quæcunque alia notificentur; jurent Electores de probiori eligendo; Decretum de qualitatibus Provincialis Ministri legatur; Provincialis prædecessor Sigilla tradat; Syndicatum subeat; culpam de negligentiis dicat; ab officio absolvatur; dentur schedulæ; scribantur suffragia; Numerentur, & perlegantur eodem penitus ordine servato.

Confirmatio. 3. Si Generali Ministro absente, Provincialis Minister eligatur, quam citius ab ipso confirmari, ab eo-

eoque ordinariam poteſtatem recipere, in ejuſque manibus fidei profeſſionem emittere ſtudeat; Niſi ea omnia, vel aliqua Capituli Præſidens a Generali delegatus de ſpeciali ejus mandato præſtare poſſet.

4. Profeſſionem autem Fidei ſequenti formula emittet.

Formula Juramenti, ac Profeſſionis Fidei a Miniſtris Provincialibus emittendæ.

EGo Frater N. Ordinis Minorum Conventualium Provincialis electus vel inſtitutus Provinciæ N. firma fide credo, & profiteor omnia &c. ut habetur ſupra Tit. 9. n. 9. eamque his verbis concludat.

In correptionibus judicialibus gravium criminum, & in proviſionibus, promotionibus, confirmationibus, depoſitionibus, & repulſionibus faciendis de perſonis dictæ Provinciæ fideliter, & ſecundum Deum, & regulam Beati Franciſci, ſecundum puram, & rectam conſcientiam me habebo, ac toto meæ gubernationis tempore (quantum in me fuerit) adnitar ſtudioſiſſime, ut Regulæ, & Conſtitutionum obſervantia in Provincia hac N. exquiſite colatur, & vigeat, ita ut ad verum Dei cultum, & regularem diſciplinam, ſi quid ad meliorem formam redigendum comperero, non patiar, ut cura mea, labor, ſtudium, atque induſtria deſiderentur.

Inſuper tibi Reverendiſſimo Patri Minorum Generali, & Succeſſoribus tuis canonice intrantibus ad Generalatus Officium, quamdiu in obedientia, ac unitate S. R. E. fuerint, perpetuam ſubiectionem, reverentiam, & obedientiam promitto, fidelitatemque ſinceram me tibi ſanctiſſime præſtiturum jurejurando polliceor.

Præterea teſtem invoco Dominum Jeſum Chriſtum, quod omnia, & ſingula contenta in Conſtitutionibus, ac Decretis Officium meum tangentibus (quantum in me erit) inviolate obſervabo, ac ut ab omnibus meæ curæ ſubiectis ſerventur, diligentiſſime curabo, nihil-

que

que fraudis, nihil insidiarum, neque dicto, neque facto, neque scripto moliar contra te Minorum Generalem, vel Successores tuos canonice intrantes; neque directe, vel indirecte, mediate, vel immediate præfecturas extra Ordinem nostrum Ecclesiasticas, toto hoc mei Provincialatus tempore mihi procurabo.

Ita ego idem Frater N. spondeo, voveo, & juro, sic me Deus adiuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

De particularibus causis depositionis, seu privationis Ministri Provincialis.

TITULUS XXXVII.

Insufficientia. 1 PRæter communes cum aliis Superioribus privationis Officiorum causas, quæ in quorumdam decretorum transgressione decernuntur, aliæ quoque peculiares, antiquarum Constitutionum vestigiis inhærendo, in Provincialium Ministrorum depositione, vel privatione statuimus. Deponatur itaque quicunque Minister a Provincialatus Officio, quotiescunque jure, legitimeque constiterit de insufficientia ejus: De intollerabili ad visitandum, corrigendum, ac reformandum negligentia: De gravi quocunque notabilique excessu, aliisque publicis culpis, quibus juxta sacros Canones, & has URBANAS Constitutiones privationis Officiorum pœna incurritur. *Negligentia Visitationis.*

Querelæ in Provinciales expendantur. 2. Si Seraphicæ Regulæ harumque Constitutionum observantiam negligat, seu ad ejus profectum non laboret; si demum Conventuum reformationi, juxta Alexandri Sexti Decretum, cum effectu totis viribus non intendat. Querelæ, seu accusationes hujusmodi, si quæ adversus Provinciales Ministros extiterint, diligentissime perscrutentur, specialique Provinciarum utilitati (ut par est) consulatur.

Oppositionum probatio. 3. Deponi tamen a dignitate Provincialis Minister non possit, nisi prædicti defectus, sive per evidentiam rei, sive alias legitime probati, sive ex propria confessione notorii sint, sive etiam ex eviden-

ti

ti insufficientia, vel probato (ut præfertur) manifestoque Provinciæ detrimento.

4. Quod si Provincialis legitime deponendus sit, Generalis Minister de consilio, & consensu Assistentium ad privationem, depositionemque procedat; indictoque etiam intra triennium (si fuerit opus) statuto tempore Provinciali Capitulo, præscripto ordine alium sibi Provincialem Ministrum deligere ejus Provincia Diffinitorium libere, ac licite valeat, & interim de consilio Assistentium de Commissario provideat. Idem etiam servetur casu renunciationis. *Depositio ad quem spectet.*

De Assistentibus Ministri Provincialis.

TITULUS XXXVIII.

1 MInister Provincialis, ut omnia suæ Provinciæ negotia facilius, consultiusque perficiat, duos continuo Assistentes, quorum consilio, & (juxta opportunitatem inferius præscribendam) consensu utatur, penes se habeat; alter sit Provinciæ Secretarius, alter vero ejus, quam visitat, seu incolit, Custodiæ Custos. *Duo Assistentes.*

2. Secretarius a Capituli Provincialis Diffinitoribus deligatur, & a Generali Ministro confirmetur, sitque rerum gerendarum prudentia, literarum eruditione, politioris literaturæ exercitio, & quod pluris est, vitæ innocentia, morumque probitate insignis, ætatis annum trigesimum, vel circiter attingens. Custos vero iis conditionibus, quæ proprio titulo inferius præscribentur, decoretur. Sint autem ambo Provincialis hujusmodi Assistentes (si fieri poterit) Sacræ Theologiæ Magistri, vel Predicatores, aut Baccalaurei e Studiis jam dimissi, vel alias Patres mediocriter saltem eruditi, usuque rerum, ac laudabili vita conspicui. *Secretarii electio.* *Qualitates.*

3. In decernendis itaque Provinciæ negotiis Custos, & Secretarius Provinciali Ministro (ut præfertur) assistant, ac illum, quocunque ierit, comitentur, Secretarius per totam Provinciam, Custos vero intra suam *Assistentes comitentur Provincialem.*

Custodiam, teneaturque propterea Provincialis Minister, cum ex una ad aliam Custodiam transmigraverit, ejus Custodem de suo ad talem ejus Custodiæ locum adventu opportune reddere certiorem. Custos vero ei quamprimum obviam ire pariter teneatur.

Servus Provincialis. 4. Præter hos duos Assistentes regularem præterea Conversum vigesimum quintum ætatis annum excedentem pro debito famulatu Provinciali Ministro concedimus.

In quibus maxime requiritur Assistentium consensus. 5. Assistentium itaque præfatorum consilium in decernendis quibuscunque negotiis Provincialis Minister adhibeat. In infrascriptis vero gravioribus casibus nedum ipsorum utatur consilio, sed & consensum sequatur, cum nimirum decernendum fuerit.

De pœna triremium, sive ergastuli, & carceris infligenda.

De proscriptione, vel exilio a Provincia, & Custodia.

De excommunicatione, & interdicto, suspensione a Divinis, & ab Officiis.

De fabricis construendis.

Ac præterea de omni alio graviori casu, qui, si accidat, Generalis Ministri, vel Assistentium ipsorum consensum rationabiliter exposcere videatur.

Assistentium assensus mentio. 6. Assensus vero hujusmodi testimonium in omnibus, & singulis actibus Secretarius Provinciæ fideliter adnotare teneatur, ac in patentibus proinde literis, sententiis, concessionibus, aliisque hujusmodi actis præfatos casus quomodolibet concernentibus, hæc verba, *de suorum Assistentium consilio, & consensu*, ad hunc effectum adhibeat. Si quando vero contigerit, Assistentium sententias esse diversas, eam partem, quæ sibi magis placuerit, Provincialis Minister sequatur. Si quid tamen in his omnibus absque requisito consilio, consensuque hujusmodi respective quodlibet attentare præsumpserit, eo ipso irritum, inaneque sit, nulliusque roboris, vel momenti, quin & ipse ad Generalis Ministri arbitrium corripi possit.

Sine hoc consilio acta sint irrita.

7. Ex-

7. Extra tempus autem visitationis si Provincialis Minister in aliquo Conventu, ubi Custos non commoretur, permaneat, Custodis loco Fratrem aliquem ibi de familia degentem, probioris tamen vitæ, & regularis disciplinæ studiosum in Assistentem sibimet assumere teneatur. Id ipsumque statuitur, si quando Secretarius abesset, vel eorum alter legitime impeditus Provincialem Ministrum comitari nequiret.

8. Singulis autem quibuscunque sui Officii annis Minister Provincialis omnes, singulosque Conventus, ac loca Provinciæ iuvisere teneatur; Quod si absque legitimo impedimento a Generali Ministro approbando neglexerit, utraque voce ad triennium privetur. *Visitationis necessitas.*

De electione Diffinitorum Provincialium.

TITULUS XXXIX.

1. AD introducendum in electionibus Diffinitorum in universa Religione ubique Provinciarum, & locorum laudabilem uniformitatem, evitandumque inutilem ad Provinciale Capitulum Fratrum quorumlibet accessum, decernitur, & statuitur, ut Diffinitorum electio, habita juxta laudabilem Religionis consuetudinem locorum, sive Monasteriorum ratione, ordine interius præscribendo, deinceps inviolate fiat. *Diffinitorum electio & modus.*

2. In Provinciali Capitulo expleta Provincialis Ministri, singulorumque inferiorum Superiorum electione, Diffinitores pro futura Capitulari Congregatione deligantur. In Congregatione autem, expletis pariformiter omnium Prælatorum electionibus, Diffinitores sive pro futura Congregatione, sive pro futuro Provinciali Capitulo eligantur, nullatenus vero ante Provincialis, & aliorum Officialium electionem.

3. Quoniam vero eos, qui in Diffinitores Provinciarum præter insignes alias conditiones iis omnino qualitatibus decoratos esse oportet, quod nimirum sint Sacræ Theologiæ Magistri, nec non prudentia, usuque rerum spectabiles, vel quod saltem in aliquo Con- *Diffinitorum qualitates.*

ventu Superiorum munus laudabiliter gesserint; Propterea præcipitur, ut Provincialis Minister insigniorum cujuscunque Custodiæ, & Conventus Patrum, præfatisque qualitatibus præditorum nomina apud se conscripta retineat, ex quorum numero annuatim in Capitulo, sive Congregatione Provinciali, omnibus aliis Prælatis electis, habita ratione Conventus, & loci, cui per vices Diffinitor competit, duo illi, qui jam inter Diffinitores, & Capituli, seu Congregationis Præsidentem, ut proponantur, stabiliti fuerunt, ut supra dictum est Tit. III. num. 14. a Præsidente Diffinitorii proponantur, & ad electionem; quæ per secreta suffragia, seu secretas (ut ajunt) balotationes facienda est, veniatur; Is vero, qui supra medietatem plura affirmativa vota habuerit, censeatur electus. Quod si Conventus, cui per vices competit, idoneos Patres non haberet, duo alii ex eadem tamen Custodia, eodem ordine proponantur.

Conventus ratio habeatur.

4. Electi vero postquam a Secretario fuerint publicati eo pacto, quo dicetur infra de Custodibus, tam si præsentes, quam si fuerint absentes a Capituli, seu Congregationis Præside, sive omnes simul, sive seorsim (mutatis tamen mutandis) his verbis confirmentur.

Confirmatio.

Authoritate, qua fungor, confirmo vos in Diffinitores, hujus Provinciæ N. singulos in sua Custodia in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen.

5. Qui vero sic electi, & confirmati fuerint, eo anno ad aliud quodvis Officium assumi non possint. Si quempiam vero ante completum annum mori contigerit, is, qui præcedenti anno ejusdem Custodiæ Diffinitor extiterat, in demortui locum a Provinciali Ministro subrogetur.

Diffinitores ad alia non promoveantur. Dum quis moritur substituendus Diffinitores a quibus eligendi.

6. Diffinitorum autem electio ad omnes actu existentes Diffinitores, sive perpetui, sive etiam temporanei fuerint, ipso jure pertineat.

De

De Diffinitorii Provincialis potestate & Officio.

TITULUS XL.

1. PRæcipua est, eaque maximi ponderis Diffinitorum potestas, quippe quibus una cum Capituli, sive Congregationis Præside ea omnia, quæ ad totius Provinciæ statum, regimen, & curam ullatenus pertinent, cognoscere, discutere, decernere, ac statuere liceat. Possunt itaque Diffinitores præfati una cum Capituli, sive (ut præfertur) Congregationis Præside Provincialis Ministri delicta, excessusque cognoscere, exacteque examinare; Provincialem ipsum Ministrum sub syndicatione tenere, eumdemque, si corrigendus sit, intra Diffinitorium corrigere; Literasque proinde, quæ adversus Provincialem Ministrum a Conventibus transmittuntur, aperire, legere, (habitaque seorsim discreta deliberatione) de Ministro (eo interim a Diffinitorio jam absente) decernere; quod si Provincialis Minister incorrigibilem se præbuerit, illum etiam deponere possunt. Causas præterea omnes, quæ ad Capitulum deferuntur, cognoscere, ac diffinire, taxationes præscribere, in eorum Provinciis ad confessionem tam pro Fratribus, quam pro sæcularibus admittere, vel reprobare; Novitiorum, Professorumque Magistros instituere, statuta, ordinationesque Provinciarum condere, Monasteriorum, itemque singulorum Fratrum bona revidere, eaque demum omnia quæ ad morum compositionem, vitæ honestatem, Provinciarum reformationem, studiorum progressum, Religionisque commodum, & ornatum conducunt, plenaria potestate decernere.

Circa Regimen Provincialis Diffinitorum potestas.

Circa causas, & Deputationes Officialium.

De electione, & qualitatibus Custodum.

TITULUS XLI.

1 QUi ad Custodiatus dignitatem, quæ in Seraphica nostra Religione præcipua est, assumendi fue-

Doctrina & qualitates.

fuerint, iis conditionibus, quibus primæ Classis Guardiani (ut in proprio ipsorum decreto statutum est) decoratos esse oportet. Sintque præsertim (quantum fieri poterit) Sacræ Theologiæ Magistri, aut Baccalaurei e Classe licentiati, seu saltem Guardianatus officium laudabiliter gesserint; Sintque præterea notæ integritatis Viri, regularis disciplinæ Cultores, ac juxta Diffinitorum electionem, habita (quantum fieri potest) Locorum, sive Conventuum ratione, ex quacunque Custodia probiores deligantur.

2. Tot igitur Custodes in unaquaque Provincia deligantur, quot fuerint ejusdem Provinciæ Custodiæ; in eorumque electionibus eadem omnino ratio, idemque ordo, qui in Diffinitorum electione ex præcedenti titulo servandus est, inviolate quoque servetur: iidemque Electores, qui Diffinitores eligunt, Custodes quoque servatis servandis, deligere teneantur. Cum vero electi fuerint, a Secretario Capituli, vel Congregationis his verbis publicari mandamus Videlicet.

Electio. Electores.

Publicatio.

Formula publicandi Custodes.

Ego Frater N. Secretarius nomine omnium, ad quos præsens Custodum electio spectat, publico in Custodes Custodiarum Provinciæ N. Reverendos in Christo Patres; pro Custodia idest N. Fratrem N. & pro Custodia N. Fratrem N. &c.

3. Ipsi vero Custodes electi, si aderint, mox nominati assurgant, & ad Capituli Præsidem pro confirmatione pergant, is vero sive adsint, sive non, vel omnes simul, vel singulos seorsim his verbis (mutatis tamen mutandis) confirmet.

Confirmatio.

Et ego authoritate, qua fungor, confirmo te in Custodem Custodiæ N. hujus Provinciæ N. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

De

De electione Cuſtodis Cuſtodum ad Capitulum Generale mittendi, ejuſque qualitatibus, & Officio.

TITULUS XLII.

1 IN Capitulo Provinciali, ſive Capitulari cujuſcunque Provinciæ Congregatione, quæ ante Generale Capitulum immediate celebratur, antequam Cuſtodes ab Officio abſolvantur, hoc eſt ante novorum ejuſdem Provinciæ Cuſtodum electionem, Cuſtodes Cuſtodum ab ipſis Cuſtodibus actu exiſtentibus Provinciali Miniſtro, vel delegato Præſidente, vocem tamen electivam non habente, deligantur.

A cæteris Cuſtodibus eligatur.

2. Si tamen intra naturalis unius diei ſpatium Cuſtodes præfati in electione Cuſtodis Cuſtodum non conſenſerint, ejus electio ad Generalem eo ipſo devolvitur. Quod ſi in aliqua Provincia tres ſaltem Cuſtodiæ non fuerint, propter Vocalium, ſive electorum inſufficientiam, Cuſtos Cuſtodum a Provinciali Diffinitorio eligatur. In Provinciis autem, ubi una tantum Cuſtodia reperitur, qui ejus Cuſtodiæ Cuſtos delectus fuerit, velut Cuſtos Cuſtodum illius Provinciæ nomine ad Generale Capitulum pergat. Provincia vero Orientis, donec in ea multiplicentur, ſeu ab Infidelibus occupati recuperentur Conventus, Cuſtode Cuſtodum carebit.

Quando ad Generalem devolutio ſpectat.

Quando a Diffinitorio eligendus.

Provincia ubi una tantum Cuſtodia.

3. Qui vero ad id muneris eligendus eſt, unus ex Cuſtodibus actualiter exiſtentibus ſit, dummodo Sacræ Theologiæ Magiſter fuerit, vel ſi inter eos Sacræ Theologiæ Magiſter non fuerit, alius ejuſdem Provinciæ nativus, qui ſingulis conditionibus in Provinciali Miniſtro requiſitis, ut jam dictum eſt, decoretur. Provinciali præterea Miniſtro non ſit conſanguinitate, vel cognatione ullo pacto conjunctus, extra ſuam Provinciam actu non commoretur, nec in Studiis generalibus degat, ſed qui ſaltem per triennium in ea Provincia ſibi nativa permanſerit, actuque dum eligitur, in ea degat; Generalis vero

Sit unus ex Cuſtodibus, ſed Magiſter in Sacra Theol.

Minister petitionem in contrarium super hoc factam nullo pacto admittat.

Litera electionis. 4. Sic itaque legitime, canoniceque electus testimoniales suæ electionis literas Sigillis Custodiarum, singulorumque Custodum propriarum manuum subscriptionibus munitas juxta tenoris formulam de literis Dictetorum expressam (mutatis tamen mutandis) ad Generale Capitulum opportune accedens, secum deferre teneatur. *Relationes de statu Custodiarum.* Informationes quoque a singulis Custodibus de Custodiarum statu fideliter adnotatas, Sigillisque Custodum hujusmodi, propriisque subscriptionibus approbatas præter testimoniales literas deferat.

De Regimine Provincialis. 5. In Generali vero Capitulo, sive Generali Diffinitorio Provincialis Ministri vitam, & mores, insufficientiam, defectus, excessusque omnes, item Provinciæ statum, communem pacem, vel dissensionem exponat. Et quoad Provincialem quidem referat, an per eum gravetur, Provincia, an munera recipiat, an visitationibus pro debito incumbat, an reformationem procuret, tam ad effectum ea deducat, quæ Capitulum statuit, an receptor sit Fratrum ex alienis Provinciis fugitivorum, & an demum in spiritu, & virtutibus proficiat, sive potius deficiat. Hæc, & alia quælibet sive mala ac communem Provinciæ statum ac regimen quoquo pacto spectantia, etiam non requisitus, sive a Capituli Præside specialiter interrogatus Generali Diffinitorio fideliter exponere teneatur.

Si mendax fuerit punitur. 6. A mendacio tamen in hujusmodi relationibus omnino caveat, quod si mendax reperiatur, ad omnia Ordinis officia, dignitatesque tum ipse, cum omnes consentientes, & alii quomodolibet participantes eo ipso perpetuo inhabiles declarentur. Ipse vero Custos velut indignus a Capitulo depellatur, & ad Præsidis arbitrium puniatur.

De

De electionibus, & qualitatibus Guardianorum.

TITULUS XLIII.

1. GUardianorum electiones ad Provinciale Capitulum (iis tantum, qui Conventibus de mensa Generalis præsunt, exceptis) regulariter spectat. Igitur antequam ad electionem Guardianorum deveniatur, fiat matura discussio inter Præsidem, & cujusque Custodiæ Diffinitorem de Fratribus insignioribus, & debitis conditionibus præditis, ex quibus postea per ipsummet Præsidem duo pro quolibet Conventu Diffinitorio proponantur, & qui plura supra medietatem vota affirmativa habuerit, electus remaneat. *Horum electio ad quos spectet.*

2. Sit autem Guardianus eligendus Sacerdos triginta, vel circiter annorum, ad Dei obsequium, Regulæ observantiam, Constitutionumque disciplinam quam maxime propensus, prudens, rerum administrationi addictus, affabilis, solers, pacificus. Qui munus aliquod (si Frater, ut aiunt, simplex fuerit) rite in Ordine exercuerit, qui Conventum aliquem in bonorum illius administratione non defraudaverit, ejusque sit apud Fratres existimationis, ut ei parere, credere, & obsequi non dedignentur, ad sæcularium Confessiones saltem admissus, nec ære alieno gravatus, aut reddendæ alicujus Conventus administrationi obnoxius. *Guardianorum qualitates.*

3. Si quempiam Guardianorum infra annum obire, vel alia quacunque ex causa officio cedere contigerit, Vicarius ejusdem Conventus si a Capitulo Provinciali institutus fuerit, in demortui, vel privati locum succedat; sin autem, Provincialis Minister, si Capitulum, seu Congregatio per sex menses distaret, adhibitis Assistentibus, aliisque duobus ex Insignioribus Patribus; per secreta suffragia ad novi Guardiani electionem procedat; At si minus a Capitulo, sive Congregatione distaverit, Præsidens idoneus loco Guardiani instituatur. Idemque de Custode, si forte vacaret, statuimus. *Cessante Guardiano quis substi-tuendus, & quo titulo.*

4. De-

Quousque continuare Guardianatus liceat. 4. Decernitur autem, ne de cætero quispiam in eodem Conventu ultra triennium Guardianatus Officio fungi possit, sed antequam denuo eligatur, ad annum saltem eo Officio careat.

De Præsidentibus, & Vicariis Conventuum, deque eorum authoritate, & Officio.

TITULUS XLIV.

A quibus institui possunt. 1 PRæsidentes a majoribus nostris ii nuncupati sunt, qui aliorum Superiorum, Guardianorumque præsertim vices subeunt, in eorumque locum subrogantur. Possuntque ex recepta, & approbata Religionis consuetudine cum a Provinciali Ministro, ut superius dictum est, tum ab ipsis Guardianis institui.

A Guardiano deputati. 2. Guardianorum Præsidentes hi sunt, qui a Guardianis in illum finem deputantur, ut ipsis in domestica Conventuum gubernatione auxilio sint.

Ubi Præsidentes instituendi. 3. De his itaque Præsidentibus decernitur, ut in insignioribus Conventibus, ubi plurimi Patres degere solent, Guardianus præter Vicarium, Præsidentem etiam instituere, ac deputare possit, & valeat. In aliis vero Conventibus Vicarius ipse, Guardiano absente; Præsidentis vices, vocesque penitus subeat, & si a Capitulo electus fuerit, in demortui, vel privati locum succedat.

Eorum conditiones. 4. Sint itaque propterea tam Præsidentes præfati, quam Guardianorum Vicarii ex insignioribus cujuscunque Conventus Fratribus, & ad regularem vitam propensioribus, ejusque apud omnes existimationis, ut ab omnibus (uti par est) debitæ reverentiæ cultu excipiantur, eorumque jussa prompte, accurateque (cum magis opus fuerit) exequantur.

Horum authoritas 5. Horum Præsidentium authoritas delegata est, nullamque penitus, nec in foro conscientiæ, nec in foro exteriori absolutam ex se facultatem habent, sed delegatam tantummodo, & ad id præcipue instituuntur, ut Guardianis in onere Prælaturæ succur-

currant, eoque maxime si eos a Conventu abesse contingat. Cum igitur sic delegata, limitataque facultate fruantur, Guardiano, tum completo Officio, tum intra Officium vita functo, præsidere, non amplius queunt.

6. Hac itaque de causa, & ad tollenda inconvenientia non parvi momenti statuitur, ut si Guardianum Conventus de mensa Generalis mori contingat, Præsidens in eodem Conventu, quousque a Generali Ministro de successore provideatur, absolute præsideat, atque interim ordinaria Guardianorum facultate tum in temporalibus, tum in spiritualibus plenarie utatur, & perfruatur. *Deficiente Guardiano qua fruantur authoritate.*

De Comissariis.

TITULUS XLV.

1 AD graviores causas speciatim examinandas, & cognoscendas in unaquaque Provincia Generalis Minister Commissarios cum ea facultate, quam illis delegare placuerit, destinare possit, & valeat, Fratres autem de propriis necessitatibus Generalem Ministrum (si quando fuerit opus) fideliter moneant. Is vero paterno judicio, an Commissarium expedire necesse fuerit, nec ne, prudenter decernat. Quotiescunque præterea Provincialis Minister a Provincia quacunque ex causa, præsertim vero ad Generale Capitulum proficiscendi recesserit, quempiam ex insignioribus Provinciæ Patribus (consulto tamen Generali Ministro) Commissarium instituere teneatur Ministroque Provinciali absente, Commissarius Provincialis hujusmodi ea ipsa facultate; qua præfatus Minister utitur, & ipse libere, licite, & absolute utatur, & perfruatur. *Quando mittendi, & quales.* *Commissarium quando instituere debet Provincialis, & quales.*

2. Quod si Provincialem Ministrum mori contigerit, Provinciæ Secretarius, qui primus Assistens est, quousque a Generali Ministro Commissarius Generalis deputetur, Provincialis Officio persungatur. Atque interim Sigilla Provinciæ in Archivio illius Conven- *Moriente Provinciali Secretarius ejus vices gerit.*

ventus, ubi illum mori acciderit, asservanda deponere teneatur.

Ante Capitulum Provincialis officium terminans. 3. Si vero Provincialis Minister ante Provincialis Capituli celebrationem sui Provincialatus tempus expleverit, titulum Provincialis deponat, Generalisque Minister Commissarium ejus loco instituat.

De Reliquis Capituli Provincialis actionibus, ejusque fine, & dimissione.

TITULUS XLVI.

Familiarum tabula. 1 ABsolutis electionibus, aliisque ad Provinciale Capitulum quomodòlibet spectantibus, familiæ Conventuum, sive familiarum Tabulæ disponantur.

Conv. de Mensa tabula. 2. Quamvis autem Guardianos Conventuum de mensa Generalis Ministri Provinciale Diffinitorium eligere nequeat, eorumdem tamen Conventuum tabulas in eodem Capitulo, præfatis Guardianis consultis, disponere possunt, quæ ad Generalem Ministrum erunt transmittendæ, Generalis autem Minister eas moderare, Officialesque amovere, aliosque denuo instituere, ac Fratres omnes, quos in iis Conventibus opportunos esse judicaverit, collocare possit, & valeat, nec deinceps Provincialis, aut Guardianus ullo modo immutare, augere, vel diminuere valeat absque Generalis consensu.

3. Decernitur autem, ut quicumque tam in Generali, quam in Provinciali Capitulo, seu Capitularibus Congregationibus ad aliquod Religionis munus, sive Officium assumpti fuerint, si renuerint, vel non paruerint, ad omnia Ordinis Officia (nisi legitima, canonicaque adessent impedimenta a Generali Ministro, & Provinciali respective probanda) per quinquennium inhabiles declarentur.

Rationum supputatio 4. Rationes pecuniarum, ac sumptuum Provinciæ Capituli, sive Congregationis, quæ in Diffinitorio (prout decretum est) publice referendæ sunt. Peractis tabularum dispositionibus, supputentur taxæ,

con-

contributiones, ſive Collectæ perſcribantur, aliaque negotia ad Capitulum Provinciale, ſive Capitularem Congregationem quomodolibet ſpectantia expediantur, confirmanda firmentur, reprobanda reprobentur, ſolitiſque ritibus ſuperius præſcriptis, Capitulum, ſive Congregatio abſolvatur. *Taxa.* *Abſolutio Capituli.*

5. Si quæ tamen aderint graves Provinciæ cauſæ ſive pro ſtatutis condendis, ſive pro alia qualibet magna neceſſitate, de mandato Præſidentis Capituli, ſive Provincialis Miniſtri Diffinitores tantum tum perpetui, cum temporanei nullo pacto recedant.

6. Et ſi nova ſtatuta condenda ſint, a tribus ex quatuor ſuffragiorum partibus approbentur. Quæ ſi recepta fuerint, ut validiora ſint, decernitur, & ſtatuitur, ut Capituli Præſidens, vel Provincialis Miniſter ea per totam Provinciam publicari mandet, eorumque tranſumpta ad omnes Cuſtodes Provinciæ Sigillo, propriæque manus Provincialis Miniſtri ſubſcriptione munita tranſmittantur, ac ad proximum uſque futurum Generale Capitulum duratura obſerventur; Quod ſi a Capitulo Generali deinceps non confirmentur, nullius ex inde ſint roboris, vel momenti, prout ſupra ſtatutum eſt. *Decreta publicentur, & obſerventur.*

De Authoritate, & Officio Cuſtodum.

TITULUS XLVII.

1. Cuſtodes debent quotannis ſuas Cuſtodias viſitare, regiſtra, ſeu Conventuum inventaria recognoſcere, conficere, & renovare, in electione que Diſcretorum ipſo electionis tempore præſidere, & in electione Cuſtodis Cuſtodum juxta exigentiam vocem habere. *Viſitatio, & ad eam attinentia.*

2. Debent edicta, & ordinationes Superiorum per ſuas Cuſtodias promulgare, Provinciali Capitulo, ſive Capitulari Congregatione adeſſe, in Capitulo Provinciali eligendos in Diffinitores, electoſque Diſcretos Cuſtodiæ præſentare; An Superiorum Decreta in eo- *Munus in Capitulo, & extra.*

eorum Custodiis serventur, diligenter perquirere; defectus Guardianorum, & eorum Fratrum in ejus visitatione inquirere, ac ad Provincialem in Capitulo, sive Generalem Ministrum, si fuerit opus, referre; Fratribus in eorum Custodiis degentibus (dummodo Juniores non fuerint) de Custodiis exeundi ex rationabili causa facultatem concedere, Valetudinario Custodiali præesse, nomina Fratrum intra eorum Custodias defunctorum in peculiaribus libris adnotare eorumdemque obitum singulis Custodiarum Conventibus significare, Provincialem Ministrum intra Custodias visitationis tempore comitari, eique fideliter assistere, & a casibus demum officio suo reservatis absolvere.

Limitatio

3. Non possunt tamen, nisi ad breve tempus, ab earum Custodiis abesse, non nisi in ipso Visitationis tempore præcedentiam habere, non demum cum actu Custodes fuerint, Guardianatus officio fungi.

De Authoritate, & Officio Guardianorum.

Titulus XLVIII.

Quibus æquiparantur.

1. Guardiani omnes, qui Plebanis, & Curatis a jure communi æquiparantur, Prælati in Ordine nostro sunt, ordinariaque authoritate per Apostolica privilegia præfulgentes.

Potestas in regimine Fratrum.

2. Possunt itaque Guardiani, quæ ad Conventuum, quibus præsunt, regimen spirituale, morale, ac temporale pertinent (nisi majoribus Superioribus quidpiam reservatum fuerit) absolute pertractare, Fratres omnes sibi subjectos, sive de familia fuerint, sive ex itinere tantum advenerint, regere eosque ad Constitutionum, & a Superioribus in dictarum ordinationum observationem compellere, eis per modum specialis præcepti, & sub peccati mortalis, ac censurarum pœnis (qua tamen authoritate discrete utantur) præcipere, a casibus, & censuris in foro interiori eorum Officio reservatis absolvere, absolvendique ab hujusmo-

odi reservatis casibus Confessariis tantum a Generali, l Provinciali Ministro approbatis facultatem concere, in exteriori foro de infrascriptis excessibus cognoscere, diffinire, ac judicare. Videlicet.

De Blasphemia non hæreticali.
usu cartarum, vel taxillorum.
ntumeliosis.
tractoribus.
honeste loquentibus.
atione cum armis.
eorum obedientia pertinacibus.
Conventus absque eorum licentia exeuntibus, & absque socio extra Conventus vagantibus, & aliis similibus.

3. Si qui casus ad majores Superiores spectantes occurrant, in quibus sit timor fugæ, vel curiæ informatio necessaria sit, possunt reos in carcerem trudere, statimque Superiorem, ad quem spectaverit causa, diligenter monere, processumque informativum ad eundem Superiorem quantocius transmittendum capere. Locationum, sive affictuum (ut ajunt) contractus de consensu Capituli Conventus ad triennium dumtaxat conficere, abeo tamen, cui præest, Monasterio quindecim tantum dierum, vel de Ministri Provincialis licentia unius dumtaxat mensis spatio abesse (præterquam concionandi prætextu Quadragesimæ tempore) valeat. *Carceratio.* *Processus fabricatio.* *Locationes.* *Abesse a Conventu.*

4. Qui vero extra sui Guardianatus civitatem, vel locum concionatum Quadragesimali tempore proficisci voluerit, si de mensa Generalis fuerit, a Generali Ministro, sin minus, a Provinciali eundi licentiam petere teneatur. Qui vero absque licentia, & facultate hujusmodi concionandi gratia sui Guardianatus Conventum reliquerit, præter privationem Officii ipso facto, etiam a prædicationis munere suspendatur.

5. Non possunt Guardiani per modum legis quidpiam suis subditis imperare, non excommunicationis sententias ferre, nisi pro re gravi, non bona stabilia vendere, & oppignorare, fabricas, ædificiaque, nisi

ad

Minister petitionem in contrarium super hoc factam nullo pacto admittat.

Litera electionis. 4. Sic itaque legitime, canoniceque electus testimoniales suæ electionis literas Sigillis Custodiarum, singulorumque Custodum propriarum manuum subscriptionibus munitas juxta tenoris formulam de literis Dictetorum expressam (mutatis tamen mutandis) ad Generale Capitulum opportune accedens, secum deferre teneatur. *Relationes de statu Custodiarum.* Informationes quoque a singulis Custodibus de Custodiarum statu fideliter adnotatas, Sigillisque Custodum hujusmodi, propriisque subscriptionibus approbatas præter testimoniales literas deferat.

De Regimine Provincialis. 5. In Generali vero Capitulo, sive Generali Diffinitorio Provincialis Ministri vitam, & mores, insufficientiam, defectus, excessusque omnes, item Provinciæ statum, communem pacem, vel dissensionem exponat. Et quoad Provincialem quidem referat, an per eum gravetur, Provincia, an munera recipiat, an visitationibus pro debito incumbat, an reformationem procuret, tam ad effectum ea deducat, quæ Capitulum statuit, an receptor sit Fratrum ex alienis Provinciis fugitivorum, & an demum in spiritu, & virtutibus proficiat, sive potius deficiat. Hæc, & alia quælibet sive mala ac communem Provinciæ statum ac regimen quoquo pacto spectantia, etiam non requisitus, sive a Capituli Præside specialiter interrogatus Generali Diffinitorio fideliter exponere teneatur.

Si mendax fuerit punitur. 6. A mendacio tamen in hujusmodi relationibus omnino caveat, quod si mendax reperiatur, ad omnia Ordinis officia, dignitatesque tum ipse, cum omnes consentientes, & alii quomodolibet participantes eo ipso perpetuo inhabiles declarentur. Ipse vero Custos velut indignus a Capitulo depellatur, & ad Præsidis arbitrium puniatur.

De electionibus, & qualitatibus Guardianorum.

TITULUS XLIII.

1 Guardianorum electiones ad Provinciale Capitulum (iis tantum, qui Conventibus de mensa Generalis præsunt, exceptis) regulariter spectat. Igitur antequam ad electionem Guardianorum deveniatur, fiat matura discussio inter Præsidem, & cujusque Custodiæ Diffinitorem de Fratribus insignioribus, & debitis conditionibus præditis, ex quibus postea per ipsummet Præsidem duo pro quolibet Conventu Diffinitorio proponantur, & qui plura supra medietatem vota affirmativa habuerit, electus remaneat. *Horum electio ad quos spectet.*

2. Sit autem Guardianus eligendus Sacerdos triginta, vel circiter annorum, ad Dei obsequium, Regulæ observantiam, Constitutionumque disciplinam quam maxime propensus, prudens, rerum administrationi addictus, affabilis, solers, pacificus. Qui munus aliquod (si Frater, ut aiunt, simplex fuerit) rite in Ordine exercuerit, qui Conventum aliquem in bonorum illius administratione non defraudaverit, ejusque sit apud Fratres existimationis, ut ei parere, credere, & obsequi non dedignentur, ad sæcularium Confessiones saltem admissus, nec ære alieno gravatus, aut reddendæ alicujus Conventus administrationi obnoxius. *Guardianorum qualitates*

3. Si quempiam Guardianorum infra annum obire, vel alia quacunque ex causa officio cedere contigerit, Vicarius ejusdem Conventus si a Capitulo Provinciali institutus fuerit, in demortui, vel privati locum succedat; sin autem, Provincialis Minister, si Capitulum, seu Congregatio per sex menses distaret, adhibitis Assistentibus, aliisque duobus ex Insignioribus Patribus; per secreta suffragia ad novi Guardiani electionem procedat; At si minus a Capitulo, sive Congregatione distaverit, Præsidens idoneus loco Guardiani instituatur. Idemque de Custode, si forte vacaret, statuimus. *Cessante Guardiano quis substi. tuendus, & quo titulo.*

4. De-

Quousque continuare Guardianatus liceat. 4. Decernitur autem, ne de cætero quispiam in eodem Conventu ultra triennium Guardianatus Officio fungi possit, sed antequam denuo eligatur, ad annum saltem eo Officio careat.

De Præsidentibus, & Vicariis Conventuum, deque eorum authoritate, & Officio.

Titulus XLIV.

A quibus institui possunt. 1 PRæsidentes a majoribus nostris ii nuncupati sunt, qui aliorum Superiorum, Guardianorumque præsertim vices subeunt, in eorumque locum subrogantur. Possuntque ex recepta, & approbata Religionis consuetudine cum a Provinciali Ministro, ut superius dictum est, tum ab ipsis Guardianis institui.

A Guardiano deputati. 2. Guardianorum Præsidentes hi sunt, qui a Guardianis in illum finem deputantur, ut ipsis in domestica Conventuum gubernatione auxilio sint.

Ubi Præsidentes instituendi. 3. De his itaque Præsidentibus decernitur, ut in insignioribus Conventibus, ubi plurimi Patres degere solent, Guardianus præter Vicarium, Præsidentem etiam instituere, ac deputare possit, & valeat. In aliis vero Conventibus Vicarius ipse, Guardiano absente; Præsidentis vices, vocesque penitus subeat, & si a Capitulo electus fuerit, in demortui, vel privati locum succedat.

Eorum conditiones. 4. Sint itaque propterea tam Præsidentes præfati, quam Guardianorum Vicarii ex insignioribus cujuscunque Conventus Fratribus, & ad regularem vitam propensioribus, ejusque apud omnes existimationis, ut ab omnibus (uti par est) debitæ reverentiæ cultu excipiantur, eorumque jussa prompte, accurateque (cum magis opus fuerit) exequantur.

Horum authoritas 5. Horum Præsidentium authoritas delegata est, nullamque penitus, nec in foro conscientiæ, nec in foro exteriori absolutam ex se facultatem habent, sed delegatam tantummodo, & ad id præcipue instituuntur, ut Guardianis in onere Prælaturæ succur-

currant, eoque maxime si eos a Conventu abesse contingat. Cum igitur sic delegata, limitataque facultate fruantur, Guardiano, tum completo Officio, tum intra Officium vita functo, præsidere, non amplius queunt.

6. Hac itaque de causa, & ad tollenda inconvenientia non parvi momenti statuitur, ut si Guardianum Conventus de mensa Generalis mori contingat, Præsidens in eodem Conventu, quousque a Generali Ministro de successore provideatur, absolute præsideat, atque interim ordinaria Guardianorum facultate tum in temporalibus, tum in spiritualibus plenarie utatur, & perfruatur. *Deficiente Guardiano qua fruantur authoritate.*

De Comissariis.

TITULUS XLV.

1 AD graviores causas speciatim examinandas, & cognoscendas in unaquaque Provincia Generalis Minister Commissarios cum ea facultate, quam illis delegare placuerit, destinare possit, & valeat, Fratres autem de propriis necessitatibus Generalem Ministrum (si quando fuerit opus) fideliter moneant. Is vero paterno judicio, an Commissarium expedire necesse fuerit, nec ne, prudenter decernat. Quotiescunque præterea Provincialis Minister a Provincia quacunque ex causa, præsertim vero ad Generale Capitulum proficiscendi recesserit, quempiam ex insignioribus Provinciæ Patribus (consulto tamen Generali Ministro) Commissarium instituere teneatur Ministroque Provinciali absente, Commissarius Provincialis hujusmodi ea ipsa facultate; qua præfatus Minister utitur, & ipse libere, licite, & absolute utatur, & perfruatur. *Quando mittendi, & quales.* *Commissarium quando instituere debet Provincialis, & qualem.*

2. Quod si Provincialem Ministrum mori contigerit, Provinciæ Secretarius, qui primus Assistens est, quousque a Generali Ministro Commissarius Generalis deputetur, Provincialis Officio perfungatur. Atque interim Sigilla Provinciæ in Archivio illius Conven- *Moriente Provinciali Secretarius ejus vices gerit.*

ventus, ubi illum mori acciderit, asservanda deponere teneatur.

Ante Capitulum Provincialis officium terminans. 3. Si vero Provincialis Minister ante Provincialis Capituli celebrationem sui Provincialatus tempus expleverit, titulum Provincialis deponat, Generalisque Minister Commissarium ejus loco instituat.

De Reliquis Capituli Provincialis actionibus, ejusque fine, & dimissione.

TITULUS XLVI.

Familiarum tabula. 1 ABsolutis electionibus, aliisque ad Provinciale Capitulum quomodolibet spectantibus, familiæ Conventuum, sive familiarum Tabulæ disponantur.

Conv. de Mensa tabula. 2. Quamvis autem Guardianos Conventuum de mensa Generalis Ministri Provinciale Diffinitorium eligere nequeat, eorumdem tamen Conventuum tabulas in eodem Capitulo, præfatis Guardianis consultis, disponere possunt, quæ ad Generalem Ministrum erunt transmittendæ, Generalis autem Minister eas moderare, Officialesque amovere, aliosque denuo instituere, ac Fratres omnes, quos in iis Conventibus opportunos esse judicaverit, collocare possit, & valeat, nec deinceps Provincialis, aut Guardianus ullo modo immutare, augere, vel diminuere valeat absque Generalis consensu.

3. Decernitur autem, ut quicumque tam in Generali, quam in Provinciali Capitulo, seu Capitularibus Congregationibus ad aliquod Religionis munus, sive Officium assumpti fuerint, si renuerint, vel non paruerint, ad omnia Ordinis Officia (nisi legitima, canonicaque adessent impedimenta a Generali Ministro, & Provinciali respective probanda) per quinquennium inhabiles declarentur.

Rationum supputatio 4. Rationes pecuniarum, ac sumptuum Provinciæ Capituli, sive Congregationis, quæ in Diffinitorio (prout decretum est) publice referendæ sunt. Peractis tabularum dispositionibus, supputentur taxæ,

con-

contributiones, sive Collectæ perscribantur, aliaque negotia ad Capitulum Provinciale, sive Capitularem Congregationem quomodolibet spectantia expediantur, confirmanda firmentur, reprobanda reprobentur, solitisque ritibus superius præscriptis, Capitulum, sive Congregatio absolvatur. *Taxa. Absolutio Capituli.*

5. Si quæ tamen aderint graves Provinciæ causæ sive pro statutis condendis, sive pro alia qualibet magna necessitate, de mandato Præsidentis Capituli, sive Provincialis Ministri Diffinitores tantum tum perpetui, cum temporanei nullo pacto recedant.

6. Et si nova statuta condenda sint, a tribus ex quatuor suffragiorum partibus approbentur. Quæ si recepta fuerint, ut validiora sint, decernitur, & statuitur, ut Capituli Præsidens, vel Provincialis Minister ea per totam Provinciam publicari mandet, eorumque transumpta ad omnes Custodes Provinciæ Sigillo, propriæque manus Provincialis Ministri subscriptione munita transmittantur, ac ad proximum usque futurum Generale Capitulum duratura observentur; Quod si a Capitulo Generali deinceps non confirmentur, nullius ex inde sint roboris, vel momenti, prout supra statutum est. *Decreta publicentur, & observentur.*

De Authoritate, & Officio Custodum.

TITULUS XLVII.

1. Custodes debent quotannis suas Custodias visitare, registra, seu Conventuum inventaria recognoscere, conficere, & renovare, in electioneque Discretorum ipso electionis tempore præsidere, & in electione Custodis Custodum juxta exigentiam vocem habere. *Visitatio, & ad eam attinentia.*

2. Debent edicta, & ordinationes Superiorum per suas Custodias promulgare, Provinciali Capitulo, sive Capitulari Congregatione adesse, in Capitulo Provinciali eligendos in Diffinitores, electosque Discretos Custodiæ præsentare; An Superiorum Decreta in eo- *Munus in Capitulo, & extra.*

eorum Custodiis serventur, diligenter perquirere; defectus Guardianorum, & eorum Fratrum in ejus visitatione inquirere, ac ad Provincialem in Capitulo, sive Generalem Ministrum, si fuerit opus, referre; Fratribus in eorum Custodiis degentibus (dummodo Juniores non fuerint) de Custodiis exeundi ex rationabili causa facultatem concedere, Valetudinario Custodiali præesse, nomina Fratrum intra eorum Custodias defunctorum in peculiaribus libris adnotare eorumdemque obitum singulis Custodiarum Conventibus significare, Provincialem Ministrum intra Custodias visitationis tempore comitari, eique fideliter assistere, & a casibus demum officio suo reservatis absolvere.

Limitatio 3. Non possunt tamen, nisi ad breve tempus, ab earum Custodiis abesse, non nisi in ipso Visitationis tempore præcedentiam habere, non demum cum actu Custodes fuerint, Guardianatus officio fungi.

De Authoritate, & Officio Guardianorum.

TITULUS XLVIII.

Quibus æquiparantur. 1. GUardiani omnes, qui Plebanis, & Curatis a jure communi æquiparantur, Prælati in Ordine nostro sunt, ordinariaque authoritate per Apostolica privilegia præfulgentes.

Potestas in regimine Fratrum ... 2. Possunt itaque Guardiani, quæ ad Conventuum, quibus præsunt, regimen spirituale, morale, ac temporale pertinent (nisi majoribus Superioribus quidpiam reservatum fuerit) absolute pertractare, Fratres omnes sibi subjectos, sive de familia fuerint, sive ex itinere tantum advenerint, regere eosque ad Constitutionum, & a Superioribus in dictarum ordinationum observationem compellere, eis per modum specialis præcepti, & sub peccati mortalis, ac censurarum pœnis (qua tamen authoritate discrete utantur) præcipere, a casibus, & censuris in foro interiori eorum Officio reservatis absolvere, absolvendique ab hujusmo-

modi reservatis casibus Confessariis tantum a Generali, vel Provinciali Ministro approbatis facultatem concedere, in exteriori foro de infrascriptis excessibus cognoscere, diffinire, ac judicare. Videlicet.

De Blasphemia non hæreticali.
Lusu cartarum, vel taxillorum.
Contumeliosis.
Detractoribus.
In honeste loquentibus.
Venatione cum armis.
Ab eorum obedientia pertinacibus.
Conventus absque eorum licentia exeuntibus, & absque socio extra Conventus vagantibus, & aliis similibus.

3. Si qui casus ad majores Superiores spectantes occurrant, in quibus sit timor fugæ, vel curiæ informatio necessaria sit, possunt reos in carcerem trudere, statimque Superiorem, ad quem spectaverit causa, diligenter monere, processumque informativum ad eundem Superiorem quantocius transmittendum capere. Locationum, sive affictuum (ut ajunt) contractus de consensu Capituli Conventus ad triennium dumtaxat conficere, abeo tamen, cui præest, Monasterio quindecim tantum dierum, vel de Ministri Provincialis licentia unius dumtaxat mensis spatio abesse (præterquam concionandi prætextu Quadragesimæ tempore) valeat.

Carceratio. *Processus fabricatio.* *Locationes.* *Abesse a Conventu.*

4. Qui vero extra sui Guardianatus civitatem, vel locum concionatum Quadragesimali tempore proficisci voluerit, si de mensa Generalis fuerit, a Generali Ministro, sin minus, a Provinciali eundi licentiam petere teneatur. Qui vero absque licentia, & facultate hujusmodi concionandi gratia sui Guardianatus Conventum reliquerit, præter privationem Officii ipso facto, etiam a prædicationis munere suspendatur.

5. Non possunt Guardiani per modum legis quidpiam suis subditis imperare, non excommunicationis sententias ferre, nisi pro re gravi, non bona stabilia vendere, & oppignorare, fabricas, ædificiaque, nisi

ad

ad istarum Constitutionum præscriptum, construere, libros, aliaque mortuorum Fratrum suppellectilia distribuere, extra Custodiæ limites Fratres dimittere, Professis junioribus e Conventu ad alium quoque Conventum licentiam dare, neque Procuratoris officium exercere.

Qua ratione privari possuntGuardianus,& Regens. 6. Licet autem inferiores Conventuum Officiales ad Superiorum nutum amoveri possint, & valeant, nisi id specialiter a Constitutionibus prohibeatur, Guardianus tamen, & Regens absque legitimo processu privari, sive suspendi nullatenus possint.

De Capitulo Conventuali, ejusque potestate.

TITULUS XLIX.

Quando legitime congregatur. 1. CApitulum Conventuale tunc legitime, canoniceque convocari dicitur, cum, jubente Prælato, datoque propterea solito signo, Fratres de familia certis quibusdam diebus, vel horis in aliquo particulari loco ad ea, quæ pro Conventus utilitate pertractanda fuerint, negotia in unum conveniunt.

Vocales. 2. Vocales in hujusmodi Cunventuali Capitulo sunt Fratres omnes de familia expresse professi, & in sacris constituti.

In Conventibus insignioribus. 3. Cæterum in insignioribus Conventibus Patres omnes eorumdem dumtaxat Conventuum, qui vel Sacræ Theologiæ Magistri fuerint, vel Paternitatis titulo insigniti in Conventuali hujusmodi Capitulo Vocales sint.

Potestas. 4. Possunt autem hi omnes prædicto modo legitime congregati rationes expensarum, quæ quotidie a Conventus Officialibus fiunt, examinare, ac supputare, ex illisque admittendas admittere, reiiciendasque rejicere. Possunt Agros, Fundos, Prædia, Domus, aliaque hujusmodi ad Conventum quomodolibet spectantia bona ad triennium dumtaxat locare, annuos census ad favorem Conventus constituere, servatis servandis.

5. In

5. In contrahendo tamen, ut maior Capituli pars intersit, contractusque totius Capituli nomine fiat, necesse est; si proinde pro graviori aliqua re Quadragesima, seu alio quovis tempore, cum pars magna Patrum abesse solet, Capitulum hoc, ut quidpiam approbetur, quod præsentibus omnibus verisimile est non approbatum iri, arte, vel dolo convocetur, id omne irritum, & inane, nulliusque valoris, ac momenti declaratur, nisi tamen fiat de licentia Provincialis. *Malitiosa congregatio.*

De causis depositionis Prælatorum Ordinis, deque eorum excessibus.

TITULUS L.

1 PRælati omnes in Ordine nostro Seraphico, quicumque hi fuerint, si quando (quod absit) in omnes, vel aliquem ex infrascriptis excessibus prolaberentur, lapsosque fuisse convincerentur, a Prælaturis, & Officiis eo ipso deponantur. *Omnes deponi possunt.*

2. Si ad gradus, & dignitates, & officia per symoniam pervenerint. *Causæ.*

3. Si eosdem gradus, & officia symoniace unquam contulerint, vel actu conferant.

4. Si mercaturas mediate, vel immediate quomodolibet exerceant.

5. Si timore Dei postposito, inhonestam vitam traducant.

6. Si Constitutionum, regularisque disciplinæ observantiam oppugnare comperiantur; vel eam ita non tueri, ut manifestas, graves, & enormes culpas, atque delicta juxta Ordinis statuta corrigere, ac punire neglexerint.

7. Si denique re vera juxta Regulæ, ac Constitutionum decreta inutiles, ac insufficientes esse noscantur; quod tunc præsertim esse, si quis eorum suæ Regulæ, aut juris divini, seu Apostolicarum Constitutionum transgressor notorius deprehenderetur.

8. Quas omnes causas (præter alias speciales pro par- *Generale Decretum*

particularibus aliquibus Prælatis sancitas) ad omnes, & quoscunque nostri Ordinis Superiores, & Prælatos virtute præsentis decreti respective referimus, & extendimus.

Mature procedendum. 9. Decernitur tamen, ut mature admodum, & prudenter in excessuum hujusmodi probationibus procedatur, ac nisi de veritate efficacissime, apertissimeque constiterit, nullatenus ad privationis actum deveniatur.

Depositi careant privilegiis. 10. Quicunque vero ob demerita ab officio deponetur, privilegiis, gratiis, & indultis per has URBANAS Constitutiones dignitatum oneribus laudabiliter perfungentibus quomolibet concessis frui, potiri, & gaudere minime possit; & hoc arbitratu Generalis.

De Ordine præcedendi.

TITULUS LI.

Universalitas sanctionis. 1 QUoad præcedentias tum inter Superiores, ac Prælatos Ordinis, tum inter alios quoscunque nostræ Religionis Patres, & Fratres statuitur, ut ubique terrarum infrascriptus ordo ab omnibus inviolate servetur.

Patres Religionis qui Gnerales fuere. 2. Qui Seraphicæ hujus Religionis Generales Ministri fuerunt, omnes alios Fratres, quicunque hi fuerint, & quibuscunque titulis gaudeant (Generali dumtaxat Ministro actu existente excepto) in Curia Romana, aliisque publicis Religionis locis, ubi Generalem Ministrum personaliter reperiri contigerit, jure, legitimeque præcedant. Ubi vero Generalis Minister non reperitur, omnes alios Patres, & Fratres (Provinciali tantum Ministro in sua Provincia, & in suo Conventu Guardiano exceptis) pariter absolute *Eorum vox in Capitulis omnibus.* præcedant. Quod si eos Capitulis Provincialibus, seu quarumcumque Provinciarum Capitularibus Congregationibus interesse contingat, vocem habeant activam, sicut cæteri Patres illius Provinciæ.

Procurator Ordinis. 3. Extra Generale Capitulum Ord. Procurator in Curia

ria Romana præter Generalem Ministrum tum actu existentem, tum jam Officio functos, omnes alios Religionis Patres præcedat, similiter extra curiam, Provinciali illius Provinciæ, in qua eum reperiri contigerit, dumtaxat excepto; in Capitulis autem Generalibus Provincialibus Ministris, & Commissariis Provinciarum locum cedat.

4. In Capitulis Generalibus Provincialis Minister Sancti FRANCISCI, Generali Ministro præsente, alios omnes præcedat, absente vero Generali, Diœcesanus. Provincialem vero Sancti FRANCISCI, Generali Ministro præsente, sequatur Provincialis Diœcesanus, & hunc Provincialis Romæ. Inter alios autem servetur antianitatis (ut ajunt) sive antiquitatis ordo, qui ex priori electione cum confirmatione attenditur. Quod si plures Provinciales eodem die electos, & confirmatos fuisse contingat, eo casu præscriptus ordo dignitatis Provinciarum servetur. Provinciales sequentur Provinciarum Commissarii juxta earumdem Provinciarum ordinem, & dignitatem; Hos subsequantur Procurator, Socius, & Secretarius Ordinis. Post hos Sacri Conventus Assisiensis Custos, deinde Guardianus Romæ, post quem Guardianus Capituli, & tandem Custodes Custodum juxta Provinciarum dignitatem.

Provinciales.

Assistentes Ordinis.

5. Extra Generale Capitulum post Generalem actu existentem, aliosque jam Officio defunctos, in curia primus est Procurator Ordinis, secundus Provincialis Romæ, tertius Socius, quartus Secretarius Ordinis, deinde Provincialis Sancti FRANCISCI, ac cæteri post hunc juxta antianitatem, sive prioritatem Officii.

6. Extra Curiam post Generalem Ministrum primum locum obtineat Provincialis Diœcesanus, secundum Procurator Ordinis, deinde Socius, & Secretarius Ordinis, post hos autem Provincialis Sancti FRANCISCI, Provincialis Romæ, cæterique ut supra.

7. Extra tempus Capituli in Conventibus, qui de mensa Generalis Ministri fuerint, post Provincialem Diœcesanum, alios omnes Guardianus Conven-

In Conventu de mensa Reverendiss.

tus antecedat, deinde Socius, & Secretarius Ordinis, cæterique ut supra.

Patres Provincia 8. Inter Patres Provinciarum ii, qui tum nativarum, tum alienarum, cum etiam titularium Provinciarum Provinciales fuerint, alios omnes, qui Provinciales non fuerint, antecedant.

Ordo ab electione, non a Provinciis. 9. Inter eos vero, qui Provinciales fuerunt, qui prius fuerit Provincialis, alios posteriores præcedat. Quæ præcedentia extenditur etiam ad alienarum Provinciarum Ministros prius electos, vel deputatos respectu Provincialium naturalium posterius electorum ex decreto Generalis Capituli, quod etiam ad Provinciales Titulares prius (ut præfertur) electos, vel institutos respectu Provincialium tum alienarum, tum nativarum Provinciarum electorum, sive deputatorum plenarie absoluteque extendimus.

Patres, ex Regentes. 10. Qui ad harum Constitutionum præscriptum fuerint primæ classis Regentes, cæteros omnes, qui non sunt Patres Provinciæ præcedant.

Regentes. 11. Qui actu primæ classis Gymnasiorum Regentes fuerint, alios omnes Sacræ Theologiæ Magistros, præter antianos Patres Provinciæ in iis tantum Conventibus, ubi erunt Regentes, præcedant. *Lectores publici.* Lectores publici Theologiæ, & Metaphisicæ Gymnasiorum, sive Universitatum ad modum primæ Classis Regentium se se habeant, iisdemque gratiis, privilegiis, ac præcedentiis gaudeant.

Ordo inter seipsos. 12. Inter Lectores autem Gymnasiorum, sive Universitatum hujusmodi, & primæ Classis Regentes, ac inter Lectores publicos inter se, Regentesque primæ Classis pariter inter sese ordo Magisterii servetur.

Provincialis Romæ & Guard. SS. XII. Apost. 13. Inter Provincialem Romæ, & Sanctorum duodecim Apostolorum de Urbe Guardianum servetur Breve Apostolicum fel. rec. Clem. Papæ VIII. sub Datum Romæ die 3. Junii 1594.

Provinciarum Secretarii. 14. Provinciarum Secretarii in actu visitationis, & Provinciali Ministro præsente, alios omnes (Patribus earum Provinciarum, & in propriis Conventibus eorum Guardianis exceptis) præcedant. Pro-

vin-

vinciali vero absente, si ejus Commissarii fuerint ejus quoque locum super omnes obtineant.

15. Guardianus in suo Conventu Fratres alios, quicunque hi fuerint (Provinciali dumtaxat Ministro, ejusque Custodiæ Custode, cum actu visitaverit, exceptis) antecedat, Custos vero, cum actu visitaverit, Guardianos omnes, Patresque & Fratres suæ Custodiæ (Provinciali Ministro excepto) præcedat; expleta vero visitatione, ac si non esset Custos, locum suum obtineat. *Conventuum Guardiani Custos.*

16. Præsidentes a Provinciali Ministro deputati, seu alias in tabula notati, Guardianis absentibus, ad instar eorum omnes alios præcedant; Ab ipsis vero Guardianis instituti tunc solum, cum Guardiani extra Civitatem, vel Oppidum fuerint, alios eodem modo præcedant. In Refectorio vero cum Guardianus non aderit, ejus locum, etiamsi in Oppido, vel Civitate fuerit, super omnes obtineant. *Præsidentes a Provinciali, & a Guardiano instituti.*

17. Sacræ Theologiæ Magistri alios similiter Sacræ Theologiæ Magistros juxta antianitatem Magisterii; omnesque cæteros qui Magistri non fuerint, antecedant. Seraphici vero Collegii S. Bonaventuræ de Urbe Magistri in præcedentiis ad alios omnes se habeant juxta fel. rec. Clem. Papæ VIII. decretum. Inter ipsos vero, & dum plures eodem similiter tempore lauream Doctoratus suscipiunt, ordo Sacerdotii servetur. *Sacræ Theolog. Magistri. Ex Collegio D. Bonaventuræ*

18. Magistri Seminariorum, qui per XII. annos (ut superius decretum est) in eorum officio sese laudabiliter gesserint, Patres omnes, & Fratres, qui Sacræ Theologiæ Magistri non fuerint, antecedant. Ad invicem vero is, qui prius XII. annorum munus suum expleverit, alios omnes præcedat. Magisterii tamen titulum nullo pacto obtineant. *Sem. Magistri.*

19. Vicarius omnes alios Fratres (ut ajunt) simplices, qui graduati non fuerint, antecedat. Magistri Musices per literas patentes a Generali Ministro declarati, qui quinque vel quatuor saltem musicalia opera in lucem ediderint, Vicarios non Præsidentes & Patres omnes simplices non graduatos præcedant. *Vicarii. Magistri Musices.*

In tabulis vero, & alibi non appellentur absolute Magistri, sed hoc dumtaxat titulo in actibus quibuscunque prænotentur Pater Fr. N. Mag. Musices.

Prædicatores, & Lectores non Magistri. 20. Prædicatores, & Lectores in Ecclesiis, item Studiorum, Gymnasiorum, Collegiorumque Lectores non Magistri Sacerdotes Baccalaureos omnes, & Studentes in iis Conventibus ubi Lectores fuerint, antecedant, alibi vero professionis ordinem servent, & si non fuerint Sacerdotes, in scolis tantum, & in actibus studiorum præcedant. Concionatores vero, Lectoresque Ecclesiarum & Studiorum inter se antianitatis ordinem ad invicem servent.

Baccalaurei, & Studentes. 21. Baccalaurei juxta harum Const. decreta post hac instituti omnes alios non Baccalaureos etiam ætate seniores, & Sacerdotes, licet ipsi Sacerdotes non fuerint, in scholis tantum præcedant; inter se vero, qui prius patentes literas obtinuerit. Studentes autem sese professionis ordinem servent. Extra scholas vero tum in Refectorio, tum in aliis omnibus publicis locis Sacerdotes Baccalaurei juxta antianitatis ordinem præcedant Baccalaureos non Sacerdotes, ac Studentes omnes tam Sacerdotes, quam non Sacerdotes. Post hos sequantur Studentes Sacerdotes juxta professionis ordinem, deinde Fratres simplices Sacerdotes, *Fratres simplices.* postmodum Baccalaurei non Sacerdotes juxta antianitatis ordinem, demum Studentes non Sacerdotes juxta ordinem professionis.

Professi. 22. Clerici professi præcedant Novitios, & Laicos professos. Inter Clericos autem explicite professos ordo professionis servetur Clerici vero Novitii *Novitii.* ordinem ingressus ad Religionem observent, & Novitios Laicos præcedant.

Laici. 23. Laici professi præcedant omnes Novitios tam Clericos, quam Laicos. Laici Novitii omnibus aliis, præterquam Oblatis, & Tertiariis locum cedere teneantur.

CON-

CONSTITUTIONES

IN CAPUT NONUM

REGULÆ.

De Concionatoribus.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Fratres non prædicent in Episcopatu alicujus Episcopi, cum ab eo &c.*

1. NUllus Fratrum in alicujus Episcopi Diœcesi, contradicente Episcopo, Populo Verbum Dei juxta Sacri Concilii Tridentini ac Seraphicæ nostræ Regulæ sanctiones ullatenus annuntiare præsumat. *Seß. 5. c. 2. de ref. & seß. 24. cap. 4 de ref.*

2. Nullus ad prædicationis officium admittatur, qui Sacerdos non sit, catholicaque doctrina, ac iis quæ Populo annuntiari debent, sufficienter instructus. *Sufficientia doctrinæ.*

3. In primis autem juxta Seraphicam Regulam ad ædificationem, & utilitatem annuntianda sunt Vitia, & Virtutes, pœna, & gloria. Cumque præterea eloquia Domini eloquia casta sint, non literarum modo scientia, sed & probitate morum hi, qui ad præfatum prædicationis officium assumentur, insignes sint. Quapropter decernitur, & statuitur, ut nullus a Generali Ministro ad Conciones admittatur, qui prius examinatus, ac approbatus non fuerit, ac morum suorum probitatis testimonium non habuerit ab iis, quibus a Generali Ministro fuerit demandatum. *Probitas morum. Examen & approbatio.*

4. Generalis, Provincialis, & Commissarii facultates Concionatoribus datas quoties, & quando op- *Facultatum revocatio.*

De Concionatoribus Generalibus, & Provincialibus.

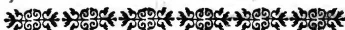
TITULUS II.

1. DUplicem Concionatorum Classem instituimus, Generalium, qui in nostri Ordinis locis eis a Generali Ministro assignandis, & Provincialium, qui in locis eis a Provincialibus pariter assignandis Conciones (servatis tamen servandis) publice populis habeant. *Classis duplex.*

2. In Provincia Sancti FRANCISCI Generalibus Concionatoribus infrascripta loca a Generali Ministro sunt assignanda. *Generalis loca.*

Assisium	Interamna	Burgum S. Sepulchri
Leonissa	Tiferum	Mons Realis.
	In Provincia Romæ.	
Roma	Viterbium	Alatrum
Setia	Somnenum	Vetralla.
	In Provincia Sancti Antonii.	
Venetiæ	Patavinum	Verona
Lendinaria	Tarvisium	Rodigium
Vicentia	Coneglanum	Tridentum
	In Provincia Bononiæ.	
Bononia	Ferraria	Placentia
Parma	Lugum	Cremona
Tossinianum	Longianum	Forumlivii
S. Jo. in Persiceto	Mutina	Brisighella
Burgum S. Domini	Ariminum	Castrum Bononiense
Corrigium	Faventia	Bertinorum
Balneocabalum	Castrocarum	Meldula
S. Arcangelus	Casalis major	Mons Scutolus.
	In Provincia Marchiæ.	
Ancona	Fanum	Urbinum
Pergula	Fabrianum	Corinaldum
Asculum	Firmum	Senogalia
Castrum Durantis	Pisaurum	S. Angeli in Vado
Mons novus	Mondavium	Mondainum.

In

CONSTITUTIONES

IN CAPUT DECIMUM.

R E G U L Æ.

De Visitatione, quæ Ministrorum est.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Fratres, qui sunt Ministri, & servi aliorum Fratrum, visitent, & moneant Fratres suos &c.*

1. TOtius Seraphicæ nostræ Religionis universalem visitationem Generalis Minister, uti superius decretum est, modo legitimum impedimentum non adsit, ex debito perficere debet. Si vero legitimo impedimento detentus, seu totam, seu partem visitare per se nequiverit, per deputatos Commissarios, sive Visitatores invisere teneatur, & in Capitulo Generali impedimentum exponat, alioquin a Diffinitoribus corrigatur. *Generalis visitatio.* *Vel delegati.*

2. Si vero Ultramontanas, vel Ultramarinas Provincias præscriptæ visitationis, seu alterius occupationis gratia adierit, Commissarium Generalem in Italia, quemcumque maluerit, instituere, ac cum omnis potestatis plenitudine relinquere possit, & valeat. *Comm. Generalis Italiæ.*

3. Successor vero in Generalatus Præfectura, si Generalem mori contigerit, aut totam, uti decretum est, Religionem visitare nequiverit, inde visitationem auspicetur, ubi prædecessor visitationem intermiserat, eodemque pariter modo totam visitationis gratia Religionem sedulo perlustrare, ac in Capitulo Generali de Provinciarum, quas visitaverit, statu exactam ratio- *Successoris Generalis visitatio.*

Visitatio Provincialis. tionem reddere teneatur. Hoc ipsum de suis Conventibus, quos omnes (uti decretum est) sub pœnis ibi contentis quorannis visitare tenetur, a Provinciali Ministro in Capitulo Provinciali præstandum est.

In visitationibus servanda. 4. Ad exactam vero visitationem pro Dei gloria, animarumque salute, & Religionis zelo perficiendam statuitur, ut Visitatores omnes, ac Generalis ipse, & Provinciales Ministri, dum actu visitaverint, ea omnia, quæ inferius decernuntur, inviolate observent, ac omni diligentia, prudentiaque visitationem ipsam ad rectam arbitrii sententiam (prout expedire videbitur) perficiant.

De observantia inquisitio. 5. Exquirant itaque primo qualiter divina præcepta, & quæ ab Ecclesia præcipiuntur, a Fratribus observentur; deinde quæ ad professionem, Regulæque Seraphicæ observantiam spectant. Offensiones deinde, quæ mali speciem habent, veluti suspectas familiaritates, vagationes inutiles, aliaque id generis, *Urbanarum Const. introducenda observantia.* quæ bonum Religiosorum nomen diminuere, seu magis pessundare, vel omnino denigrare queunt. De vita præterea, moribus, & singulorum Fratrum conditione, & statu perquirant, ac de harum præsertim URBANARUM Constitutionum observatione, quæ per Visitatores hujusmodi quam diligentissime in Religione introducenda est.

Visitatio localis. 6. Quæ præterea ad Dei obsequium, & temporalium rerum statum spectaverint, non secus invisant, Sacrarium, Chorum, Altaria, Officinasque omnes, Hospitiumque præsertim, & Valetudinarium, earumque Officinarum necessariam supellectilem, hortos insuper, horrea, promptuaria, pavimenta, tecta, parietesque ne dum visitent, & considerent, sed si quid ex Guardianorum incuria laboraverit, salubrioribus præceptis, ac si fuerit opus, correctionibus quoque restaurent. Fratrum insuper cellas diligentissime visitent, vana omnia prohibita auferant, hujusque inobservationis, si quos invenerint, authores severissime puniant, si vero in eis non fuerit æqua suppellectilium portio (prout decrevimus) necessaria, ubi desint, pro-

provideant, superfluaque extrahant. Seminaria lustrent, Procuratores denique, Seminariorumque (si aderint) Magistros, aliosque Conventuum Officiales diligenter examinent, & quidquid ad rectum Conventuum regimen necessarium judicabitur, ordinent, & decernant.

7. Ubi præterea studia, sive Gymnasia erecta fuerint, diligenter perquirant, num qui studiis incumbere tenentur, aliis occupationibus vacent, num ab eis Constitutionum observantia excolatur, num demum ea modestia, eaque religiosa animi compositione, quæ Juvenes præsertim decet, mores, vitamque componant; si quos vero sive in studiis, sive extra Seraphicæ Regulæ URBANARUMQUE Constitutionum hujusmodi trangressores quandocunque invenerint, eos acriter corrigant, ac pro transgressionis, & delicti qualitate etiam puniant. In visitatione autem hujusmodi servetur methodus Generalis Gesualdi jam typis mandata.

Studiorum visitatio.

Visitationis Methodus.

8. Dum itaque visitatio perficitur, decernimus, ut Conventuum januæ ita custodiantur, ne extraneum, vel sæcularium aliquis intra eorum septa ullatenus ingrediatur, Fratres autem absque Ministri, Visitatoris licentia eo tempore e Conventu egredi nullo pacto præsumant. Omnia demum Conventuum registra, & inventaria, librique rationum, & alia omnia (uti hactenus consuetum est) videantur, omniaque, & singula usibus Fratrum applicata Ministris, sive Visitatoribus scriptis fideliter adnotata præsententur. Quod si ea proportionabiliter assignata fuisse compererint, ea iterum applicent, vel si non æque distributa fuerint, denuo æque distribuant. Qui vero quidpiam integre non detexerit, velut proprietarius puniatur, eique omnium eorum usus auferatur; quod si iterum in eundem errorem prolaberetur, ad aliam Provinciam debitæ punitionis ergo, juxta delicti qualitatem, ad Visitatoris arbitrium transmittatur.

Ad Conventus administrationem spectantia.

Visitatori quicquam celantes.

9. De omnibus vero, quæ in visitationibus majoris momenti acciderint, Generalem Ministrum certio-

Visitatorum relationes.

tiorem reddere Visitatores protinus teneantur.

Visitatoris discessus. 10. In fine vero visitationis, habito a Visitatore ad regularis disciplinæ observantiam hortatorio sermone, communis ab omnibus Fratribus culpa coram ipso de more fiat, salutares ab eo imponantur pœnitentiæ, factaque deinde generali absolutione, benedictionem singulis ante discessum impertiatur.

De causis cognoscendis.

TITULUS II.

Tex. *Humiliter, & charitative corrigant eos &c.*

Provincialis judicium. 1. QUoad causas vero decernitur, & statuitur, ut nullus Fratrum, quicunque is fuerit, sui Ministri Provincialis judicium subterfugiat, vel illud ullo pacto, quousque suam sententiam non protulerit, reiicere audeat.

Assessor quando postulandus. 2. Provinciali tamen Ministro in causa procedente, si rationabilis suspicio, etiam ante inchoationem judicii, manifestis argumentis appareat illum non secundum Deum, rectamque conscientiam procedere, eo casu reus, vel accusatus a Generali Ministro Collegam, qui una cum Provinciali Ministro causam expediat, humiliter petere possit, interim tamen sub pœna convicti criminis nullatenus recedere audeat,

Ad sæculare judicium accedentes. 3. Qui tamen, vel postea pro iniustitia sibi illata, seu quam sibi illatam esse prætenderit, ad sæculare brachium, & non ad nostri Ordinis Prælatos temerarie confugere quomodocunque præsumpserit, e Provincia statim depellatur, & ultra excommunicationis pœnam Summo Pontifici reservatam, quam ipso facto incurret, ad omnia, & singula Ordinis munera, vel Officia inhabilis perpetuo sit, & eo ipso reddatur.

Ordo inter judices non perturbetur. 4. Cum autem non raro contingat, ut in causis Fratrum reorum ad immediatos Superiores spectantibus majores Ordinis Prælati sese ingerant, easque ab inferioribus Prælatis, ad quos de jure spectarent, evo-

evocare nitantur; Ne hujusmodi error, & injustitia a quopiam nostri Ordinis Prælatorum, nec etiam ab ipso Generali Ministro deinceps ullatenus admittatur, decernitur, & statuitur, ut Sacrosancti Concilii Tridentini Decretum sess. 24. cap. 20. inviolate servetur.

5. Decernit vero Sacrosancta Synodus, ut causæ omnes in prima instantia coram ordinariis dumtaxat Superioribus cognoscantur, neque aliis antea committantur, nec avocentur, nec appellationes a reis interpositæ per Superiores quoscunque recipiantur, eorumve commissio, aut inhibitio fiat, nisi a diffinitiva, vel a diffinitivæ vim habente, & cujus gravamen per appellationem a diffinitiva reparari nequeat. *Causæ in prima instantia.*

6. Modus autem procedendi in causis apud Seraphicam nostram Religionem is omnino servetur, quem Sacrosancta ipsa Tridentina Synodus sessione 5. cap. 2. insinuat, ut summarie nimirum, & sola facti veritate inspecta, a competenti Judice, quousque desuper cognitum, ac decisum fuerit, procedatur. *Procedendi methodus.*

7. Sacrosancti propterea Concilii Tridentini vestigiis inhærendo, decernimus, & mandamus, ut (nisi ex aliqua ratione a jure permissa causa alias devolvatur) causæ omnes, quæ Guardiano competunt, in prima instantia ab eo, in secunda instantia a Ministris Provincialibus, vel eorumdem Commissariis, in tertia demum a Generali Ministro, vel ejus Commissariis cognoscantur. *Prima, secunda, & tertia.*

8. Quod si delictum aliquod ab ipso locali Superiore perpetratum cognoscendum fuerit, Provincialis Minister causam cognoscat; si autem Provincialis, vel Procurator, & Assistentes Ordinis deliquerint, causæ a Generali Ministro, vel ejus Commissario immediate cognoscantur, & judicentur. *Superiorum delinquentium causæ.*

9. Ut autem in causis cognoscendis uniformi methodo ab omnibus Judicibus procedatur, mandamus, ut ea in criminalibus causis tractandis omnino servetur, quæ in lib. cui Tit. Practica criminalis Canonica Patris Fratris Francisci de Pitigianis Aretini Ordinis Min. Observantiæ, præscribitur, omnesque pro- *Procedendi methodus.* *Unde accipienda.*

pre-

pterea nostri Ordinis Superiores, & Judices, quocunque nomine nuncupentur, supradictam Methodum apud sese habere, & juxta eam procedere teneantur.

Causarum sumptus. 10. Sumptus vero, qui in causis necessarii fuerint, a Conventibus accusatorum, donec ad debitum finem perducantur, subministrari, ac suppeditari decernimus.

Querela in Superiores. 11. Nulli tamen adversus Superiorem suum querelam proponere, aut si proposuerit, audiri liceat, Officio Superioris durante, nisi de graviori delicto, quo Superior ipso jure deponendus esset, ageretur. Expleto vero Officii tempore, Superior, servatis servandis, accusari pariter, & querelari possit, & valeat.

Causa contra Generalem ablitata. 12. Si quis autem contra Generalem Ministrum, etiam pro sui Conventus, Provinciæ, vel etiam totius Ordinis utilitate accusationem proponere, vel propriam causam dicere voluerit, non nisi a Protectore Ordinis, vel Summo Pontifice audiatur; de horumque dumtaxat consensu sumptus in causa necessarii ab eo Conventu, vel Provincia, vel a toto Ordine, si ejus nomine causa fiat, suppeditentur. Si vero *Earum actores.* Generalis Minister, ut præfertur, accusatus ob ejus innocentiam ab accusationibus absolvatur, accusans perpetuo infamis sit, & velut infamis omni officio, & dignitate, ac utraque voce, absque ulla reintegrationis spe eo ipso privetur, pœnaque gravissima mulctetur. Idem quoque servari mandamus in accusatione aliorum Superiorum Ordinis.

Processuum &c. conservatio. 13. Decernitur præterea, ut omnia registra, sive scripturæ in causis a quibuscunque Judicibus factæ authenticæ sint, Sigillisque ipsorum majori, aut saltem minori, Notariorum, vel Secretariorum, aut scriptorum manuum scriptionibus firmatæ, etiamsi coram Judice extra Religionem fuerint qualitercunque ventilatæ, & ad debitum finem redactæ, in archivio Provinciæ, & Religionis respective reponantur.

Excessuum notæ in libris propriis. 14. Excessus præterea omnes, delictaque Fratrum enormia, ob quæ nimirum graviores, ac confusibiliores pœnæ in Ordine nostro consueverunt imponi, de quibus aliquis condemnatus fuerit, aut legitime convi-

victus, sive judicialiter confessus, item quæ evidentia rei notoria, ac publica forent, in libris Ordinis, & Provinciarum ad hunc dumtaxat effectum deputatis, vel deputandis registrentur, & adnotentur. Quapropter cum alicubi Fratrum quempiam puniri contigerit, Judicis partes erunt, statim tam sententiarum exemplaria, aut earum saltem compendia, quam iniunctarum notas pœnarum ad Generalem transmittere, ut eorum omnium monumenta libro in Archivio Religionis servando valeant consignari.

15. Ea vero, quæ sic registranda, vel adnotanda fuerint, fideli scripturæ commendentur, totoque Prælatorum eorumdem regiminis tempore fideliter asserventur. Districte præterea iisdem Prælatis, & aliis quibuscunque præcipitur, & mandatur, ne libros, seu acta, quæ in ipsis scripta, & registrata fuerint, vel aliud quidpiam de illis detrahant, deleant, subtrahant, comburant, vel alio quopiam modo destruant, seu mutent, vel id per alios fieri mandent, aut ullo modo absque expressa Generalis Ministri facultate permittant; si quis autem contrarium remerarie attentare præsumpserit, excommunicationis sententiam, a qua per Generalem Ministrum, vel eum dumtaxat, cui is committendum duxerit, absolvi possit, ipso facto incurrat, ac si demum legitime convictus fuerit, gravioribus pœnis puniatur. Cum vero præfatos Ministros, aut visitatores ab officio amoveri contigerit, aut ipsi Ministri officiis jam defuncti successores fuerint accepturi, iis omnia hujusmodi acta, sive registra integra, in nulloque depravata, vel corrupta fideliter reddere, ac consignare teneantur. Si quid vero contra hujusmodi Successores aliqua ibi registrata, sive adnotata reperirentur, de Generalis Ministri licentia a libris hujusmodi resignandis deleantur, ac in ipsius Generalis Ministri Registro describantur, ibique perpetuo incorrupta serventur.

Monumenta fideliter asserventur.

Transgressores.

Successori consignentur.

Quo pacto quædam delenda.

De authoritate Provincialis Ministri in sua visitatione.

TITULUS III.

Tex. *Obediant suis Ministris in omnibus, quæ promiserunt Domino observare &c.*

Visitationis Jus.

1 PRovincialis Minister, ut aptius suam Provinciam possit in Officio, & obedientia continere, in omnibus iis, quæ ad visitationem, ac morum correptionem subditorum sibi Fratrum spectaverint, jus, & potestatem habeat ea omnia ordinandi, moderandi, puniendi, ac juxta sacrorum Canonum sanctiones exequendi, quæ illi ex prudentia sua pro præfatorum subditorum emendatione, ac Provinciæ utilitate necessaria videbuntur. Nec in his, ubi de visitatione, aut morum correctione agitur, exemptio, aut ulla inhibitio, appellatio, seu querela, etiam ad Sedem Apostolicam interposita; executionem eorum, quæ ab his mandata, decreta, aut judicata fuerint, quoquo modo impediat, aut suspendat.

Concil. Trid. sess. 24. c. 10. de ref.

Quibuscunque, præferendum.

Appellatio, quando non interponenda.

2. Decernitur præterea, ut nostri Ordinis Fratres in causis visitationis, & correctionis, nec non criminalibus a Provinciali Ministro, vel alio quocunque Judice ante diffinitivam sententiam ab interlocutoriis, & alio quocunque gravamine, nullo modo appellent, sed si fuerit opus, Collegam (ut capite præcedenti dictum est) a Generali Ministro, seu alio competenti Superiore exposcant, nec Provincialis appellationes hujusmodi deferre teneatur, sed ea, quacunque inhibitione ab appellationis Judice emanata contraria non obstante, ad ulteriora procedere possit; nisi gravamen hujusmodi per diffinitivam sententiam reparari, vel ab ipsa diffinitiva sententia appellari non possit.

Collega quando assignandus.

Visitationis Juri subiect.

3. Omnes itaque Provinciæ suæ Conventus, etiamsi de mensa Generalis Ministri fuerint (uti superius decretum est) omnesque Fratres in ea degentes (ii dum-

dumtaxat, qui Generales fuerunt, vel qui Generali pro tempore existenti immediate subsunt, exceptis) quotannis visitare teneantur. *Annualis Visitatio.*

De authoritate Visitatorum Provinciarum.

TITULUS IV.

1 Visitatores Provinciarum appellantur, qui ex commissione Generalis mittuntur ad visitandas Provincias; ordinamus autem, ut ad id muneris non mittantur, sive instituantur, nisi qui fuerunt Provinciales, vel qui proborum judicio ad hujusmodi munus exercendum idonei sint. *Qui ad Visitationes mittendi.*

2. Provinciales actu non sunt ad hoc munus instituendi, ne a suis Provinciis diu abesse contingat, in quibus divino jure tenentur residere: nec etiam præficiendi sunt illi, de quibus suspicari posset favore potius, quam meritis ad tale Officium fuisse promotos, ne horum Visitatorum interdum promotione Provinciæ ipsæ patiantur jacturam ob eorum nullam in rebus experientiam.

3. Prædictorum vero authoritas, etsi plenaria esse soleat, per has tamen Constitutiones hoc pacto restringitur, & modificatur. Visitatori itaque prohibetur, ut non exerceat munus suum, donec Provinciali Provinciæ constet de ejus commissione, eique suas literas ostenderit. Non potest insuper Constitutiones condere, nec decreta aliorum Prælatorum immutare in ipsa Provincia, nec Confessores, aut Prædicatores instituere, nec novitios recipere, nec receptos ad professionem admittere, nec Fratres extra Provinciam sibi commissam transmittere, nisi forte ad Generalem Ministrum eos mitti contingat. Non possit eligi in Provincialem illius Provinciæ, quam visitat, nec habere votum in aliis electionibus ab electione Provincialis, nisi ipsemet illis præsideat. Neque authoritatem exercere, nisi in loco, quem actu visitat. *Authoritas, & ejus limitatio.*

T 2 4. Sed

Visitatori obediendum. 4. Sed quia quicquid Visitator peragit, id efficit Generalis Ministri authoritate, ideo ei obediendum est in cunctis absque ulla prorsus contradictione, & in ipsum rebellantes, aut eidem contradicentes sint ipso *Visitatoris statuta.* facto excommunicati juxta Extra Greg. XIII. statutaque per eum facta in libris decretorum cujusque Conventus describantur, & nullo modo a Provinciali rescindi, aut mutari possint sine expressa licentia Ministri Generalis.

Judicialis authoritas. 5. Potest tamen, & debet omnium, & singulorum Conventuum statum, & conditionem perquirere, denunciationes, & accusationes Fratrum recipere, & de eis Generalem Ministrum consulere, sed non super ipsis inquirere, testes examinare, Fratres etiam absentes vocare, eosque examinare, processus fabricare, nec sententiam ferre, nisi speciali facultate a Generali Ministro sibi committatur.

6. Socium discretum, atque fidelem de consensu Generalis secum in visitatione habere queat. Provinciali etiam Ministro in his, quæ ad sui muneris rationem spectaverint, absolute præcipere. Itemque Seminaria visitare, & quæ ad Novitiorum, seu Professorum educationem pertinent, diligenter inquirere.

In visitatione nota non revelet. 7. Non potest hujusmodi Visitator, sub gravioribus pœnis ei severissime infligendis, quorumcunque Fratrum secreta crimina, vel errata in visitatione secreta ab ipso diligentissime perquirenda qualitercunque propalare, aut deferentes quomodolibet revelare; si quæ vero secreta (ut præfertur) errata in visitatione invenerit, imponat erranti debitam pœnitentiam, & scripturæ in Archivio Religionis reponantur. Si quis vero secretorum hujusmodi accusantium, seu accusatorum nomina, vel errata revelaverit, non nisi a Ge- *Revelantium pœna.* nerali Ministro absolvi possit, imposita illi salutari pœnitentia, ut per quindecim dies intra sex menses pane tantum, & aqua jejunet.

Expensarum moderatio. 8. Nec superfluis sumptibus uti valeat, sed ei a Conventibus, ad quos visitandos devenerit, quicquid necessarium fuerit, suppeditetur, mensæ tamen commu-

munitate utatur, ac in omnibus, & singulis religiosam parsimoniam præseferat. Non possit insuper a Provincia, quam visitat, sub quocunque prætextu quidpiam extorquere, postulare, aut sponte oblatum ullo pacto recipere, quod si receperit, ab ipsomet Generali Ministro acriter puniatur. *A provincia nihil recipiat.*

9. Debet præterea Provinciali Capitulo interesse, eaque omnia, quæ in visitatione egerit, ac invenerit, item Provincialium, & Guardianorum excessus, aliave quæcunque gravioris momenti delicta fideliter coram Diffinitorio referre. Si quis autem amore, odio, aliave mala qualibet affectione convincatur, quæ superius dicta sunt, falso denunciasse, ad omnia, singulaque Religionis munera a Generali Ministro inhabilis perpetuo declaretur. *Relatio in Capitulo facienda.*

De Capitulo Culparum.

TITULUS V.

1 AD expiandas vero Fratrum omnium conscientias, quo salubrius virtutum omnium, mortificationisque præsertim exercitationi assuescant, Deoque liberius sub observantia Regulæ, sanctarumque Constitutionum disciplina inserviant, culparum Capitulum [a quo nemo penitus immunis sit] in loco Capituli Conventus, vel Sacrarii post completorium singulis quarumcunque hebdomadarum sabbatis diebus in omnibus nostri Ordinis Monasteriis præcipue insignioribus inviolabiliter celebretur. *Tempus præscriptum.*

2. In hoc vero Capitulo Superior arguat, & reprehendat, hortetur, & moneat, & quidquid pro bono suæ familiæ regimine, ac vitæ regularis observantia expedire in Domino judicaverit, omni spiritus ardore Fratribus suis proponat. Modus autem, vel ordo culparum hujusmodi Capitulum celebrandi ut infra servetur. *A Superiore proponenda.* *Modus.*

3. Superior, quemcumque sibi libuerit, ad culpas publice accusandas ex suis Fratribus sive unum, sive plu- *Ad culpam dicendam vocentur Fratres.*

plures advocabit; hi vero, prout magis necessarium duxerint, errores suos, ac negligentias, præsertimque in divinis laudibus recitandis, in silentio non rite servato, aliisque similibus humiliter incusent, deincepsque Confessione *Confiteor Deo &c.* omnes similiter flexis genibus Deo, Prælatoque errata patefaciant, ac veniam deprecentur, eisque á Superiore salutari imposita pœnitentia, recitatisque de more absolutionibus scilicet: *Misereatur &c. Indulgentiam &c.* Superior ipse cunctis hoc modo Dei benedictionem impertiatur. *Gaudium cum pace, emendationem vitæ &c. Et benedictio Dei plenissima descendat super vos, & benedicat vos Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus, Amen*, habitisque de more pro benefactoribus vivis atque defunctis consuetis præcibus, culparum Capitulum absolvatur.

Pœnitentia, & absolutio.

De correctione, quæ ad Superiores spectat.

TITULUS VI.

Tex. *Debent diligere eos, qui nos reprehendunt, & arguunt &c.*

Correctionis Evangelicus, & Religiosus ordo.

1 PRæstat magnopere ad rectam Ordinis gubernationem, ut a Superioribus ita retineatur severitas, ut benignitatis, ac mansuetudinis non obliviscantur, peccata subditorum dissimulanda non sunt; sed qui lapsus fuerit; secreto prius admoneatur, si secundo peccaverit, coram Senioribus, si tertió demum, coram omnibus in publico Refectionis loco corripiatur, & tandem si pertinax in sua sententia ad cor redire neglexerit, debitæ ultioni subjaceat, quæ eo gravior esse debet, quo obstinatiori ipse animo in sua protervia obduruerit, at si quandoque talis sit error, ut correctio in longum diutius non videretur producenda, videlicet ob scandalum, & alia hujusmodi; prædicto omisso ordine, ad correctionem (quatenus opus fuerit) deveniatur.

Quando accelerandum.

2. Nul-

2. Nullus Localis Superior pœnitentias subditis publice imponere audeat, nisi ordinarias, & tunc non nisi ex legitima causa ante pœnitentias imponendas ab ipso Superiore manifestanda. *Pœnarum impositio.*

3. Nullus Fratrum ob levem quamlibet causam carcere rigorose mancipetur, sed pro manifesto tantum, vel enormi excessu carceris pœna infligatur. Enormis autem excessus, vel ratione ipsiusmet peccati, vel ratione circumstantiæ, vel ratione publicæ notitiæ, vel frequentis reiterationis attendendus est. Cum itaque quispiam ita deliquerit, ut carceris pœnam merito subire debeat, Guardianus, aut Custos, vel eorum Vicarii de aliquot discretorum Patrum consilio in carcerem conjicere valeant. *Carceribus mancipandi.*

4. Modus autem, qui a sacrosancto Concilio Tridentino in subditorum correctione præscribitur, inviolate ab omnibus nostri Ordinis Prælatis servetur videlicet. *Sess. 13. de Refor. cap. 1.*

Illud primum eos admonendos censemus, ut se pastores, non percussores esse meminerint, atque ita præesse sibi subditis oportet, ut non in eis dominentur, sed illos tamquam Filios, & Fratres diligant, elaborentque, ut hortando, & monendo ab illicitis deterreant, ne ubi deliquerint, debitis eos pœnis coercere cogantur. Quos tamen si quid per humanam fragilitatem peccare contigerit, illa Apostoli est ab eis servanda præceptio, ut illos arguant, obsecrent, increpent in omni bonitate, & patientia, cum sæpe plus erga corrigendos agat benevolentia, quam comminatio, plus charitas, quam potestas. Sin autem ob delicti gravitatem virga opus fuerit, tunc cum mansuetudine rigor, cum misericordia judicium, cum lenitate severitas adhibenda est, ut sine asperitate disciplina Populis salutaris, ac necessaria conservetur, & qui correcti fuerint, emendentur, si resipiscere noluerint, cæteri salubri in eos animadversionis exemplo a vitiis deterreantur. Maxime enim cavendum est, ne a Religione nostra discretus Justitiæ usus eliminetur, manifesto enim alioquin ruinæ periculo exponeretur. *In correctione servanda.* *Discreta Prælatorum Justitia.*

In correctione iniuria amovenda. 5. Illud præterea caveant Prælati, ne in reprehendendo, & corripiendo subditos contumeliosis utantur verbis, sed humiliter, & charitative corrigant eos, sciantque differendam esse correctionem cum animo perturbatos sese, vel ira commotos præsenserint; Est enim proculdubio obiurgandus, qui peccat, sed ita prudenter, ac ita discrete, ut objurgatio, contumelia, & admonitio acerbitate careat.

6. Nulla tamen gravis obiurgatio, vel correctio Prælatis, aliisque gravioribus Patribus per Provinciarum Visitatores, aut alios quoslibet Superiores, nisi rationabili de causa fiat. Commiserationem tamen, & clementiam ita Superiores quicunque moderentur, ut nimiæ facilitatis, familiaritatisque periculum quam diligenter effugiant.

De Correctione Fratrum.

TITULUS VII.

Necessitas. 1 POstulat religiosæ charitatis officium, ut alter alterius saluti prospectum cupiat, & unusquisque Fratris sui spiritualem progressum studiose adiuvet. Quandoquidem religiosis viris nil antiquius esse debet, quam ut alter alterius necessitatibus, animarum præsertim per sanctum correctionis officium sedulo subveniat, nec solum ubi gravior hæreat culpa, verum etiam ubi leviores cernuntur defectus, quos contemnentes facile in pejora dilabantur.

In fraterna correctione observanda. 2. In hoc itaque præcipue charitatis munere persolvendo singulas præfatæ correctionis conditiones, personarum nimirum, ætatis, officii, recentioris conversionis, & similium correctores Fratres omnes diligenter animadvertant, nullaque simultate, nullo minus ordinato affectu, quo inanis ipsa correctio reddatur, sed animarum dumtaxat, Religionisque zelo quisque ad corrigendum ducatur; *Per eam non proficientes.* qui vero correctionem modo prædicto factam contempserit, nec de emendatione cogitet, Ecclesiastico præcepto servato, & quovis humano respectu postposito, ad Superiorem deferatur.

De

De manifestando delicto.

TITULUS VIII.

1 SI quis Fratrum in grave aliquod crimen prolaberetur, quo toti Ordini, vel Conventui, aut quamplurimis personis notabile detrimentum afferretur, conscius, qui ob temporis brevitatem debitum correctionis ordinem servare opportunum non judicaverit, Superiorem, ad quem remedium spectat, nulla interposita mora, commoneat; Superior vero super hoc juxta sacrorum Canonum sanctiones, sacrorumque Doctorum decisiones procedat: eos vero, qui sponte deferrent, (quoad fieri potest) non prodat, nec revelet. *In communitatem patrata revelanda. Judicis partes. Delator celetur.*

2. Inhibetur autem singulis nostri Ordinis Fratribus, ne aliorum Fratrum famæ quoquo modo, seu verbo, seu scripto detrahere audeant, si quorum autem peccata noverint, non nisi debito charitatis zelo, nulloque iniquo animo Superiori (ut præfertur) ea denuntiare præsumant. *Detractores. Charitas in denuntiatione.*

3. Quod si quispiam Fratrem aliquem accusaverit, accusationem vero per sufficientes testes legitime semi plene saltem probare nequiverit, pœnæ talionis obnoxium sese esse penitus sciat. *Deficientes in probatione.*

4. Cæterum si delator adversus aliquem alias bonæ existimationis Ftatrem gravia delicta, occulta tamen, solus, secretoque Superiori suo denuntiaverit, ejusdem denuntiatio ad judicialem inquisitionem nullo pacto sufficiat, nisi delator, seu denuntians medio juramento requisitus, ad ea, quæ secreto detulit deponenda, & inditia sufficientia ad inquirendum saltem, ac loco, & tempore coram sic accusato etiam cum juramento substinenda sese paratum fore affirmet. *In bona fama viros querelæ de occultis.*

5. Quod si infra biennium Superior reum non monuerit, & ad judicium evocaverit, nihil eorum, quæ ad eum delata, actaque fuerint, ei ulterius obesse possit, & tamquam contra calumniatorem in detentorem procedi possit. *Terminus judicii.*

6. Quan-

Inquisitio. 6. Quando autem plurium personarum testimonia contra aliquem Fratrem super excessibus ejusdem generis haberentur; ex quibus probabiliter suspectus redderetur: tunc Superior animadvertens personæ, ac delicti qualitatem, & verisimilitudinem facti, si expediens judicaverit, habito consilio probi alicujus, ac experti viri, ad pleniorem veritatis inquisitionem procedat, & si crimen per inquisitionem hujusmodi non probetur, ipsiusque denuntiati fama lædatur, indicetur ei purgatio canonica, prout in practica Aret. vel alio modo honestati Ordinis, ejusque famæ provideatur. *Purgatio canonica.*

De incorrigibilibus.

TITULUS IX.

Qui incorrigibiles. 1 QUi culpas passim Dei, hominumque timore postposito committunt, pœnasque ferre recusant, vel ex earum inflictione sæpius repetita discretorum Fratrum judicio non profecisse noscuntur, incorrigibiles sunt; ad quos juxta culparum qualitatem severius puniendos statuitur, & decernitur, ut in unaquaque Provincia carceris, seu Ergastuli locus ad hunc dumtaxat effectum constituatur, ibique prout delicta expostulaverint, vel ad tempus, vel per totam vitam facinorosi hujusmodi, & incorrigibiles Fratres detineantur. *Provinciarum carcer.*

Decret. Congreg. Conc. 2. Decernitur tamen, ut Sac. Congr. Conc. Decretum sub die 21. Septembris 1624. de incorrigibilibus sancitum inviolate servetur, ne videlicet in posterum ullus legitime professus e Religione ejici possit, nisi vere incorrigibilis sit. Vere autem incorrigibilis minime censeatur, nisi non solum ea omnia concurrant, quæ ad hoc ex Juris dispositione requiruntur, verum etiam, ut in privato carcere, sive, ut præfertur, Ergastulo unius anni spatio in Jejuniis, & pœnitentia probetur. *Qui vere incorrigibilis.*

Ad Generalem spectat expulsio. 3. Elapso autem anno, si de resipiscentia nulla spes adsit, ne contagione pestifera plurimos perdat, tamquam pecus morbida, ac membrum putre a Generali dumtaxat Ministro de consilio, consensuque Assistentium,

tium, instructo prius (juxta harum Constitutionum decreta) processu, pleneque ad sacr. Can. præscriptum probatis causis expulsionis, elici tandem possit, & valeat.

4. Generalis vero Minister, expulsione peracta, statim locorum Ordinariis, cujus jurisdictioni, & obedientiæ subesse debent expulsi expulsionis sententiam notificare teneatur. *Sententia notificatio ordinariis.*

5. Superioribus præterea, quicunque hi fuerint, ne expulsis hujusmodi ullas literas sive testimoniales, seu quaslibet alias, quocunque nomine nuncupentur, concedere audeant, penitus interdicitur. *Obedientiales literæ expulsis non fiant.*

6. Ad hæc omnes nostri Ordinis Superiores hortamur, & paternæ charitatis, ac mansuetudinis, quam profitentur, memores nihil intentatum relinquant, ut Fratrum suorum animas lucrentur, antequam gravissimum expulsionis remedium adhibeant. *Superiorum charitas.*

7. Ut vero contra incorrigibiles hujusmodi canonice procedendi ratio habeatur, casus ad incorrigibilitatem spectantes primo, deincepsque procedendi modum præscribemus Casus vero hi sunt, Videlicet.

Dimissio habitus animo apostatandi.
Percussio gravis.
Furtum, sive Sacrilegium in re gravi. *Casus incorrigibilitatis.*
Lapsus carnis cum quacunque tertia persona.
Rebellio contra Superioris mandatum.
Falsificatio literarum, seu Sigillorum Superiorum
Falsa accusatio, sive testimonium falsum.
Recursus ad Tribunalia sæcularia.
Conspiratio contra quemcumque Superiorem.
Scribentes libellos famosos; seu literas infamatorias.
Periuri.
Lusores ludis prohibitis.
Ingredientes Monasteria Monialium.
Introducentes mulieres ob malum finem intra septa Conventuum.
Scribentes litteras amatorias Monialibus.
Venefici.
Percutientes Superiores.

Et alia similia flagitia, enormiaque delicta pluries repetita.

Ordo procedendi. 8. Si quis vero in prædictis casibus deliquerit; primum tunc erit conficiendus legitimus processus, per sententiam puniendus; Et si secunda vice in eundem errorem, vel alium graviorem inciderit, facto processu, per sententiam puniatur, ac moneatur, ut ab hujusmodi excessibus in posterum caveat, sub pœnis incorrigibilibus propositis. Si tertio demum peccaverit (ut præfertur) processu formato, & sententia lata, *Publicatio incorrigibilium.* declaretur incorrigibilis, & pœnis incorrigibilibus præscriptis subiiciatur [quod etiam contra contumaces servandum erit.] Et hi omnes incorrigibiles, & dissoluti in Capitulo Generali, sive puniti fuerint, sive etiam puniendi (uti decretum est) promulgentur.

De Pœnis.

TITULUS X.

Circumstantiarum consideratio. 1 DE pœnis autem sic statuendum erit, ut semper in qualibet causa habeatur ratio personæ delinquentis, ut si fuerit Doctor, vel Sacerdos, clericus, an laicus, & si sæpe consueverit peccare; similiter si delictum sit publicum, & cum scandalo, an vero privatum, & demum omnes circumstantiæ considerari debentur, quæ aggravant peccatum, vel minuunt, & juxta gravitatem delicti pœna imponatur.

Pœnis affecti sunt inhabiles. 2. Puniti vero, & qui redduntur infames (nisi de sublevatione ipsorum rationabiliter facta constiterit) nullo modo ad gradus honorum in Ordine nostro promoveantur, nec constitisse intelligimus, nisi authenticæ Prælatorum literæ coram Fratribus audientibus *Quomodo dispensari possunt.* perlegantur. Idem dicitur de eo, qui excommunicatus, citatus, vel alias innodatus jam antea sciebatur.

De

De Canone Pœnitentiali quoad forum exterius.

TITULUS XI.

1 GRavioribus nonnullis flagitiis certas, graviores que pœnas præscribendas esse illud, vel tantum persuadere videtur; quod iis velut directivis quibusdam regulis Superiores, attenta delictorum, & personarum qualitate, facinorosos, & delinquentes hujusmodi apertius compescere, ac redarguere possint. Antiquarum proinde Constitutionum vestigiis inhærentes infrascriptos Canones decernimus, & ordinamus.

De obloquentibus contra Romanum Pontificem.

CANON I.

SI quis in Romanum Pontificem, Cardinales, aliosque Ecclesiæ Prælatos, aut Apostolicas sanctiones temerarie obloqui præsumpserit, carceris, aut quavis alia condigna pœna juxta qualitatem blasphemiæ puniatur.

De spernentibus, ac deridentibus Constitutiones, & Reformationem Ordinis.

CANON II.

SI quis reformari noluerit, vel sacras has Constitutiones contempserit, vel damnaverit, aut aliis terrorem contra earum observantiam incusserit, vel contra eas conspiraverit, sive Prælatis, qui reformationi incubuerint, impio ore detraxerit, carceris ad Superioris arbitrium mancipetur, omnibusque legitimis, sive paternitatis, seu aliorum quorumcumque graduum, & officiorum actibus ad biennium privetur, quod si pertinax in sententia perstiterit, velut incorrigibilis puniatur.

De

Et alia similia flagitia, enormiaque delicta plu-
ries repetita.

Ordo procedendi. 8. Si quis vero in prædictis casibus deliquerit; primum tunc erit conficiendus legitimus processus, per sententiam puniendus; Et si secunda vice in eundem errorem, vel alium graviorem inciderit, facto processu, per sententiam puniatur, ac moneatur, ut ab hujusmodi excessibus in posterum caveat, sub pœnis incorrigibilibus propositis. Si tertio demum peccaverit (ut præfertur) processu formato, & sententia lata, declaretur incorrigibilis, & pœnis incorrigibilibus præscriptis subiiciatur [quod etiam contra contumaces servandum erit.] Et hi omnes incorrigibiles, & dissoluti in Capitulo Generali, sive puniti fuerint, sive etiam puniendi (uti decretum est) promulgentur. *Publicatio incorrigibilium.*

De Pœnis.

TITULUS X.

Circumstantiarum consideratio. 1 DE pœnis autem sic statuendum erit, ut semper in qualibet causa habeatur ratio personæ delinquentis, ut si fuerit Doctor, vel Sacerdos, clericus, an laicus, & si sæpe consueverit peccare; similiter si delictum sit publicum, & cum scandalo, an vero privatum, & demum omnes circumstantiæ considerari debentur, quæ aggravant peccatum, vel minuunt, & juxta gravitatem delicti pœna imponatur.

Pœnis affecti sunt inhabiles. 2. Puniti vero, & qui redduntur infames (nisi de sublevatione ipsorum rationabiliter facta constiterit) nullo modo ad gradus honorum in Ordine nostro promoveantur, nec constitisse intelligimus, nisi authenticæ Prælatorum literæ coram Fratribus audientibus perlegantur. Idem dicitur de eo, qui excommunicatus, citatus, vel alias innodatus jam antea sciebatur. *Quomodo dispensari possunt.*

De

De Canone Pœnitentiali quoad forum exterius.

TITULUS XI.

1 GRavioribus nonnullis flagitiis certas, graviorefque pœnas præfcribendas effe illud, vel tantum perfuadere videtur; quod iis velut directivis quibufdam regulis Superiores, attenta delictorum, & perfonarum qualitate, facinorofos, & delinquentes hujufmodi apertius compefcere, ac redarguere poffint. Antiquarum proinde Conftitutionum veftigiis inhærentes infrafcriptos Canones decernimus, & ordinamus.

De obloquentibus contra Romanum Pontificem.

CANON I.

SI quis in Romanum Pontificem, Cardinales, aliofque Ecclefiæ Prælatos, aut Apoftolicas fanctiones temerarie obloqui præfumpferit, carceris, aut quavis alia condigna pœna juxta qualitatem blafphemiæ puniatur.

De fpernentibus, ac deridentibus Conftitutiones, & Reformationem Ordinis.

CANON II.

SI quis reformari noluerit, vel facras has Conftitutiones contempferit, vel damnaverit, aut aliis terrorem contra earum obfervantiam incufferit, vel contra eas confpiraverit, five Prælatis, qui reformationi incubuerint, impio ore detraxerit, carceris ad Superioris arbitrium mancipetur, omnibufque legitimis, five paternitatis, feu aliorum quorumcumque graduum, & officiorum actibus ad biennium privetur, quod fi pertinax in fententia perftiterit, velut incorrigibilis puniatur.

De

De non reverentibus Prælatos.

CANON III.

SI quis suo Prælato ignominiosis verbis, vel turpi, aut insolenti gestu irreverentiam intulerit, excommunicationis sententiam illi Prælato reservatam ipso facto incurrat, & carceri mancipetur; quod si, eo duce, Conventus adversus Superiorem rebellionem, sive conspirationem moliretur, publico interdicto puniatur, & si pertinax in sententia perstiterit, omnibus legitimis actibus privetur, & in carcerem cum aliis pœnis pro qualitate delicti ad Generalis arbitrium detrudatur.

De diffamantibus.

CANON IV.

SI quis alicujus famam, Superiorum præsertim falso, seu etiam vere de occulto crimine læserit, nisi prius omni meliori modo famam restituerit, absolvi non possit, & pro qualitate delicti condignas pœnas exolvat.

De turbatoribus pacis, sive factiones nutrientibus.

CANON V.

SI quis in Provincia, Custodia, vel Conventu pacem turbaverit, sive factiones, & partes nutriverit, aut literas irreverentes, minusque honestis verbis scripserit, aut scribi mandaverit, vel consenserit, unde pacis turbatio oriretur, a Provinciali Ministro, vel ipso non sufficiente a Generali, vel Commissario ejus omnibus officiis, actibusque legitimis privetur, & a Provincia, Custodia, vel Conventu eiiciatur, aliisque pœnis plectatur, ipsaque quies accuratissime restituatur.

De

De detrahentibus Fratribus defunctis.

CANON VI.

Si quis Fratribus defunctis detraxerit, iisque præsertim, quorum famam, vitam, vel etiam miracula populi prædicent, ad omnia Religionis officia inhabilitatis pœnam ipso facto incurrat.

De revelantibus Religionis secreta.

CANON VII.

SI quis Religionis secreta, quæ in ejus perniciem, aut gravem alicujus infamiam verterentur, extra Religionem cui vis temerarie verbo, vel scripto revelare præsumpserit, aut cujuspiam Fratris carcerationem, seu Prælatorum depositionem, vel earum causas, item eorumdem contentiones, vel Diffinitorum in Capitulo, aut extra dissensiones extra Ordinem prodere, sive manifestare præsumpserit, excommunicationis pœnam, a qua non nisi a Generali Ministro aut alio de speciali ejus concessione absolvi possit, officiorum depositionem, omniumque legitimorum actuum privationem ipso facto incurrat, & si laicus fuerit, per mensem carceri mancipetur, & qualibet ejusdem mensis sexta feria coram Fratribus publice in refectorio genuflexus Beatæ Virginis Coronam recitet, & aliis pœnis pro qualitate delicti afficiatur.

De formantibus libellos famosos.

CANON VIII.

SI quis proprio, vel alterius nomine libellos famosos ædiderit, eosque per se, vel per alium mittendo, proiiciendo, seu quomodolibet exponendo, sive ut ædantur, vel exponantur consentiendo, sive literas.

tas absque nomine, vel nomine supposito scripserit, miserit, aut scribi, vel mitti mandaverit, consuluerit, vel consenserit, excommunicationis pœnam ipso facto incurrat, a qua (non nisi restituta omni meliori modo fama) a Generali dumtaxat possit absolvi: legitime vero de hoc convictus omnibus legitimis actibus ipso facto privetur, ac ad triremes, vel ergastulum juxta delicti qualitatem destinetur. Superiores tamen quicunque, ad quos literæ, seu libelli hujusmodi transmissi fuerint, nullo pacto possint de contentis inquirere, seu inquiri facere, sed eos, statim ac ad eorum manus pervenerint, lacerent, & comburant, nisi forte ad reperiendos, & convincendos scriptores, & authores servandos esse judicaverint.

De malitiose Sigillum, aut literas falsificantibus.

CANON IX.

SI quis per se, vel per alium Sigillum, vel manum Generalis Ministri, vel Principum, aut Provincialis, vel ejus Commissarii, aut aliorum, sive nostri, sive alterius Ordinis, sive etiam extra Ordinem falsificaverit, excommunicationis sententiam Generali Ministro reservatam ipso facto incurrat, & omni legitimo actu eo ipso privetur, legitimeque convictus pœna carceris, publica disciplina, aliisque pœnis ad Prælatorum respective arbitrium, & qualitatem delicti puniatur.

De retardantibus, vel impedientibus Superiorum literas.

CANON X.

SI quis Generalis, Provincialis, vel Procuratoris Ordinis literas ad inferiores, vel inferiorum ad illos malitiose retinuerit, excommunicationis sententiam, a qua non nisi a Generali Ministro absolvi possit,

sit, ipso facto incurrat, omnibusque actibus ad Generalis arbitrium ipso facto privetur.

Si quis vero Præfatorum Superiorum, sive etiam eorum Commissariorum literas malitiose apperire, seu laceratas eorumdem Superiorum literas colligere, collectasque reintegrare, ac in aliorum jacturam, vel dedecus Ordinis retinere præsumpserit, excommunicationis sententiam ipso facto incurrat, omnibusque legitimis actibus ad eorumdem Superiorum arbitrium ipso facto privetur.

De ludentibus ludis prohibitis.

CANON XI.

SI quis taxillis, aleis, aut ludo quovis alio prohibito in ædibus sæcularium, vel etiam in Conventu ludere, seu ejus, vel eorum instrumenta retinere, aut ad ludendum pecunias mutuare præsumpserit, omnibus legitimis actibus, & si Superior fuerit, officio quoque ipso facto privetur, & ad omnia Ordinis officia, donec a Generali Ministro, salutari sibi imposita pœnitentia, restituatur, sit inhabilis; si quis vero monitus, vel correptus non abstinuerit, a Provincia per triennium exulet.

De peccantibus contra castitatem.

CANON XII.

1 *SI quis de lapsu in libidinem sufficienter convictus, sive confessus fuerit, attentis qualitate criminis, ejusque circumstantiis, puniatur.*

2. *Si quis de suspectis quibuscunque consortiis, vel mulierum colloquiis evidenter notatus fuerit, & admonitus non sese correxerit, carceri ad Superioris arbitrium mancipetur, deinde ab eo Conventu expellatur, & si Superior fuerit, ab officio deponatur, si vero laicus, vel clericus præter carcerationem, & expulsionem*

nem respective aliis quoque pœnis ad Superioris arbitrium puniatur.

De loquentibus cum his, qui carceri mancipantur, vel claves adulterantibus.

CANON XIII.

1 *SI quis absque Prælatorum, ad quos spectaverit, licentia eum, qui secreto carceri mancipatur, alloqui, aut ad illum literas transmiserit, carceribus arbitrio Superiorum mancipetur, & qui malitiose auxilium, operam, sive consilium, ad carceratum, vel per se, vel per alium educendum aut liberandum dederit, quo carceratus hujusmodi e carcere exierit, iis pœnis, quas ille subiturus erat, plectatur.*

2. *Si quis autem adulterinas claves fecerit, aut fieri jusserit, vel qualitercunque retinuerit, in carcerem detrudatur, pœnisque furi debitis plectatur severe.*

De vulnerantibus, & arma offensiva tenentibus.

CANON XIV.

1 *SI quis Fratrem, aut sæcularem graviter vulneraverit, aut mutilaverit, sive ut hæc alii faciant, jusserit, vel procuraverit, vel venenum porrexerit, ad ergastulum, vel triremes, aut perpetuum carcerem non nisi a Generali Capitulo liberandus condemnetur.*

2. *Si quis vero arma offensiva, aut in cella, aut alibi, seu alias quomodolibet retinere præsumpserit, in pœnam excummunicationis, a qua non nisi a Generali, seu Provinciali absolvi possit, statim incurrat, carceris pœna triginta diebus, vel aliis pœnis arbitrio Superioris subjaceat.*

De falsum deponentibus.

CANON XV.

1 *SI quis coram legitimo Superiore scienter, & malitiose falsum quidpiam contra alium deposuerit, vel ad deponendum induxerit, aut bene, & recte depositum falso, & dolose revocaverit, vel ad revocandum induxerit, excommunicationis sententiam, a qua non nisi a Provinciali Ministro prævia satisfactione absolvi possit, ipso facto incurrat.*

De recurrentibus ad Principum favores.

CANON XVI.

1 *SI quis Principum, aut Prælatorum quocunque gradu, vel titulo præfulgentium favorem, vel gratiam imploraverit, seu ad gradus, & dignitates assequendas, seu ad obedientiæ resistendum, sive pro se, sive etiam pro aliis quibuscunque utraque voce, omnique legitimo actu per biennium privetur, & ad officium, sive gratiam imploratam inhabilis sit.*

2. *Si vero Generalis Minister Principum quorumcunque tam temporalium, quam Ecclesiasticorum suasu, vel postulatu quidpiam, quod his Constitutionibus notabiliter repugnaret, eoque justitia læderetur, qualitercunque concesserit, vel revocaverit, sive alias quomodolibet effecerit, omnipotentis Dei Judicium subeat, & Generalis Capituli correctioni subjaceat.*

De recurrentibus ad Tribunalia sæcularium, seu ad brachium sæculare.

CANON XVII.

1 *SI quis per se, seu alios directe, vel indirecte, sive pro aliquo gravamine, sive ut Superiores*

quoscunque, ne in sibi subditos Fratres aut Conventus authoritatem exercere possint, impedire præsumat, aut alias quomodolibet ad sacularium tribunalia recurrerit, excommunicationis pœnam Summo Pontifici reservatam, ac utriusque vocis privationem perpetuo velut infamis, ac Ordinis proditor ipso facto incurrat.

De formantibus Processus, vel litteras per personas sæculares.

CANON XVIII.

1 *Si quis absque expressa Superioris licentia in scriptis obtenta literas, sive alias quascunque scripturas, unde Religiosis, vel alicui Fratri scandalum, vel infamia oriri possit, per manum sæcularium personarum, sive Tabellionum, sive Notariorum per se, vel per interpositam personam efformare, tractare, vel quomodolibet fieri comittere, vel procurare præsumserit, si subditus sit, pœna carceris puniatur, si Guardianus, vel Custos, ab officio deponatur, si Provincialis ab Officio suspendatur, & aliis pœnis arbitratu Superiorum plectatur.*

2. *Omnia itaque, tam civilia, quam criminalia per scriptores Ordinis deputatos fiant; iisque velut authenticis Notariis in omnibus ad Religionem spectantibus plena fides adhibeatur.*

4. *Legis Doctores vero, aut alios quoscunque Peritos (si fuerit opus) salva semper Religionis, & particularium Fratrum fama, Generalis Minister, & alii quicunque supradicti prudenter consulere possint.*

De

De Declarationibus super quibusdam pœnis ex Constitutionum præscripto infligendis.

TITULUS XII.

De excommunicatione, aliisque Censuris.

DECLARATIO I.

1 *DEclaratur, quod excommunicationis, suspensionis, aut privationis pœnam Fratres nisi deliberato animo, & ex certa scientia id, quod prohibetur, executioni mandaverint; nullo pacto incurrant, nisi tamen ex culpabili aliqua ignorantia id commiserint.*

2. *In foro præterea exteriori suspensionis, vel alia quæcunque hujusmodi pœna ex Constitutionibus infligenda nullum absque judiciali declaratione Prælati, etiam si crimen publice perpetratum fuisset, sed non Juris ordine servato probatum, afficere possit.*

3. *In foro vero interiori, si latæ sententiæ sint, vel ipso facto incurrendæ, & similia, absque alia Judicis declaratione ex peccato mortali suum statim sortiantur effectum, secus vero si sint tantum comminatoriæ.*

4. *Ubi vero non exprimitur, a quo pœnæ infligendæ sint, id intelligatur, coram quo legitime probatur excessus, dummodo talis correctio ad ipsum pertineat.*

5. *Nullus autem Ordinis nostri Prælatus excommunicationis pœnam perpetuam per modum ordinationis, vel statuti ad præcavenda delicta, nisi tantum in scriptis, inferre possit, alioquin nulla sit; ad tempus vero dumtaxat, sive contra aliquem Fratrem ex Privileg. Leon. X. non tenentur eam in scriptis proferre.*

De privatione Officiorum.

DECLARATIO II.

1 *IN pœna privationis officiorum declaratur, & ordinatur, ut non Prælaturæ tantum, sed Prædicationis, Confessionis, Lectionis, Visitationis, Paternitatis, Diffinitoris, Electionis pro Discreto, & Custode Custodum privatio pariter intelligatur.*

De privatione actuum legitimorum.

DECLARATIO III.

1 *PRivatio actuum legitimorum est inhabilitas ad vocem activam, & passivam in quacunque electione, & diffinitione Capituli. In hac vero privatione non intelligitur executio, vel justificatio in Judicio.*

De pœna carceris.

DECLARATIO IV.

1 *QUi carceri ob gravioris criminis pœnam mancipatur, eo ipso legitimorum actuum privationem incurrit. Quod si è carcere liberaretur, ad eos tamen non intelligatur restitutus, nisi explicite per Superiorem declaretur, sive per fidem in scriptis acceptam, sive coram Testibus factam. Carcerationes vero custodiæ causa factæ, ne scilicet Reus fugam ante Judicium arripiat, vel ex probatione quadam inchoata, & semiplena delicti ad torturam sufficiente, nec prædictam vocis activæ, passivæque privationem, nec ullam infamiam inducunt.*

De

De pœnis in genere.

DECLARATIO V.

1 D*Eclaratur, quod Guardiani, & Custodes pœnas in his Constitutionibus taxatas commutare non audeant, nisi fuerit impotentia faciendi in corpore. Conceditur tamen Ministro Generali, & Provinciali, ut possit eas aliquando commutare, ac mitigare, modo non solvatur Ordinis disciplina, neque præbeatur delinquendi incentivum.*

2. *Declaratur, quod nullus Superior minor a pœnitentia arbitraria per majorem Superiorem imposita absolvere eam, aut commutare præsumat absque licentia dicti Superioris majoris, & si secus factum fuerit, talis absolutio seu commutatio sit inanis, & commutans in sequenti Visitatione puniatur.*

3. *Ad tollendum autem abusum, quo solent majores Prælati pœnas ab Ordinariis inferioribus subditis inflictas relaxare, inviolabiliter observetur Decretum Conc. Trid. quo statuitur, ut nulla contra ipsius Prælati voluntatem concessa licentia nulla restitutio ad priores gradus, & dignitates, sive bonores suffragetur subdito, nisi Superior Prælatus hæc omnia ipsi subdito injuste inflicta esse compererit.*

CONSTITUTIONES
IN CAPUT UNDECIMUM.
REGULÆ.

De suspecto consortio vitando.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Ne habeant suspecta consortia, vel consilia mulierum &c.*

Superiorum diligentia. 1 SUspecta consortia, suspectæ nimirum familiaritates, facilitas invisendi mulieres, frequentes extra pœnitentiæ Sacramentum collocutiones a Superioribus, & Visitatoribus perquirantur, ac penitus tollantur.

De Monialibus.

TITULUS II.

Tex. *Ne ingrediantur Monasteria Monacarum.*

Accessus ad Monasteria. 1 PRohibetur omnibus, & singulis nostri Ordinis Fratribus, ne ad Monialium Monasteria, nisi pro divinis agendis, aut confessionis, prædicationis, & eleemosynæ petendæ gratia ullo pacto accedant. In aliis autem casibus servetur Decretum URBANI VIII. super hoc æditum.

De

De Fratribus, & Sororibus Tertiariis.

TITULUS III.

1 FRatres Tertiarii noſtri Ordinis, qui ſibi propria authoritate habitum aſſumpſerunt, vel eum ab aliquo ex noſtris Fratribus, non ſervata debita forma, receperunt, ſeu in heremitoriis a juriſdictione Ordinis alienam vitam traducunt, Privilegiis, indultis; & exemptionibus Tertio hujuſmodi Ordini ab Apoſtolica Sede conceſſis, cum veri Fratres Divi FRANCISCI non ſint, nullo pacto fruantur. Prælatis ideo Ordinis diligenter curandum eſt, ut hoc ſemifratrum genus, quod ſæpius Religioni maculas infert, ab Ordinariis locorum Seraphico habitu exuatur. *Non legitime hunc habitum geſtantes.* *Prælatorum invigilantia.*

2. Nulla præterea ex Mulieribus ad habitum Tertii Ordinis recipiatur, niſi prius de probata vita, & bonis moribus digna teſtimonia extent. *Mulieres ad Tertium Ord. recip.*

3. Viſitatores Tertii Ordinis, qui in unoquoque Provinciali Capitulo, ſive Capitulari Congregatione deligendi ſunt, literarum ſufficientia inſtructi, qua verbo pariter, & exemplo ad perfectionis ſemitam Fratres, Sororeſque hujuſmodi dirigere valeant, diligentiſſime curent, ut quartum Regulæ ejuſdem Tertii Ordinis Caput ab omnibus inviolate ſervetur. Qui primo tranſgreſſus fuerit, publice in Congregatione reprehendatur, & donec abſoluta fuerit, in medio coram omnibus genuflectat. Qui ſecundo, præter latam pœnam, ſi Fratres ſingulis Fratribus, ſi Soror ſingulis Sororibus pedes humiliter oſculetur, dummodo graviori pœna pro qualitate delicti non eſſet plectendus. Qui tertio demum, ab Ordine expellatur. *Viſitatores deputandi.* *Eorum qualitates* *Tertiarii tranſgreſſores.* *Pœna.*

4. In Dominicis autem cujuslibet Menſis diebus, cum Cordigerorum Proceſſio de more in noſtris Eccleſiis celebratur, Fratres omnes, Sororeſque in eorum Sacello Miſſæ intereſſe, ibique ſacra Communione, ſacramentali Confeſſione præmiſſa, communi- *Communio.*

Visitationis munus. niter a Visitatore refici teneantur. Qui Visitator post Vesperas Ordinis Regulam Fratribus, Sororibusque communiter congregatis exponat, eosque spirituali aliqua lectione soletur.

Non convenientes ad debitos actus. 5. Qui vero spiritualibus hujusmodi exercitiis, absque legitima causa a Visitatore approbanda interesse neglexerit, ad ejusdem Visitatoris arbitrium puniatur.

Tertiariorum Confessores. 6. Nemo tamen ex nostris Fratribus Tertiariorum hujusmodi confessiones audire præsumat, nisi prius a locorum Ordinariis ad sæcularium confessiones admissus fuerit.

Ministri, & Vicarii electio. 7. Habeant præterea Tertiarii Fratres Ministrum, & Vicarium, sicut pariter Sorores Tertiariæ Ministram, & Vicariam, qui eligantur in Festo Seraphici Patris nostri Sancti Francisci, vel in festo Sanctæ Elisabeth Ungariæ Reginæ modo infrascripto. Videlicet. Visitator Ministrum, & Vicarium a singulis Fratribus, & Sororibus, quemnam deligere velint, perscrutetur, acceptoque per vocem, seu aliqua signa cujuscunque suffragio, ea Visitator describat, & qui supra medietatem affirmativa habuerit, jure, legitimeque censeatur electus.

Eligendorum qualitates. 8. Qui tamen in Ministros, vel Ministras Tertii Ordinis assumendi fuerint, probitate vitæ, morum honestate, prudentia insuper, & charitate, bonoque apud convices nomine, tum Regulæ observantia perspicui sint; communibusque, aut domesticis negotiis, ut commodius rectæ Ordinis administrationi vacare possint (quantum fieri poterit) non impediti.

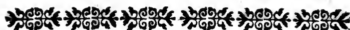
Temporalium administrator. 9. Officiales vero temporales imposita eis munera fideliter exequantur, elapsoque anno coram Visitatore, Ministro, & Vicario, aliisque tribus ad hunc effectum specialiter evocatis administrationis rationem reddere teneantur; si quis vero infidelis, vel fraudolentus repertus fuerit, post restaurationem rei subreptæ, seu deperditæ, excluso quovis respectu corripiatur. Officiales etiam Sorores coram Visitatore,
Ejus rationes. Ministra, Vicaria, aliisque tribus rationem (ut præfertur) reddere teneantur.

10. Ca-

10. Current insuper Religionis Prælati, ut Fratres, Sororesque Tertii Ordinis Privilegiis, & Indultis eorum Ordini ab Apostolica Sede concessis fruantur, nec eorum jure quoquo pacto priventur. Privilegia vero eis concessa, prout novissime Sacr. Reg. Congregatio declaravit, hæc sunt. Quod mulieres virginalem, seu viduvilem vitam ducentes cum expresso castitatis voto inter Visitatoris manus emisso privilegiis, exemptionibus, & immunitatibus fruantur, quibus frui possunt Tertii Ordinis Fratres in Congregatione degentes, ac ab Ordinariorum jurisdictione eximantur. Iisdemque privilegiis ii Tertiarii, qui in Claustro habitant, perfruantur. Reliqui vero Fratres, & omnes intra domesticos parietes degentes iis privilegiis, quæ ab Apostolica Sede Sacr. Congr. & Can. huic Ordini concessa sunt, libere, liciteque perfruantur, & gaudeant. *Tertii Ordinis Privilegia.*

11. Illud autem quam maxime curabit Tertii Ordinis Visitator, ut fel. rec. Nicolai V. Regula una cum nostris Constitutionibus respective a cunctis, & singulis Fratribus, & Sororibus exacte servetur. Quapropter præcipitur Ministris omnibus Provincialibus, ut in Visitatione Conventuum, quam singulis annis obire tenentur, pari modo Tertii Ordinis Fratres, Sororesque diligenter visitent, & quatenus opus fuerit, corrigant, & reforment, & ad Regulæ, Constitutionumque observantiam inducant. Qui vero semel ab Ordine pulsus fuerit, nullatenus in posterum recipiatur. *Visitatoris cura.* *Provincialium.* *Expulsi.*

CON-

CONSTITUTIONES
IN CAPUT DUODECIMUM
REGULÆ.

De mittendis ad partes Infidelium.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Quicunque Fratrum divina inspiratione voluerint ire inter Saracenos, & alios Infideles &c.*

Relatio Provincialis requiratur.

1 MInister Generalis neminem Fratrum ad infidelium, sive etiam Hæreticorum, aut Schismaticorum partes, nisi habito a Provinciali Ministro de idoneitate, ac probitate illius testimonio, proficisci permittat. Provincialis vero diligenter, tum de vitæ integritate, tum de literarum sufficientia, præsertim vero de fide prævio rigoroso examine inquirat; Nec nisi omni fide dignum testimonium proferat, nec ad hujusmodi partes, qui de aliquo errore, superstitione, aut mala conversatione suspectus sit, ullatenus accedere permittatur.

Provincialis debitum.

De

De Protectore Ordinis.

TITULUS II.

Tex. *Petant a D. Papa unum de S. R E. Cardinalibus, qui sit Gubernator, Protector, & Corrector &c.*

1 UT supra stabiles Ecclesiæ Cardines Seraphica Religio stabilis, firmaque consisteret, protectioni, gubernationi, & correctioni unius ex S. R. E. Cardinalibus perpetuo eam Seraphicus Pater subjecit. Tenentur igitur Generalis, & Provinciales Ministri ex Regulæ præscripto a Romano Pontifice unum de S. R. E. Cardinalibus petere, ut sit in bonis agendis gubernator, in oppressionibus alienis Protector, & in delictis Religionis Corrector. Sitque præterea Religionis propugnaculum, ne suis privilegiis, juribus, indultisque defraudetur, si S. R. E. pedibus cervices (quod absit) non flecteret, aut in fide catholica non permaneret, vel a regulari professione pro majori parte deficeret, corrigat, & ad veritatis viam reducat. Fratresque qui per juridicas appellationes, prout statuit Gregorius XIII. in Bulla, quæ incipit, *Quoniam nostrum &c.* Sacraque Regularium Congregatio, a suorum Superiorum gravamine ad illum recurrerent, libenter, benigneque audiat, ac per omnia Ordinem nostrum Seraphicum sua protectione perpetuo protegat, foveat, augeat, & defendat.

Per quos petendus.

Protectoris auctoritas.

Eum appellantes excipiat.

Co-

Cohortatio ad Fratres, & Constitutionum finis.

HIs itaque salutaribus præceptis, sanctissimisque Urbanarum Constitutionum Decretis Fratres omnes pro animarum zelo, totiusque Religionis salute toto cordis, totoque mentis affectu hortamur, & ad salutaris obedientiæ meritum sub pœnis passim in eisdem Constitutionibus latis præcipimus, ut singillatim in Domino pareant, firmiterque obediant, Ministrisque propterea Provincialibus, Visitatoribus, Commissariis, Custodibus, Guardianis, aliisque Superioribus præsentibus, & futuris, ut omnia, & singula superius decreta, statuta, seu quomodolibet ordinata observent, & pro viribus ab aliis exactissime servari faciant, ad eorumque observantiam pœnis (cum fuerit opus) severius agant, durosque durè compellant, præcipimus pariter, & mandamus, si enim (quod absit) harum Constitutionum observantia negligeretur, frustra animarum saluti Religionisque decori, quod obnixe desideramus, tot laboribus, & sudoribus consultum foret.

SUPPLICATIO
AD SUMMUM PONTIFICEM
URBANUM VIII.

SUpplices demum ad S. D. N. pedes, humilesque preces effundimus, reverenterque Sanctitatem ejus precamur, ut Ordinem Nostrum Seraphicum solita benignitate paterne protegat, favoribusque ac gratiis prosequatur. Quo interim devote Deum Optimum Maximum exoramus, ut ad ejus Sanctæ Ecclesiæ incolumitatem, Ordinisque Seraphici protectionem diuturnam valetudinem, atque felicitatem eidem concedere dignetur.

PRÆ-

PRÆCIPUA
APOSTOLICÆ SEDIS DECRETA,
QUIBUS
URBANÆ CONSTITUTIONES

In iis, quæ pro temporum varietate moderationis indigebant, seu declarationis, moderantur, aut declarantur.

DECRETALIS
HONORII TERTII,

Quam Urbanæ Constitutiones in cap. 3. Reg. tit. 18. num. 1. ab omnibus nostri Ordinis Fratribus inviolabiliter observari præcipiunt. Ex lib. 3. Decretal. tit. 46. *De Observatione jejuniorum cap 3. HONORIUS III. Pragen. Episcopo.*

EXplicari per Sedem Apostolicam postulasti &c. Respondemus, quod illi, qui nec voto, nec regulari observantia sunt astricti, in sexta feria, si festum Nativitatis Dominicæ die ipso venire contigerit, carnibus propter festi excellentiam vesci possunt, secundum consuetudinem Ecclesiæ generalis.

Ubi Glossa argumentatur sic a contrario: *Ergo si voto tenentur, non debent comedere carnes: quia quæ sine conditione voventur, sine cognitione solvantur. 32. q. ult. c. ult. quia ex quo in voto emisso nihil exceperunt, generaliter tenentur.* Hæc Glossa.

DE-

DECRETUM.

DIe 20. Novembris 1671. In Sacra Congregatione Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum Cardinalium negotiis & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, cui Sanctissimus D. N. Clemens Papa Decimus commiserat examinandam ac discutiendam dubitationem Sanctitati Suæ expositam, An videlicet liceat Fratribus Minoribus S. Francisci Conventualibus vesci carnibus in illa Feria sexta, in quam incidat Festum Nativitatis Domini: proposita ac mature examinata dubitatione prædicta, Eminentissimi Patres responderunt: Non licere dictis Fratribus Minoribus Conventualibus in Feria sexta, in qua occurrat Festum Dominici Natalis, carnibus vesci.

Et die 25. Novembris ejusdem anni 1671. Sanctissimus D. N. audita relatione &c. Suprascriptam Congregationis sententiam approbavit, atque imposterum religiose observari mandavit.

F. M. Card. Brancacius.

Loco ✠ Sigilli

C. S. C. S. Arch. Athen.

DECRETUM.

Super Vigiliam S. Antonii.

QUia Fratres Minores Conventuales ex Constitutione Urbana tenentur peragere Vigiliam S. Antonii de Padua, & insuper jejunare, oblata ab ipsis supplicatione Sacræ Rituum Congregationi quid agendum, quando præfata Vigilia occurrit in festo Corpo-

poris Christi. Eadem Sacra Congregatio Respondit, hujusmodi Jejunium feria 4. immediate antecedente esse anticipandum, facta autem de prædictis Sanctissimo relatione, Sanctitas sua annuit, ac prætatos Fratres a præcepto, quo ipsi Urbana Constitutione jejunium prædictum patet injunctum, absolvit. Die 26. Maii 1659.

I. Episc. Sabin. Card. Sachettus.

Loco ✠ Sigilli

F. Maria Phœbeus S. Rit. Cong. Sec.

DECRETA

Sacræ Congregationis super statu Regularium. De mandato Sanctissimi Domini Nostri INNOCENTII Papæ Decimi edita Pro recipiendis Novitiis in Ordine Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci.

AD propagandam in Ordine Fratrum Minorum Conventualium Sancti Francisci Regularem Observantiam, quæ Novitiorum institutioni, & educationi præcipue innititur, Sac. Cong. a Sanctiss. D. Nostro deputata super statu Regularium de mandato Sanctitatis Suæ in singulis Italiæ Provinciis ejusdem Ordinis præsentis Decretis vigore designat, ac deputat infrascriptos Conventus pro Novitiatibus, & Professoriis, videlicet. In Provincia Romana pro Novitiatu Conventum Sancti Francisci Viterbii, & pro Professoriis Conventus SS. Apostolorum Urbis Romæ, Sancti Francisci Ferentini, & Sancti Caroli Cavis: In Provincia S. Francisci pro Noviatu Sac. Conventum Assisii, & pro Professoriis Conventus Sancti Francisci Perusiæ, Sancti Fortunati Tuderti, & S. Francisci Ameliæ: In Provincia Bononiensi pro No-

vitiatu Conventum S. Francisci Bononiæ, & pro Professoriis eundem Conventum S. Francisci, necnon Conventus S. Francisci Ferrariæ, & S. Francisci Faventiæ: In Provincia Neapolitana pro Novitiatu Conventum S. Laurentii Neapolis, & pro Professoriis eumdem Conventum S. Laurentii, necnon Conventus Sancti Francisci Aversæ, & Sancti Francisci Mirabellæ: In Provincia Marchiæ pro Novitiatu Conventum Sancti Francisci Firmi, & pro Professoriis Conventus Sancti Francisci Urbini, & Sancti Francisci Fani: In Provincia Sancti Nicolai pro Novitiatu Conventum Sancti Francisci Civitatis Licien. & pro Professoriis Conventus Sancti Francisci Bitunti, & Sancti Francisci Andriæ: In Provincia Mediolanensi pro Novitiatu Conventum S. Francisci Mediolani, & pro Professoriis eumdem Conventum S. Francisci, nec non Conventus S. Francisci Saroni, & Sancti Francisci Gallerati: In Provincia Hetruriæ pro Novitiatu Conventum Sanctæ Crucis Florentiæ, & pro Professoriis Conventus Sancti Francisci Pisarum, Sancti Francisci Senarum, & Sancti Francisci Pistorii: In Provincia Genuensi pro Novitiatu Conventum S. Francisci Genuæ, & pro Professoriis Conventus Sancti Francisci Taurini, Sancti Francisci Papiæ, & Sancti Francisci Castri Novi: In Provincia Sancti Bernardini pro Novitiatu Conventum Sancti Francisci Therami, & pro Professoriis Conventus Sancti Francisci Aquilæ, & Sancti Francisci Sulmonæ: in Provincia Calabriæ pro Novitiatu Conventum Sancti Francisci Arenæ, & pro Professoriis Conventus Sancti Francisci Montis Leonis, & Sancti Francisci Jeracii: In Provincia Sancti Angeli pro Novitiatu Conventum Sancti Francisci Iserniæ, & pro Professoriis Conventus Sancti Francisci Trojæ, & Sancti Francisci Foggiæ. In quolibet autem ex prænominatis Conventibus pro Novitiatu, ut præfertur, designatis eadem Sacra Congregatio impertitur licentiam hac vice tantum recipiendi Novitios intra numerum hic præfixum, nempe in Provincia Romana decem Cleri-

ricos, seu Choristas, & duos Laicos, seu Conversos: In Provincia Sancti Francisci decem Clericos, & duos Laicos: In Provincia Bononiensi decem Clericos, & duos Laicos: In Provincia Neapolitana decem Clericos, & duos Laicos: In Provincia Marchiæ decem Clericos, & duos Laicos: In Provincia Sancti Nicolai decem Clericos, & duos Laicos: In Provincia Mediolanensi decem Clericos, & duos Laicos: In Provincia Hetruriæ decem Clericos, & duos Laicos: In Provincia Genuensi decem Clericos, & duos Laicos: In Provincia Calabriæ septem Clericos, & Laicum unum; In Provincia Sancti Bernardini quinque Clericos, & Laicum unum: In Provincia Sancti Angeli quinque Clericos, & Laicum unum: Dum tamen hæc quæ sequuntur, inviolate observentur. Primum indicatur, & in singulis dd. Provinciarum Conventibus publicetur futurum examen, seu scrutinium eorum, qui ad habitum probationis recipi postulaverint, omnesque a Provinciali, & Diffinitoribus diligenter examinentur, ac per vota secreta approbentur quot quot idonei reperti fuerint natalibus, ætate, vita, & moribus anteactis, literatura respectu Clericorum, corporis habitudine, impulsu spiritus, aliisque requisitis ad præscriptum Apostolicarum Constitutionum, ac statuorum Ordinis. Non idonei vero reiiciantur, nec aliquis approbetur pro Clerico, qui decimum quintum, nec pro laico, qui vigesimum ætatis suæ annum non expleverit. Tum deinde hoc examen, seu scrutinium scripto fideliter exaratum, & manu propria cujusque examinatoris subscriptum, ac juramento firmatum, obsignatumque primo quoque tempore transmittatur ad Generalem, qui statim consultis, atque adhibitis Procuratore Generali, ac Patribus gravioribus, qui ei assistunt, scrutinium sic receptum accurare percurrat, & per singulas partes expendat; ac præterea tam per supradictos, quam per literas familiares, & secretas inquisitiones a Patribus Provinciæ antiquioribus, ac zelum Dei habentibus assumendas sedulo investiget, num adversus examina-

tos, & approbatos inveniatur aliqua exceptio, an ve ipſorum quiſpiam ſit conſanguineus, vel affinis, amicus, aut quoquo modo addictus alicui examinatori, aut alteri ex Fratribus Ordinis, & an zelo perfectionis vitæ, & Deo liberius in Sancta Religione ſerviendi, an potius levitate, aut neceſſitate, vel alio fine inordinato ductus poſtulet admitti. Hiſque peractis, ex omnibus, ut ſupra approbatis idem Generalis cum aliis ſupradictis intra numerum Novitiorum pro Clericis, & Laicis in illa Provincia, ut ſupra conceſſum, præeligat meliores, habita præſertim ratione indolis, morum, fervoris ſpiritus, acuminis ingenii, & conditionis natalium: moxque præelectorum nomina mittat ad Provincialem, qui tunc demum, & non prius eoſdem præelectos ad habitum probationis ſuſcipiat, & anno elapſo, ſi eos habiles invenerit, ad profeſſionem admittat, ſub exacta tamen vita communi ad præſcriptum Regulæ, non obſtante quavis laxiori conſuetudine, ſeu potius corruptela in contrarium introducta, ſervataque forma Sacrorum Canonum, Concilii Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, ac præcipue Decretorum ſan. mem. Clementis VIII. nec non ſtatutorum prædicti Ordinis. Quod ſi aliquem ex dd. Novitiis ante profeſſionem a Religione diſcedere, aut expelli contigerit, alius in ejus locum ſobrogari poſſit, dummodo tamen in omnibus ſervetur forma ſuperius præſcripta. Sed & illud omnino cavendum erit, ne a volentibus ingredi Religionem pro ipſo ingreſſu, nec poſt ſuſceptum habitum probationis pro admiſſione ad profeſſionem, vel alio quocumque prætextu, excepto victu, & veſtitu Novitii illius temporis, quo in probatione eſt, ab ipſo, vel ejus parentibus, aut propinquis, vel curatoribus aliquid accipiatur. ſub pœnis per Sac. Canones, & Tridentinum Concilium ſtatutis. Cæterum, ut prædicti Novitii poſtquam in Profeſſorum numerum, ut præfertur, recepti fuerint, melius in bono ſpiritu, regulariſque diſciplinæ obſervantia ſtabiliantur, & confirmentur, ſtatim doſt profeſſionem emiſſam, ſi in Con-

ven-

ventu pro Novitiatu supra assignato locus aderit secundi Novitiatus, seu Professorii ab ea, quæ Novitiorum est, atque antiquorum professorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Conventus eos alere queat. Sin minus, transferantur in alium Conventum ex designatis pro Professorio, seu secundo Novitiatu, ubi is locus cum requisitis ad Novitiatum ipsum præscriptis reperiatur, vel accommodetur, aut de novo construatur: ita tamen, ut si prædicta Religio ex suarum Constitutionum, seu institutionum vigore majoris temporis cursu novos professos intra Novitiatum detinere consuescat, illis in hac parte minime derogatum esse intelligatur: & nihilominus permittitur Superioribus, ut id ipsum facere possint, si rationi, ac Religioni magis expedire judicaverint. In quo quidem Professorio degant sub Regulis, & modo vivendi adhuc strictiori, quam servent antiquiores Professi, itaut nec in negotiis Conventus se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, neque alterius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant quousque ad ætatem Sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem pervenerint, vel saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimo & debebunt literarum studiis operam navare sub directione, & regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Novitiorum Magistrum præditum esse oportet, quemadmodum ipsius Clementis decreto provide sancitum est. Porro in Conventibus tam pro primo, quam pro secundo Novitiatu, ut præmittitur. assignatis, nec Superior, nec Novitiorum Magister, nec familia Religiosorum constituatur, vel amoveatur, nisi ab ipsomet Generali consultis Procuratore Generali, ac Patribus gravioribus ei assistentibus, nec non Provincialibus, ac Diffinitoribus, neque in eis collocentur, nisi Religiosi graves, devoti, exemplares, & regularis observantiæ, ac puritatis Regulæ studiosi: præcipue vero caveatur, ne ibi ponatur aliquis, qui non consentiat servare vitam communem, quæ in prædictis Conventibus ad

Regulæ præscriptum exacte observetur, indeque amoveantur qui tam Sanctæ ordinationi contradicere, aut quoquomodo se opponere ausi fuerint. Ad extremum postquam Novitii in Professorum numerum, ut supra cooptati fuerint, Superiores Regulares, ad quos pertinet, illico Sac. Congregationem edoceant supradicta omnia, & singula fuisse ad unguem adimpleta, & exequutioni mandata: alioquin pœnas in memoratis Decretis Clementis VIII. fel. record. statutas se subituros, ac novas licentias recipiendi Novitios nequaquam fore impetraturos certo sciant. Non obstantibus quoad præmissa omnia, & singula Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non prædicti Ordinis statutis, consuetudinibus, & privilegiis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ die 5. Novembris 1654.

B. Card. Spada.

Loco ✠ Sigil

P. Fagnanus S. Congr. Secr.

D E C R E T A

Generalis Definitorii Anni 1659. a S. Sede Apostolica confirmata.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

INscrutabili divinæ Sapientiæ arcano in sacra Principis Apostolorum Cathedra, meritis licet imparibus, collocati, illis, quæ pro fœlici religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei pie, sancteque plantatorum, ac uberes bonorum operum fructus proferre jugiter satagentium directione, & gubernio provide dignoscuntur

tur emanasse, libenter cum a Nobis petitur, Apostolici muniminis adiungimus firmitatem. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus de Varesio Procurator generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, quod alias a Diffinitorio Generali ejusdem Ordinis, ad necessarium regularis disciplinæ præsidium, & incrementum, edita fuerunt nonnulla Decreta tenoris qui sequitur, videlicet.

Generale Diffinitorium Romæ congregatum Anno MDC.LIX. Præsidente Reverendiss. P. Mag. Jacobo Fabretto de Ravenna Ministro Generali, cupiens eidem Ministro adiutricem dare manum pro instauratione Regularis disciplinæ Ordinis, non ab observantia Urbanarum Constitutionum declinare, sed ejusdem observantiæ, indemnitati consulere arbitratur, dum dubia aliquot contingentia enodare, & nonnulla, quæ tempori minus adaptata comperta sunt modificare (ablegatis, quæ in contrarium inoleverunt corruptellis) opportunum censuit; Idcirco sequentes declarationes, sanctionesque subtexere, & Sanctissimo exhibere decrevit, ut Apostolicæ confirmationis robore implorato, insertas eas dictarum Urbanarum Constitutionum volumini habeamus veluti totius operis coronidem.

Primo igitur districte iniungitur cuilibet Provinciæ Diffinitorio, ut in proximo futuro Capitulo requisita examinare non negligat Magistrorum suorum ad Lauream promotorum ab ultimo Capitulo Generali ad hæc usque tempora; soli vero admittantur per secreta suffragia, qui ad præscriptum Urb. Constit. instituti probabuntur; arceantur vero in fraudem promoti, & absque expressa Sedis Apostolicæ facultate.

Teneatur etiam idem Diffinitorium in proxima Congregatione Provinciali requisita itidem examinare cujuslibet Diffinitoris perpetui meritorum titulo instituti post Capitulum Generale præfatum, & hi solum approbentur, secretis suffragiis, de quorum meritis legitime constiterit, ad tenorem dictarum Con-

ftitutionum ; cæteris exclufis quavis poffeffione non obftante, & omni meritorum æquiparantia explofa, excepta lectura triennali fupra curfum duodecim annorum, quam in fupplementum indulgendam fore decernimus Regentibus ftudiorum, quibus non contigit fortiri munus Regentiale in aliquo Religionis Collegio.

In pofterum etiam idem Diffinitorium cujufvis Provinciæ Vocalium, Magiftrorum, & Diffinitorum fuorum quos abfque expreffa Sedis Apoftolicæ facultate noviter inftitui contigerit, requifita ut fupra, recognofcere, & examinare teneatur in primo Capitulo Provinciali, & Capitulari Congregatione poft eorum inftitutionem, & illi dumtaxat admittantur ad votum electivum, qui per fecreta fuffragia ab eodem Diffinitorio approbati fuerint tamquam canonice inftituti.

Prærogativas minores, quibus confuevere Miniftri Generales Fratrum fimplicium aliquos declarare graduatos, annuimus concedendas effe iifdem Fratribus non folum ob Magifterium Novitiorum, ob meritum operum Muficalium, ad tenorem Conftitutionum, verum etiam ob miffiones, ob confpicuas conciones, ob curam animarum, ob munus confeffarii, ob lecturam Seminariorum, & hujus ponderis fimilia onera fpatio duodecim faltem annorum laudabiliter peracta, & hoc ad alliciendum præmio eorum animos, qui plerumque faftidiunt talium functionum fubire labores.

Verum Provinciæ paternitatem ex merito decernitur indulgendam effe folis S. Theologiæ Magiftris, non tamen folo titulo laborum, in exercitio lecturarum ad præfcriptum Conftitutionum, verum etiam titulo Concionum, dummodo quindecim annorum curriculo munus hujufmodi obierint in infignioribus Ecclefiis, fuper quibus interveniat teftimonium Diffinitorii per fecreta fuffragia exprimendum, non vero per folas fubfcriptiones, cum aliquando extortas potius, quam impetratas effe non ignoremus.

Cum

Cum vero in orbita Religionis præcellere etiam censeantur præstantes vitæ sanctimonia, vel regiminis experimento, nostra interesse arbitramur, hos etiam ad Provinciarum paternitatem promoveri, quippe qui enituntur, non privato, sed publico velificare commodo, non suæ, sed Religionis ancillari gloriæ, exoratur itaque Sanctitas Sua, ut (abrogata lege posterius lata) jubeat horum etiam habendam esse rationem in distributione quatuor Provincialatuum Titularium ad pristinam formam Constitutionum Urbanarum.

Porro ad compescendum omnes hujusmodi Prælaturæ, & cujuscunque etiam alterius dignitatis consequendæ in Religione ambitum, eorum maxime, quos ad Principum favores confugere non pudet pro consequutione illarum, præter pœnas in Constitutione 116. Pauli V. felic. record. comminatas hos similia implorantes suffragia pœnam etiam excommunicationis latæ sententiæ Sanctissimo reservatæ ipso facto incurrere, subireque decernimus.

Ne de cætero in Provinciis Diffinitorum excessivus sit numerus statuitur, ut in Provinciis primæ classis sint tantum decem & octo Diffinitores perpetui, secundæ classis duodecim, tertiæ classis novem, quartæ classis sex, declaramus tamen PP. Provinciæ naturales nunquam a Diffinitorio expungendos esse, etiamsi plures numero sint; si vero Diffinitorum naturalium minor præscripto sit numerus, ex reliquis Diffinitoribus ob meritum institutis suppleatur juxta eorum antianitatem; usque ad præscripti normam calculi; si qui supersint eorumdem Diffinitorum ex merito excedentes numerum præfixum, nomen utique Diffinitoris retineant, præcedantque simplices S. Theologiæ Magistros, non vero suffragia ferant in electionibus nisi postquam eos Ordine supradicto contigerit subrogari in locum demortui.

Cum etiam hisce temporibus excessivum experiamur numerum Collegialium laureandorum, decernitur, ut in posterum in Collegiis Assisiensi, Patavino, Bononiensi, & Neapolitano (reliquis in pristino statu per-

permanentibus) numerus ad duodenarium reducatur, quorum sex tantum antiquiores in fine Collegii sortiantur Lauream: rigoroso examini de more subiiciantur Baccalaurei ad Collegium promovendi, vocatis singulis trienniis, pro quolibet Collegio duodecim tantum, ex quibus sex peritiores selegendi sunt.

Ad crebras perturbationes eliminandas ob præcedentiæ controversias, declaramus, inter privatos ubique primum locum deberi Patribus officio Generalatus, vel Vicarii Apostolici functis, qui uni tantùm Superiori (scilicet digniori, si plures adsint) actu præsenti in Conventu, vel Civitate locum cedere tenentur; secundum locum, post Superiores actu deberi iis, qui fuerunt Generales Ordinis Procuratores in Rom. Curia; tertium locum Provincialibus, & Assistentibus Ordinis officio absolutis; quartum Patribus Provinciæ ex merito institutis, quibus cedere etiam teneantur, si qui urgentiori aliqua ratione, gratioso Decreto ad paternitatem eam habilitarentur; quintum sacræ Theologiæ Magistris; sextum Baccalaureis Collegialibus, si quos aliqua impotentia, contingeret non promoveri ad Magisterium, cæteris non Collegialibus Baccalaureis ab hac prærogativa subductis; Septimum Patribus simplicibus graduatis, scilicet patentibus litteris a Generali ob meritum decoratis; octavum cæteris non graduatis, salvo in quolibet gradu Ordine antianitatis ad formam Urbanarum Constitutionum.

Declaratur demum Decretum Urban. Constit. de non admittendo ad probationem, vel professionem ante aggregationem, ita esse intelligendum, ut nullus deinceps Novitius ad probationem admittatur, nisi de prævia aggregatione legitime constiterit.

Quoniam vero optima rationis urgentia sacra Congregatio Universalis Inquisitionis aliqualem meritorum æquiparantiam inire nos edocuit, ut prædictum Difinitoriale munus in præmium vertatur, pari passu, Insignioribus Ministris sancti Officii, idcirco in promotione ad Paternitatem Provinciæ Consultores Inquisitionis in Curia Romana, Assistentibus Ordinis

nis

nis æquiparandos esse decrevimus; Inquisitores Generales, Regentibus Collegiorum; Vicarios Generales (dummodo sacræ Theologiæ Magistri sint Regentibus Gymnasiorum: Consultores itaque ad instar Assistentium, naturalem Paternitatem Provinciæ, sui muneris ratione, nanciscantur; Inquisitores vero (si Patres Provinciæ ex merito instituti fuerint antequam onus Inquisitionis sortirentur) naturalem pariter Paternitatem novi oneris exercitio consequantur; si vero prius Patres non extabant, ad Paternitatem tantum ex merito, ad instar Regentum, ut præfertur promoveantur; ut autem premia non contingant præcocia, quæ virtutis incrementa morantur, dictam Paternitatem non sortiantur præfati Ministri, nisi proportionata methodo cum Regentibus, Concionatoribusque Religionis, nempe Consultor in Curia post sextum, Inquisitores, post duodecimum, Vicarii dicti, post decimum quintum sui oneris expletum annum: si autem contingeret horum Ministrorum aliquos duplici Ministerio, inter medio tempore, functos esse, scilicet Regentis in Religione, & Inquisitoris, vel Vicarii in sancto Officio, tunc promiscue calculus annorum computetur ab utriusque muneris functione, itaut defectus præscripti temporis in primo Ministerio, suppleatur ex secundo.

Ministri vero inferiores sancti Officii ab ipsismet Inquisitoribus deputari, æquiparentur tantum Magistris Seminariorum, & Patribus simplicibus graduatis ut promoveri possint, post duodecimum sui oneris annum, ad votum electivum in Capitulis Provincialibus, pro electione Ministri Provincialis ferendum.

Si quis vero horum Ministrorum Baccalaureus sit, studiisque Scholasticæ addictus, & in Concursu, & examine pro promovendis ad Collegia idoneus repertus fuerit, alicui Collegio Religionis adscribatur, dispensetur autem a residentia Collegii toto tempore, quo jussus fuerit suam alibi navare operam in obsequium sancti Officii; elapso autem triennio, pa-

ri

ri jure, & methodo cum aliis ejusdem Collegii Concollegialibus Lauream Magisterii consequi valeat.

Nullus demum præfatorum Ministrorum ad eas promoveatur prærogativas in retributionis vicem, nisi prius per literas commendatitias, & patentes de sacræ Congregationis licentia obtentas, sui Ministerii laudabiliter functi, merita probaverit.

✠ Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, præfatus Ludovicus Procurator Generalis Decreta hujusmodi pro firmiori illorum subsistentia, & inviolabili observatione, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio roborari plurimum desideret: Nos ipsum Ludovicum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui quomodolibet intervenerint in eisdem supplemus. Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis, ejusque

Pro-

Provinciarum, & Conventuum quorumvis, & aliis quibuslibet, etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem ut earumdem præsentium tramsumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, ubique in judicio, & extra quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 8. Martii M.DC.LX. Pontificatus Nostri Anno quinto.

S. Ugolinus.

D U B I A.

Aliquot circa prædictorum Decretorum observantiam, a Religione Fratrum Minorum S. Francisci Con. proposita, & ad mentem Sanctissimi declarata.

PRimum dubium circa secundum decretum. An liceat diffinitorio ex Patribus Provinciæ, hucusque institutis aliquos bene visos gratiose retinere, etiamsi eorum institutio non censeatur facta ad præscriptum rigorem Urb. Const.

Respondetur, cum in decimo decreto inferius posito sancitum sit quartum locum deberi Patribus Provinciæ ex merito, quibus cedere etiam teneantur si qui urgentiori aliqua ratione gratioso decreto ad Pater-

ternitatem etiam habilitarentur, liquet non ablatam esse eidem diffinitorio facultatem aliquos benevisos hucusque institutos, & jus possessorium iteratis vicibus adeptos ex gratia retinendi ob rationabilem causam a Ministro Generali approbandam sed enim, vetitum esse noviter quemque gratiose admittere, non servata scilicet præscriptione meritorum ad formam decretorum.

Secundum dubium circa quartum, An Fratres simplices graduandi ob munus Confessarii, & alia onera in decreto expressa, vi illius graduationis instituantur vocales ad ferendum suffragium in electione Provincialis ad instar graduatorum ob Magisterium Novitiorum, vel Ministerium S. officio præstitum.

Respondetur, minime illis attributum esse jus suffragii, sed solum præcedentiæ vi illius graduationis supra Fratres simplices non graduatos.

Tertium dubium circa sextum. An ex vi Bullæ confirmationis decretorum dicendum sit Sanctitatem Suam annuisse supplicationi in eisdem decretis insertæ pro distributione quatuor Provincialatuum titularium ad pristinam formam Constit. Urb. abrogata lege posterius lata.

Respondetur affirmative, benigne scilicet Sanctitatem Suam distributionem hujusmodi in premium cessuram dignioribus Patribus S. Theologiæ Magistris, ob laborum, & meritorum præstantiam, noviter indulsisse, ac demandare moderno Ministro Generali P. Magistro Jacobo Fabretto de Ravenna; & subinde successoribus suis.

Dubium quartum circa ultimum; An Indultum ad favorem, & præmium Ministrorum Sancti Officii veniat recipiendum sub eodem titulo Decretorum, Diffinitorii Generalis, & prout sonat observandum.

Respondetur, Indultum hujusmodi occasionatum dumtaxat fuisse ex decretis Diffinitoriis, & ad nutum Sac. Congregationis insertum, subindeque a Sanctissimo comprobatum, ac confirmatum extitisse, idcirco plenam sortiri debere executionem; Hoc tamen de-

declarato quod si aliquos, post Provinciæ Paternitatem ex meritis adeptam, ad munus Inquisitoris Generalis promoveri contingat, non illico istos inter Patres Provinciæ naturales digniores Ordinis connumerandos esse, sed post lapsum tantum sui oneris sexennium, & post literas commendatitias a Sac. Congregatione Universalis Inquisitionis, & litteras Patentes a Ministro Generali Ordinis legitime obtentas, itaut jus antianitatis respectu præcedentiæ, non a die promotionis ad Inquisitoratum, sed a die concessionis literarum Patentium exordiri censeatur.

Sanctissimus D. N. Alexander divina providentia Papa VII. facta sibi relatione de præmissis declarationibus, necnon audita desuper sententia, & voto Eminentissimi Borromei Ordinis hujusmodi apud hanc S. Sedem Protectoris, easdem declarationes tanquam ad tollendam ambiguitates, & dubia circa memoratorum decretorum nuper edit. observantiam insurgere possint, congruas, & oportunas, benigne approbavit, ac propterea in calce ipsorum respective decretorum ad faciliorem, & clariorem eorum intelligentiam, & exequutionem describi, & apponi mandavit. Romæ 13. Maii 1661.

M. Card. Ginettus.

Loco ✠ Sigilli

E Episcopus Camer. Secr.

D I.

DIPLOMA APOSTOLICUM

Super præcedentia inter Difinitores perpetuos; Quod scilicet attendatur sola prioritas Paternitatis Provinciæ.

CLEMENS PAPA X.
Ad Prepetuam rei memoriam.

EX iniuncto Nobis divinitus pastoralis sollicitudinis munere singulorum merita æqua lance perpendentes, illorum, qui in Ecclesiæ, & Religionis obsequium operam, studiumque suum laudabiliter conferunt, honorificentiæ libenter consulimus, sicut rationi consentaneum esse arbitramur in Domino. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus Magnus a Cantu Procurator Generalis Ordinis Fratrum minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, quod in eodem Ordine reperiuntur Diffinitores perpetui qui Patres Provinciæ vocari solent in quinque species distincti, nempe aliqui propter gestum in propria, vel aliena Provincia Provincialatus officium, alii quia Lecturam duodecim annorum spatio in regentiis, inter quas sunt quæ primæ Classis vocantur, & Collegiis, vel Universitatibus Studii generalis exercuerint, alii ex eo quod verbum Dei eodem temporis spatio in pulpitis, seu Ecclesiis per decreta d. Ordinis præscriptis prædicaverint, alii quia cum in sacra Theologia Magistri essent, per annos duodecim Magistri Novitiorum mnnere functi sint, & reliqui ex decreto fel. rec. Alexandri Papæ VII. prædecessoris nostri, qui pariter Magisterii in sacra Theologia gradu decorati per duodecim annorum decursum Inquisitores hæreticæ pravitatis fuerint, seu partim Lecturam, ut supra, & partim Inquisitionis officium exercuerint. Inter præfatos autem Diffinitores perpetuos, sive Patres Provinciæ ea est differentia, quod qui propter

ge-

gestum Provincialatum tales sunt, tametsi juvenes, cæteros Definitores perpetuos, seu Patres Provinciæ hujusmodi antea longe institutos, præcedant. Hæc vero differentia a dilectis pariter filiis Ministro Generali, ac Definitoribus Generalibus perpetuis, & Assistentibus dicti Ordinis mature considerata, simulque perpensis laboribus eorum, qui legunt, prædicant, Novitiorum institutioni præsunt, & Tribunali Officii Inquisitionis hæreticæ pravitatis inserviunt, qui plerumque non provehuntur ad Provincialatum, ad quem ut plurimum promoventur eorum discipuli, aut alii meritis, & qualitate inferiores, qui subinde eos præcedunt non sine eorum verecundia, & aliorum admiratione, ipsi Minister Generalis, ac Definitores Generales, & Assistentes, re cum dilecto filio nostro Giberto S. R. E. Cardinale Borromæo nuncupato Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore communicata, illoque assentiente censuerunt rem omnem ex nostra, & hujus Sanctæ Sedis providentia ad æqualitatem fore redigendam, ne Fratres ejusdem Ordinis ad studiosos labores reddantur segniores, sed ad illos potius in Ecclesiæ obsequium, & dicti Ordinis decorem alacriter suscipiendos, atque peragendos animentur. Quare dictus Ludovicus Procurator Generalis eorumdem Ministri Generalis, ac Definitorum Generalium, & Assistentium nomine Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Ministrum Generalem, ac Definitores Generales, & Assistentes, necnon Ludovicum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & ab-

 so-

solutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut de cætero omnes, & singuli Definitores perpetui Provinciarum dicti Ordinis modo, & forma præfatis post finitum lecturæ, seu prædicationis, vel Magisterii Novitiorum, aut Inquisitoratus tempus per Constitutionem ejusdem Ordinis, seu præfatum Alexandri prædecessoris decretum respective præscriptum, ab existente pro tempore Ministro Generali Ordinis hujusmodi per patentes ejus literas, cæteroqui canonice hactenus instituti, & in futurum instituendi illico Exprovincialium præeminentiis, prærogativis, & præcedentiis fruantur, potiantur, & gaudeant in omnibus, & per omnia, ac sine ulla prorsus differentia perinde, ac si Provincialatus munere functi fuissent, atque ita inter eos, & Ex-provinciales præfatos servetur æqualitas, & quoad Ordinem præcedentiæ sola prioritas, sive antianitas Definitoriatus, & Paternitatis Provinciæ attendatur, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & innane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tamen præsentibus pro plene, &

ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die prima Decembris M.DC.LXXI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

I. G. Sluſius.

D E C R E T A

Capituli Generalis Anni 1689. a S. Sede Apoſtolica confirmata.

A L E X A N D E R PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN ſupremo militantis Eccleſiæ Solio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio conſtituti, ea quæ pro ſalubri eorum, qui Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipati ſunt, directione, ac fœlici gubernio provide, prudenterque conſtituta ſunt, ut firma ſemper, atque inviolabilia perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio, cum id a nobis petitur, libenter roboramus. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius *Joſeph Maria Bottari Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium* nuncupatorum, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis menſe Majo proxime

præterito in Alma Urbe nostra celebrato, edita, & facta fuerunt nonnulla Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

DECRETA noviter edita a Diffinitorio Generali in Capitulo Generali Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci Romæ celebrato sub die 29. Maii 1689. in Conventu Sanctorum Duodecim Apostolorum.

I. Decernitur, & statuitur, quod tam Regentes, quam Lectores, Collegiales, & Studentes semper in propriis Gymnasiis residere teneantur, nec unquam quacumque occasione, seu prætextu ab ipsis studiis, & lectionibus discedere, & deficere eis liceat absque evidenti necessitate, seu legitima causa a solo Ministro Generali cognoscenda, cui soli liceat concedere etiam per modicum tempus, donec tantum urgeat necessitas extra propriam residentiam morari, & non alteri cujuscunque gradus, & superioritatis fuerint, excepto tamen tempore Quadragesimæ, & illarum tantum feriarum, quæ a Sac. Constitutionibus Ordinis conceduntur, qui secus fecerint in privationem suorum Officiorum, & Studiorum ipso facto incurrant absque alia declaratione; nec possint sub eisdem pœnis Provinciales Ministri, & Superiores Conventuum prædictos Regentes, Lectores, & Studentes quavis causa a residentia, & exercitiis scholasticis distrahere, aut dispensare, immo suo muneri deficientes severe corripere, & punire teneantur; ac etiam si correctionibus non paruerint a studiis reiicere, Ministro tamen Generali consulto.

II. Quod non promoveantur, nec acceptentur ad Paternitatem Provinciæ, sive ex munere Regentiæ, sive Prædicationis qui cursum non compleverint, a Sac. Const. Urb., & aliis Pontificiis Sanctionibus præscriptum, & respective Decretis alias emanatis a Generali Diffinitorio, ita quod ad eamdem Paternitatem Provinciæ obtinendam valeant suffragari solum illæ Regentiæ, & Lecturæ, & sic pariter illa exercitia Concionum Quadragesimalium laudabiliter completa in illis tantum Civitatibus, & locis, & per in-

integrum tempus annorum, pro ut ab ipsis Constitutionibus, Decretis Pontificiis, seu aliis Generalis Diffinitorii præscribitur, nec aliter liceat Ministro Generali pro tempore, seu per literas patentales, seu quocumque alio modo Patres Provinciæ instituere, aut declarare; & quæcumque institutio contra prædictas sanctiones quomodolibet facta in posterum invalida, & nulla sit, & illegitime instituti, etiam si a Diffinitorio Provinciæ acceptarentur totum sit irritum, & inane, nec ullo Paternitatis Provinciæ titulo, aut privilegio gaudeat.

III. Ministri Provinciales quarumcumque Provinciarum, nec non Custos S. Conventus Assisiensis nullo modo ad habitum Religionis quemlibet alterius Provinciæ admittere audeant, nisi prius accedat consensus in scriptis, & beneplacitum Patris Provincialis nativæ Provinciæ, alias acceptatio nulla sit, & invalida, & transgredientes privationem suorum Officiorum incurrant.

IV. Ad Lauream Magistralem nemo possit admitti, nisi juxta formam Constitutionum Ordinis prævio Collegio, ubi laudabiliter in omnibus scolasticis exercitiis profecerit, publicas Theologicas Theses egregie substinendo, & privatis conferentiis in scholis, & lectionibus assidue per totum triennium se exercendo; de quibus omnibus juratam fidem in scriptis Superiorum localium, & suorum Regentuum obtinere; qui Superiores, & Regentes caute, & secundum conscientiam procedant, & tales fides negligentibus, qui in studiis non profecerint, denegare teneantur, sub pœnis Ministri Generalis arbitrio reservatis, etiam privationis Officiorum.

Ita pariter nemo valeat ad Collegia vocari, nec admitti, nisi prius publice Theologiæ Theses laudabiliter substinuerit, fidemque juratam Superiorum, & Regentuum illorum Studiorum ubi fuerint morati exhibeant, a Ministro Generali diligenter examinandam, sine qua nequeat Generalis Minister ullum ad Collegium admittere, sicut pariter neminem pos-

sit Collegialis gradu condecorare, nisi prius a pluribus Examinatoribus coram Eminentissimo, & Reverendissimo Protectore Ordinis, & ipso Generali Ministro fuerit in tota Philosophia, & saltem duobus Tractatibus Theologiæ diligenter examinatus, & tali gradu dignus judicatus, ipso Ordinis Protectore consulto, sicut etiam nemo ex Ultramontanis, & Ultramarinis Provinciis ad Lauream magistralem possit admitti, nisi servata forma privilegiorum Summorum Pontificum prævio rigoroso examine, & propriæ Provinciæ Diffinitorio annuente.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus *Joseph Maria Minister Generalis* decreta hujusmodi quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos specialem ipsi Josepho Mariæ gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiæ sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, & audita super præmissis Venerabilis fratris nostri Flavii Episcopi Albanensis S. R. E. Cardinalis Chisii nuncupati memorati Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris relatione, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Decernentes præinserta Decreta, ac easdem præsentes literas semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective in-

inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus eſt dicti Ordinis, ejuſque Provinciarum, & Conventuum quorumvis, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad Verbum inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Aprilis M.DC.XC. Pontificatus noſtri Anno primo.

I. F. Card. Albanus.

DECRETA

Capituli Generalis Anni 1719. *a S. Sede Apostolica confirmata.*

CLEMENS PAPA XI.
Ad futuram rei memoriam.

EX iniuncti Nobis divinitus Pastoralis Officii debito, illa, quæ pro felici eorum, qui Altissimi obsequiis sub suavi vitæ Religiosæ jugo mancipati sunt, regimine, & gubernio provide, prudenterque facta esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, libenter cum id a Nobis petitur, Apostolici muniminis nostri præsidio roboramus. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Carolus Jacobus Romilli Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, quod in Diffinitorio Generali dicti Ordinis in Alma Urbe nostra die XXVII. mensis Maii anni proxime præteriti, congregato ad Divini cultus incrementum, & Religiosorum Ordinis hujusmodi, tam ad regularis observantiæ, quam in literis progressionem, edita, & facta fuerunt nonnulla Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

DECRETA primum. Sacra Minorum Conventualium Religio Beatissimæ Virginis conceptionem singularibus devotionis Officiis a suis primordiis quovis tempore prosecuta est. Quamobrem Majorum suorum semitis inhærendo, decrevit Venerabile Diffinitorium eamdem Beatissimam Virginem sub titulo Immaculatæ Conceptionis in Patronam principalem sibi assumere, firmissimam ex eo spem concipiens, futurum, ut in Ordine nostro erga eamdem Deiparam, ejusdemque Immaculatæ Conceptionis Misterium, pietas, & Religio in dies fervescat, & augeatur.

Secundum. Cum satis compertum sit non levia sequi incommoda, & jura Ministrorum Provincialium con-

confundi, & perturbari, si quandoque in transfiliationibus contingat aliquem prius acceptari in filium Conventus, quam Provinciæ; hac de causa sub pœna nullitatis præcipitur, ut in hujusmodi transfiliationibus (etiam si utraque aggregatio spectaret ad Diffinitorium Provinciale) hic ordo omnino servetur. Præmissis literis de jure præmittendis, prius Provinciæ, deinde Conventui coaptetur.

Tertium. Pietati, & maxime Religiosorum consentaneum est, eos, qui vel Religioni toti, vel Provinciis præfuerunt, quique non pro se ipsis dumtaxat, sed pro aliis quoque teneantur Deo rationem reddere, uberioribus suffragiis, cum ex hac vita discesserint, adjuvari. Statuitur ergo, ut pro Ex-Generalibus, & Ex-Vicariis Generalibus in Religione obeuntibus, in singulis Conventibus totius Ordinis una Missa cantetur, singuli Sacerdotes semel Missæ Sacrificium offerant: Clerici semel Officium Defunctorum, Laici vero semel Coronam B. Mariæ Virginis devote recitent. Pro Ex-Provincialibus, salvis manentibus suffragiis per Constit. Urb. Statutis, in singulis Conventibus Provinciæ, duæ aliæ Missæ cantentur. Pro Ex-Procuratoribus Generalibus, aliisque Assistentibus Ordinis Missa una cantetur in qualibet Provincia in Conventu designando a Ministro Provinciali, juxta Ordinem Custodiarum, & Conventuum.

Quartum. Stricte præcipiunt Nostræ Constitutiones Urbanæ, ut nemo ad Ordinem recipiatur, nisi prævia diligentissima perquisitione de uniuscujusque natalibus, de corporis habitudine, de moribus, & vita anteacta. Quæ perquisitiones, cum non semel probatæ sint deceptionibus obnoxiæ, si illorum Provincialium, ex quorum finibus recipiendi ortum trahunt, informatio, & votum negligatur; ideo mandatur Ministris Provincialibus quarumcumque Provinciarum, ne imposterum audeant exteros ad habitum Religionis admittere, nisi præhabitis informatione, & consensu Provincialium, ad quos spectat, sub pœnis statutis, & expressis in Decreto Alexandri Octavi,

vi, quod incipit: *Ministri Provinciales quarumcumque Provinciarum*, & aliis pœnis Ministri Generalis arbitrio reservatis.

Quintum. Quamquam in Constitutionibus Nostris Fratribus quoque Laicis, seu Conversis jus suffragii in quibusdam actionibus concedatur, tamen quia, ut experimento compertum est ex hujusmodi Conversorum suffragiis acta publica, ut plurimum, vel impediuntur, vel perturbantur, cum ut plurimum deteriorem sequentes, ab optimorum sententia discedant; hac de re statuitur, ut nullus Conversorum, qui actu in Religione reperiuntur, in actionibus publicis, vel privatis suffragium ferat, nisi in ætate habeat annos quadraginta, & in Professione Regulari quindecim. Qui vero post hoc Decretum ad habitum Religionis admittentur, omnino careant jure suffragii.

Sextum. Cum non parum utilitatis a lecturæ moralis exercitio oriri probatum sit, censuit Venerabile Diffinitorium confirmandum esse Decretum super hoc emanatum in Capitulis Generalibus celebratis annis MDCCVII., & MDCCXIII., quod incipit: *cum in dies*, hac tamem limitatione, ut lectura moralis ad Paternitatis Provinciæ gradum non perducat, nisi qui prius Regentes primæ Classis fuerint: ne si sola lectura moralis ad Paternitatem Provinciæ assequendam sufficiat, cum non levi Religionis detrimento laboriosiora cæterarum facultatum studia negligantur.

Septimum. Postremo cum Decreta Diffinitorii Generalis in Urbe congregati anno MDCCXIII. non nisi ad sexennium fuerint a Sanctissimo Domino Nostro confirmata, quæsitum fuit, an essent iterum approbanda. Quibus Venerabile Diffinitorium respondit.

Primum. De confessionibus Novitiorum audiendis non ab ipsorum Magistro, ut vitentur conscientiarum pericula, sed ab alio Religioso spectatæ vitæ ad id muneris seligendo.

Ter-

Tertium. In quo, ne Conventus graventur, decernitur, ut non cuilibet Diffinitori perpetuo proprius Laicus assignetur pro socio, sed unus Frater Laicus inserviat saltem duobus Patribus.

Quintum. De Præfectis in Gymnasiis, ac Collegiis pro majori Studentium profectu destinandis.

Octavum. De lectura secundi Seminarii Regentibus diligentioribus secundo triennio pro secunda, & tertio triennio pro prima Classe judicio Diffinitorii Generalis concedenda.

Decimum. De Seminariis pro faciliori Adolescentium profectu ad pauciorem numerum reducendis.

Undecimum. De non promovendis ad Paternitatem alicujus Conventus, nisi prius ab Episcopo Diœcesano fuerint ad Confessionem admissi.

Duodecimum. De subsidiis præstandis Sacro Conventui Assisiensi. Hæc omnia Venerabile Diffinitorium respondit esse approbanda, juxta eorum seriem, & tenorem, prout re ipsa approbavit.

Secundum. Vero de suffragio a Conversis in electionibus non ferendo, nisi in ætate habeant annos quadraginta, & in Professionibus Regulari quindecim, approbavit, sed ulterius statuit, quod Conversi imposterum ad habitum admittendi omnino careant jure suffragandi, prout numero quinto.

Quartum. De lectura Morali in Ordine promovenda, pariter confirmavit, sed hac limitatione, ut ad Paternitatis gradum non perducat, nisi qui prius Regentes primæ Classis fuerint, prout numero sexto.

Sextum. Tandem, septimum, & nonum, in quibus de methodo studiorum, de Concursu, & examine Studentium Baccalaureorum, & numero Collegialium agitur, censuit Venerabile Diffinitorium esse totaliter committenda, prout de jure in Sacris Constitutionibus Urbanis prudentiæ, & arbitrio Reverendissimi Patris Ministri Generalis, qui pro locorum, & temporum varietate, id pro studiorum incremento statuet, quod magis in Domino expedire videbitur.

Cum

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Carolus Jacobus Minister Generalis Decreta hujusmodi quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret, Nos specialem ipsi Carolo Jacobo Ministro Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii Nostri Josephi ejusdem S. R. E. Cardinalis Vallemani nuncupati dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, & alteram dilecti etiam filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi, atque documenta exhibita mature perpenderunt, consilio, Decreta præinserta, (nono dumtaxat excepto, confirmando usque ad proxime futurum Capitulum Generale Ordinis prædicti, ac in proxime venturo Generali Diffinitorio iterum ad trutinam reducendo) authoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illiusque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decernentes præinserta Decreta, ac easdem præsentes literas firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in

præ-

præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & innane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtan. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dicti Ordinis, ejuſque Provinciarum, ac Conventuum quorumvis, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, ac ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die VII. Maii MDCCXX. Pontificatus Noſtri Anno vigeſimo.

F. Card. Oliverius.

Pro clariori notitia prælaudatorum, ſubjiciuntur Decreta Generalis definitorii Anni 1713.

DE-

DECRETA

Venerabilis Definitorii Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium Romæ congregati Anno 1713. Sanctiss. Domini Nostri Clementis XI. Auctoritate.

I. QUamquam Ordinis Nostri Constitutiones disponant, ut Novitiorum Magistri eorumdem Sacramentales Confessiones audiant, tamen cum id quandoque in Animarum periculum vergat, ac Conscientiarum nitori, & tranquillitati officere possit, hujusmodi dispositio, ut præfata vitentur incommoda, omnino abroganda censetur. Quare Venerabile Diffinitorium jure optimo decernit, ut in posterum Novitiorum Confessiones non ipse Magister, sed alius (ut etiam regulariter fieri solet) spectatæ vitæ, probatæque doctrinæ Religiosus excipiat, qui a Ministro Generali, aut Provinciali, de consensu tamen Generalis ad id muneris deputetur.

II. In iisdem etiam Constitutionibus Nostris præscriptum legitur, ut quoties aliquos in Filios Conventuum aggregari contingat, Fratres quoque laici eorumdem Conventuum Filii cum cæteris suffragium ferant. Verum quia (ut experimento compertum est) quandoque plurima, eaque non levia exinde sequuntur incommoda; nam ubi multus est Fratrum Conversorum, seu Laicorum numerus, uti est in Conventibus insignioribus invicem fere omnes, aut in factiones concordes coeunt, aut ab optimorum sententia discedunt, & aggregationes prædictas, vel impediunt, vel perturbant; hac de causa Venerabile Diffinitorium, non solum in allegatis aggregationibus, & Novitiorum acceptationibus, verum etiam in Discretorum Electionibus censuit servandum esse Decretum Capituli Generalis 1635. quod sic habet: *At quoniam in Conventibus majoribus ex hujusmodi Conversorum, quia multi in numero repetiuntur, suffragiis, acta publica plerumque intervertun-*

tuntur, decernitur, ut in dictis Conventibus nullus Conversus, seu Laicus in actionibus publicis, aut privatis suffragium ferat, nisi in ætate habeat annos quadraginta, & in Professione regulari quindecim.

III. Cum abusus irrepserit, ut in aliquibus Conventibus, & præsertim de Mensa Generalis nuncupatis cuilibet Diffinitori perpetuo proprius assignetur Laicus pro socio, & ob hujusmodi abusum prædicti Conventus plura incommoda patiantur, nedum ob excessum familiæ, & expensarum, sed etiam ob defectum Sacerdotum, qui in majori numero adessent, si Laicorum numerus minueretur, ideo ut hujusmodi inconvenienti apponatur remedium, Venerabile Diffinitorium statuit, ut unus Frater Laicus inserviat duobus saltem Patribus, & insuper exerceat aliquod Conventus Officium. Id vero in omnibus hujusmodi Conventibus servari mandavit, excepto tamen Conventu Sanctorum XII. Apostolorum de Urbe, cujus dispositionem remisit arbitrio, & prudentiæ Ministri Generalis.

IV. Cum in dies magis appareat utilitas, quæ a Lecturæ Moralis exercitio provenit, ideo Venerabile Diffinitorium censet, confirmandum esse, & re ipsa confirmat Decretum Capituli Generalis anni 1707., quod nempe Ministri Provinciales in singulis suarum Provinciarum Conventibus deputent aliquem Religiosum pietate, & doctrina præditum, qui feria secunda, quarta, & sexta unum Conscientiæ casum in publico Refectionis loco proponat, quem singuli Sacerdotes, juxta probatorum Doctorum sententiam paucissimis verbis, & sine ulla disputationis contentione expendant, ac ultimo loco accedat resolutio clara etiam in lingua vernacula ipsius Religiosi ad hoc deputati. In Collegiis vero, aliisque Gymnasiis primæ, & secundæ Classis instituatur in Lectorem Moralem aliquis in Sacra Theologia Magister, qui ultra trium Casuum propositionem, & resolutionem feria secunda, quarta, sexta in Refectionis loco, ut supra dictum est, peragendam,

dam, aliis insuper tribus hebdomadæ diebus, nimirum feria tertia, quinta, & Sabato in Schola, sive in alio publico loco Theologiam Moralem post Vesperas proponere, & explicare teneatur. Insuper Venerabile Diffinitorium decernit, ut hujusmodi Lectores suum munus per quindecim integros annos exercentes, & casus propositos, & resolutos in libro ad hunc finem parato distincte, & clare transcribentes, prædicto tempore expleto, Paternitatis Provinciæ gradum non consequantur, nisi prius viso, & examinato prædicto Casuum Conscientiæ libro a Ministro Generali, vel ab alio, cui id idem commiserit; nam nisi secundum hasce leges supra præscriptas munus Lecturæ Moralis Theologiæ adamussim, & laudabiliter per quindecim annos impleverint Lectores hujusmodi, Paternitatis Provinciæ gradum nullo modo consequi poterunt.

V. Ut tum Regentum, tum Lectorum negligentia, quæ in quibusdam nimia aliquando comperitur, opportunum habeat monitorem, correctoremque, decernit Venerabile Diffinitorium, ut in unoquoque Nostri Ordinis, sive Collegio, sive Gymnasio, etiam tertiæ Classis Religiosus aliquis deputetur in Sacra Theologia Magister probitate, & doctrina præcellens Studiorum Præfecti titulo donandus, cujus præcipue partes sint, & Studentes omnes Baccalaureos, sive Collegiales, & Regentes etiam ipsos, Lectoresque quoscumque monere, ad sua munia exactissime obeunda extimulare, ac secundum ea, quæ a Constitutionibus nostris, & a Ministro Generali pro tempore præscribuntur, omnes, & singulos coercere, & in Officio continere.

VI. Ut recta metodo, atque uniformi via in omnibus Religionis nostræ Gymnasiis Sacræ Theologiæ prælectiones optime procedant, opportune satis statuendum censet Venerabile Diffinitorium, ut in singulis Ordinis Nostri Scholis, idem omnino singulis annis a Patribus Regentibus explicentur Sacræ Theologiæ Tractatus, secundum eorumdem Tractatuum nu-

numerum, ac peculiarem Quæstionum habendarum designationem a Ministro Generali quotanis faciendam; id enim inde nascitur emolumenti, ut facile compleatur Theologicus cursus; & si aliquando aut Regentes, aut Studentes de uno in aliud Gymnasium justis de causis transferri contingat, eadem studiorum series non interrupta omni in loco servetur.

VII. Quoniam in singulis studiorum generibus plurimum utilitatis confert, tum assidua, tum publica exercitatio, jure optimo decernitur, ut tum Clerici Professi in secundis Seminariis degentes, tum Studentes omnes Gymnasiorum secundæ, & primæ Classis, ad ea excolenda, quæ in Scholis privatim didicerunt, Theses ex eisdem Tractibus, quibus infra annum operam navaverint desumptas, singulis annis publice propugnent: Et ne hujusmodi exercitatio, obtenta expensarum specie a pauperibus Studentibus negligatur, districte præcipitur, ut unico tantum chartæ folio, sine phaleris, vanisque ornamentis, ac figuris Theses propugnandæ simplici charactere Typis imprimendæ tradantur; quod quidem per quam minimo impendio, præsertim inter multos æque distributo satis commode perfici poterit. Tandem, ut præmissorum, aliorumque Decretorum ad literarum profectum pertinentium firma habenda sit ratio, Venerabile Diffinitorium serio injungit, & Regentibus & Studiorum Præfectis, ut de moribus, deque idoneitate, ac diligentia singulorum Studentium, ac de propugnatis per eos Thesibus Ministrum Generalem, saltem quotannis certiorem faciat.

VIII. Si quando a Venerabili Diffinitorio Generali in Capitulis, aut Congregationibus Generalibus expediens judicatum fuerit pro Studiorum incremento, ac majori Studentium Clericorum profectu, ut aliqui Regentes, aut Lectores doctiores, diligentioresque, completo triennio in aliqua tertia Classe, aut secundo Seminario, ibidem pergant legere, & munus Regentis prosequi in eodem, aut alio consimili secundo Seminario; in hoc casu Venerabile

Diffinitorium decrevit, ut secundum triennium hujusmodi Regentibus valeat pro secunda, & tertium triennium pro prima Classe. Nam ab hujusmodi Lectoribus, qui primis Clericorum Institutionibus mirifice sese accomodare sciunt, mirum, quantum, emolumenti, & pietatis, & doctrinæ certo certius eventurum spectat Serafica nostra Religio, Quare præfatæ dispensationis gratiam ii dumtaxat Regentes tertiæ Classis sibi promittant, qui a Ministro Generali, & Venerabili Diffinitorio in Cleric. instructione optime se gessisse agnoscentur, ac Discipulos probos, & doctos ad Superiora Gymnasia, & Coll. decoranda in antecessum instituisse.

IX. Censuit insuper Venerabile Diffinitorium expediens esse pro incremento Studiorum, ut Concursus, & examen Studentium Baccalaureorum ad Collegia Religionis convocentur singulis trienniis. Hac tamen lege, ut si non tot inveniantur idonei, ut numerum præscriptum nonaginta sex exhauriant, tot seligantur, quot idonei reperti fuerint, & Collegialium numerus secundum idoneitatem mensuretur. Potissima vero ratio, cur singulis trienniis pristino more instituendum sit examen pro admittendis in Collegia Baccalaureis ea visa est; ne scilicet Studentium (ut experientia actenus constat) protracta in longum spe præmii, ita ingenii ardor defervescat, ac paulatim languescat industria, ut torpori, atque otio inde assueti, tardiores ad munia peragenda effecti, ac liberioris vitæ genus nacti, difficulter postea in Officio, ac disciplina contineri possint. Nec Decreto illo ab Eminentissimo Cardinali Colloredo olim lato, ut videlicet tertia pars Collegialium minus idoneorum (dilata ad aliud triennium laurea) in Collegiis maneret; huic malo, ac Studiorum utilitati satis provisum fuisse compertum est; nam, & hujusmodi Collegiales in Collegio relicti disciplinam, ac studium, ut plurimum negligent, & Regentes, si illi soli in Collegiis maneant, ab honesto, necessarioque labore publicis Thesibus præsidendi toto trien-
nio

nio cessabunt: tum si, illis in Collegio relictis, novi per novum concursum adjungantur Collegiales, maxima inde orietur, & Studentium, & Studiorum confusio.

X. Cum multiplex supra modum Seminariorum numerus, in quibus Clerici professi in modico numero ali, & instrui solent, in causa esse videatur, cur magnopere curanda, tum in literis, tum in pietate Adolescentium instructio non minimum detrimentum patiatur, statuit Venerabile Diffinitorium, ut Seminaria prædicta ad pauciorem numerum reducantur, juxta nostratum Constitutionum Urbanarum, & Innocentii X. Decreta. Statuit insuper, ut pro Clericis, qui hac de causa in majori numero in hujusmodi Seminariis alendi erunt reliqui Provinciæ Conventus pinguiores, illi præsertim, unde Seminaria amovebuntur, congrua subsidia subministrent. Loca vero, & modum alendi prædictos Clericos Minister Generalis cum Provincialibus respective stabiliat, ac designet. Quod si opus fuerit loca pro Novitiis, seu Novitiatibus assignata permutare in loca secundi Seminarii pro Clericis Professis, necessaria facultas a Sacra Congregatione super Disciplina Regulari humiliter postuletur.

XI. Quia nostri Ordinis Ecclesiæ, ut plurimum Confessariorum penuria laborant, vel ob Fratrum incuriam, aut imperitiam, vel ob aliam quamcumque causam cum maximo Animarum nostrarum, ac aliorum detrimento, ac pari Religionis damno, & dedecore; ideo Venerabile Diffinitorium necessarium esse censuit confirmare, aliisque pœnis munire Decretum, quod hac de re æditum fuit in Capitulo Generali Assisii celebrato anno 1707. quod sic habet: *Nullus inposterum eligatur in Patrem alicujus Conventus, nisi prius ad Episcopo Diœcesano, ad utriusque sexus Confessiones audiendas admissus fuerit, & in eodem Conventu prius saltem per integrum annum Confessiones audierit, & actu audiat, dum ad Paternitatem eligitur, sub pœna nullitatis electionis ipso*

 fa-

facto, si aliter fiat. Insuper nemo Paternitatis alicujus Conventus privilegio ullatenus gaudere possit, si ab exercitio audiendi Confessiones cessare audeat, aut notabiliter deficiens fuerit, nisi ex legitima causa, a Ministro Generali agnoscenda, dispensationem in scriptis obtineat.

XII. Nomine Patrum, & Fratrum Sac. Conventus Assisii Ven. Diffinitorio exhibita est postulatio, ut eidem Sac. Conventui aliqua subsidia providere, & procurare dignaretur ad sublevandas prædicti Conventus necessitates, præsertim pro reparandis ædificiis, quæ ruinam minantur multis in locis, ut patet ex Visitatione diligenter ibi peracta.

Hinem inde Ven. Diffinitorium Expositorum veritate perspecta, decrevit, ut Minister Generalis scribat ad omnes Ministros Provinciales, eosque extimulet, immo serio iisdem præcipiat, ut prædicto Sac. Conventui, in quo Corpus Seraphici Patris nostri Francisci requiescit, opportuna subsidia præbeant, juxta modum, qui ipsis facilior, & paratior visus fuerit. Eleemosynæ autem collectæ in capsula, huic tantum usui destinata asserventur in prædicto Sac. Conventu, & non applicentur sine expressa Ministri Generalis licentia. Capsula vero hujusmodi claudatur in Arca Ærarii, ubi aliæ Patrum, & Fratrum, ac ejusdem Sac. Conventus Eleemosynæ servantur.

Pro

Pro admissione Novitiorum ad habitum Religionis.

SUperior indutus super pelliceo, & Stola progrediatur cum aliis Fratribus ad Altare majus, in cujus medio Novitio genuflexo dicat.

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini
℟. Qui fecit Cœlum, & Terram.
℣. Dominus Vobiscum
℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

DEus qui a seculi vanitate conversos, ad bravium supernæ vocationis accendis, & renuntiantibus seculo mansiones paras in Cœlis, dilata cor hujus Famuli tui cœlestibus donis, ut fraternæ nobiscum teneatur compagine charitatis unanimis, constans, sobrius, simplex, & quietus, regularia Sanctorum Patrum instituta custodiat, & ad eum, quem (te inspirante) perfectionis Spiritum concepit (te adiuvante) perveniat. Per Christum Dominum nostrum, Amen.

Benedictio Vestium.

℣. Sit nomen Domini benedictum
℟. Ex hoc nunc, & usque in sæculum.
℣. Domine exaudi orationem meam
℟. Et clamor meus ad te veniat
℣. Dominus Vobiscum
℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

DOmine Jesu Christe, qui tegumen nostræ mortalitatis induere dignatus es, obsecramus immensam tuæ largitatis abundantiam, ut hoc genus vestimenti, quod Sancti Patres ad innocentiæ, & humilitatis inditium abrenuntiantes huic sæculo, ferre sanxerunt: ita bene ✠ dicere, & sanctificare digneris, ut hic famulus tuus, qui sanctæ Religionis habitum piæ devotionis affectu assumere intendit, te intus veraciter induere mereatur. Qui vivis, & regnas in secula seculorum. Amen.

Benedictio Cinguli.

Oremus.

DEus, qui, ut servum redimeres, filium tuum per manus impiorum ligari voluisti, bene ✠ dic, quæsumus, cingulum istud, & præsta, ut famulus tuus, qui eo velut ligamine pœnitentiali sui corporis cingetur, & in Ordine, quem assumit, perenniter perseveret, tuisque cum effectu semper obsequiis se alligatum esse cognoscat. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Aspergantur Vestimenta aqua benedicta, deinde exuatur sæcularibus vestibus Novitius dicendo.

EXuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis. Amen.

Ad Caputium.

POnat Dominus in capite tuo Caputium salutis, ad expugnandas diabolicas fraudes.

Præ-

Præcingendo Cingulum.

PRæcingat te Dominus Cingulo puritatis, & extinguat in lumbis tuis humorem libidinis, ut maneat in te virtus continentiæ, & castitatis. Amen.

Deinde ei tribuatur candela accensa.

ACcipe Frater cariſſimè lumen Christi, in Signum immortalitatis tuæ, ut mortuus, Mundo, Deo vivas; Exurge a mortuis, & illuminabit te Christus. Amen.
℣. Salvum fac servum tuum
℟. Deus meus sperantem in te
℣. Mitte ei Domine auxilium de Sancto
℟. Et de Sion tuere eum
℣. Nihil proficiat inimicus in eo
℟. Et Filius iniquitatis non apponat nocere ei
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus Vobiscum
℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

MAjestatem tuam Domine suppliciter exoramus, ut Famulum tuum, cui de tua gratia præsumentes, nostræ Religionis habitum imposuimus; digneris inter Discipulos tuos virtute ex alto induere, justitiæ lorica munire, & salutis protegere vestimento; ut intercedente Beato Patre nostro Francisco Confessore tuo, sub humilitatis veste tibi perseveranter deserviens ad stolam immortalitatis, & gloriæ pervenire mereatur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Deinde Cantetur.

VEni, Creator Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Quæ tu creasti pectora.
Qui diceris Paraclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, Charitas
Et spiritalis unctio.
Tu septiformis munere,
Digitus Paternæ Dexteræ,
Tu rite promissum Patris,
Sermone ditans guttura.
Accende lumen sensibus:
Infunde amorem cordibus:
Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpeti.
Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus
Ductore sic te prævio,
Vitemus omne noxium.
Per te sciamus da Patrem,
Noscamus atque Filium:
Teque utriusque Spiritum
Credamus omni tempore.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sæculorum sæcula. Amen.

℣. Emitte Spiritum tuum, & creabuntur.
℟. Et renovabis faciem Terræ.
℣. Post partum Virgo inviolata permansisti
℟. Dei Genitrix intercede pro nobis
℣. Ora pro nobis Beate Pater Francisce
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.
℣. Dominus Vobiscum
℟. Et cum Spiritu tuo.

Ore-

Oremus.

DEus, qui corda Fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere.

COncede nos Famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis, & corporis sanitate gaudere, & gloriosa Beatæ Mariæ semper Virginis intercessione a præsenti liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia.

DEus, qui Ecclesiam tuam B. Patris nostri Francisci meritis fœtu novæ prolis amplificas: tribue nobis ex ejus imitatione terrena despicere, & cœlestium donorum semper participatione gaudere. Per Christum Dominum nostrum. Amen. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. Amen.

Tandem Novitio imponatur nomen alicujus Sancti; & benedicendo ipsum dicatur.

Dominus sit semper tecum. Amen.

Me-

Modus emittendi Professionem ad Religionem.

Qui Professionem emittere debet, flexis genibus se sistat coram Superiore, & Cantores cantent Antiphonam.

O Patriarcha pauperum Fracisce tuis præcibus auge tuorum numerum in charitate Christi, quos cancellatis manibus cæcutiens, ut moriens Jacob benedixisti.

Quo finito Superior intonet Hymnum.

Veni Creator Spiritus, ut supra &c. *pag.* 360.
℣. Emitte Spiritum tuum, & creabuntur
℟. Et renovabis faciem Terræ,

Oremus.

ACtiones nostras, quæsumus Domine, aspirando præveni, & adiuvando prosequere, ut cuncta nostra oratio, & operatio a te semper incipiat, & per te cœpta finiatur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Ex-

Expleta onortive professionem emissurus accedat, & junctas manus inter Superioris palmas ponat, & humiliter dicat omnia verba formulæ Professionis, & ut infra.

Formula Professionis emittendæ, post Decreta Sacr. Congreg. super statu Regularium de mandato Innocentii Papæ X. nuper edita, adhibenda pro Clericis.

EGo Frater N... voveo, & promitto Deo Omnipotenti, Beatæ Mariæ semper Virgini, Beato Francisco, & omnibus Sanctis, & tibi Pater toto tempore Vitæ meæ servare Regulam Fratrum minorum, per Dominum Papam Honorium confirmatam, & a Summis Pontificibus declaratam, juxta privilegia Ordinis Minorum Conventualium ab Apostolica sede concessa, sub exacta Vita Communi, servata forma Sacrorum Canonum, Concilii Tridentini, nec non Constitutionum Apostolicarum, & præcipue Urbanarum, ac Statutorum prædicti Ordinis, vivendo in obedientia, sine proprio, & in castitate.

Deinde Superior dicat.

ET ego, si hæc observaveris, ex parte Dei Omnipotentis, promitto tibi Vitam æternam. Amen.

Pro Laicis.

IO Frate N... faccio voto, e prometto a Dio Onnipotente, & alla Beata Maria sempre Vergine, al Beato Francesco, & a tutti i Santi, & a te Padre tutto il tempo della Vita mia osservare la Regola de' Frati Minori, per il Signor Papa Honorio confermata, e da molti Sommi Pontefici dichiarata, se-

secondo i Privilegi concessi all'Ordine de' Minori Conventuali dalla Santa Sede Apostolica, sotto l'esatta Vita Commune, osservata la forma de' Sagri Canoni, del Concilio di Trentò, e delle Constituzioni Apostoliche, principalmente Urbane, e degli Statuti del predetto Ordine, vivendo in obedienza, senza proprio, & in castità.

Il Superiore Soggionga.

ET io, se osservarai queste cose, da parte di Dio ti prometto la Vita Eterna.

Completa Professionis forma Cantores intonent Psalmum.

ECce quam bonum, & quam jucundum: habitare Fratres in unum.

Sicut Unguentum in capite: quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram vestimenti ejus: sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, & Vitam usque in sæculum.

Gloria Patri &c.

℣. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis:
℟. A templo Sancto tuo, quod est in Hierusalem.

Oremus.

DEus, qui corda Fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere.

DEus; qui per æternum Filium tuum cuncta creasti, & Mundum peccatis inveteratum per mysterium Incarnationis ejus renovare dignatus es, Te supplices exoramus, ut supra hunc Famulum tuum, qui hodie in Sancto Templo tuo Mundo re-

nun-

nuntiavit, & tibi perpetuo servire decrevit, gratia tua descendat, & usque in finem perseveret. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

Oremus.

DOmine Jesu Christe, qui es via, sine qua nemo vadit ad Patrem, quæsumus clementiam tuam, ut hic Famulus tuus a carnalibus desideriis abstractus; a Te incipiat, per Te proficiat, & in Te perficiat, omne desiderium suum, qui vivis, & regnas cum Deo Patre, in unitate Spiritus Sancti Deus. Per omnia sæcula sæculorum. Amen.

His peractis exultent Cantico.

TE Deum laudamus: Te Dominum confitemur.
Te æternum Patrem: omnis terra veneratur.
Tibi omnes Angeli: tibi cœli, & universæ Potestates:
Tibi Cherubim, & Seraphim: incessabili voce proclamant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus: Deus Sabaoth.
Pleni sunt cœli, & terra: majestatis gloriæ tuæ.
Te gloriosus Apostolorum chorus,
Te Prophetarum laudabilis numerus,
Te Martyrum candidatus: laudat exercitus.
Te per orbem terrarum: sancta confitetur Ecclesia,
Patrem immensæ majestatis.
Venerandum tuum verum, & unicum Filium,
Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.
Tu Rex gloriæ Christe.
Tu Patris sempiternus es Filius.
Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti Virginis uterum.
Tu devicto mortis aculeo: aperuisti credentibus regna cœlorum.
Tu ad dexteram Dei sedes: in gloria Patris.
Judex crederis esse venturus.
Te ergo quæsumus, tuis famulis subveni: quos Pretioso Sanguine redemisti.
Æterna fac cum Sanctis tuis, in gloria numerari.

Sal-

Salvum fac populum tuum Domine: & benedic hæreditati tuæ.

Et rege eos: & extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies benedicimus te,

Et laudamus nomen tuum in sæculum: & in sæculum sæculi.

Dignare, Domine, die isto: sine peccato nos custodire.

Miserere nostri, Domine: miserere nostri.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos, quemadmodum speravimus in te.

In te, Domine speravi non confundar in æternum.

Interim Magister Novitiorum conducat Professum ad Fratres salutandos gradatim.

Finito Hymno, Te Deum *dicat Superior*.

℣. Confirma hoc Deus, quod operatus es in Nobis.
℟. A templo Sancto tuo, quod est in Hierusalem
℣. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.
℣. Ora pro nobis B. Pater Francisce
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus.

ADsit nobis, quæsumus Domine, virtus Spiritus Sancti, quæ & corda nostra clementer expurget, & ab omnibus tueatur adversis.

COncede, nos Famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis, & corporis sanitate gaudere, & gloriosa Beatæ Mariæ semper Virginis intercessione a præsenti liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia.

DEus, qui Ecclesiam tuam B. Patris nostri Francisci meritis fœtu novæ prolis amplificas: tribue nobis ex ejus imitatione terrena despicere, & cœlestium donorum semper participatione gaudere. Per Cristum Dominum nostrum. Amen. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. Amen.

Mo-

Modus induendi Tertiarios sive Oblatos.

Superior superpelliceo, & Stola vestitus benedicat habitum, & Cingulum, & induendo Tertiarium dicat.

INduat te Dominus novum hominem, qui secundum Deum creatus est in justitia, sanctitate, & veritate. ℟. Amen.

Præcingendo Cingulo dicat.

PRæcingat te Dominus Cingulo puritatis, & extinguat in lumbis tuis humorem libidinis, ut maneat in te virtus continentiæ, & castitatis. ℟. Amen.
℣. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.
℟. A templo sancto tuo, quod est in Hierusalem.
℣. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.
℣. Signasti Domine servum tuum Franciscum.
℟. Signis redemptionis nostræ.
℣. Salvum fac servum tuum.
℟. Deus meus sperantem in te.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

DEus, qui corda fidelium &c Concede nos &c. Deus qui Ecclesiam &c. *ut supra pag. 366.*

Deinde amplectendo benigne Tertiarium dicat.

Pax tecum Frater.

Me-

Methodus Doctoratus.

ECce quam clara est, & quæ numquam marcescit Sapientia, & facile videtur ab iis qui quærunt eam, & invenitur ab iis, qui diligunt illam; & quia tu eam a juventute quæsivisti amator factus illius, ideo ejus nomine auctoritate Apostolica tibi concessa, & mihi specialiter commissa te Doctorem, & Magistrum in Sacra Theologia, & artibus creo, facio, & instituo, cum omnibus honoribus, gradibus, facultatibus, dignitatibus, & præeminentiis, quibus Magistri, & Sacræ Theologiæ Doctores, in quibuscumque Orbis Gymnasiis, & a quibuscumque Ordinis nostri Generalibus rite, & recte instituti, creati, & Doctoratus insigniis decorati sunt, potiri, uti, & gaudere de jure, vel approbata, seu laudabili consuetudine solent, & possunt. Et sic creatum, institutum, & insignitum volumus, & declaramus præsenti Signo ✠ Sanctæ Crucis.

Hic est emittenda Professio.

Ad Annulum in dignito annulari sinistræ manus.

ANnulum Aureum Sapientiæ nomine tibi trado, ut eam in sponsam accipias, & quam immaculatam accipis, perpetuo cum spe immortalitatis conserves.

Ad librum clausum.

LIbrum Sacrosanctæ Theologiæ tibi trado abditum primo, ut scias non esse tibi impune permissum, ex tuo capite, cum sacrosancta Theologia vagari. Sed ea tantum a te meditanda doceri, teneri, credi, & prædicari debere quæ veritati Catholicæ fuerint consona.

Ad

Adaperiatur liber.

DE hinc apertum tibi trado, ut quod gratis accepisti sine invidia communices, & nunquam erubescas Evangelium Dei, quod est in salutem omni credenti.

Ad Biretum.

IMponitur tibi Biretum Nigrum Signo Sanctæ Crucis ornatum quod fuit Judæis quidem scandalum, gentibus stultitia; Nobis vero jugum suave, & onus leve, ut sit tibi in signum honoris, præeminentiæ, auctoritatis, & dignitatis, quo intelligas, te ad sacrosanctæ Ecclesiæ ædificationem, & fidei incrementa decorari.

Ad osculum pacis.

OSculo pacis sapientiæ nomine te amplector, deosculor, atque benedico, sisque semper benedictus, & det tibi Deus de rore Cœli, idest Spiritus Sancti, & de pinguedine terræ, idest Creaturarum scientiæ abundantiam, & mittat Deus de Cœlo Sancto suo, & a sede magnitudinis suæ Sapientiam, ut tecum sit, tecumque feliciter laboret.

Ad Cathedram.

CAthedram Magistralem ascendito, & in medio Doctorum sedeto, habetoque facultatem legendi, exponendi, & Sacros Codices interpretandi tamquam Magister, & Doctor, numquam tamen ab Ecclesia Catholica discedito.

Agantur demum gratiarum actiones, & cantetur,

Te Deum laudamus, ut supra &c. *pag.* 365.

℣. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.
℟. A templo Sancto tuo quod est in Hierusalem.
℣. Post partum Virgo inviolata permansisti.
℟. Dei Genitrix intercede pro nobis.
℣. Ora pro nobis Beate Pater Francisce.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus.

ADsit nobis, quæsumus Domine, virtus Spiritus Sancti; quæ & corda nostra clementer expurget, & ab omnibus tueatur adversis.

COncede nos famulos tuos quæsumus Domine Deus perpetua mentis, & corporis sanitate gaudere, & gloriosa beatæ Mariæ semper Virginis intercessione, a præsenti liberari tristitia, & Æterna perfrui lætitia.

DEus qui Ecclesiam tuam beati Francisci meritis, fœtu novæ prolis amplificas; tribue nobis ex ejus imitatione terrena despicere, & cœlestium donorum semper participatione gaudere. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit, & regnat, in sæcula sæculorum. Amen.

℣. Dominus Vobiscum
℟. Et cum Spiritu tuo
℣. Benedicamus Domino
℟. Deo gratias.
Benedicat vos omnipotens Deus, Pater, & Flius, & Spiritus Sanctus.

Pro admissione Sororum Tertii Ordinis ad habitum Religionis.

Superior, seu Visitator indutus super pelliceo, & stola progrediatur cum aliis Fratribus ad Altare majus, in cujus medio Sorore genuflexa, dicat.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini
℟. Qui fecit Cœlum, & Terram.
℣. Sit nomen Domini benedictum,
℟. Ex hoc nunc, & usque in sæculum.
℣. Domine exaudi Orationem meam,
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus Vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

OMnipotens Sempiterne Deus, qui propter tuam solitam bonitatem, & per mortem Unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum fractum restaurare misericorditer dignatus es, ut a morte perpetua nos liberares, & ad gaudia perduceres Paradisi; respice humiliter quæsumus, pietatis tuæ oculo præsentem; & devotam familiam tuam hic hodie in tuo nomine congregatam, cujus famulus tuus Beatus Franciscus, ut tibi augeatur credentium numerus, extitit Institutor, ut eam supra firmam petram quæ Christus est, taliter semper fundes, ut ab omnibus turbationibus Mundi, Carnis, & Diaboli sit secura, & incedens per tuorum semitam mandatorum, post ergastulum præsentis vitæ, meritis Filii tui acerbissimæ Passionis, & intemeratæ ejus Virginis gloriosæ, & Beati Patris nostri Francisci, tuorumque omnium Sanctorum gaudia vera possideat. Qui vivis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Deinde benedicuntur Vestes.

Oremus.

DOmine Jesu Christe, qui tegumen nostræ immortalitatis induere dignatus es, quique gloriosum Confessorem tuum Patrem nostrum Beatum Franciscum tres Ordines instituere salubriter inspirasti, ac operis tui Vicarios, Summos Ecclesiæ tuæ Pontifices, ipsos approbare fecisti, immensæ tuæ Clementiæ largitatem suppliciter exoramus, ut hæc indumenta, quæ idem Beatus Franciscus, ad innocentiæ, mortificationis, & honestatis inditium, ac pro valida contra seculum, Carnem, & Dæmones armatura commilitones suos fratres de pœnitentia in Tertio Ordine portare decrevit; ita benedicere, ✠ & sanctificare digneris, ut hæc famula tua. N. ea devote recipiens, Te intra se taliter induat, quod sicut virtuosam, humilemque vitam indumenta ipsa prætendunt, sic etiam quolibet vitio, Te juvante, subacto, veraciter corde, ore, & opere vivere mereatur; ut a Te nunquam nullis tentationibus valeat separari. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus. Per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Benedictio Cinguli.

DEus, qui ut servum redimeres, Filium tuum per manus impiorum ligari voluisti; Benedic ✠ quæsumus, Cingulum istud, & præsta, ut Famula tua, quæ eo, velut ligamine pœnitentiali sui Corporis cingetur, vinculorum ejusdem Domini nostri Jesu Christi perpetuo memor existat, & in Ordine, quem assumit perenniter perseveret, tuisque cum effectu semper obsequiis se aligatam esse cognoscat. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

De-

Deinde aspergantur Aqua benedicta Vestes, & dum a Choro cantatur Veni Creator Spiritus, *exuatur exuviis sæcularibus Soror, interim dicatur a Superiore &c.*

EXuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, & eripiat de Corde tuo sæculi pompas, quibus abrenunciasti, dum Baptismum suscepisti. Amen.

Dum induitur Tunica dicatur.

INduat te Dominus novum hominem, qui secundum Deum creatus est in justitia, & Sanctitate Veritatis. Amen.

Dum Cingulo præcingitur, dicatur.

PRæcingat te Dominus cingulo puritatis, & extinguat in lumbis tuis humorem libidinis, ut maneat in te virtus continentiæ, & castitatis. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Dum imponitur Velum.

OPeriant crinem tuum modestia, sobrietas, & continentia, ut virtutum accincta comitatu, purpureo Dominici sanguinis redempta velamine, mortificationem Domini nostri Jesu Christi in carne tua circumferas. Amen.

Dum præbetur mantum.

DOmine Jesu Christe, qui dixisti jugum meum suave est, & onus meum leve: præsta, quæsumus, ut hæc Ancilla tua, sic istud portare valeat, ut possit consequi tuam gratiam in præsenti, & gloriam in futuro. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Dum porrigitur Candela, dicatur.

ACcipe soror Charissima, lumen Christi, in signum immortalitatis, ut mortua mundo, Deo vivas. Exurge a mortuis, & illuminabit te Christus. Amen.

Postea ab Hebdomadario recitentur sequentes Versiculi.

℣. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis
℟. A templo sancto tuo, quod est in Hyerusalem.
℣. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix,
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.
℣. Salvam fac Famulam tuam.
℟. Deus meus sperantem in te.
℣. Mitte ei Domine auxilium de Sancto.
℟. Et de Sion tuere eam.
℣. Nihil proficiat inimicus in ea.
℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.
℣. Domine exaudi Orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus Vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

DEus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti; da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere.

COncede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis, & Corporis sanitate gaudere, & gloriosa Beatæ Mariæ semper Virginis intercessione a præsenti liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia.

DEus, qui Ecclesiam tuam Beati Francisci meritis, fœtu novæ prolis amplificas; tribue nobis, ex ejus imitatione terrena despicere, & cœlestium donorum semper participatione gaudere.

Deus

DEus tuorum Corda fidelium miserator illustra, & Beatæ Helisabeth precibus gloriosis, fac nos prospera mundi despicere, & cœlesti semper consolatione gaudere.

DEus Misericordiæ, Deus pietatis, Deus, a quo bona cuncta procedunt, sine quo nihil Sanctum inchoatur, nihilque perficitur precibus nostris benignus assiste, tuæ pietatis aures adhibendo, & hanc Famulam tuam, cui in tuo Sancto nomine Sacræ pœnitentiæ habitum imposuimus, ab omnibus periculis Mentis, & Corporis tua protectione defende, & concede ei, in Sancto proposito, ac Ordinis observantia, quam assumpsit, devote persistere, & ad finem usque perseverare, ut peccatorum suorum remissione percepta, ad consortium Electorum tuorum, perenniter regnatura, tandem pertingere mereatur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

F I N I S.

INDEX

Rerum notabilium in Sacris Constit. Urbanis contentarum.

A

Æra-

Al-

de-

Affi-

C

Fra-

Con-

In

D

De-

E

Ele-

Sche-

Equi

F

H

In-

Lai-

L

Ad

M

pro-

 dia-

utriusq-

N

P

Pa-

ur.

Of-

non

Q

Que-

R

ta-

tor-

INDEX
Rerum in Decretis contentarum.

A

B

C

Diffi-

D

E

F

I

Lai-

L

M

N

O

Pa-

P

R

S

V

INDEX

Singulorum Ordinis Superiorum usui accomodatus.

Pro Ministro Generali Ordinis.

ab

Ele-

figat

Pro Procuratore Ordinis.

Offi-

Pro Assistentibus Ordinis.

Secre-

Pro Ministris Provincialibus.

Apo-

Ca-

Pro Procuratore Ordinis.

Offi-

Pro Assistentibus Ordinis.

De-

Pro Ministris Provincialibus.

Apo-

Con-

Con-

De-

Possi-

Vo-

Pro Custodibus.

Pro Guardianis.

Bo-

Cap. 5.

Iti-

Ma-

Præ-

Ri-

Pro Capitulo, & Congreg. Generali.

Pro Capitulo, & Congreg. Provinciali.

Pro Capitulo Conventuali.

F I N I S.

1

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

